

REVISTA “*INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIE*” EDIȚIA A-XVI-A

REVISTA NAȚIONALĂ DE PROFIL PSIHOPEDAGOGIC
PENTRU CADRE DIDACTICE

DECEMBRIE 2023

EDITOR:

DUMITRAȘCU ANDREEA

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

1. Prof. dr. Ciprian Savin- Liceul Teoretic „Horia Hulubei” Măgurele, jud. Ilfov
2. Prof. Oros Raluca-Emilia-Liceul Tehnologic „Ioachim Pop” Ileanda, jud. Sălaj
3. Prof. Nicolae Flory-Violeta-Cjrae Târgu-Jiu , jud. Gorj
4. Prof. Cornea Marinela-Liceul cu Program Sportiv Suceava
5. Prof. Dăncău Monica-Adriana-Școala Gimnazială „Anton Pann,, , Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea
6. Prof. Dabija Claudia-Elena-Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner”, Hunedoara
7. Prof. Mocanu Andreea-Școala Gimnazială, "Mihail Sadoveanu", Huși
8. Prof. Berinde Loredana
9. Prof. Jurj Mariana Diana-Liceul Tehnologic Nr.1 Popești, Bihor
10. Prof. Gabriela Pop-Școala Gimnazială „Grigore Moisil “Satu Mare’
11. Mocanu Maria-Universitatea de Stat „ Ion Creangă” , Chișinău / Școala Gimnazială „Florea Julea”, Negrilești, jud. Galați
12. Prof. Preda D. Carmen-Școala Gimnazială, Nr. 1, Adunații-Copăcenii, jud. Giurgiu
13. Prof. Popescu Mirela-Școala Gimnazială Nr 10, Galați
14. Prof. Miu Raluca-Grădinița Cu Program Prelungit ‘Draga Mea’, Satu Mare
15. Prof. Ianin Mădălina-Colegiul Tehnic „Emanuil Ungureanu”, Timișoara
16. Prof. Ungureanu Violeta-Școala Gimnazială „Leon Dănăilă”, Darabani, Botoșani
17. Prof. Stoica Raluca Magda-Școala Gimnazială „Avram Iancu”, sector 4, București
18. Prof. Cata – Vărgatu Andreea-Colegiul Național Pedagogic ”Carmen Sylva”, Timișoara
19. Prof. Szilaghi Szekely Melinda-Școala Gimnazială Lopadea Nouă
20. Prof. Ghengeaua Daniela-Grădinița cu Program Prelungit ”Mugurel”, Constanța
21. Prof. Dinu Alina Laura-Centrul Școlar de Educație Incluzivă Buzău

22. Prof. Jakab Aurelia Mihaela-CSEI Nr.1, Bistrița
23. Prof. Tanasă Ana Maria-Școala Profesională “Sf. Ap.Andrei”, Smârdan
24. Prof. Lungu Lucica Elena-Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan,, Pârteștii de Jos
25. Prof. Sterie Mihaela-Centru Școlar de Educație Incluzivă Buzău
26. Prof. Florea Elena-Liceul Tehnologic Construcții de Mașini, Mioveni Argeș
27. Prof. Praporgescu Sergiu-Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, Deva
28. Prof. Enuță Camelia-Grădinița “Lizuca”, jud.Galați
29. Prof. Crăciun Daniela-Școala Gimnazială "I.A.Bassarabescu", Ploiești
30. Prof. Ciobanu Felicia-Coca-Grădinița cu P.P. „Norocel”, Negrești, jud. Vaslui
31. Prof. Pârlog Florica-Școala Gimnazială,,Mihai Veliciu,,Șepreuș
32. Prof. Crăciunescu Simona-Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu”, Arad
33. Prof. Onofrei Mădălina-Grădinița” Electromagnetica”
34. Prof. Istrate Mirela Carmen
35. Prof. Frăsineanu Elena Anca-Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”, Caracal, Olt
36. Prof. Drâmbu Steluța-Liceul Teoretic ”Benjamin Franklin”, București, Sector 3
37. Prof. Orbán Erika-Gabriella-Bem József Általános Iskola, Újszékely, Hargita megye
38. Prof. Vulcan Dorina-Liceul Tehnologic ”Avram Iancu”, Sibiu
39. Prof. Narcisa Soare-Școala Profesională Specială „Sf. Nicolae”, București
40. Prof. Cîrstina Vasilica Daniela-Școala Gimnazială Ionești, Jud.Vâlcea
41. Prof. Urbán Laura-Colegiul Național „Székely Mikó”, Sfântu Gheorghe
42. Prof. Pleșa Sorin-Liceul Tehnologic “Avram Iancu”, Sibiu
43. Prof. Gurău Floarea-G.P.N. „Stejărelul”, Cajvana, Suceava
44. Prof. Izbașa Corina Angela-Școala Gimnazială Remetea Mare, județul Timiș
45. Prof. Mateș Rodica-Școala Gimnazială ,Horea”, Horea
46. Prof. Tudor Adriana Cătălina-Liceul Tehnologic Petrache Poenaru, Bălcești,Vâlcea
47. Prof. Duican Mihaela-Maria-Școala Gimnazială Mădulari și Școala Gimnazială „Ioan Didicescu ”, Voicești, jud. Vâlcea

CUPRINS

CAP.I - ARTICOLE SI STUDII DE SPECIALITATE.....	5
CAP. II - PROIECTE DIDACTICE.....	146
CAP. III.- PROIECTE DE INTERVENTIE PERSONALIZATE.....	258
CAP. IV. – FIȘE ȘI TESTE DE EVALUARE.....	275

CAPITOLUL I

ARTICOLE ȘI STUDII DE SPECIALITATE

EDUCAȚIA FORMALĂ, INFORMALĂ ȘI NONFORMALĂ

Înv. primar: Oros Raluca-Emilia
Liceul Tehnologic „Ioachim Pop” Ileanda, jud. Sălaj

Privind dintr-o perspectivă generală, educația facilitează inserția socială, pregătește adaptarea individului în schimbarea personală în conformitate cu direcțiile de evoluție, componentele și ritmul de dezvoltare a societății umane viitoare, îl responsabilizează, îl face mai activ, productiv și îl învață cum să se integreze activ în viața civilă. Deși toate cele trei tipuri ale educației: formală, nonformală și informală, sunt diferite, toate sunt necesare, împreună formând „individul”. Educația trebuie să aibă un caracter global, îmbinând armonios și eficient educația formală cu cea nonformală și informală pentru a asigura individului o bună dezvoltare și integrare în societate.

Ca știință a educației, *pedagogia* studiază fenomenul educațional, cu toate implicațiile sale asupra formării personalității, în vederea integrării sale active în societate. Interacțiunea dintre factorii interni și cei externi are ca rezultat *dezvoltarea psihică* a copilului. Dezvoltarea copilului este un proces complex, care se realizează printr-o succesiune de etape, fiecare stadiu având un specific calitativ propriu. Trecerea de la o etapă la alta presupune acumulări cantitative de informații/cunoștințe și salturi calitative, această trecere constând în activitatea și efortul depus al școlarului.

În cadrul dezvoltării psihice, dar și a formării personalității adulte, învățarea ocupă locul central, datorită faptului că, prin învățare, copilul dobândește noi comportamente, precum: priceperile și deprinderile, operațiile și cunoștințele intelectuale, etc. Pentru realizarea curriculumului centrat pe copil, trebuie să stabilim scopuri pentru fiecare copil, luând în considerare toate aspectele dezvoltării lui: vârsta intelectuală; ritmul de dezvoltare; temperamentul; punctul forte (prin care copilul este pus în valoare); veriga slabă (pe care nu le evidențiem copilului).

Copilul este un nucleu în jurul căruia gravitează ceilalți factori, situația fiind astfel personalizată, ceea ce conduce la „*educația centrată pe copil*”. Învățătoarea va alege conținuturile care facilitează crearea unei situații educative capabile să-i inspire copilului activitățile care vor genera capacitățile și atitudinile vizate, abordarea interdisciplinară asigurând mai multă eficiență.

Fenomenele educaționale pot fi încadrate în două categorii – acțiuni educative și influențe educative. Astfel, acțiunile educative se desfășoară în instituții specializate în mod conștient, sistematic și organizat, dirijate fiind de persoane specializate în domeniu. Pe de altă parte, influențele educative au un caracter spontan, sunt incidentale și se manifestă într-un anumit context situațional. În acest context, fiecare individ se află – concomitant sau succesiv sub impactul ambelor fenomene. De asemenea, toate fenomenele educative contribuie la formarea omului. Din analiza caracteristicilor și funcțiilor educației, rezultă că asupra personalității în curs de dezvoltare sau perfecționare se exercită variate categorii de influențe și acțiuni, fiecare cu altă forță de modelare, sensibilizare, cu alte efecte. Formele de influențare educativă pot fi grupate în trei mari categorii: educația formală, educația nonformală, educația informală.

Educația formală reprezintă totalitatea acțiunilor sistematice și organizate, proiectate și desfășurate în instituții specializate și urmărește finalități explicite, având scopul formării și dezvoltării personalității. Aceasta se desfășoară sub îndrumarea cadrelor didactice specializate și în conformitate cu o legislație specifică, în conformitate cu documente ce reglementează acest proces – plan de învățământ, program școlară, orarul școlii, etc. Totodată, educația oficială are următoarele atribute: organizată conștient, sistematică, instituționalizată, reglementată, coordonată, dirijată, planificată, evaluată, așadar, este expresie a unei politici educaționale.

De asemenea, educația formală ajută la o asimilare permanentă a cunoștințelor și ușurează dezvoltarea unor aptitudini și introducerea persoanei în societate. Un aspect esențial al educației formale o constituie evaluarea,

aceasta este de mare ajutor reușitei școlare. Evaluarea formală are următoarele limite: lipsa de creativitatea, caracter de rutină, nu apare explicarea, de aceea cunoștințele transmise sunt pur informative. Așadar, aceasta este importantă prin faptul că facilitează accesul la valorile culturii, științei, artei, literaturii și tehnicii, la experiența social-umană, având un rol decisiv în formarea personalității umane, conform dezideratelor individuale și sociale.

Prin intermediul acestei forme de educație, *“în timpul anilor de studii, individul este introdus progresiv în vastele domenii ale existenței umane”*. Aceasta permite asimilarea cunoștințelor ca un sistem, oferind concomitent *“un cadru metodic al exersării și dezvoltării capacităților și aptitudinilor umane”*. Educația formală devine astfel *“un autentic instrument al integrării sociale”*.

Educația nonformală se desfășoară în afara instituțiilor școlare, adică în spații aflate în relație de parteneriat cu școala. De fapt, acest tip de educație se referă la acele întruniri organizate în mod sistematic în afara sistemului formal pentru a răspunde unei mari varietăți de cerințe de învățare. Profesorului ce adoptă o variantă nonformală i se solicită mai multă flexibilitate și entuziasm, adaptabilitate în adoptarea stilurilor de conducere a activității, în funcție de nevoile și cerințele elevului.

Conținutul și obiectivele sunt prevăzute în documente special elaborate ce prezintă o mare flexibilitate și sunt diferite după vârstă, sex, categorii socio-profesionale, interesul elevilor, aptitudinile lor. Activitățile nonformale se desfășoară într-un cadru relaxat, calm și plăcut, de asemenea, profesorul ce practică sau alege o astfel de activitate trebuie să dispună de mijloace reprezentative care să atragă subiecții. Evaluarea unei activități nonformale este opțională. Așadar, educația nonformală încurajează următoarele principii pedagogice: curriculum e la alegere, flexibil și variat, activitățile sunt diferite și atractive (după interese, după aptitudini, după aspirații), e centrată pe cel ce învață, pe procesul de învățare, nu pe cel de predare, subiecții sunt solicitați diferit. Rolul acestor acțiuni este de a completa educația formală în funcție de necesitățile sociale și aspirațiilor individuale.

Totodată, educația nonformală oferă un set de experiențe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educație prin: valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educațional; dezvoltarea competențelor pentru viață și pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni activi. Pe lângă informațiile și competențele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activitățile nonformale, elevii își dezvoltă și capacități organizatorice, capacități de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme; un cadru de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Educația informală reprezintă totalitatea influențelor educative exercitate spontan și neîntrerupt asupra personalității, în virtutea prezenței individului într-un context situațional dat. Aceasta se desfășoară în afara unui cadru instituțional, nu vizează numite finalități, se extinde asupra tuturor laturilor personalității și constituie expresia nemijlocită a mediului de viață, a ambianței microsociale, individual fiind permanent membru al familiei, grupului de prieteni, cartierului, satului, etc. Prin simpla lui prezență în aceste medii, el achiziționează neîntrerupt informații, interiorizează modele, adoptă atitudini.

Educația informală include experiențele trăite sau valorile încercate în viața cotidiană. Cele mai semnificative influențe informale sunt cele exercitate de mass-media, de unele aspecte ale vieții în familie (exemplul părinților, atitudinile manifestate de ei), influențele exercitate de grupurile de prieteni, colegi, dar și de diferite instituții culturale (ex. muzee, teatre, biblioteci etc), religioase, politice, s.a.

Un rol important îl au mijloacele de informare în masă. Internetul, televiziunea, radioul, presa scrisă, prin varietatea de informații pe care o transmit, ne permit să fim în continuu contact cu diferitele evenimente sociale, politice și economice, atât în plan național, cât și internațional, lărgindu-ne, astfel, mediul vizual și perceptiv. Acest lucru influențează comportamentul și modul de a gândi al indivizilor, modifică forma prin care oamenii cunosc și

înțeleg realitatea înconjurătoare. Modelându-ne gusturile, valorile, obiceiurile și opiniile, canalele informative și funcțiunile comunicative constituie un mijloc puternic de educație informală.

Evaluarea are o situație specială în cazul educației informale. Aceasta se realizează la nivelul opiniilor și reușitelor personale și sociale ale cetățenilor, pe baza analizei comportamentale și factuale. În acest sens, literatura de specialitate semnalează faptul că *“viața socială se desfașoară sub dublu impact: acela al opiniei colectivității și al cenzurării pe care o operează conștiința în sine”*. Un exemplu concludent de educație informală este atunci când copiii învață să vorbească. Ei reușesc acest lucru prin ascultare și imitare. Părinții corectează spontan greșelile de pronunție ale acestora, de multe ori silabisind fără intenție și încurajând vorbirea corectă. La fel se întâmplă când părintele sau educatorul analizează împreună cu copiii experiențele zilnice petrecute în viața acestuia.

Integrarea în sistem a formelor educației este una din preocupările actuale. Cele trei forme de educație trebuie privite din perspectiva educației permanente, deoarece educația nu se mai poate reduce la instruirea de tip școlar, iar instituțiile de învățământ ar pierde dacă s-ar izola de contextul cultural-educativ. De aceea, cadrul formal trebuie să furnizeze ocazii pentru valorificarea informațiilor achiziționate în afara lui, chiar integrând o parte din conținuturi. Deși toate cele trei tipuri de educație: formală, nonformală și informală, sunt diferite, toate sunt necesare, împreună formând “individul”.

Educația trebuie să aibă un caracter global, îmbinând armonios și eficient educația formală cu cea nonformală și informală pentru a asigura individului o bună dezvoltare și integrare în societate. Totodată fiecare din aceste forme de educație, are un rol caracteristic de îndeplinit. Cele trei forme ale educației se sprijină și se condiționează reciproc, însă rolul cel mai important revine, totuși, educației formale, prin intermediul căreia vor fi filtrate mesajele primite prin celelalte canale. De aceasta depinde calitatea coordonării și integrării influențelor nonformale și informale asupra individului. Educația reprezintă, astfel, activitatea psihosocială cu funcție generală de formare și dezvoltare permanentă a personalității umane pentru integrarea socială optimă.

Astfel, între formele educației există relații de interdependență și de complementaritate, iar între cele trei mari categorii interacțiunea poate fi cu sens convergent sau divergent. Rolul precumpănitor în conturarea profilului psihocultural al personalității îl are educația formală.

În concluzie, în orice societate subiectul uman primește influențe educative din multiple direcții, astfel încât comportamentele și capacitățile pe care și le interiorizează prin educație sunt o “rezultantă” a acțiunii educative conjugate a unei multitudini de factori. A explica aceste comportamente și capacități doar prin influența exercitată de un factor sau altul (de ex. școala, mass-media, prietenii etc.) înseamnă a reduce în mod nejustificat fenomenul educației la una sau altele dintre multiplele sale forme de manifestare.

Prin urmare, numai o cooperare armonioasă, o punere în valoare reciprocă a ceea ce oferă toate aceste trei forme de educație poate constitui garanția unei eficiente sporite a activității de educație privită în ansamblul său.

„A cunoaște în mod precis ființele asupra cărora trebuie să se exercite acțiunea învățătorului este prima condiție a succesului pedagogic.” (Planchard)

BIBLIOGRAFIE:

- Antonesei, L. (coordonator) (2009). *Ghid pentru cercetarea educației. Un „abecedar” pentru studenți, masteranzi și profesori*, Ed. Polirom, Iași.
- Bocoș, M., (2007), *Didactica disciplinelor pedagogice, un cadru constructivist*, Ed. Paralela 45, București.
- Cerkez M., Costea, O., (coord.), Sarivan, L., (2009), *Educația nonformală și informală: realități și perspective în școala românească*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Cucoș, C., (2001), *Pedagogie*, Editura Polirom, București.
- Macavei, E., (1997), *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

CUM COMBATEM BULLING-UL ÎN ȘCOLI? REFERAT

Prof. Consilier - Nicolae Flory-Violeta
Cjrae Târgu-Jiu , Jud Gorj

Combaterea bullyingului în România implică eforturi la nivelul școlilor, familiilor și comunității în ansamblu. Iată câteva modalități în care poți contribui la prevenirea și combaterea bullyingului în România:

1. Conștientizare și educație:

- Educație în școli: Promovarea de programe de educație despre bullying în școli, care să învețe elevii să recunoască, să prevină și să gestioneze comportamentele de bullying. Campanii de conștientizare: Organizarea de campanii de conștientizare în comunitățile locale și în mass-media pentru a informa oamenii despre impactul negativ al bullyingului.

• Comunicare deschisă:

- Încurajare copiilor și adolescenților să vorbească deschis despre experiențele lor și să se simtă confortabil să raporteze incidente de bullying la părinți, profesori sau alți adulți de încredere.

• Sprijin psihologic:

- Asigurare accesului la consiliere psihologică și suport pentru victimele bullyingului.
- Promovarea de programe de dezvoltare a abilităților sociale și emoționale pentru a ajuta copiii să gestioneze conflictul și stresul în mod sănătos.

• Implicare părinți:

- Părinții trebuie să fie implicați activ în viața copiilor lor, să-i asculte și să-i sprijine în rezolvarea problemelor.
- Încurajați părinții să comunice cu școala și cu alți părinți pentru a identifica și soluționa problemele de bullying
- **Politici școlare anti-bullying:**
- Promovarea/dezvoltarea și implementarea unor politici școlare clare împotriva bullyingului, care să includă proceduri de raportare și sancționare a comportamentelor de bullying.

• Monitorizare și intervenție:

- Școlile ar trebui să monitorizeze atent comportamentele de bullying și să intervină rapid în cazurile raportate.
- Încurajați implicarea comunității și a autorităților locale în monitorizarea și soluționarea problemelor de bullying.

• Formare pentru profesori și personal școlar:

- Asigurarea de formare adecvată pentru profesori și personalul școlar pentru a-i ajuta să recunoască, să gestioneze și să prevină bullyingul în școli.

• Legislație:

- Promovarea/susținerea/adoptarea și implementarea unei legislații care să trateze bullyingul ca o problemă serioasă și să ofere protecție adecvată victimelor.

· **Grupuri de sprijin pentru părinți și copii:**

- Organizarea sau susținerea de grupuri de sprijin pentru părinți și copii care să ofere suport emoțional și informații despre cum să se confrunte cu bullyingul.

· **Modelare a comportamentului pozitiv:**

- Încurajarea unui comportament pozitiv și respectuos în școli, familii și comunități pentru a oferi copiilor un exemplu de cum să trateze alții cu respect și empatie.

Prevenirea și combaterea bullyingului implică o abordare comprehensivă și colaborarea tuturor părților interesate, inclusiv școli, familii, comunități și autorități. Este important să se creeze un mediu în care bullyingul nu este tolerat și unde copiii se simt în siguranță și sprijiniți.

Călătorie spre „Retro – Copilărie”

Cornea Marinela
Liceul cu Program Sportiv Suceava

Ce este copilăria? Când începe, unde se termină? Jocurile copilăriei sunt mereu aceleași?

Ce se spune despre copilărie, jocurile și momentele sale?

„Copilăria este un tărâm magic, nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din etapa copilăriei, uneori fără să o fi trăit pe deplin.”

„Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice! Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate. În care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente.”

În perioada copilărie jocurile sunt momentele perfecte ale zilei, oferă oportunități de nedescris. Mulți părinți se întrebă - de ce este nevoie de jocuri, mai benefic ar fi să învețe de mic să citească, să scrie, să impresioneze când va merge la școală. Cât de greșită poate fi o astfel de abordare. Important este să conștientizăm că fiecare vârstă este o etapă spre formarea corectă și sănătoasă. Copiii, între ei, ori singuri, cu obiecte sau fără, inventează jocuri, cântă, alergă, râd, plâng și o iau de la capăt. Copilăria fără poveste și joc nu există. Iar acum, când vremurile s-au schimbat, când au apărut tot felul de jocuri pe calculator, când socializarea pe diverse rețele construiește prietenii virtuale iar viața se întâmplă pe ecran, ne întrebăm de ce copii nu au imaginație, creativitate, logică în gândire, o stimă de sine ridicată. Relațiile dintre copii se întâmplă în prezent la distanțe de mii de kilometri, prin intermediul jocurilor online. Se construiesc strategii, se creează alianțe, se comunică pe chat. Copiii de astăzi se joacă altfel decât au făcut-o părinții lor.

Vă provoc astăzi la o călătorie spre copilăria de altă dată, cu bucuriile și jocurile ce au format generațiile adulților de astăzi.

Copilăria în anii comunismului

Copiii se jucau în anii '70-'80 pe ulițele satului, în praf sau noroi, pe strada din fața casei sau în jurul blocurilor. Copilului nu-i păsa când părinții sau bunicii se gândeau la neajunsurile vieții, la ce putea să le aducă ziua de mâine, sau că-i frământau alte gânduri pline de nesiguranță. Încălecat pe un băț, uneori îmbunătățit cu un cap de căluț ce era atașat cu grijă pe bățul nepotului de vreun bunic, copilul își imagina că se află călare pe un cal din cei mai vrednici, pe care alerga, cu voie bună și își imagina că participă la adevărate competiții precum un cavaler. Jocurile implicau atât fete cât și băieți, jucau împreună fazan, mijita, țară-țară vrem ostași, castelul, de-a v-ați ascunselea, baba oarba, rațele și vânătorii, telefonul fără fir, mima. Alteori, se distrau separat. Fetele săreau coarda, elasticul, șotronul, ori împleteau ațe încurcate. Băieții jucau fotbal de picior, hoții și vardiștii, bâza. Alergatul pe străzi cu câte o anvelopă ruptă învârtită pe un băț era de asemenea una din plăcerile băieților.

Copilăria din comunism una generații de copii cu vârste până la 12-14 ani, astăzi la aceste vârste sunt adolescenți, cu legături de prietenie selective, mult mai maturi și independenți.

De neuitat sunt momentele în care copiii erau adevărați colecționari, cel mai frecvent colecționau timbre. Urmăream cu nerăbdare ziua în calendar când la poștă aduceau serii noi de plicuri cu timbre, se făceau schimburi pe dubluri sau în funcție de piese lipsă în colecții. O altă preocupare interesantă o ofereau proiectele de vacanță, puneau plante în ierbare, alcătuiau insectare și cu mare grijă le prezentau profesorilor li colegilor la începutul anului școlar viitor.

Jocurile în aer liber durau ore întregi, copiii intrau în casă să mănânce și fugeau apoi din nou la joacă. Unii copii mergeau pe bicicletele, care erau scumpe și rare dar copiii făceau câte o tură-două, pe rând, uneori urcau și doi o dată. Pentru unele jocuri se foloseau pietricele de forme și culori felurite, castronele vechi și ruginite, sticle goale, păpuși făcute din pănuși și mătase de porumb, flori și frunze. Confectionau avioane de hârtie, praștie, zmee

apoi alergau la cules fructe din pomii aflați în curțile oamenilor și se delectau cu mere, cireșe, corcodușe, pere din pomii ce aveau crengi peste gardul ce dădea în stradă. Fructele se mâncau șterse de tricouri, erau și necoapte, acre, dar nu le păsa. Proprietarii se supărau, certau copii, le spuneau uneori părinților dar musturarea era imediat uitată pentru că nu era casă la care să nu fie vreun copil ce locuia acolo sau să fie venit în vacanță la bunici.

Copilăria anilor '90

Anii '90 au deschis porțile României către altă lume. Oamenii au devenit mai preocupați de activitățile vremii, s-a aglomerat traficul, s-au înmulțit mașinile, terenurile din jurul blocurilor s-au transformat în parcuri, spațiile verzi au devenit interzise pentru joacă. La țară însă totul lucrurile au evoluat mai lent însă se resimțea lipsa copilăriei de altădată, nepoții veneau mai rar la bunici fiind tentați de noi activități în viața de la oraș: au apărut rolele, s-au înmulțit bicicletele, a început etapa jocurilor individuale inclusiv cele video, cu siguranță vă amintiți de Mario. Activitățile în aer liber au devenit din ce în ce mai puține. Au apărut apoi telefoanele mobile, jocurile pe calculator, tablete, Internetul. Simulatoarele, consolele de jocuri electronice au înlocuit bețele și mingea.

Jocurile copiilor de azi sunt supravegheate de adulți, ori chiar îi implică și pe aceștia. Cei mici se joacă azi la grădinițe, în parcuri, la întâlniri stabilite. De remarcat este că jocurile au devenit o modă de moment și vă pot enumera aici: Kendama - o jucărie la modă, confecționată din lemn sau plastic, dezvoltă îndemânarea și coordonarea; figurinele Magnomen, spinnerile. Anii 2000 au permis copiilor să devină adevărați gameri iar pe măsură ce trec anii au trecut pe măsură ce maturizarea a venit mai repede, nebunia și exuberanța copilăriei dispar încet. Copii de azi au devenit mai serioși, zâmbesc mai puțin nu se mai bucură de lucruri mărunte care li se oferă, au gusturi și mai cu seamă pretenții la jocuri și jucării noi. Vremurile s-au schimbat mult. Părinții se implică mult mai mult în creșterea copiilor, pornind de la perioada concediului de maternitate/paternitate, care este considerabil mai lungă față de anii '80. Copiii nu mai sunt lăsați singuri în fața blocului, în fața porții la țară la bunici, nici un loc parcă nu mai reprezintă un spațiu sigur pentru copii. La școală copii nu mai merge singuri, cel puțin nu în clasele primare, iar acasă copiii sunt supravegheați de bine, a trecut de mult vremea „generației cu cheia la gât”. În vacanțe părinții încearcă să meargă împreună cu copiii în concedii, lumea devenind mai ușor de vizitat, poți ajunge în locuri la care nici nu visau părinții noștri vreodată.

Totul este în schimbare, iar omul este extrem de adaptabil. Fiecare timp are însă avantajele și dezavantajele lui, dar să nu uităm cât de important este să compensăm, pe cât posibil, libertatea pe care copiii o aveau mai demult, libertatea spre o dezvoltare ce se bazează pe creativitate, imaginație, bună dispoziție, prietenii de durată, lucruri care au format generațiile fericite.

Bibliografie

<http://activitateafara.ro/>

<https://www.cotidianul.ro/>

<https://claudya14b.wordpress.com>

<https://www.bestkids.ro/>

CREATIVITATEA ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

CORNEA MARINELA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV SUCEAVA

„Creativitatea este o floare atât de delicată, încât elogiul o face să înflorească, în timp ce descurajarea o înăbușă adesea chiar înainte ca ea să se poată transforma în floare” T. Carlyl.

În definițiile date *creativității*, accentul este pus uneori pe produsul creat, alteori pe procesul creator, iar alteori pe persoana creatoare. Cel mai des, creativitatea este considerată ca fiind un proces, care duce la un anumit produs, caracterizat prin originalitate sau noutate și prin valoare sau utilitate pentru societate. Din punct de vedere didactic putem defini creativitatea ca un „ansamblu unitar al factorilor subiectivi și obiectivi care duc la realizarea de către indivizi sau grupuri, a unui produs original și de valoare”. Creativitatea reprezintă cel mai înalt nivel comportamental uman, capabil de a antrena și polariza toate celelalte nivele de conduită, toate însușirile psihice ale unui individ.

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale, educaționale. Creativitatea există în fiecare dintre noi. Toți suntem creativi, însă educația pe care o primește un individ și metodele pe care acesta le folosește zi de zi, ca să își stimuleze gândirea, fac din unii oameni să fie mai creativi decât ceilalți. Dezvoltarea potențialului creativ, nu se realizează de la sine. Sunt necesare acțiuni continue și organizate, de stimulare și activare. Educația și metodele folosite joacă un rol important în stimularea creativității și fără dezvoltarea lor, nu o să te consideri o persoană creativă. Rolul școlii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument, pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității. Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă. Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun îmbinarea activității școlare cu activități extrașcolare. Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În activitățile extrașcolare, elevul se transformă într-un „gânditor creativ”, care explorează, reconstruiește, redescoperă, generalizează, asimilează, se îndreaptă spre căutări, prin muncă personală, independentă sau în grup. Copilul este prin natura sa un creativ datorită imensei sale curiozități, a freamătului permanent pentru a cunoaște tot ceea ce se petrece în jurul său, însă un cadru didactic poate să încurajeze și să stimuleze creativitatea lor astfel: prin crearea unui mediu adecvat elevului, prin libertate de exprimare, prin diverse ateliere de creație, prin adaptarea ideilor copiilor, încât să se potrivească cu cerințele adultului, încurajând procesul de creație, indiferent de rezultat. Rolul școlii la formarea comportamentului creator este foarte important, deoarece rămâne principalul instrument pe care societatea îl folosește pentru cultivarea creativității la tână generație. Se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în școală. Profesorul este cel care trebuie să depisteze la elevi talentul creativ și să asigure mediul de dezvoltare a capacității lor creative. El trebuie să încurajeze imaginația, fanteziile și sugestiile creatoare ale elevilor. O altă sarcină importantă pentru profesor este întreținerea unei atmosfere permissive, a unor relații care să nu exagereze nici prin autoritarism, nici prin laissez-faire. Dacă profesorul nu face el însuși dovada creativității îi va fi dificil să dezvolte această caracteristică la elevi. Cultivarea creativității în mintea și sufletul copiilor este o necesitate și se impune din ce în ce mai mult într-o societate în plină mișcare. „Creativitatea reprezintă miraculoasa întâlnire dintre energia neînhibată a copilului cu ceea ce pare a fi opusul și dușmanul ei, simțul ordinii, impus de disciplinată inteligență a adultului”. (Norman Podhoretz)

Referințe bibliografice

1. Cerghit I. Metode de învățământ .București Editura Didactică și Pedagogică, 1976
2. Cucoș C. Pedagogie. Iași. Editura Polirom, 2001
3. Psiholog clinician și psihoterapeut Daniela Ghegoiu
4. Girboveanu M. Stimularea creativității elevilor în procesul de învățământ. București. Editura Didactică și Pedagogică, 1983

EGALITĂȚI DE ȘANSE

Prof.Dăncău Monica-Adriana
Șc.Gim.,Anton Pann,, , Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Egalitatea de șanse are la bază asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, fără deosebire de origine etnică, sex, religie, vârstă, dezabilități sau orientare sexuală. Egalitatea de șanse are la bază asigurarea participării depline a fiecărei persoane la viața economică și socială, indiferent de criteriile enunțate mai sus. Uniunea Europeană promovează drepturile fundamentale, nediscriminarea și egalitatea de șanse pentru toți. Conform Regulamentului 1083/2006 al Consiliului Uniunii Europene, egalitatea de șanse constituie unul dintre principiile de intervenție ale Fondurilor Structurale. Pentru Anul European al Egalității de Șanse pentru Toți au fost stabilite patru obiective, care sunt urmărite prin acțiunile și programele care se vor desfășura în acest cadru, și anume: drepturi (creșterea gradului de conștientizare asupra dreptului la egalitate și nediscriminare, precum și asupra problemei discriminării multiple), reprezentativitate (stimularea dezbaterilor asupra mijloacelor de creștere a participării în societate a grupurilor care sunt victime ale discriminării și a participării echilibrate a femeilor și bărbaților), recunoaștere (facilitarea și celebrarea diversității și egalității) și respect (promovarea unei societăți bazate pe o mai mare coeziune). Anul European al Egalității de Șanse pentru Toți vizează combaterea stereotipurilor și rolurilor atribuite femeilor și bărbaților indiferent de etnie, religie, dizabilități, vârstă și orientare sexuală, precum și necesitatea modificării comportamentelor, atitudinilor, normelor și valorilor care aduc atingere demnității umane. Acțiunile prevăzute în această direcție se referă la înlocuirea modelelor culturale, care reflectă stereotipurile de la nivelul societății și la integrarea principiului egalității și diversității mai ales în educație, cultură și mass-media. Valorificarea diversității culturale, etnice și a diferențelor de gen, de vârstă constituie premise pentru dezvoltarea societății și, totodată, asigură un cadru în care relațiile sociale au la bază valori ca toleranța și egalitatea. Valorificarea diversității culturale, etnice și a diferențierilor de gen, de vârstă constituie premisele pentru dezvoltarea societății și, totodată, asigură un cadru în care relațiile sociale au la bază valori ca toleranța și egalitatea. Anul European al Egalității de Șanse pentru Toți își propune să lanseze campanii de creștere a gradului de conștientizare privind dreptul la tratament egal și respectarea drepturilor și libertăților fiecărui cetățean. Ideea de egalitate de șanse prezintă totodată și o serie întreagă de dificultăți și limitări. Astfel, aplicabilitatea sa este limitată la sfera vieții publice, și nu o include pe aceea a vieții private, iar o dificultate majoră vine din faptul că limita dintre public și privat este o chestiune controversată. Este evident că deciziile private (alegerea prietenilor, ori a partenerului de viață) nu se fac după principiul egalității de șanse și se bazează adesea pe prejudecăți. Deși acest lucru este discutabil din punct de vedere moral, se admite că ideea egalității de șanse reglementează doar acea parte a vieții individului pe care el o împărtășește cu toți membrii societății, și nu fiecare aspect al comportamentului său privat. În aceste condiții, au fost neglijate în practică o serie de surse ale inegalității, identificate cu domenii ale vieții private: familia, căsătoria, religia. O altă limitare privește faptul că principiul egalității de șanse se oprește adesea la granițele unităților politice, cum ar fi statele naționale sau diferitele asocieri dintre acestea (cum ar fi Uniunea Europeană ori Spațiul Schengen), care tind să își favorizeze proprii cetățeni în dauna celorlalți. Anumite drepturi și oportunități, cum ar fi dreptul la muncă, ori la liberă circulație, sunt rezervate cetățenilor acestor state sau uniuni. Spre exemplu, accesul la sistemul public de educație poate fi gratuit pentru cetățenii unui stat, dar poate fi limitat ori lipsit de gratuitate pentru cei care nu sunt cetățenii aceluia stat. O altă dificultate vine din faptul că respectarea principiului egalității de șanse introduce restricții de natură morală în luarea deciziilor economice în contextul pieței. Deciziile privind angajările, investițiile, achizițiile ori vânzările nu trebuie să fie influențate de prejudecăți religioase, rasiale, sexuale, ori de altă natură, care ar putea dezavantaja pe unii din agenții economici. Dacă, spre exemplu, patronul unui mic restaurant angajează preferențial pe membrii familiei sale, acest lucru este considerat mai degrabă o chestiune privată, decât un caz de încălcare a principiului egalității de șanse. Dacă însă el

refuză să servească anumiți clienți, în funcție de criterii rasiale, de exemplu, ori de alte criterii, reale ori fanteziste (cum ar fi lungimea părului, ori culoare ochilor) atunci chestiunea devine publică și e considerată o încălcare a principiului menționat. Principiul egalității de șanse trebuie, de asemenea, să facă față unei alte provocări serioase, care vine din faptul că în general el nu ține seamă de modul în care circumstanțele care se află în afara controlului unui individ îi influențează acestuia abilitatea de a intra în competiție pentru accesul la anumite resurse limitate. De exemplu, atunci când se insistă că pentru ocuparea unui post sau a unei poziții sociale dezirabile trebuie ca toți candidații să participe la o testare a aptitudinilor în condiții riguros egale, care să le evalueze cât mai corect performanțele, nu se ține cont de faptul că situația socio-economică diferită a candidaților le-a creat unora condiții de a fi mai bine pregătiți pentru testare, astfel că în realitate șansele nu sunt niciodată riguros egale, ci doar se accentuează niște inegalități sociale preexistente. Dacă într-o societate în care accesul la pozițiile privilegiate este rezervat unei categorii ereditare de tehnocrați cum ar fi preoții, se introduce principiul egalității formale de șanse, aceasta nu înseamnă automat egalizarea reală a oportunităților. Prin reformă, se permite accesul oricui în categoria preoților și apoi în pozițiile privilegiate, cu condiția susținerii unui examen care să evalueze competențele necesare, însă este evident că nu toți au competențe egale pentru a intra în această categorie, adică nu toți candidații dispun de șanse egale în competiție. Unii dintre ei, care provin din categoria socială superioară, au beneficiat de o educație mai elevată și de un antrenament adecvat pentru competiția în care urmează să intre, în timp ce aceia care provin din categorii sociale defavorizate nu au acest avantaj. Din acest motiv, este foarte posibil ca numai cei care provin din categoria privilegiată să îndeplinească toate condițiile prevăzute de examenul de competențe, și astfel să acceadă în clasa preoților, deși formal vorbind toată lumea are aceleași șanse. În consecință, chiar dacă toți indivizii sunt candidați eligibili pentru o poziție superioară, iar meritele lor sunt evaluate corect, egalitatea substanțială sau reală de șanse pretinde ca toți să aibă aceleași oportunități de a deveni calificați pentru ocuparea prin concurs a poziției respective.

Bibliografie:

Sergiu Bălan „Egalitatea de șanse”

Laura CETEAN-Voiculescu „Suport de curs – Egalitatea de șanse”,

Cornel Liviu Popescu, ”Protecția internațională a drepturilor omului”, editura All Beck, București, 2004;

METHODES ET TECHNIQUES INTERACTIVES DANS LA CLASSE DE FLE

Prof.Dăncău Monica-Adriana
Șc.Gim.,Anton Pann,, Rm.Vâlcea,Jud.Vâlcea

Une langue étrangère constitue un instrument indispensable de communication. Dès que l'Europe s'ouvre, on a besoin de connaître au moins une langue étrangère et l'utiliser dans les contacts avec les autres. Si l'anglais est la langue la plus employée actuellement par la plupart des jeunes, le français reste la langue de la civilisation, de la culture, étant une langue harmonieuse et très expressive. Donc, le rôle de l'enseignant du français est de capter l'attention des apprenants, de les convaincre que cette langue a une importance dans leur vie, leur assurant un succès sur le plan professionnel et social. Si on désire une classe de français attrayante et intéressante pour nos élèves il faut mélanger les méthodes classiques et modernes d'enseignement. Chaque fois que j'utilise méthodes modernes pendant la classe, mes élèves sont très intéressés. Ils adorent les classes pendant lesquelles ils découvrent seuls ou par le jeu les nouvelles informations. C'est pourquoi j'applique souvent les méthodes modernes d'enseignement-évaluation, comme : je sais / je voudrais savoir / j'ai appris, le cube et la grappe. Je sais / Je voudrais savoir / j'ai appris, c'est une approche active-participative, impliquant des grands ou petits groupes avec des élèves. On demande aux élèves de montrer ce qu'ils savent déjà sur un sujet précis et de formuler des questions qui en attendent de la leçon. A la fin ils apprennent de nouvelles choses. Le Cube est une méthode active-participative qui implique l'exploration d'un sujet, un thème, une situation sous plusieurs angles. Cette méthode comporte plusieurs étapes: 1. la réalisation d'un cube dont les côtés sont les mots: «Décrire», «comparer», «analyser», «associé», «appliquer», «valoir», 2. annonçant le thème, un sujet qui va être discuté, 3. diviser la classe en six groupes, chaque groupe va travailler un seul angle : a) décrire: les couleurs, formes, tailles, etc, b) de comparer ce qui est semblable, ce qui est différent, c) prendre en compte: ce qui est fait, de qui se compose, d) associé: Qu'est-ce qui vous amène à penser, e) applique, que pouvez-vous faire avec ça, f) des arguments pour ou contre, pourquoi? Notez les idées et de montrer la forme définitive sur des papiers affichés sur les murs de la classe. La grappe représente une méthode qui stimule la découverte des connexions entre les idées. Elle suppose plusieurs étapes : premièrement, on choisit un mot ou un thème qu'on va discuter/analyser, deuxièmement on demande aux élèves de dire ou d'écrire toutes les idées qu'ils ont autour de ce sujet, troisièmement on finit l'activité ou moment où on épuise toutes les variantes/idées. A la fin on va afficher toutes les grappes obtenues, en les comparantes. Voici quelques exemples pratiques d'activités basées sur ces méthodes modernes, déroulées pendant la classe de français, très appréciées par mes apprenants. Il faut tout d'abord préciser que toutes les trois méthodes ont été employées pour acquérir et fixer des connaissances, qui visent la culture (découverte d'une ville française) ou le lexique de base (l'amitié - l'amour) de la langue française. Par exemple pour découvrir la ville de Marseille, j'ai proposé à mes élèves de la VIII-ème de compléter les premières deux colonnes avec toutes leurs connaissances sur la ville de Marseille et aussi avec ce qu'ils voudraient en savoir. Le professeur écoute les idées et les corrige oralement. Ensuite pour mieux connaître cette ville on leur propose d'écouter une conversation video-audio Marseille - Comment ça s'écrit ? Je leur pose des

questions sur le contenu de la conversation, après on distribue aux élèves des fiches individuelles de travail qui visent la compréhension du texte audio, on leur proposant trois écoutes pour que tous les élèves puissent résoudre les exercices. A la fin pour mieux fixer les connaissances acquises pendant la classe, il offre aux élèves des feuilles et des feutres de couleur, en leur demandant de compléter la grappe avec toutes les informations découvertes liées de Marseille. On affiche toutes les grappes au tableau noir. La classe a été un succès, les apprenants ont beaucoup apprécié ces méthodes modernes. On offre la photo d'un modèle de grappe, réalisée par des élèves de la VIII –ème. La méthode du cube a été utilisée pour l'acquisition et la fixation du lexique de l'amitié/l'amour, pendant une classe de la VIII-ème. En tenant compte des angles du cube («Décrire», «comparer», «analyser», «associer», «appliquer», «valoir») les apprenants ont dû résoudre les exercices suivants : Décrivez l'ami idéal, comparez l'amitié et l'amour, analysez les conditions d'une vraie amitié, associez les mots qui caractérisent l'amitié et ceux qui traduisent l'amour, appliquez votre accord/désaccord en ce qui concerne les affirmations suivantes : a) La confiance n'est pas nécessaire dans l'amitié.b) Pour avoir de bons amis je dois être sincère et généreux (-euse).c) Je me trouve plein,-e de haine quand je vois mon ami (-e) discuter avec un (une) autre garçon (fille).d) Quand je n'ai pas la même opinion que mon ami(-e),je le (la) regarde avec mépris.e) Un ami n'est pas fidèle parce que c'est fatigant et monotone.f) Je ne peux pas imaginer une relation d'amitié sans affection et attachement mutuel.g) Je suis un peu jaloux (-ouse) quand mon ami (-e) a une meilleure idée et argumente l'affirmation suivante : Les amis représentent une deuxième famille. A l'aide de cette méthode les élèves ont eu la possibilité d'enrichir et surtout de facilement fixer le lexique de deux sentiments profonds : l'amitié et l'amour. Ils se déclarent contents de leur travail et ils attendent avec impatience ce type des classes attractives. Pour conclure je me déclare satisfaite et heureuse d'appliquer ces méthodes pendant les classes de français. Je considère que toutes ces techniques interactives stimulent la créativité, l'imagination et la curiosité de mes élèves désireux d'apprendre le français.

Bibliographie:

Ciortea , Elena-Nicolae, Ipate, Geanina, Ghid metodic pentru profesorii de limba franceza, Botosani, editura Axa, 2007, p.174.

Jean-Pierre, R., Dictionnaire pratique de didactique du FLE, Paris, Ophrys, 2008.

Sitographie:

francebienvenue1.wordpress.com

Lexicul – compartimentul limbii cel mai deschis și dinamic

Mocanu Andreea
Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu", Huși

Vocabularul sau **lexicul** unei limbi este alcătuit din totalitatea cuvintelor acesteia. Nu toate cuvintele limbii noastre au însă o frecvență și circulație la fel de mare. Unele sunt cunoscute și folosite de toți vorbitorii, iar altele de un număr mai restrâns de oameni ce trăiesc într-o anumită regiune sau practică o anumită profesie; există și cuvinte vechi, mai puțin sau deloc utilizate astăzi, ori cuvinte noi, încă insuficient cunoscute de majoritatea vorbitorilor.

Bogăția unei limbi este dată, în primul rând, de bogăția și de varietatea vocabularului ei, teză acceptată atât în lingvistica generală, cât și în cea românească de către specialiștii în domeniu. În al doilea rând, se admite că schimbările care au loc în societate, precum și spectaculoasele progrese ale științei și tehnicii contemporane se reflectă în primul rând în vocabular, considerat pe bună dreptate, ca fiind compartimentul limbii cel mai dinamic și mai deschis influențelor din afară.

Vocabularul reflectă direct legăturile limbii cu societatea, cu gândirea, precum și schimbările care apar în realitatea înconjurătoare (adică lumea și concepția despre ea a unei anumite colectivități). Legătura dintre istoria lexicului și istoria societății este atât de strânsă și de evidentă, încât celebrul lingvist francez Antoine Meillet se considera pe deplin îndreptățit să afirme că „orice vocabular exprimă, de fapt, o civilizație”.

Apariția de cuvinte și sensuri noi e permanentă (cuvintele pătrund în limbă fie ca împrumuturi, fie obținute prin diverse procedee de formare, ca derivarea, compunerea și conversiunea). Pe de altă parte, au loc și dispariții de cuvinte sau sensuri, ceea ce înseamnă, de fapt, ieșirea lor din uz. Foarte multe creații lexicale interne și împrumuturi neologice nu sunt încadrate în dicționare, deoarece ritmul pătrunderii lor în vocabular este unul destul de alert, iar lexicografii nu pot ține pasul cu ritmul acesta de îmbogățire a limbii.

Schimbările care se produc la nivelul vocabularului îmbracă diferite aspecte, de la arhaizarea treptată a unor cuvinte ori simpla schimbare a unor sensuri, până la apariția unor unități lexicale noi, care denumesc obiecte, fenomene, procese, instituții inexistente sau necunoscute anterior, toate aceste schimbări constituind, în ansamblu, dinamica vocabularului.

O dată cu evoluția societății, limba română, ca orice alt idiom, a suferit schimbări resimțite, mai ales, în acest cel mai dinamic compartiment al său, care este vocabularul. Necesitățile de îmbogățire a acestui segment lingvistic „sunt satisfăcute fie prin recurgerea la împrumuturi lexicale din alte limbi, fie prin folosirea unor mijloace interne (îndeosebi derivarea și compunerea), fie prin utilizarea unui procedeu cu totul special, calcul lingvistic”.

Reflectând în mod nemijlocit transformările din sfera lingvistică, vocabularul este într-o permanentă mobilitate; mereu apar și dispar cuvinte. Permanentă evoluție a lexicului trebuie pusă în relație cu modificările

legate de progresul societății umane în ansamblul ei și, în mod special, cu transformările care se petrec în viața materială și spirituală a unei anumite colectivități lingvistice. Dintre cauzele mai importante care explică evoluția vocabularului menționăm:

- dezvoltarea științei și a tehnicii;
- diversificarea vieții culturale;
- schimbările de ordin politic, social și economic;
- modificarea mentalității și a concepției despre viață a oamenilor;
- variatele contacte dintre popoare.

Deși vocabularul limbii române este destul de bogat, progresele înregistrate de cultură, știință și tehnică fac necesară introducerea multor cuvinte noi și crearea altora din cele existente în limba noastră (în vorbire, în operele literare sau în cele științifice și tehnice).

În orice limbă, cuvintele noi apar pe **două căi** fundamentale: una **externă**, constând în împrumuturi din alte limbi, alta **internă**, prin care noile unități lexicale rezultă din îmbinarea unor elemente existente în limbă. Cea de-a doua cale menționată aici însumează un întreg ansamblu de procedee interne, care au legătură atât cu vocabularul, cât și cu morfologia. Aceste procedee sînt studiate de un capitol lingvistic cunoscut sub numele de **formarea cuvintelor**.

În ceea ce privește importanța studiului vocabularului, Theodor Hristea e de părere că „în învățămîntul nostru de toate gradele, studiul lexicului merită o atenție mult mai mare decît i se acordă în momentul de față”. Între motivele enumerate de reputatul lingvist (și care au în vedere legătura directă dintre bogăția limbii și bogăția vocabularului sau legătura dintre vocabular și mijloacele expresive ale limbii) se menționează și faptul că „îmbogățirea și perfecționarea vocabularului constituie un lucru mult mai greu de realizat decît însușirea regulilor gramaticale ale limbii materne”, și asta pentru că „încă de la vîrsta preșcolară, copilul stăpînește, în linii mari, sistemul gramatical al limbii pe care o vorbește, însă achiziționarea de noi cuvinte și folosirea lor corectă rămân un deziderat permanent de-a lungul întregii sale vieți”. Mai mult decît atât, „optimizarea comunicării (despre care se vorbește atât de mult în ultima vreme) nu e posibilă fără un vocabular bogat și corect întrebuințat”.

Împrumutul lexical

Mocanu Andreea

Școala Gimnazială "Mihail Sadoveanu", Huși, jud. Vaslui

După cum știm, transformarea sistemului lingvistic, variabilitatea tuturor nivelurilor limbajului, este un fenomen natural. În mod evident, aceste schimbări se manifestă în prezent în momentul în care volumul fluxurilor de informații crește în mod constant, iar progresul tehnologic pătrunde în toate sferele vieții și societății moderne. În contextul schimbului (interacțiunilor) dintre civilizații, modificarea sistemului lingvistic devine și mai intensă, purtând valori culturale. Modificările acestea sunt caracterizate de grade diferite de intensitate. Este binecunoscut faptul că sistemele gramaticale și fonetice sunt mai „conservatoare”, oferind proceselor o dezvoltare mai lentă și o atitudine „rezervată” inovării. Este evident că acest „conservatorism” este determinat de faptul că aceste sisteme sunt foarte stabile: gramatica și fonetica rezistă percepției și asimilării oricăror schimbări, inclusiv schimbărilor care rezultă din contactele lingvistice.

În decursul istoriei se produc numeroase contacte și interferențe lingvistice, în special în domeniul vocabularului și al formării cuvintelor. Recurgerea la împrumuturi din alte limbi este favorizată și adeseori determinată de mai mulți factori, dintre care cei mai importanți sunt:

- vecinătatea geografică,
- amestecul de populație sau chiar conviețuirea,
- relațiile de ordin politic, economic și cultural.

Ca mijloc extern de îmbogățire a vocabularului, împrumutul lexical este un fapt obiectiv și el apare ca o consecință de ordin lingvistic a unor factori extralingvistici, precum cei enumerați mai sus. Mare parte din cuvintele luate din alte limbi sunt adaptate la sistemul fonetic și morfologic al limbii receptoare sau influențate. În procesul adaptării, de o mare importanță este calea pe care pătrund cuvintele dintr-o limbă în alta. Pătrunderea cuvintelor străine în sistemul lexical al limbii este un proces lung și complex. Din diverse motive, asimilarea poate deveni incompletă, iar cuvântul de împrumut păstrează unele caracteristici inerente acestuia în limba donatorului.

Împrumutul lexical nu duce la pierderea specificității și identității unei limbi. Dezvoltarea limbajului continuă în conformitate cu legile sale inerente, chiar dacă include în vocabular o cantitate considerabilă de cuvinte străine, ca în cazul limbii române. „Soarta” cuvintelor împrumutate poate fi diferită: unele dintre ele sunt fixate ferm într-un limbaj destinat și rămân în el ca parte integrantă a limbajului general, în timp ce altele rămân în poziția de cuvinte cu scop special, iar în al treilea rând, încetează să servească scopurilor comunicării, au căzut treptat în afara utilizării și apoi au dispărut complet. Pătrunderea cuvintelor străine în sistemul lexical al limbii române este un proces lung și complex. Din diverse motive, asimilarea poate deveni incompletă, iar cuvântul de împrumut păstrează unele caracteristici inerente acestuia în limba donatorului. Cu toate acestea, diversele efecte „reziduale” nu pot fi considerate ca un fel de „manipulare” a cuvântului în limba română: o unitate lexicală cu „caracteristici ale unei limbi străine” trebuie să fie susținută de un număr suficient de alte cuvinte cu caracteristici similare sau o anumită practică lingvistică în trecut sau în prezent. Astfel de grupuri de cuvinte formează sistemele periferice care încearcă să fie adaptate și dizolvate în sistemul gazdă sau să intre în el, provocând reconstrucția sa parțială.

Termenul de *împrumut* (sau *împrumut lexical*) se referă la un cuvânt care, la un moment dat în istoria unei limbi, a intrat în lexic ca urmare a transferului sau copierii. Acest termen a fost folosit cu două sensuri diferite:

- Ca termen general, pentru toate tipurile de procese de transfer sau copiere, indiferent dacă acestea se datorează vorbitorilor nativi care adoptă elemente din alte limbi în limba destinatarului, de la vorbitori non-nativi, impunând proprietățile limbii lor materne pe un limbaj destinat.

- Într-un sens mai restrâns, „referindu-se la încorporarea elementelor străine în limba maternă a vorbitorilor”, respectiv ca sinonim al adoptării (se folosește aici termenul de interferență a substratului pentru „impunere” și interferența ca termen de acoperire pentru „împrumut / adoptare” și „interferență / impunere în substrat”).

Termenul de „împrumut” se bazează pe o metaforă ciudată (la urma urmei, limba donatorului nu se așteaptă să primească cuvintele sale înapoi). Această realitate i-a determinat pe unii lingviști să prefere în schimb termeni de *transfer* sau *copiere*.

Limba de la care a fost împrumutat un cuvânt va fi numită limba donatorului, iar limba în care a fost împrumutat este limba destinatarului. Cuvântul care a servit ca model pentru cuvântul de împrumut lexical va fi numit cuvânt-sursă. Termenii de împrumut sunt întotdeauna cuvinte (de exemplu, lexeme) în sens restrâns, nu fraze lexicale, și sunt, în mod normal, unități neanalizabile în limba destinatarului. Cu toate acestea, cuvântul-sursă corespunzător în limba donatoare poate fi complex sau chiar frazant, însă această structură internă este pierdută atunci când cuvântul pătrunde în limbajul destinatar.

Cuvintele pot fi împrumutate pe **cale directă**, ceea ce presupune un contact nemijlocit între populații cu limbi diferite, sau pe **cale indirectă**, prin intermediul cărților și al scrisului, în general. Pe calea directă sau orală (care are de multe ori un caracter popular), au pătruns în limba română o serie de cuvinte slave și maghiare, iar, mai rar, turcești, grecești și de alte origini. Pe calea indirectă (care are un caracter cult sau livresc), au apărut la noi mai întâi o serie de cuvinte slave, căroră, după secolul al XVI-lea, le-au urmat împrumuturi de origine latină și greacă în special în scrierile cu caracter istoric. Împrumuturile grecești (primite însă prin filieră slavonă) nu lipsesc nici din primele tipărituri religioase, ele stând la baza limbii române.

După perioada în care au pătruns în limbă, împrumuturile pot fi *vechi* (și *populare*) și *împrumuri recente* (sau *neologisme*).

Împrumuturile vechi și populare apar datorită contactului nemijlocit al limbii noastre cu alte limbi: *crâng*, *vijelie*, *brazdă*, *nene*, *poveste* (slave), *gând*, *oraș*, *vamă* (maghiare), *ciorbă*, *pilaf*, *aba*, *cearșaf* (turcești), *lipsi*, *argat*, *traistă* (grecești), *cartof*, *halbă*, *tun* (vechi germane).

Vocabularul neologic cuprinde așa-numitele *neologisme*. Termenul de *neologism* cunoaște două accepții:

a) în sens larg, este neologism orice cuvânt nou, împrumutat din alte limbi sau creat prin mijloace interne (derivare, compunere);

b) în sens restrâns, se numește neologism numai cuvântul străin, împrumutat la o dată nu prea îndepărtată (începând cu perioada modernă a limbii române, respectiv sfârșitul sec. al XVIII-lea și începutul sec. XIX).

Cele mai multe împrumuturi neologice din limba română sunt de origine latino-romanică (latină savantă, franceză sau italiană) și au fost efectuate cu precădere în sec. al XIX-lea. În româna actuală, neologizarea se face mai ales prin împrumuturi din engleză (mai precis din așa-numita engleză americană):

- latina savantă: *a aproba*, *insulă*, *literă*, *pictor*, *rege*, *a traduce*, *colocviu*, *teaur*, *ambigen* ș.a.
- franceză: *balcon*, *bec*, *bacalaureat*, *cinema*, *cremă*, *pension*, *avion*, *vapor*, *motor*, *mașină* ș.a.
- italiană: *adagio*, *bancă*, *basoreliev*, *capodoperă* ș.a.
- germană: *abțibild*, *fasung*, *glasvand*, *matriță*, *valț* ș.a.
- engleză: *corner*, *fault*, *fotbal*, *pickup*, *show*, *puzzle*, *feed-back*, *marketing*, *hobby*, *job*, *top*, *western*, *bluginși*, *computer*, *design*, *display*, *hardware*, *software*, *consulting*, *management*, *sponsor*, *copy-right*, *know-how*, *best-seller*, *heavy-metal*, *mass-media*, *science-fiction*, *jogging*, *hamburger*, *ketchup*, *adidași*, *juice*, *hit* etc.

Din limba engleză, în ultimii ani, sunt pe cale să fie asimilați limbii române și adaptați o mulțime de termeni din diverse domenii datorită dezvoltării infrastructurilor de comunicare prin radio-televiziune dar și prin diverse aplicații pe computer și telefoane inteligente sau internet: *cash*, *jogging*, *puzzle*, *show*, *staff*, *story*, *summit*, *trend*, *master*, *supermarket*, *fan*, *job*, *hit*, *star*, *stress*, *play-back*, *show-business*, *business*, *manager*, *management*, *marketing*, *sponsor*, *cameraman*, *best-seller*, *thriller*, *top*, *western*, *broker*, *dealer*, *team*, *workshop*, *baby-sitter*,

week-end, shop, drive-in, fast-food, duty-free, rating, tour-operator, voucher, airbag, hardware/software, laptop, screening, shipping, site, banner, clip, hotline, helpline, playoff, skate, skateboard, snowboard, hoverboard, body, fan-club, grill, roll-on, stick, pub, hotdog, hamburger, kit, killer, junk food, speech, sexy, OK, full, party, advertising, part-time, showroom, training, item, exit-poll, casting, time-out, fashion, make-up, modeling, toast, snacks, jeans, body-guard, leader, camping, hooligan, banner, bypass, campus, mall, designer, gay, VIP, poster, look, popcorn.

JOCUL DIDACTIC ÎN PERIOADA ȘCOLARĂ MICĂ

Prof.înv.primar Gabriela Pop
Școala Gimnazială „Grigore Moisil” Satu Mare

În literatură psihologică și pedagogică se poartă în jurul jocului numeroase dispute. O dovadă în acest sens o constituie apariția numeroaselor teorii care încearcă o explicare cât mai adevărată a jocului și a funcțiilor sale, pe de o parte, iar pe de altă parte, sunt evidente încercările de explicare a comportamentului ludic și a continuității sale în comportamentele de tip general, ce îi sunt specifice omului indiferent de vârstă.

Spre sfârșitul secolului trecut, apare teoria lui Lazarus, care explică jocul ca mijloc de satisfacere a necesității de reapaus, de recreere. Se pare că această teorie are o valabilitate mai mare atunci când ne referim la jocurile și distracțiile adulților, dar pentru copilul de anumite vârste, la care jocul este activitatea sa fundamentală, explicația pare simplistă și îngustează desfășurarea comportamentului ludic.

Cu autoritatea sa, Jean Piaget impune explicarea jocului ca un proces de asimilare ce comportă o funcție dublă. Pe de o parte, are loc o asimilare ce duce la dezvoltarea prin funcționalitate, iar pe de altă parte, asimilarea este de natură mentală. Datorită jocului, în care se manifestă conduite specifice, se elaborează scheme de acțiune practică și mentală, care duc la dezvoltare.

Jocul este un stadiu firesc și obligatoriu în dezvoltarea copilului, necesar exersării funcțiilor fizice și psihice. El pune în mișcare toată ființa copilului, îi realizează voința, îi activează gândirea, îi înaripează fantezia și îi ascute inteligența.

Copiii care sunt lipsiți de posibilitatea de a se juca sunt mai „săraci” decât ceilalți sub aspect cognitiv, dar mai ales sub cel al personalității. Jocul oferă copiilor un izvor inepuizabil de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, formează și dezvoltă caractere, deprinderi, înclinații, aspirații.

Pornind de la afirmația lui John Locke că „nici o activitate nu are atâta răsunet în sufletul copiilor ca jocul”, se poate spune că activitatea ludică are un rol important în modelarea socială a omului. Organizat și condus cu pricepere, jocul ajută la constituirea unor structuri mentale, la dezvoltarea unor motivații superioare.

Intrarea copilului în școală, constituie o etapă nouă în formarea personalității sale și influențează fundamental relațiile operaționale. Se diversifică preocupările, se reglementează un regim de muncă și odihnă, se schimbă interesele și se montează, apar preferințe noi și complexe, toate acestea își pun pecetea asupra preocupărilor sale cotidiene.

La vârsta școlarității mici, există o serie de jocuri care au un pronunțat caracter didactic și care se desfășoară sub îndrumarea cadrului didactic. Rolul adultului, în general, și al învățătorului, în special, este acela de a contribui la orientarea și conducerea jocului, de a ajuta copiii să-și clarifice scopul și rolul urmărit.

Folosirea jocurilor didactice în școli se justifică prin nevoia copilului de a învăța în primul rând ceea ce este o sarcină de lucru. Prin intermediul sarcinilor, elevul învață să-și fixeze atenția, să-și stăpânească instabilitatea naturală.

Dintre multiplele modalități de activitate didactică utilizate la ciclul primar, o mare valoare o are jocul didactic. Jocul angajează în activitatea de cunoaștere cele mai importante procese psihice, având în același timp, un deosebit rol formativ și educativ.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instructiv-educativ, au un conținut bine diferențiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noțiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceștia sunt puși în situația să elaboreze diverse soluții de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităților lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final, cât pe modul de obținere al lui, pe posibilitățile de stimulare a capacităților intelectuale și afectiv motivaționale implicate în desfășurarea acestora.

Practicarea jocurilor sporește imaginația,cu atât mai mult cu cât învățătorul dă curs liber principiilor de bază după care el se călăuzește:

- rolul copilului este de a reflecta asupra situației în care a fost pus,să își imagineze diferite posibilități de rezolvare și să își confrunte propriile păreri cu cele ale colegilor.
- copilul studiază diversele variante,alegând-o pe cea mai avantajoasă și creează pe baza ei unele noi alternative de rezolvare.
- copilul are libertatea deplină în alegerea variantelor de rezolvare ,motivând totuși alegerea făcută.
- copilul învață să-și corecteze propriile greșeli,învățătorul intervenind doar cu sugestii.

Jocurile didactice au un preponderent rol formativ,iar în cadrul lor trebuie subliniată însemnătatea însușirii și respectării regulilor de joc,rolul ei modulator,întrucât ea prefigurează cadrul unui adevăr științific,o regulă,un principiu al unui fenomen social.

Valoarea principală a jocului rezidă din faptul că îi face pe elevi participanți nemijlociți, direct interesați ,la propria formare.,,...toate metodele active de educație a copiilor mici cer să li se furnizeze acestora un material corespunzător,pentru că jucându-se ,ei reușesc să asimileze realitățile intelectuale care ,fără aceasta,rămân exterioare inteligenței copilului”

Jocul reprezintă o modalitate de asigurare a continuității între grădiniță și școală,de ușurare a procesului adaptării la specificul muncii școlare,de învățare.Introducerea jocului în structura lecțiilor constituie un mijloc de prevenire și combatere a oboselii.

Modern în predarea noilor cunoștințe înseamnă rigoare științifică în lecție și utilizarea unor metode și procedee care să stimuleze gândirea elevilor ,să-i facă să înțeleagă și să aplice în practică noțiunile asimilate.

Jocul didactic,ca și metodă în care predomină acțiunea didactică operațională/practică stimulată,represents o acțiune care valorifică la nivelul instrucției,finalitățile adaptative de tip recreativ proprii activității umane.Acțiunea didactică este dinamizată prin intermediul motivațiilor ludice,care sunt subordonate scopului activității de predare- învățare –evaluare ,într-o perspectivă pronunțat formativă.

Modalitățile de realizare angajează următoarele criterii de clasificare:

- după obiectivele prioritare:jocuri senzoriale,jocuri de observare,de dezvoltare a limbajului,de stimulare a cunoașterii interactive.
- după conținutul instruirii:matematice,muzicale,tehnologice,sportive,literare sau lingvistice.
- după forma de exprimare: jocuri simbolice,de orientare,de sensibilizare,conceptuale,jocuri-ghicitori,jocuri de cuvinte încrucișate.
- după resursele folosite:jocuri materiale,orale,pe bază de întrebări,pe bază de fișe individuale,jocuri pe calculator.
- după regulile instituite:jocuri cu reguli transmise prin tradiție,jocuri cu reguli inventate,jocuri spontane,jocuri protocolare.
- după competențele psihologice stimulate:jocuri de mișcare,de observație,de atenție,de memorie,de gândire,de imaginație,de limbaj,de creație.
- jocurile de stimulare –proiectează diferite situații de învățare bazate pe elemente și relații virtuale de conflict ,de decizie,de asumare de roluri,care angajează capacitatea de acțiune a elevului,spiritul său de competiție,posibilitățile sale de explorare euristică a realității.

Din perspectivă pedagogică,jocul este considerat un mijloc de instruire ,o formă de educație,o modalitate pedagogică-terapeutică ,având astfel o varietate de semnificații de natura constructivă.Prezentate sintetic,însumează o serie de funcții care sunt complementare și consistente cu cele ale fenomenului educațional în ansamblu.

Funcția adaptivă se manifestă prin asimilarea realității fizice și sociale și prin acomodarea eu-lui la realitate. Pe parcursul vârstei copilăriei mijlocii se poate observa o creștere a capacității copilului de a transpune rapid și coerent în joc, elemente ale realității: roluri, conduite, atitudini, și de a prelucra și reflecta cu o mare profunzime și în contexte ludice diverse.

Funcția informativă – prin intermediul jocului, copilul achiziționează informații, noțiuni, concepte necesare înțelegerii și integrării lumii reale. Copilul manipulează, alege, ordonează, clasifică, măsoară, se

familiarizează cu proprietățile diverselor lucruri și dobândește cunoștințe despre greutate, formă, volum, categorii etc.

Funcția formativă – jocul este un mobil al dezvoltării cognitive, afectiv-emoționale, psiho-motorii și de modelare a personalității. Cunoașterea prin experiență directă, presupune implicarea capacităților perceptive, a abilităților de reacție, a capacităților de raționare și a posibilităților de comunicare, ce sunt exersate și îmbogățite în plan calitativ și cantitativ.

Funcția de socializare este concretizată în exersarea prin joc și asimilarea în plan comportamental a exigențelor vieții sociale. Majoritatea tipurilor de joc presupun relaționare, adaptare a acțiunilor proprii la acelea ale unui partener de joc, asumare a responsabilității propriului comportament și respectarea convențiilor comportamentale impuse de situație.

Funcția de relevare a psihicului – copilul transpune în joc trăiri, sentimente, intenții neîmplinite în real, impresii și temeri, gânduri, atitudini, conflicte intrapsihice sau interrelaționale.

În evoluția jocului, Piaget delimitează trei mari categorii de joc: jocul exercițiu, jocul simbolic și jocul cu reguli. Jocul simbolic, acesta îi recunoaște o importanță deosebită pentru dezvoltarea limbajului și imaginației, dar mai ales pentru asimilarea realității printr-un proces de reprezentare și semnificare de o manieră proprie a lumii reale. Jocul cu reguli exercită o importantă funcție de socializare progresivă a copilului, prin interiorizarea unor norme de conduită de relaționare, impuse de regulile jocului.

Conceptia piagetiană asupra jocului și caracteristicilor sale este și azi larg evocată în analizele privind fenomenul ludic.

Bibliografie

- Cerchit, I., -Metodele de învățământ, EDP, București, 1980
Ionescu, M., -Instrucție și educație, V. Goldiș University "Arad, 2005
Păun, E., Potolea, D., -Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative, Polirom, Iași, 2002
Piaget, J., -Psihologia copilului, EDP, București, 1970
Hancheș, L., Tutunaru, R., -Elemente orientative în proiectarea didactică, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2002
Cucoș, C., -Pedagogie, Ed. a II-a revăzută și adăugită, Ed. Polirom, Iași, 2002

Învățăm matematica prin jocuri interactive

Mocanu Maria

Doctorand : Universitatea de Stat „ION CREANGĂ”, Chișinău

Profesor de matematica: Școala gimnazială „Florea Julea”, Negriștești, jud. Galați

Desigur, jocurile matematice pot fi distractive și educative! Îmi place cum fac matematica mai palpitantă. Ce fel de joc matematic te interesează? Aruncă-mi o provocare, și hai să vedem cât de bine ne descurcăm împreună! Doar la auzul îndemnului „Hai să ne jucăm!” copilul tresare de bucurie, devine mai atent, mai activ, mai interesat de activitatea ce o va desfășura, neștiind practic, că prin joc el va învăța de fapt, va sistematiza ori își va consolida cunoștințele [1].

Jocurile creative și interactive pot face învățarea matematicii o experiență plăcută. Iată câteva idei:

Escape Room Matematic:

Creați un escape room în care elevii trebuie să rezolve probleme matematice pentru a găsi indicii și a ieși din cameră. Este o modalitate distractivă de a integra gândirea logică și rezolvarea problemelor.

Trezorul cu Secrete Matematice:

Imaginați-vă un "tezaur" care poate fi deschis doar rezolvând corect probleme matematice. Fiecare problemă rezolvată corect oferă un indiciu pentru a descoperi combinația corectă.

Jocuri de Rol Matematice:

Creați scenarii de jocuri de rol în care elevii își folosesc abilitățile matematice pentru a rezolva probleme practice. De exemplu, pot juca rolul unor comercianți care calculează schimburile comerciale.

Turneul de Probleme:

Organizați un turneu de rezolvare a problemelor, în care echipele se confruntă cu diverse provocări matematice. Poate fi o competiție entuziasmantă și educativă.

Matematica în Arhitectură:

Permiteți elevilor să devină arhitecți pentru o zi. Să proiecteze și să construiască clădiri folosind principii matematice precum geometria, proporțiile și simetria.

Jocuri de Carte Matematice:

Creează jocuri de cărți personalizate care implică rezolvarea de probleme matematice. Acest lucru poate fi distractiv și interactiv, încurajând competiția prietenoasă.

Labirintul Matematic:

Construiți un labirint în care elevii trebuie să rezolve probleme matematice pentru a găsi drumul corect. Este o modalitate excelentă de a combina activitatea fizică cu gândirea strategică.

Jocuri de Rezolvare a Puzzle-urilor:

Folosiți puzzle-uri matematice pentru a dezvolta gândirea logică. Puzzle-uri precum Sudoku sau Kakuro pot fi integrate într-un mod captivant în clasă

Activități extracurriculare folosite la matematica

Matematica poate fi palpitantă și în afara orelor școlare. Ce-ai zice de câteva idei pentru activități extracurriculare la matematică?

Club de Matematică:

Înființați un club de matematică la școală pentru elevi pasionați. Puteți rezolva probleme interesante împreună și să organizați chiar și concursuri mici.

Jocuri Matematice:

Folosiți jocuri de masă sau aplicații online care implică matematica. Există o mulțime de jocuri creative și interactive care pot face învățarea distractivă. Jocurile didactice la matematică nu numai că pot fi distractive, dar pot fi și foarte

utile pentru dezvoltarea abilităților matematice ale copiilor. Învățarea matematicii prin jocuri didactice este o metodă interactivă și distractivă de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă și să exerseze conceptele matematice. Această metodă poate fi folosită în clasă, dar și în mediul online, oferind oportunități de învățare flexibile și accesibile. Beneficiile jocurilor didactice în procesul de învățare sunt numeroase.

Acestea includ:

- motivarea;
- dezvoltarea gândirii critice;
- dezvoltarea memoriei;
- învățarea prin experiență;
- flexibilitate și accesibilitate.

Reieșind din faptul că, jocurile didactice sunt distractive și interactive, acestea motivează elevii să învețe și să-și exerseze abilitățile matematice. Prin utilizarea jocurilor didactice, elevii sunt încurajați să participe activ la procesul de învățare și să își îmbunătățească abilitățile [2]. Jocurile didactice implică abilități de gândire critică și de rezolvare a problemelor, ceea ce ajută la dezvoltarea abilităților matematice și la creșterea încrederii elevilor în propriile lor abilități; încurajează elevii să-și exerseze memoria, să-și îmbunătățească atenția și să-și dezvolte abilitățile de concentrare; oferă oportunități de învățare prin experiență, ceea ce ajută elevii să-și fixeze mai bine conceptele matematice legate de fracții. Prin intermediul jocurilor, elevii își pot aplica cunoștințele matematice într-un mod practic și interactiv

Participare la Competiții Matematice:

Înscrieți elevii la competiții matematice locale sau regionale. Aceasta îi poate motiva să-și îmbunătățească abilitățile și să interacționeze cu alți entuziaști de matematică.

Proiecte de Cercetare:

Alegeți un proiect de cercetare matematică interesant și încurajați elevii să lucreze la el. Poate fi ceva aplicabil sau chiar o problemă deschisă.

Matematica în Artă:

Explorați conexiunile dintre matematică și artă. Desenați fractali, creați modele geometrice sau explorați simetria în artă.

Vizite la Muzeul de Științe:

Planificați excursii la muzeele de științe sau matematică. Aceste locuri pot oferi o perspectivă diferită și captivantă asupra subiectului.

Proiecte de Construcție:

Construiți modele matematice tridimensionale sau chiar realizați proiecte de construcție care implică concepte matematice, cum ar fi proporțiile sau geometria.

Lecții Interactive:

Organizați lecții interactive în aer liber sau în laboratoare pentru a evidenția aspectele practice ale matematicii.

Lecțiile interactive pot transforma procesul de învățare într-o experiență captivantă. Iată câteva exemple de lecții interactive la matematică:

1. Lecția de Geometrie cu Vizualizare Augmentată:

- Folosiți aplicații sau dispozitive de realitate augmentată pentru a aduce conceptele de geometrie la viață. Elevii pot vizualiza și explora forme geometrice tridimensionale în mod interactiv folosind aplicația : <https://www.mozaweb.com/>,

2. Cursul de Statistica cu Jocuri de Date:

- Elevii adună date despre preferințele colegilor lor și le analizează pentru a înțelege conceptele statistice. Pot crea grafice și diagrame interactive pentru a prezenta rezultatele folosind următoarele aplicații: <https://wordwall.net/>, <https://learningapps.org/createApp.php>, <https://www.topmarks.co.uk/>

3. Lecție de Algebra cu Escape Room:

- Crearea unui escape room virtual sau fizic în care elevii trebuie să rezolve probleme de algebră pentru a avansa în joc și a rezolva misterul.

4. Simularea Financiară cu Bursa de Valori Fictivă:

- Elevii pot participa la simulări de tranzacționare pe o bursă de valori fictivă. Învăță concepte de matematică financiară, cum ar fi profitul și pierderea, într-un mod interactiv.

5. Proiectul de Calcul cu Construcția unei Mașini:

- Elevii pot proiecta și construi o mașină cu ajutorul conceptelor de calcul. Vor face calcule pentru a determina dimensiunile și caracteristicile necesare pentru a asigura performanța optimă.

6. Lectia de Geometrie cu Geocaching:

- Organizați o activitate de geocaching matematic, în care elevii trebuie să rezolve probleme geometrice pentru a găsi coordonatele unor „comori” ascunse în școală sau în jurul acesteia.

7. Jocuri de Rol pentru Probleme de Matematică Aplicată:

- Elevii pot juca roluri în cadrul unor scenarii realiste care implică probleme matematice aplicate, cum ar fi planificarea bugetului familial sau optimizarea traseelor într-un oraș.

Aceste idei pot aduce matematica în viața elevilor într-un mod interactiv și memorabil.

Bibliografie

1. BRAILA, L. Jocul intelectual ca formă de desfășurare a procesului de predare-învățare a matematicii. În: Făclia, 2006, 13 ian. p. 4 ISSN 1857-3010
2. NISTOR, A. Jocul didactic – metodă eficientă de dezvoltare intelectuală a elevilor la mica școlaritate. [online] Disponibil: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/6065Jocul20didactic%20%E2%80%9320metoda%20eficienta%20de%20dezvoltare%20intelectuala%20a%20elevilor%20la%20mica%20scolaritate.pdf

BENEFICIILE EDUCAȚIEI FIZICE PE TERMEN SCURT ȘI LUNG

Prof. Preda D. Carmen
Școala Gimnazială, Nr. 1, Adunații-Copăcenii, jud. Giurgiu

„Sportul dă zile vieții și viață zilelor”

„Educația Fizică din școală contribuie nu numai la buna condiție fizică și sănătate a elevilor, dar, de asemenea, ajută tinerii să facă și să înțeleagă mai bine activitatea fizică, cu repercusiuni pozitive pentru întreaga lor viață.”⁹ Educația fizică și sportul reprezintă acele activități „care valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul mării în principal a potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sociale” și este o activitate motrică complexă, „fiziologică prin natura exercițiilor, biologică prin efecte, pedagogică prin metodă și socială prin organizare”¹

Practicarea educației fizice sau mai corect spus, participarea activă la orele de educație fizică, aduce numeroase beneficii pentru sănătatea fizică și mentală a elevului. Iată câteva dintre efectele pozitive ale practicării educației fizice:

1. **Îmbunătățirea stării de sănătate fizică:**

- Creșterea capacității cardiorespiratorii: Exercițiile fizice regulate cresc capacitatea plămânilor și a inimii, îmbunătățind circulația sângelui și oxigenarea corpului.
- Controlul greutății: Educația fizică ajută la menținerea sau obținerea unei greutăți sănătoase și poate contribui la pierderea în greutate dacă este necesar.
- Dezvoltarea sănătoasă a oaselor;
- Îmbunătățirea performanței școlare prin stimularea funcțiilor cognitive.

2. **Dezvoltarea și menținerea forței și a flexibilității musculare:** Educația fizică include exerciții de forță și flexibilitate care ajută la menținerea și îmbunătățirea tonusului muscular și a mobilității articulațiilor.

3. **Creșterea energiei și a vitalității:** Practicarea exercițiilor fizice eliberează endorfine, substanțe chimice care stimulează starea de bine și reduc stresul, ceea ce duce la o creștere a energiei și a vitalității.

4. **Îmbunătățirea sănătății mentale:** Plăcerea de a participa la activități fizice reprezintă unul dintre factorii psihologici extrem de importanți care poate influența atitudinea copilului. Alături de plăcere, eficiența copilului sau încrederea pe care o arată în abilitățile lui sportive, este esențială pentru dezvoltarea unei atitudini pozitive față de activitatea fizică (G.D. Foster, 2008 citat de Stănescu M și colab. 2009, p. 403). Exercițiile fizice regulate au fost asociate cu reducerea riscului de depresie, anxietate și stres. Ele pot îmbunătăți, de asemenea, concentrarea, memoria și starea de spirit.

5. **Îmbunătățirea posturii și a coordonării:** Educația fizică poate ajuta la dezvoltarea posturii corecte și a coordonării, ceea ce reduce riscul de leziuni și ajută la îmbunătățirea performanțelor în activități zilnice.

6. **Creșterea imunității:** Exercițiile fizice regulate pot ajuta la întărirea sistemului imunitar, făcând organismul mai rezistent la infecții.

7. **Îmbunătățirea calității somnului:** Educația fizică poate contribui la un somn mai odihnitor și de calitate.

8. **Dezvoltarea socială:** Participarea la activități fizice în echipă sau în grupuri poate promova relațiile sociale și cooperarea, ajutând la dezvoltarea abilităților sociale.

9. **Reducerea riscului de boli cronice:** Educația fizică regulată poate reduce riscul apariției unor boli cronice, cum ar fi diabetul, bolile de inimă, hipertensiunea arterială și osteoporoza.

10. **Evitarea petrecerii a unui timp îndelungat în fața dispozitivelor:** problemă ce aduce multe contrabeneficii sănătății fizice și psihice a elevilor;

Este important să menționăm că fiecare persoană poate beneficia de educația fizică, indiferent de vârstă, nivel de pregătire fizică sau abilități, continuarea exersării exercițiilor făcute în școală de-a lungul vieții nu poate aduce decât beneficii. Educația fizică și sportul în școală oferă elevilor oportunități pentru învățarea și practicarea abilităților necesare pentru dezvoltarea și menținerea stării fizice de sănătate pe tot parcursul vieții. Alegerea activităților și a intensității potrivite pentru nevoile individuale este esențială pentru a obține cele mai bune rezultate. Este întotdeauna recomandabil să consultați un specialist în sănătate sau un antrenor pentru a crea un program de educație fizică personalizat și sigur, dar în lipsa acestuia se pot exersa exercițiile învățate în școală în special cele de la influențarea selectivă a aparatului locomotor și cele de stretching.

Practicarea educației fizice pe termen lung aduce o serie de beneficii semnificative pentru sănătate și bunăstare. Iată câteva dintre efectele pe termen lung ale unei rutine regulate de educație fizică:

-Întârzierea procesului de îmbătrânire: Exercițiile fizice constante pot ajuta la menținerea sănătății celulare și la reducerea efectelor îmbătrânirii, precum pierderea masei musculare, rigiditatea articulară și scăderea densității osoase.

-Prevenirea bolilor cronice: Practicarea regulată a educației fizice pe termen lung poate reduce semnificativ riscul de a dezvolta boli cronice, cum ar fi diabetul de tip 2, bolile de inimă, hipertensiunea arterială, obezitatea și osteoporoza.

-Conservarea sănătății mintale: Exercițiile fizice constante au fost asociate cu un risc mai scăzut de dezvoltare a tulburărilor cognitive, precum demența și boala Alzheimer, și pot contribui la menținerea funcției cognitive și a sănătății mintale în general.

-Pregătirea pentru o viață activă: Prin adoptarea unui stil de viață activ și a unei rutine de exerciții fizice pe termen lung, este mai ușor să rămâneți activ și mobil pe măsură ce înaintați în vârstă, ceea ce vă permite să vă bucurați de o calitate mai bună a vieții.

-Stimularea sistemului imunitar: Exercițiile fizice constante pot întări sistemul imunitar, reducând susceptibilitatea la infecții și boli, și contribuind la o recuperare mai rapidă în cazul îmbolnăvirilor.

-Promovarea stimei de sine și a satisfacției personale: Reușitele și progresele în cadrul unei rutine de educație fizică pot avea un impact pozitiv asupra stimei de sine și a satisfacției personale, oferind o sursă constantă de satisfacție și încredere în sine.

-Îmbunătățirea calității somnului pe termen lung: Educația fizică poate contribui la îmbunătățirea calității somnului pe termen lung, ajutând la reducerea insomniei și a problemelor de somn.

-Promovarea unui nivel sănătos de energie: Exercițiile fizice regulate vă pot oferi un nivel crescut de energie pe termen lung, permițându-vă să fiți mai activi și productivi în viața de zi cu zi.

Este important să mențineți o rutină de exerciții fizice pe termen lung pentru a obține aceste beneficii și pentru a menține sănătatea pe termen lung. Este recomandabil să adaptați rutina la schimbările fizice și de viață pe măsură ce înaintați în vârstă, pentru a menține beneficiile educației fizice pe termen lung.

Bibliografie:

1. Cârstea G., 2000, Didactica educației fizice, A.N.E.F.S, București, p.19
2. Cartea Albă privind Sportul ,Comisia Comunităților Europene, 2007;
3. Enache.C., Revista Edict, Șc. Gim. Nr. 10 Mihail Sadoveanu, Vaslui, 29.07.2021, România, <https://edict.ro/de-ce-au-nevoie-elevii-de-educatie-fizica/>, accesat la 27.10.2023;
4. <http://obezitate.org/Articole-obezitate/Kinetoterapia-in-obezitate/tratamentul-kinetoterapeutic-inobezitate.html>2.<http://www.infoportal.ro/articol/obezitatea/1834/2/referat/3>.
<http://www.sportmedcenter.ro/articole/1322-kinetoterapia-in-combaterea-obezitatii.html>
5. Bondoc,G., Importanta sportului pentru sanatatea psihica, <https://clinica-hope.ro/sanatatea-psihica-de-ce-sportul-este-atat-de-important/>, accesat la 19:46, 2 aug 2023;
6. Bota, A., Teodorescu, S., (2010), Educația fizică disciplină în planul de învățământ, Editura Discobolul, București;
7. Delipovici, I., Dinamica anuală a indicilor armoniei dezvoltării fizice a adolescenților. În: Sport. Olimpism. Sănătate, Ed. 3, 13-15 septembrie 2018, Chișinău, Republica Moldova: Print-Caro, 2018, Ediția a 3-a, pp. 38-40. ISBN 978-9975-131-65-0;
8. Dragnea, A. (coord.) (2006). Educație fizică și sport – teorie și didactică. Editura Fest, București;
9. Educația Fizică și Sportul la școală în Europa, https://op.europa.eu/ro/publication-detail?p_p_id=publicationDetails_PublicationDetailsPortlet&p_p_lifecycle=1&p_p_state=normal&p_p_mode=view&publicationDetails_PublicationDetailsPortlet_javax.portlet.action=author&facet.author=EACEA&language=ro&facet.collection=EUPub
10. Harrington.C., 9 Benefits of Youth Sports Participation for Kids, <https://www.jerseywatch.com/blog/author/connie-harrington>, accesat pe 3 aug 2023;
11. Mitra, Ghe., Mogoș, A., (1980). Metodica educației fizice școlare. Editura Sport – Turism;
12. Popescu, G., Ciolcă, C., (2011). Managementul lecției de educație fizică. Editura Discobolul, București;
13. Stănescu, M., (2006). Managementul comportamentului în educație fizică. Editura Cartea Universitară, București;
14. Stănescu, M., (2012). Didactica educației fizice. Editura Universitară, București;
15. Toea , D., (2016, 01 Octombrie, ora 08:43) Un fenomen nesanatos: Copiii nu fac miscare, iar parintii vad sportul ca peCenusareasa orarului. Ce-i de facut? Disponibil la Ziare.com <https://ziare.com/scoala/elevi/un-fenomen-nesanatos-copiii-nu-fac-miscare-iar-parintii-vad-sportul-ca-pe-cenusareasa-orarului-ce-i-de-facut-1438192>;
16. Urichianu, B. A., Urichianu, A., Urichianu-Toma, S., *Importanța educației fizice în dezvoltarea personală și sănătatea copiilor*. În: Sport. Olimpism. Sănătate, Ed. 3, 13-15 septembrie 2018, Chișinău. Chișinău, Republica Moldova: Print-Caro, 2018, Ediția a 3-a, pp. 103-104. ISBN 978-9975-131-65-0;
17. https://www.sfatulmedicului.ro/Obezitatea-la-copii/sedentarismul-in-randul-copilor-consecintele-pe-termen-lung_16222, publicat la 10 iul 2017;accesat la 19.54 2 aug 2023;
18. Scrisoare metodică – Educație fizică și sport și sănătate.

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN VREMURILE MODERNE ALE ROMÂNIEI

Prof. Preda D. Carmen

Școala Gimnazială, Nr. 1, Adunații-Copăcenii. Jud. Giurgiu

Educația fizică în vremurile moderne rămâne la fel de importantă ca întotdeauna, dar se adaptează la schimbările societății, tehnologice și la noile perspective asupra sănătății și dezvoltării copiilor și adulților. „Importanța educației fizice în procesul general de pregătire și formare a elevilor este relevantă și de faptul că ea reprezintă singurul obiect al planului de învățământ căruia îi revine, în principal, rolul de a acționa în domeniul dezvoltării și pregătirii fizice, de a stabili și realiza un echilibru corespunzător între efortul intelectual și cel fizic – element de mare importanță în creșterea normală a copiilor.”⁴

Iată cum se prezintă educația fizică în lumea modernă:

1. **Diversificarea activităților:** În loc să se limiteze la sporturile tradiționale, educația fizică modernă încurajează diversificarea activităților fizice, precum yoga, dans, alergare, ciclism și chiar sporturi mai puțin convenționale. Aceasta oferă elevilor și adulților oportunitatea de a găsi o activitate care să li se potrivească.
 2. **Tehnologia și educația fizică:** Tehnologia este folosită pentru a monitoriza progresul, a furniza instruire și feedback în timp real și pentru a face activitățile fizice mai interactive și distractive. Aplicații mobile, dispozitive de urmărire a fitnessului și jocurile video pot fi integrate în programul de educație fizică.
 3. **Abordarea holistică:** Educația fizică modernă se concentrează nu doar pe dezvoltarea fizică, ci și pe cea mentală și emoțională. Promovează starea de bine generală și dezvoltarea abilităților pentru gestionarea stresului și a emoțiilor.
 4. **Învățarea pe tot parcursul vieții:** Educația fizică nu se oprește odată cu absolvirea școlii. Oamenii sunt încurajați să continue să practice activități fizice pe tot parcursul vieții pentru a-și menține sănătatea și vitalitatea.
 5. **Conștientizarea sănătății:** Educația fizică modernă pune accent pe importanța adopției unui stil de viață sănătos. Aceasta include discuții despre nutriție adecvată, odihnă, hidratare și gestionarea stresului.
 6. **Adaptarea la diversitate:** Educația fizică trebuie să fie inclusivă și să se adapteze la diferite nevoi și abilități. Abordarea ține cont de variația în nivelul de fitness, capacitățile fizice și interesele individuale.
 7. **Educația fizică în școli:** Educația fizică rămâne o parte esențială a curriculumului școlar. Ea promovează nu numai sănătatea fizică, ci și dezvoltarea socială și emoțională a elevilor.
 8. **Sportul de performanță:** Pentru cei care doresc să se implice în sportul de performanță, educația fizică modernă oferă programe specializate și facilități pentru a dezvolta talentele sportive.
 9. **Sustenabilitate și mediu:** Educația fizică modernă include și conștientizarea ecologică și promovarea unor practici sănătoase și sustenabile în ceea ce privește activitatea fizică și sportul.
 10. **Colaborarea între școală, familie și comunitate:** Pentru a promova educația fizică și un stil de viață sănătos, este important ca școlile, familiile și comunitățile să colaboreze pentru a crea un mediu favorabil.
- Educația fizică în vremurile moderne este mai mult decât doar o activitate la școală sau la sală. Este o parte integrantă a vieții de zi cu zi și promovează sănătatea și bunăstarea pe termen lung. Aceasta se adaptează la nevoile și preferințele individuale, oferind o gamă variată de opțiuni pentru a menține oamenii activi și motivați.
- În ciuda beneficiilor evidente ale educației fizice, există unele aspecte negative asociate acestui domeniu în vremurile moderne ale României:
1. **Infrastructură și resurse limitate:** Multe școli nu au facilități adecvate pentru a susține programe de educație fizică. Lipsa terenurilor de sport sau a echipamentelor adecvate poate afecta calitatea și diversitatea activităților sportive.

2. **Redusă, prioritate și timp alocat:** Ocupația și presiunea academică pot duce la reducerea timpului alocat pentru educația fizică în programele școlare. Un program școlar aglomerat poate diminua importanța acordată activităților fizice.
3. **Lipsa formării adecvate a profesorilor de educație fizică:** Unii profesori pot avea o pregătire limitată sau învechită în domeniul educației fizice, ceea ce poate influența calitatea predării și a supervizării activităților sportive.
4. **Seductivitatea tehnologiei:** Creșterea utilizării tehnologiei și a dispozitivelor electronice poate descuraja activitățile fizice în rândul elevilor. Acest lucru poate contribui la un stil de viață sedentar și la scăderea interesului pentru activitățile sportive.
5. **Disparități sociale:** Există diferențe semnificative în accesul la educația fizică între școli urbane și cele rurale sau între școli din diferite zone socio-economice. Aceste diferențe pot crea inegalități în ceea ce privește oportunitățile de implicare în activități sportive.
6. **Probleme de sănătate legate de inactivitate:** Lipsa activității fizice în rândul tinerilor poate duce la creșterea obezității, a problemelor de sănătate legate de inactivitate și a altor afecțiuni precum diabetul sau bolile cardiovasculare.
7. **Aspecte psihologice:** Stresul academic și presiunea socială pot descuraja participarea la activitățile sportive sau fizice. Aceste aspecte pot afecta atât starea mentală cât și cea fizică a elevilor.
Abordarea acestor aspecte negative necesită eforturi colective din partea educației, comunității și a factorilor decizionali pentru a asigura că educația fizică este promovată corespunzător și că toți elevii au acces echitabil la beneficiile unei activități fizice regulate.
Rezolvarea aspectelor negative ale educației fizice în vremurile moderne ale României necesită o abordare holistică și implicarea multiplelor părți interesate. Iată câteva modalități prin care aceste probleme ar putea fi abordate:
1. **Investiții în infrastructură și echipamente:** Guvernul și instituțiile relevante ar trebui să aloce resurse și să facă investiții pentru îmbunătățirea facilităților sportive în școli, atât în zonele urbane, cât și în cele rurale.
2. **Revizuirea curriculumului școlar:** Integrarea și prioritizarea educației fizice în curriculumul școlar ar putea crește importanța acesteia. Alocarea de timp adecvat pentru activitățile fizice este esențială pentru sănătatea și dezvoltarea generală a elevilor.
3. **Formare continuă pentru profesori:** Asigurarea unei pregătiri adecvate pentru profesorii de educație fizică, actualizarea cunoștințelor și metodologiilor de predare ar putea îmbunătăți calitatea instruirii și supervizării activităților sportive.
4. **Promovarea unui stil de viață activ:** Campanii de conștientizare și programe educaționale care subliniază importanța activităților fizice în cadrul școlilor și comunităților ar putea contribui la schimbarea mentalității și a comportamentului în rândul elevilor și al părinților.
5. **Utilizarea tehnologiei în favoarea activităților fizice:** Integrarea tehnologiei în moduri creative pentru a promova activitatea fizică, prin intermediul aplicațiilor sau dispozitivelor specifice, ar putea atrage interesul elevilor pentru exerciții și mișcare.
6. **Program de granturi și sponsorizări:** Fonduri sau sponsorizări ar putea fi disponibile pentru școli pentru a-și dezvolta programele și facilitățile sportive, încurajând astfel implicarea și participarea elevilor.
7. **Promovarea diversității activităților fizice:** Oferirea unei game variate de opțiuni pentru activitățile fizice, care să includă sporturi de echipă, individuale sau alternative precum yoga, dansul sau alte forme de mișcare, ar putea atrage un număr mai mare de elevi.
8. **Parteneriate între școli, comunitate și organizații non-guvernamentale:** Colaborarea între diferite entități poate aduce resurse suplimentare, facilități și expertiză pentru a promova activitățile fizice în rândul elevilor.

Abordarea acestor probleme necesită o abordare cuprinzătoare, implicând educația, factorii decizionali, comunitatea și părinții pentru a asigura că fiecare elev are acces echitabil la o educație fizică de calitate.

Bibliografie:

1. Cârstea, G., (2001). Didactica educației fizice, ANEFS București;
2. Dragnea, A., Educație Fizică și Sport –Teorie și Didactică-, București, 2006 FEST.
3. Dragomir, P., Scarlat E., (2004). Educația fizică școlară, Editura Didactică și Pedagogică, București.
4. Grigoraș-Popa, C., Metode de predare a activității motrice la nivelul ciclului gimnazial ”Colegiul Național „Calistrat Hogaș” Piatra-Neamț; Revista INOVATIE-IN-EDUCATIE-NR.-6-APRILIE-2020.pdf ; ISSN 2668-7097; ISSN-L 2668-7097; Accesat la 27.09.2023;
4. Scarlat, E., (1981). Lecția de educație fizică, metode și mijloace, Editura Sport Turism, București;
5. Preda, C., ” Despre importanța educației fizice în viața zilelor noastre”, Editura: CATEDRA, nr 92, ISSN: 1582-3091;
6. Sportul și viața sănătoasă în România, 2021 - sportsbusinessacademy.ro , Cercetare Quantix Marketing Consulting. Ediția a 4a. Accesat la 27.09.2023;
7. Vințanu, N., (2008). Teoria instruirii școlare, Editura Zerana Flores, București;

Percepția calității în educație

Prof.înv.preșcolar Popescu Mirela
Școala Gimnazială Nr 10, Galați

MOTTO „Doar căutând perfecțiunea, găsim succesul!”

Problema asigurării și menținerii calității serviciilor educaționale este una deosebit de importantă cu un impact imediat, dar și pe termen lung asupra beneficiarilor direcți ai acestora-elevii, cât și asupra beneficiarilor indirecti- comunitatea, societatea etc.

Calitatea și asigurarea acesteia nu se întâmplă, nu este opțională, ci este o cerință imperativă a timpului pe care îl trăim din cel puțin patru motive: *moral* (elevii sunt cei cărora trebuie să li se asigure o educație care să fie „cea mai bună”, *contextual* (școlile sunt într-o interacțiune dinamică și continuă cu societatea și comunitatea cărora le aparțin. Contextul în care acestea își desfășoară activitatea este într-o continuă luptă pentru calitate, ceea ce impune pentru toate instituțiile o creștere a interesului pentru calitate.), *supraviețuirea* (societatea de azi este una concurențială), *responsabilitatea* (școlile sunt supuse în mod constant aprecierii și evaluării celor pe care îi servește: elevi, părinți, comunitate, societate. Școala este un bun al comunității și va trebui să dea socoteală pentru ceea ce face, motiv care impune existența unor strategii interne de asigurare și menținere a calității.)

Școala românească trebuie să iasă din normele stricte ale ideii de transfer de cunoștințe către elevi, idee care încă mai stă ca temei de bază a tot ceea ce școala face sau trebuie să facă. Școala să fie locul unde elevii primesc informații, dar accentul să nu cadă pe dimensiunea informativă, ci din ce în ce mai mult pe formare, integrare, relaționare.

Valorile instituționale și viziunea sunt importante deoarece ele dau direcție și sens instituției, asigură consecvența în acțiune, motivează și promovează angajații, pun bazele culturii școlii.

Iată destule motive pentru a acorda o mai mare atenție activității didactice în vederea obținerii unui învățământ de calitate.

I.Ce este calitatea educației?

Conceptul de calitate a fost asociat cu un anumit nivel sau grad de excelență, valoare sau merit, deci cu valorile explicite și implicite ale culturii unei comunități sau unei națiuni. Un concept propriu al calității ar trebui să se fundamenteze pe: cultura, tradițiile și valorile naționale, cultura și valorile pe care dorim să le promovăm prin politicile și strategiile dezvoltării sociale și economice durabile.

Calitatea educației poate fi privită ca un ansamblu de caracteristici ale unui program de studiu și ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate. Beneficiarii și clienții educației de calitate (elevii, părinții, societatea) ar fi de dorit să fie consultați permanent în ceea ce privește satisfacția lor față de serviciile educaționale de care beneficiază.

Îmbunătățirea calității educației presupune evaluare, analiză și acțiune corectivă continuă din partea organizației furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea celor mai relevante standarde de referință. Metodologia asigurării calității educației precizează că asigurarea calității educației este centrată preponderent pe rezultatele învățării. Rezultatele învățării sunt exprimate în termeni de cunoștințe, competențe, valori, atitudini care se obțin prin parcurgerea și finalizarea unui nivel de învățământ sau program de studiu.

Calitatea în educație este asigurată prin următoarele procese: planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării, monitorizarea rezultatelor, evaluarea internă a rezultatelor, evaluarea externă a rezultatelor și prin îmbunătățirea continuă a rezultatelor în educație.

Calitatea este dependentă de valorile sociale în care funcționează sistemul respectiv de educație. Calitatea se realizează pe un anumit subiect, pentru un anumit beneficiar, după anumite interese. Valorile calității în educație:

democrația, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală și morală, calitatea relațiilor interpersonale, comunicarea, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, educarea individului ca membru critic și responsabil al grupului. Forța de muncă să fie competitivă, cu noi competențe în soluționarea problemelor și cu abilități cognitive. Încă persistă discrepanțe între nivelul de pregătire al elevilor din școlile rurale și cei din școlile urbane, între elevii majoritari și cei aparținând grupurilor minoritare defavorizate.

Aceste diferențe privind performanța pot fi puse și pe seama unor distribuții inechitabile și ineficiente a resurselor ceea ce duce la o mare variație în ceea ce privește calitatea educației oferite. Îmbunătățirea managementului resurselor umane în învățământ printr-o planificare strategică și oferirea de stimulente pentru performanță poate contribui semnificativ la îmbunătățirea rezultatelor în educație. Sunt necesare eforturi suplimentare ale tuturor actorilor implicați în proces pentru a spori calitatea, accesibilitatea, relevanța, eficiența, echitatea educației.

Sensul educației este dat și de *comunicare*, așa cum menționam mai sus. Calitatea educației este dată de calitatea *actului de comunicare*. Există o multitudine de factori care pot constitui bariere de comunicare. Toate aceste bariere trebuie depășite printr-o educație a comunicării care presupune: favorizarea autocunoașterii prin resursele de comunicare, familiarizarea cu toate formele procesului de comunicare, descoperirea resurselor de comunicare ale celorlalți, activarea aptitudinilor de comunicare, descoperirea disponibilităților personale latente, folosirea optimă a multiplelor canale de emiterie și receptare didactică, valorizarea comunicării integrale.

Trebuie înlocuită gramatica scolastică, învățată mecanic, cu o gramatică a comunicării în care să fie pus accentul pe context, pe rolul elementelor nonverbale, pe organizarea complexă a comunicării. În acest sens se impune o altă cerință: pregătirea viitorilor formatori, perfecționarea actualilor educatori într-un cadru specializat, într-un laborator de comunicare educațională.

În vederea realizării eficiente a comunicării pentru educație și a educației prin comunicare, sunt necesare unele sugestii care pot avea rol orientativ:

- schimbarea mentalității privind procesul educativ, de la obiective și conținuturi până la organizare și evaluare;
- trecerea de la caracterul dominant instructiv la educația propriu-zisă, de la informativ la formativ;
- necesitatea unei reforme reale a învățământului, la toate nivelurile;
- abordarea interdisciplinară a instrucției și educației;
- introducerea unor discipline noi, axate pe ideea de comunicare și educație alături de discipline clasice;
- conceperea unor noi modalități de evaluare, în conformitate cu cerințele și exigențele omului modern;
- utilizarea, în continuare, în procesul instructiv-educativ de mijloace tehnice moderne, specifice erei electronice;
- structurarea și derularea modelării educaționale pe modalități întrunite și coordonate

II. Cum asigură calitatea „actorii” implicați la nivelul grădinitei?

Cadrele didactice prin: activitate didactică în conformitate cu documentele normative și bazate pe o metodologie centrată pe elev; formare continuă; adecvarea întregii activități la nevoile prescolarilor și ale comunității; evaluare și autoevaluare permanentă

Prescolarii prin: pregătire continuă; implicare activă și responsabilă în propria educație; participare la viața școlii

Conducerea grădinitei: prin asigurarea resurselor, a bazei logistice și a condițiilor pentru o educație de calitate; realizarea comunicării interne și externe la nivelul școlii; conducerea proceselor de dezvoltare instituțională

Comisia pentru evaluare și asigurare a calității: strategia de evaluare și asigurare a calității; propuneri de îmbunătățire a calității educației; colaborarea cu ceilalți „actori” implicați; raportul anual de evaluare internă privind calitatea educației în școală

Părinții: comunicare permanentă cu copilul și cu cadrele didactice; implicare în viața școlii și răspuns prompt la solicitările acestora

III. Centrarea managementului calității pe valoarea adăugată și pe progress

„Evaluarea calității educației se face pe baza valorii adăugate, adică în funcție de ceea ce are școala, educația adaugă la „zestrea” de cunoaștere, deprinderi, atitudini, competente generale existente deja la nivelul indivizilor, grupurilor și comunităților.” (Simona Josan, 2005, pag.9) Grădinițele sunt foarte diferite în ceea ce privește premisele și resursele puse în joc. Ca urmare, la eforturi egale, rezultatele obținute vor fi foarte diferite.

Calitatea se poate obține și în școlile care acționează în condiții grele iar efortul depus și rezultatele obținute trebuie recunoscute și recompensate.

„Utilizarea conceptului de „valoare adăugată “ este necesară pentru a discerne influența reală a educației asupra rezultatelor obținute și pentru a motiva școlile care obțin rezultate deosebite în termeni de „valoare adăugată”.

Pentru a putea măsura valoarea adăugată este necesară o estimare corectă a condițiilor de intrare, exprimată în factori de risc (de exemplu procentul elevilor care au dreptul la bursă socială, procentul familiilor care primesc diferite forme de ajutor social, procentul familiilor în care cel puțin un părinte e șomer, procentul familiilor monoparentale, procentul elevilor migranți, nivelul studiilor părinților elevilor, procentul orelor din planul de învățământ predate de cadre necalificate, fluctuația cadrelor didactice etc.)

Unitățile școlare vor fi clasificate în categorii de risc în funcție de condițiile de funcționare, iar judecarea rezultatelor unei unități școlare se va realiza numai prin comparare cu media de referință a categoriei respective.” (Titus Filipaș, 2007)

IV. Transdisciplinaritatea- gradul cel mai elevat de integrare a curriculum-ului

„Activitățile transdisciplinare sunt activități care abordează o temă generală din perspectiva mai multor arii curriculare, construind o imagine cât mai completă a temei respective. Este tipul de activitate unde cunoștințele și capacitățile sunt transferate de la o arie curriculară la alta. Prin intermediul acestor activități se urmărește atingerea obiectivelor tuturor ariilor curriculare într-un context integrat. Termenul poate fi asociat cu cel de activitate tematică.” (Ciolan, Lucian, 1999, pag. 15

Caracteristici ale activităților transdisciplinare și argumente pentru integrarea lor în programul activităților zilnice:

- Traversează barierele disciplinelor, aducând aspecte ale curriculumului în asociații semnificative, concentrate pe arii tematice mai largi;
 - În activitățile transdisciplinare învățarea devine un proiect personal al prescolarului, îndrumat, orientat, animat de educatoare;
 - Crearea unui mediu cu o largă varietate de stimuli și condiții face învățarea interesantă, stimulativă, semnificativă și o consolidează;
 - Participarea prescolarilor se realizează pe tot parcursul activităților desfășurate, fundamentate pe principiul învățării prin acțiune practică, cu finalitate reală
 - Accentul cade pe activitatea de grup și nu pe cea cu întreaga grupă
- Valoarea pedagogică a temelor transdisciplinare:*
- Oferă copiilor posibilitatea de a se exprima pe ei înșiși;
 - Situează elevul în centrul acțiunii, rezervându-i un loc activ și principal;
 - Oferă elevului posibilitatea de a se manifesta plenar în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente;
 - Cultivă cooperarea și nu competiția;
 - Pune copii într-o situație autentică, de rezolvare a unei sarcini concrete cu o finalitate reală;
 - Oferă prescolarilor șansa planificării propriilor activități, asigurându-le ordinea în gândire de mai târziu;
 - Activitățile transdisciplinare au valoare diagnostică, fiind un bun prilej de testare și de verificare a capacităților intelectuale și a aptitudinilor creatoare ale copiilor etc.

Bibliografie:

1. Ciolan Lucian- „Proiectarea temelor integrate în cadrul curriculum-ului la decizia școlii”, în revista „Învățământul primar” nr. 1-2, 1999
2. „Tribuna învățământului” nr. 884, 2007
3. Josan, Simona, „Lecții de management și calitatea educației”, „Tribuna învățământului” nr.649, 2005

EVALUAREA ȘCOLARĂ

IANIN MĂDĂLINA

profesor limba franceză, Colegiul Tehnic „Emanuil Ungureanu”, Timișoara

Evaluarea școlară este un factor important în predare deoarece cuantifică rezultatele învățării dar are și un rol de măsurare a acestor rezultate. Astfel profesorul sau învățătorul își dă seama ce noțiuni nu au fost bine înțelese și pe ce trebuie să mai insiste.

Evaluarea este o acțiune de cunoaștere specifică a unor fenomene sub raportul însușirilor acestora, a stării și a funcționalității unui sistem, a rezultatelor unei activități. De aceea obiectul ei poate fi un fenomen, o persoană (elev, profesor), o activitate sau rezultatele acesteia, o instituție, sistemul școlar în ansamblu, etc. Evaluarea rezultatelor muncii școlare evidențiază valoarea, nivelul , performanțele și eficiența eforturilor depuse de toți factorii educaționali și randamentul muncii în învățare.

Există mai multe caracteristici ale evaluării pe care doresc sa le enumăr în cele ce urmează :

1. Evaluarea școlară nu e decât un mijloc în slujba progresului elevului, nu un scop în sine.
2. Evaluarea trebuie să aprecieze drumul parcurs de elev , dacă a făcut progrese sau nu.
3. Evaluarea trebuie să stimuleze activitatea elevului și să faciliteze progresul sau.
4. Pentru a fi corect, profesorul trebuie să fie neutru și obiectiv. A evalua rezultatele elevilor, înseamnă a determina măsura în care obiectivele programei de instruire au fost atinse, precum și eficiența metodei de predare – învățare folosite.

Sistemul de evaluare din învățământ vizează : evaluarea obiectivelor curriculare și a strategiilor educaționale utilizate, evaluarea activității de predare- învățare, a strategiilor didactice și a metodelor de învățământ, evaluarea nivelului structurilor psihice ale elevilor (cognitive, operaționale, psihomotrice, atitudinal- valorice), evaluarea performanțelor profesionale, evaluarea întregului sistem de învățământ, informarea elevilor, a părinților și a societății cu privire la rezultatele obținute și asupra cauzelor nerealizării obiectivelor curriculare propuse, diversificarea metodelor si a tehnicilor de evaluare , prin utilizarea unor procedee alternative. A stabili o strategie de evaluare în învățământ înseamnă a fixa când evaluezi, prin ce metode și mijloace iar verificarea trebuie să fie continuă și sistematică pentru a stabili calitatea și volumul cunoștințelor dobândite de elevi.

O evaluare corectă trebuie să urmeze anumite etape : a. ce urmează să fie evaluat/ obiectul evaluării; b. natura și obiectul deciziei avute în vedere; c. tipul de date ce trebuie verificate; d. gestiunea informațiilor obținute.

Un rol important în proiectarea acțiunilor evaluative îl are complementaritatea metodelor și a tehnicilor folosite. Se folosesc următoarele strategii de evaluare : evaluarea normativă, criterială, detaliată, exploratorie, diagnostică.

Rolul și scopul evaluării

Evaluarea are rolul de a măsura și a aprecia, în funcție de obiective, eficiența procesului de predare- învățare, raportată la îndeplinirea funcțiilor ei, la cerințele economice și culturale ale societății contemporane. Scopul major al evaluării este de a oferi datele necesare care să permită luarea celor mai bune decizii educaționale. Rolul evaluatorului este de a preciza : ce se dorește, natura deciziilor care urmează a fi adoptate, tipurile de informații ce trebuie furnizate , utilizarea unor proceduri în concordanță cu scopurile vizate.

Un alt scop al evaluării este de a fundamenta deciziile , a conștientiza problemele și a influența evoluția sistemului evaluat.

Funcțiile sociale ale evaluării sunt : - diagnostică/ ameliorativă (depistarea lacunelor, greșelilor elevilor și înlăturarea acestora prin teste de cunoștințe de tip diagnostic);- prognostică (evidențarea performanțelor viitoare ale elevilor prin teste de aptitudini, teste pedagogice ce verifică calitatea învățării), orientarea școlară ; - de selecție (clasifică și ierarhizează elevii prin teste standardizate de tip normativ);- motivațională (stimulează învățarea); - constatativă; - certificativă.

Din punctul de vedere al momentului evaluării avem alte tipuri de evaluare :

- **Evaluare inițială, predictivă** care are loc la începutul unui program de instruire. Are funcție diagnostică, scopul ei fiind cunoașterea stadiului inițial de la care se pleacă în abordarea secvențelor de instruire, dar și o funcție prognostică, prin proiectarea eficientă, realistă, a conținuturilor noii materii.
- **Evaluarea normativă** arată nivelul candidaților față de o anumită normă sau o medie a rezultatelor obținute de toți candidații.
- **Evaluarea criterială** măsoară dacă un candidat deține o serie de abilități, structurate într-o listă de competențe.
- **Evaluarea continuă** are loc pe întreg anul școlar. În evaluarea continuă toate exercițiile sunt evaluate, fie de către profesor, fie prin autocorecție (individuală sau colectivă) iar procesul de evaluare profită de diversitatea surselor primare (intervenții orale, interacțiuni la interfața unui dispozitiv tehnologic, interogare sau problematizare). În acest fel profesorul obține o evaluare mai exactă și mai corectă a fiecărui elev deoarece se bazează pe o multitudine de date.

Activitatea de evaluare este o activitate creativă. Ea conține întreaga expresivitate a profesorului și a stilului său de predare. Prin evaluarea continuă profesorul aduce în prim plan originalitatea personală în vederea eficientizării reușitei elevului, cu atât mai mult cu cât el trebuie să identifice în acest tip de evaluare cât mai multe aspecte ale învățării însușite de elev, pe care să le aplice imediat în activitatea didactică.

În evaluarea continuă un rol important îi revine profesorului, acela de a apropia elevul de conținuturile învățării. În acest tip de acțiune evaluat- evaluator există anumite limite, profesorul fiind autoritatea de la clasă, care poate sau nu să fie caracterizat de obiectivitate, subiectivitate, stil propriu de evaluare, model comportamental sau echilibru între cerințele evaluării și instruirea efectuată. Cei doi – profesor și elev – se găsesc în cadrul dialogului de evaluare continuă într-o continuă manifestare de expresivitate, care le influențează personalitățile.

În concluzie, creativitatea profesorului în procesul de evaluare continuă este determinantă pentru influențarea pozitivă a elevilor. În raport cu această expresivitate elevii aplică imediat modelul comportamental favorabil în timpul evaluării. Multe dintre expresiile, gesturile personale ale profesorilor împiedică profesorul să influențeze activ elevii, misiunea ce-i revine în consecință profesorului fiind de a elimina orice neajuns ce poate întrerupe eficiența comunicării în evaluare iar acest lucru se întâmplă pentru fiecare profesor într-un mod unic. Deci scopul evaluării este să ofere datele necesare care să permită luarea celor mai bune decizii educaționale. În relație cu factorii decizionali, rolul evaluatorului este de a preciza: ce se dorește, natura deciziilor care urmează a fi adoptate, utilizarea unor proceduri în concordanță cu scopurile vizate.

Bibliografie :

1. Opris, Monica, *Evaluarea școlară între tradițional și modern*, Editura Elicon, București, 2017
2. Cucos, Constantin, *Pedagogie școlară*, Editura Polirom, Iași, 2002.
3. Cotovan, Adriana, *Evaluarea școlară - o perspectivă teoretică*, Editura Arabela, Comuna Mosoaia, 2021.

**PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE
INTERACTIVE**

Prof.înv.primar Ungureanu Violeta
Școala Gimnazială „Leon Dănăilă”, Darabani, Botoșani

„Un singur plan iscusit biruie multe mâini”.

(Plutarh)

Orice cadru didactic este conștient de faptul că metodele de predare nu devin eficiente prin ele însele, ci sunt puse în valoare de inteligența și priceperea fiecăruia. Alegerea metodei de lucru se face ținând cont de avantajele și importanța folosirii ei privite atât din punctul de vedere al elevului, cât și din cel al învățătorului. Metodele interactive se bazează pe cooperarea dintre elevi în timpul lecției. Ei trebuie să relaționeze unii în timpul orei, astfel încât responsabilitatea individuală să devină presupuziția majoră a succesului. Nu se poate vorbi de o abordare strictă a metodelor interactive la lecții, pentru că cel mai adesea ele fuzionează cu cele active. Lucrul în grup, de exemplu, se poate folosi mai întâi ca element (metodă) în cadrul unei strategii active, pentru ca, mai apoi să devină metodă integrată unei strategii de tip interactiv.

Există o diversitate de metode interactive : „Comentariul unor informații”, „Studiul de caz”, „Jocul de rol”, „Simularea”, „Mozaicul”, „Rețeaua discuțiilor”. În cele ce urmează, ne vom opri asupra metodei „Mozaicul”, pe care am folosit-o cu succes la orele de limba română și matematică. Fiind mai puțin cunoscută, vom menționa, mai întâi, că aceasta este o metodă de învățare interactivă, care se bazează pe distribuirea sarcinilor de învățare unor grupuri de elevi, astfel ca, în urma colaborării, fiecare elev să aibă întreaga schemă de învățare. Învățarea diferențiată se bazează pe ideea că unii elevi pot cunoaște mai bine anumite aspecte ale conținutului, dar că toți au aceleași cunoștințe generale despre întregul subiect.

Numerotarea elevilor și împărțirea lor pe grupe după un algoritm specific este foarte importantă.

Uzuală este formarea grupelor de câte patru elevi; fiecărui elev i se atribuie câte un număr de la 1 la 4.

1	2	3	4
---	---	---	---

grup inițial A

1	2	3	4
---	---	---	---

grup inițial B

1	2	3	4
---	---	---	---

grup inițial D

1	2	3	4
---	---	---	---

grup inițial C

Subiectul ce urmează a fi abordat se împarte în prealabil în patru părți, de dimensiuni și grade de dificultate similare. Urmează reșezarea elevilor în sală : toți elevii cu același număr vor forma câte un grup de experți, obținându-se astfel patru grupuri de experți.

1	1	1	1
---	---	---	---

2	2	2	2
---	---	---	---

3	3	3	3
---	---	---	---

4	4	4	4
---	---	---	---

Elevii din grupul de experți au sarcina de a învăța cât mai bine partea din materialul de studiu care le-a fost atribuită pentru a le preda colegilor din grupurile inițiale. Pentru aceasta, ei vor discuta problemele și informațiile cele mai importante și se vor gândi la o modalitate de a le prezenta, de a preda partea pregătită de ei colegilor din grupul inițial. Învățătorul poate interveni ca moderator oferind consultanță elevilor când aceștia ajung în impas. Experții găsesc și modalități eficiente de verificare a înțelegerii materialului de către colegii din grupul cooperativ. După

îndeplinirea sarcinilor de lucru din fiecare grup de experți, elevii, specializați fiecare într-o parte a lecției, revin în grupurile inițiale și predau colegilor partea pregătită cu ceilalți experți. Astfel, în fiecare grup inițial vom avea

patru elevi specializați fiecare într-o parte diferită a lecției și fiecare dintre aceștia va preda partea lui. Fiecare elev are responsabilitatea predării și învățării de la colegi.

Structurată pe pași, metoda cuprinde :

Pasul 1 : Se formează grupurile cooperative și se distribuie materialul de lucru.

Pasul 2 : Grupurile de experți studiază materialul și-și pregătesc prezentările împreună.

Pasul 3 : Experții se întorc în grupurile cooperative pentru a prezenta materialul. Obiectivul echipei este ca toți membrii grupului să-și însușească întregul material.

Pasul 4 : Răspunderea individuală și de grup. Grupurile sunt responsabile de însușirea întregului material de către toți membrii.

Numărul elevilor dintr-un grup de lucru poate fi variabil în funcție de dificultățile sarcinilor de rezolvat.

Personal, am utilizat lucrul pe grupe de patru elevi, așezați în bănci vecine înainte de începerea orei. Organizarea grupelor nu ridică probleme dacă cunoaștem bine elevii și dacă ținem seama de conținut concret al activității grupului. Grupele constituite sunt eterogene sub aspectul nivelului de pregătire. Am căutat să existe un echilibru relativ stabil de forțe între grupe. Comunicarea sarcinilor de lucru am făcut-o în scris, prin distribuirea unor fișe de lucru (corespunzătoare numărului de grupe).

Pentru lecția „Genul substantivului” am împărțit fișe cu următorul conținut :

Experți 1 :

1. Recunoașteți substantivele din textul următor. Precizați ce denumește fiecare, felul și numărul. „ Când eram școlar, bunica mi-a dăruit, spre bucuria mea, o carte despre călătoria cu balonul, alta despre avalanșe și o cutie cu creioane colorate.”

2. Formulați alte sarcini pentru textul dat.

Experți 2 :

1. Numărați substantivul „școlar” la :

Numărul singular

Numărul plural

(un școlar)

(doi școlari)

2. Dați șase exemple de alte

substantive care se numără „un” la singular și „doi” la plural.

De reținut :

Substantivele care primesc, prin numărare, la numărul singular cuvântul „un” și la numărul plural cuvântul „doi” sunt de genul masculin. Abrevierea preconizată de Academia Română a substantivelor de genul masculin este : s.m.

proprii numind persoane de sex bărbătesc.

3. Dați exemple de substantive
4. Formulați alte cerințe prin care să verificați

înțelegerea substantivelor de genul masculin.

Experți 3 :

1. Numărați substantivul „bunica” la :

Numărul singular

Numărul plural

(o bunică)

(două bunici)

2. Dați șase exemple

de alte substantive care se numără „o” la singular și „două” la plural.

De reținut :

Substantivele care primesc, prin numărare, la numărul singular cuvântul „o” și la numărul plural cuvântul „două” sunt de genul feminin. Abrevierea preconizată de Academia Română a substantivelor de genul feminin este : s.f.

proprii numind persoane de sex feminin.

3. Dați exemple de substantive
4. Formulați alte cerințe prin care să verificați

înțelegerea substantivelor de genul feminin.

Experți 4 :

1. Numărați substantivul „balon” la :

Numărul singular

Numărul plural

(un balon)

(două baloane)

2. Dați șase exemple

de alte substantive care se numără „un” la singular și „două” la plural.

De reținut :

Substantivele care primesc, prin numărare, la numărul singular cuvântul „un” și la numărul plural cuvântul „două” sunt de genul neutru. Abrevierea preconizată de Academia Română a substantivelor de genul neutru este : s.n.

3. Formulați alte cerințe prin care să verificați înțelegerea substantivelor de genul neutru. Dintre exercițiile propuse de grupurile de experți amintesc :

Grupul de experți 1 :

a) Alcătuiți familia de cuvinte pentru substantivul „școlar”.

b) Modificați numărul substantivelor din text.

Grupul de experți 2 :

Dictare gramaticală. Scrieți numai substantivele masculine dintre următoarele : casă, pom, arici, frumusețe, cutremur, copil, avion, musafir.

Grupul de experți 3 :

Demonstrați prin numărare substantivele de genul neutru din text.

Pentru a mă convinge că fiecare expert s-a făcut înțeles de grupul inițial din care făcea parte, am dat în final o „muncă independentă” ce a cuprins :

d) 1. Determinați genul substantivelor următoare prin numărare : dulap, carte, iepure.

e) 2. Scrieți câte trei substantive la numărul singular la toate cele trei genuri. Treceți-le la plural. Majoritatea elevilor au primit calificativul F.B.

f) Metoda a dat rezultate foarte bune și la matematică, la predarea capitolului „Unități de măsură”, dar și în efectuarea unor lucrări practice : trasări de drepte și unghiuri pe teren, măsurarea și determinarea perimetrelor și ariilor unor figuri plane, construirea și desfășurarea de corpuri etc.

Printre avantajele aplicării acestei metode se pot enumera : echilibrarea efortului învățătorului și al elevului, intensificarea comunicării dintre elevi, achiziționarea de noi cunoștințe prin eforturi proprii, formarea unor trăsături moral-cetățenești, cum ar fi solidaritatea, prietenia, înțelegerea, respectul, dorința de cooperare și de încredere în forțele proprii. Nu trebuie însă neglijate dezavantajele : criza de timp în cadrul orelor afectate tratării anumitor subiecte, superficialitatea unor membri ai grupurilor care așteaptă totul de la ceilalți.

g) Pentru a elimina aceste consecințe e nevoie de o subtilă strategie în abordarea și în susținerea lecțiilor care se *pretează* la această modalitate didactică, care să ne ofere posibilitatea de a-i motiva pe elevi să gândească creativ și argumentativ, cu efectul de a produce noi situații de învățare, cu valențe formative deosebite atât în plan cognitiv, cât mai ales în plan psihomotor și afectiv-afectiv.

Bibliografie :

Neculau, *A fi elev*, Editura Albatros, București, 1983
Educația cognitivă, Editura Polirom, Iași, 2002
școlară, Editura Polirom, Iași, 2000
frontal, învățământ pe grupe, E.D.P., București, 1981
alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, E.D.P., București, 2002.

Adrian,
Elena, Joița,
Romiță, Iucu, Zestrea
Victor, Țărnăvnicu, *Învățământ*
Ioan, Cerghit, *Sisteme de instruire*

**EFICIENTIZAREA ACTULUI DIDACTIC PRINTR-O STRANSA COLABORARE DINTRE
EDUCATOARE-INVATATOARE-PARINTI**

Profesor învățământ primar: UNGUREANU VIOLETA
Scoala Gimnaziala „Leon Danaila ‘’, Darabani

Implicarea familiei în cadrul programului desfășurat în grădiniță este esențială pentru îmbogățirea mediului stimulativ, fixarea și lărgirea cunoștințelor asimilate în sala de grupă. Implicarea familiei în program va întări sprijinirea telurilor educaționale. Implicarea părinților în activitatea preșcolară este în beneficiul copiilor, al familiei și al calității actului educațional.

Dezvoltarea personalității copilului este un proces complex, care se desfășoară în timp și presupune acțiunea simultană a eredității, a educației și a mediului.

Influența părinților asupra formării copilului ca viitor om cu respect față de cei ce-l educă se simte încă din perioada grădiniței. Nu de puține ori se întâlnesc copii care nu respectă cerințele educatoarei sau care fac aprecieri necuviincioase la adresa ei. De cele mai multe ori, acești copii vin din familii care au obiceiul de a ponegri autoritățile locale, șefii de la locul de muncă sau chiar educatoarea sau învățătoarea copiilor mai mari. Copilul este obișnuit deci, cu lipsa de respect. Acești copii, de multe ori, refuză să vină la grădiniță. Discutarea cadrului didactic în directe făcute de către părinți sădesc în sufletele copiilor neîncrederea, frica.

Atunci, când unii copii povestesc acasă, de exemplu, că educatoarea nu-i apreciază lucrarea ca fiind cea mai bună, părinții fac afirmația celor protejați. Dacă copilul nu spune primul poezia la serbare, părintele nu caută cauza, ci acuză educatoarea că ar fi lipsită de tact pedagogic. Desigur că, în felul acesta, copilul își pierde încrederea în educatoare și devine nepolitic, nemaisupunându-se cerințelor acesteia și reacționând greșit.

Copilul nu se educă numai prin îndemnul părinților, ci și prin exemplele personale pe care părinții le oferă acestuia. Există multe cazuri când părinții intră în grădiniță fără să salute personalul care lucrează în incinta acesteia. Prin firea lucrurilor, copilul trebuie să găsească în imediata sa apropiere, realitatea corectă a persoanei de care sunt atașați, realitate care să-i inspire conduita. Desigur că, aceste exemple de conduită se corectează pe parcurs, se îmbogățesc, ajungând chiar să se modifice. În acest proces, intervin grădinița, școala, societatea care contribuie la modelarea personalității copiilor. Prima etapă în acest proces de organizare și formare a membrului societății este reprezentată, însă, de identificarea cu personalitatea tatălui sau a mamei.

Lipsit de un model, de un exemplu cu care să se identifice în propriul său cămin, copilul va găsi astfel de modele în afara acestuia, într-o persoană valoroasă pentru el, cum ar fi , de exemplu: educatoarea, învățătoarea.

Din nefericire însă, adeseori, copilul care este lipsit de autoritatea părintească pozitivă și eficientă își va afla prieteni printre indivizii străzii. În acest caz, efectele negative pot fi prezise cu corectitudine.

Copiii provin din familii care se deosebesc între ele prin condițiile de trai, prin gradul de cultură al părinților, fapt care își imprimă pecetea asupra caracterului și conduitei copilului.

Se mai produc încă abateri de la regulile morale și civice în unele familii. Cel mai frecvent se înregistrează astfel de cazuri acolo unde părinții consumă alcool. Unii copii observă aceste fapte și le sesizează părinților, în felul lor, dar, sincer.

Tensiunile și conflictele dintre părinți și copii, pot avea o intensitate diferită și o durată variabilă, distingându-se forme simple, cum ar fi: cearta, neînțelegerea, contrazicerea, refuzul asumării unei obligații conjugale sau forme complexe, precum: agresivitatea fizică, violența, alungarea unui partener de la domiciliu. În condițiile în care părinții vor avantaja un copil în favoarea altuia, nerepectând raportul dintre merit și recompense, pot apărea situații de rivalitate, gelozie fraternă. Copilul dezavantajat va utiliza mecanisme de apărare, cum ar fi: încordarea, izolarea sau prefăcătoria, minciuna.

Părinții trebuie să acorde copilului atenție totală pentru ca acesta să vadă că suntem interesați să îl ascultăm. Retragerea cu el într-un loc liniștit și evitarea prezenței altor persoane la discuție îi pot arăta copilului

că părinții sunt cu adevărat interesați de problema lui. Copilul trebuie să fie sigur că “problema” se va rezolva “între ei”. Indiferența este la fel de dăunătoare. Copilul se simte respins și neglijat dacă, atunci când își împărtășește gândurile părinților, aceștia continuă să privească la televizor sau să își vadă în continuare de treabă. Încetarea oricărei activități este necesară pentru a-și demonstra disponibilitatea.

În cazul copiilor mici este importantă și atitudinea pe care părinții o au. Ei nu trebuie să se simtă dominați nici măcar fizic, din această cauză fiind bine ca părinții să coboare la nivelul lor atunci când le vorbesc sau îi ascultă.

Din cele observate în timpul activității mele în incinta acestei grădinițe am dedus că de educarea și îngrijirea copiilor prea puțin se ocupă ambii părinți, rezultatele fiind pe măsura participării lor la educație.

Este important pentru copii să vadă că părinții vin la serbările lui sau cu ocazia altor activități desfășurate în incinta grădiniței sau în afara acesteia. În cadrul grădiniței noastre am desfășurat serbări în jurul bradului de Crăciun împodobit în curtea grădiniței, am organizat un foc de tabără și un spectacol de circ cu ocazia sărbătoririi Zilei Copilului, etc. Copiii ai căror părinți au fost alături de ei cu ocazia acestor evenimente au fost foarte fericiți, dar au existat și copii ai căror părinți nu au putut fi alături de ei din diferite motive. Acești copii au fost foarte supărați, suferind chiar din cauza absenței părinților lor.

Ședințele cu părinții sunt prilejuri pentru a-i informa pe aceștia referitor la modul cum se comportă copilul lor în relația cu ceilalți copii, cum se descurcă acesta în cadrul activităților educative, etc. Tot la aceste ședințe, educatoarea este informată de părinți despre problemele pe care aceștia le parcurg și de cele mai multe ori le oferă soluții.

Așadar, dialogul dintre educatoare și părinți este foarte necesar, de exemplu: educatoarea constată că sunt copii care vin la grădiniță obosiți. În acest caz, li se adresează părinților, fie atrăgându-le atenția să solicite mai puțin copilul în activități gospodărești, fie să petreacă mai puțin timp privind programul TV.

Grădinița, prin metodele și procedeele pedagogice, are datoria de a interveni direct în cazurile de îndrumare greșită a copilului în familie. Toate îndrumările și intervențiile trebuie să aibă în vedere viitorul om ce ar putea altera atmosfera în propriul său cămin și, chiar, la locul de muncă în care acesta va ajunge.

Familia, ca prim grup cu care ia contact copilul, rămâne reperul permanent și fundamental în condiția indivizilor, în manifestarea unor atitudini civice, moral-comportamentale.

Bibliografie:

- Agabrian, Mircea, (2006), *Școala, familia, comunitatea*, Editura „Institutul European”, Iași;
- Boniface Jean, Legrand Jean-Andre, Andre de Peretti, (2001), *Tehnici de comunicare*, Editura Polirom, Iași;
- Dumitrana, M., (2002), *Copilul, familia și grădinița*, Editura Compania, București;
- Truta Elena, Mardar, Sorina, (2007), *Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje*, Editura Aramis, București.

IMPORTANȚA JOCURILOR DIDACTICE

Înv. Stoica Raluca Magda
Școala Gimnazială „Avram Iancu”, sector 4, București

Jocul didactic reprezintă un tip de joc prin care profesorul consolidează, precizează și verifică cunoștințele însușite de către copii, le îmbogățește în mod distractiv sfera de cunoștințe.

Orice joc didactic trebuie să aibă un conținut, reguli după care se desfășoară jocul și acțiunile de joc: ghicire, mișcare, surpriză. Toate aceste elemente componente conferă jocului didactic un caracter specific, înlesnind totodată rezolvarea problemelor puse copiilor.

Jocurile didactice îmbină armonios elementul instructiv și educativ cu elementul distractiv, reprezintă metode bazate pe acțiune simulată care urmăresc un scop și o sarcină din punct de vedere matematic, satisfăcând nevoia de motricitate și gândirea concretă a elevilor mici. Acțiunile și operațiile desfășurate în timpul jocului didactic sunt însoțite de bună dispoziție și bucurie, motiv pentru care jocurile didactice sunt foarte îndrăgite de copii.

Între jocul didactic și procesul instructiv-educativ există o dublă legătură, astfel: pe de o parte, jocul sprijină procesul instructiv, îl adâncește și îl ameliorează, iar pe de altă parte, jocul este condiționat de procesul instructiv prin pregătirea anterioară a elevului în domeniul în care se plasează jocul.

De asemenea, jocul didactic îmbină spontanul și imaginarul, elementele specifice vârstei, cu efortul solicitat și programat de procesul învățării.

După conținutul și obiectivele urmărite se pot diferenția: jocuri senzoriale, de observare a mediului înconjurător, de dezvoltare a vorbirii, jocuri matematice, de orientare, aplicative, de creație, de imaginație, de construcții tehnice.

În învățământul primar, jocurile didactice se pot organiza cu succes la orice disciplină, în orice moment al lecției, ca activitate de sine stătătoare, urmărindu-se fie dobândirea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor noi, fie fixarea și consolidarea acestora, fie verificarea și aprecierea nivelului de pregătire al elevilor.

Utilizarea jocului didactic accentuează rolul formativ al matematicii prin: exersarea operațiilor de gândire (analiză, sinteză, comparare, clasificare); dezvoltarea spiritului imaginativ-creator, de observație și de inițiativă; însușirea cunoștințelor matematice într-un cadru ludic; dezvoltarea spiritului de competiție și de echipă.

Printre metodele moderne folosite în lecțiile de matematică, se pot preciza: Cubul, Brainstorming, Știu / Vreau să știu / Am învățat, Mozaicul, etc.

O metodă folosită cu succes în cadrul orelor de matematică este Metoda Cubului. Prin folosirea acestei metode se urmărește explorarea unui subiect din mai multe perspective. Pentru a aplica cu succes Metoda Cubului, este necesară respectarea anumitor etape:

- a) anunțarea temei;
- b) parcurgerea unității de conținut propusă;
- c) împărțirea clasei în șase grupuri eterogene;
- d) fiecare echipă își alege un lider, ca purtător de cuvânt și fără să-și impună propriile opinii;
- e) confecționarea unui cub de carton sau material plastic;
- f) înscrierea de către profesor pe fiecare din suprafețele cubului a câte o sarcină de lucru: „Analizează!”, „Describe!”, „Compară!”, „Asociază!”, „Aplică!”, „Argumentează pro și contra!”;
- g) fiecare echipă analizează tema propusă pe una dintre fețele cubului, ca urmare a acțiunii de aruncare a zarului;
- h) la sfârșitul sarcinii, liderul fiecărei echipe expune rezolvarea problemei avute, ceilalți membrii ai echipei pot interveni cu completări sau clarificări. Toți elevii clasei iau notițe și pot cere lamuriri suplimentare.

Metoda Știu/ Vreau să știu/ Am învățat este o metodă de învățare prin descoperire prin care elevii realizează un inventar a ceea ce știu deja despre o temă și apoi formulează întrebări legate de tema nouă la care vor găsi răspunsuri prin valorificarea cunoștințelor anterioare.

Metoda „**Mozaic**” este o metodă de învățare prin colaborare care pune în valoare relația elev-elev în procesul de predare: colectivul este împărțit în grupe de câte 4 membri, fiecare membru având un număr (1,2,3,4); fiecare elev primește o fișă de învățare care cuprinde o unitate de cunoaștere; elevii din grupele inițiale se regroupează în funcție de numărul primit; fiecare grupă e alcătuită din elevi care au primit același număr, ei se vor numi „experți” și sarcina lor e să rezolve corect cerința cu același număr din fișa de lucru. Membrii fiecărei grupe vor hotărî împreună modalitatea prin care vor explica colegilor, pentru că fiecare elev se va întoarce la grupa sa și va explica colegilor modul de rezolvare. După ce „experții” și-au încheiat lucrul, fiecare elev se întoarce la grupa sa inițială. Elevii cer clarificări suplimentare. Învățătorul monitorizează permanent activitatea grupelor, pentru a fi sigur că informația este transmisă corect membrilor din grupe.

Un proces de învățământ modern se cere astfel organizat încât să-i ajute pe elevi să prezinte cunoștințele într-o formă personală, să caute soluții originale, să grupeze și să ierarhizeze ideile.

Bibliografie:

- *Forentina Vișoiu, **Metode activ-participative folosite în predarea matematicii la ciclul primar**, Ed. Rovimed Publishers, Bacău, 2013;
- *A.Dumitru, L. Dumitru, M.L.E. Stroescu Logel, **Metodica predării matematicii pentru învățământul primar CP- IV**, Ed.Carminis, Pitești, 2017;
- *Mihail Roșu, **Didactica matematicii în învățământul primar**, 2006.

Tanultunk az időseinktől

Szilaghi Szekely Melinda-profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Lopadea Nouă

A XXI. század a maga rohanó életvitelével kicsit ellensége annak, amit úgy hívunk család, gyökerek, közösség, igazi érték. Sok családban az unokákat dédelgető, a nekük mesélő nagyszülők helyét átvették az „elektronikus babysitter-ek”, a televízió és a számítógép. Nagy már nem énekel, nem mesél a kisunokájának a saját gyermekkoráról, a megélt boldog vagy boldogtalan pillanatairól, az akkori játékokról, a nincstelenségről, mert senki nem kíváncsi már ezekre, mert már nem aktuális a téma. Szép lassan elfeledjük a múltat, vagy meg sem ismerjük, pedig a múlt meghatározza a jelent és jövőt egyaránt. Ha nem ismerjük a múltat, könnyen eltévedünk a mában, s szörványmivoltunkból adódóan könnyen elveszítjük nemzeti identitástudatunkat.

Tanítóként nagyon fontosnak tartom, hogy figyeljek már nagyon kicsi kortól arra, hogy tanítványaim megismerjék mind a szűkebb családjuk, mind a faluközösségük múltját, a szájhagyomány útján terjedő történeteket, énekeket, a helytörténeti mondákat, a néptáncot.

Magyarlapád nemcsak néptáncáról, népzenejéről és viseletéről híres, hanem érdekes földrajzi megnevezéseiről is. Itt felnövő gyermekeként gyakran hallottunk nagyszüleinktől a Gargányról lábát lelógató óriásról, a hegy gyomrába elrejtett aranybikáról, amik felcsigázták képzeletünket. Szomorúan tapasztaltam, hogy tanítványaim ugyan hallottak ezekről a nevekről, de fogalmuk sincs hol helyezkednek el vagy esetleg miről kapták a nevüket. A IV. osztályos tanulókkal a 2022-2023-as tanév januárjában és februárjában heti egy alkalommal meglátogattuk a falu idős embereit és arra kértük, meséljenek a múltból és a falu dombjaihoz – völgyeihez kapcsolódó történetekről.

Célok, követelmények:

- Elsőrendű célunk az volt, hogy egy konkrét téma kapcsán párbeszédet kezdeményezzünk a falu öregeivel, minden tanuló a saját családja idősebb tagjaival is, ezáltal is erősödjön a generációk közötti kapcsolattartás
- A gyerekek ismerjék meg, fedezzék fel, tartsák értéknek, őrizzék és adják tovább következő generációknak a faluval kapcsolatos helytörténeti mondákat.
- Váljanak képessé információk gyűjtésére, rendszerezésére, összesítésére, az önálló tájékozódásra, véleményformálásra, cselekvésre.
- Ismerjék meg és értsék meg a különböző társadalmi, kulturális jelenségeket, folyamatokat.
- Tartsák értéknek és feladatnak a kultúra megőrzését.
- Erősíteni a közösségi tudatot, találják meg a helyüket a közösségben.

A tevékenységre fordított idő:

Két hónapon át heti egy alkalommal gyűltünk össze és indultunk el a falu időseihez. Egy –két órát töltöttünk információgyűjtéssel, 2- 3 előre megbeszélt helyre jutottunk el alkalmakként.

A tanultak felhasználásának módja :

Úgy gondoljuk, e projekt legszorosabban a mindennapi élethez kötődött. Könyvek használata nélkül sikerült megismernünk a múltat, hallottunk falábakon iskolába járó legénykékről, palatáblára író tanulókról. Meséltek arról az idők, hogy milyen volt öt-hat gyermekes családban felnőni, megtapasztalni a nincstelenséget. Megértettük, hogy számítógép és televízió hiányában idejük és kedvük volt egymásra, a kemény fizikai munka és a téli esték fonói nem adtak lehetőséget az unatkozásra.

Megismertük a minket körülvevő dombok és völgyek történetét, a falu történelmét. Hallottunk a hét magyar törzsről a Hét ág tere kapcsán, ellenséges népek támadásáról, amit az őrszemek az Őrhegyről jelentettek a falubelieknek és Gizella királyné erdejéről.

Megismerkedtünk a lepénysütés művészetével, a dagasztás fortélyjaival, a sült kenyér ínycsiklandó illatával.

Megtapasztaltuk, hogy sok gyakorlatias ismeret, amit könyvekből nehezen vagy egyáltalán nem lehet megtanulni, elődeink, az idősödő generáció birtokában van.

Megtanultunk információt gyűjteni, lejegyezni, figyelni a lényegre, hitelességre törekedni, megszervezni. A modern technika adta lehetőségeket kihasználva, összesítettük a történeteket, kinyomtattuk, s ezzel leptük meg a szülőket és az idős embereket, akiktől mindezeket hallottuk.

Megtanultunk kérdezni az idősektől, megtanultunk tisztelettel viszonyulni hozzájuk, értékelni tudásukat, másságukat.

A tevékenységek leírása, a kivitelezés módja:

Előkészítés: Megkerestük azokat a nyolcvan év körüli „nanókat”, akikről információink voltak, hogy szépen és szívesen mesélnek a gyerekeknek. Ismertettük elképzelésünket, hogy meglátogathassuk őket a tizenhárom fős csapattal, és megpróbáljunk együtt visszarepülni az időben. Csodálkoztunk, hogy ilyen korban is mennyi lelkesedés van bennük, hogy igazi megtiszteltetésként élték meg a felkérést.

Időpontot egyeztettünk, s indultunk a „Fedezzük fel együtt a múltat” akcióra.

A feldolgozás módja:

Mindannyian jegyzetömbbel érkeztünk a színhelyre és az iskolában megbeszéltek alapján rövid vázlatot készítettünk minden beszélgetésről. Érdekes módon senkit sem kellett fegyelmezni, voltak alkalmak, amikor szájtátva hallgatták az ízes tájszólással elmondott történeteket, tudtak ügyes, jól megfontolt kérdéseket tenni.

A látogatást követő tanítási napon megbeszéltük a hallottakat.

Az adatok feldolgozása, a tapasztalatok megbeszélése, a folyamat szabályozása:

Sok érdekes információ birtokába jutottunk a két hónap alatt. Kicsit tanácstalanok voltunk a feldolgozással kapcsolatban, hiszen nem egy népmondát kellett papírra vetnünk, hanem apró töredékekből kellett összeállítanunk egy egészet. Lejegyzeteltük a Lepíny mező névtörténetét, a Kiskürtes és Nagykürtes, az Őrhegy, a Gargány, a Hétágtere, a Káposztás és az Apródambak meséjét. Ekkor támadt a lepénysütés keretmese gondolata. Egyik látogatásunk alkalmával éppen frissen sült lepénnyel kínált Ráki nanó. Megkértük, hogy még egyszer, a mi jelenlétünkben is dagassza meg a tészta, hevítse meg a sütőkemencét, süssön lepényt és kenyeret. Bár falun élő gyermekekről van szó, legtöbbjüknek nem adatott meg a lehetőség, hogy lássák a kenyérsütés folyamatát.

És íme, az eredmény:

Nanó mesél,
Avagy
Lapádról lepénysütés közben

Kóstoltatok már finom lepényt, azaz „lepínyt”, ahogy azt Lapádon emlegetik? Sajnos, mi is csak a nagyszüleinktől hallottunk róla, már nem gyakran sütik nálunk sem.

-Régen, amikor még minden falusi ház hiányolhatatlan része volt a sütőkemence, -meséli nagymamám-, nyáron hetente, télen kétheti rendszerességgel sütöttek kenyeret a háziasszonyok. A kenyértésztából egy keveset letéptek, kinyújtották, túróval, káposztával vagy szilvával töltötték, s a sütőkemence „szájában” ropogásra sütötték. Ez volt a lepíny. Igazából ki sem hülhetett, a sok éhes felnőtt és gyerek jóízűen elfogyasztotta. Mindezt csak azért mondom el, folytatta nagymama, mert Lapádon van egy domb, amit Lepínymezőnek vagy Kenyérmezőnek neveznek az itt élők. Tudnod kell, hogy arról kapta a nevét, hogy nagyon jó búzatermő határa ez a falunak. Az itt termett búzából készült a foszlós kenyér és vele együtt a lepíny.

-Szeretnéd megkóstolni? –érdeklődött nagymama.

-Hogyne, nagymama. Szívesen segítek elkészíteni is, ha kell.

-Lepínykészítés közben mesélek Lapádról, hogy majd te is továbbadhasd gyermekeidnek, unokáidnak, ha eljön az ideje. Figyelj.

És mama mesélni kezdett.

-A Lepínymező legalján van egy hely, amit Rosszmalomként emlegetnek az emberek. Hogy miért? Senki sem emlékszik, hogy malmok lettek volna valamikor itt, de az 1760-as katonai térképen fel van tüntetve két vízi malom ezen a vidéken.

Mesélt arról is, hogy sokszor volt veszélyben a falu, viharos évek múltak el fölötte. Ellenséges népek támadták meg többször is. A lapádiak mentették a menthetőt: életüket, állataikat, kincseiket. Rejtőztek ahova tudtak, amikor a falu legmagasabb csúcsáról az őrszemek veszélyt jelentettek. El is nevezték ezt a hegyet Őrhegynek. A Kiskürtes és Nagykürtes is arról kaphatta a nevét, hogy innen az őrködők kürtszóval értesítették a lakosságot a közelgő veszélyről.

-Figyeld csak ott szemben azt a hegyet! A neve Gargány. Erről nanóm mesélte, ő is a nanójától hallotta, hogy valamikor régen óriás lakott itt. Látod rajta azt a gödröt? Nanó szerint az azért van ott, mert az óriás minden este oda telepedett le, onnan szemlélte az emberek életét, a tájat. Akkora volt ez az óriás, hogy a lábai a Gargány tetejéről a Marosba lógtak, pedig az cseppet sincs közel, gyalogosan egy óra járás. Azt is mesélte nanó, hogy ez az óriás soha nem bántotta a falubelieket.

Mindezt szitálás közben mesélte mama. Aztán kovászolni kezdett. Folytatta a mesélést:

-A Hétágtère azon a dombon van, ahova ti májáliszni jártok. Honnan eredhet a neve? Csak feltételezések vannak, melyek szerint a hét magyar törzzsel volna kapcsolata. Történelem órán biztosan hallottál a magyar törzsekről és a vérszerződésről. A Hétágtère szomszédságában van a Tánecas hegy, ahol pogánykori táncosok táncolhattak. Hát nem érdekes, hogy milyen messzire jutottunk kalandozásaink során? Vissza a pogány magyarokhoz.

Közel ezekhez van az Asszanyerdeje, amely nem bármilyen asszony tulajdona volt, hanem magáé Gizella királynéé, Szent István király feleségéé.

Dagasztás közben sem hagyta abba a mesélést nagymama, bár nem volt könnyű feladat. Úgy láttam, hogy verejtékcseppek gördültek végig az arcán, de csak mesélt, mesélt tovább.

-Az Apródambakról is érdekes történet járja. Azt mesélik ezekről az aprócska, alacsony dombokról, hogy minden éjjel, pontban tizenkét órakor táncos lányok jelennek itt meg. Senki emberfia nem mer közelíteni hozzájuk, mert félelmetes lények, „feketék” őrködnek a lányok mellett.

Befejezte a dagasztást, kelni hagytuk a tésztát, de a mesélést nem hagyhatta abba, már a kedvemért folytatta nagymama. Közben hevíteni kezdte a nálunk még épségben maradt, de már ritkán használt sütőkemencét. Pattogott a rőzse, szikra szállt.

- Miről is mesélhetnék még, drága unokám? No, igen, megvan. A Várhegyről. Réges-régen ezen a hegyen vár volt. Mint minden várban, ebben is voltak kincsek. Nem akármifélek ám. Azt mesélik az öregek, hogy a pincéjében arany borjú, mások szerint arany bika van. Olyant is hallottam, hogy ezt az aranybikát a pogánykori magyarok imádták, benne hittek. A lényeg az, hogy a monda szerint kincseket rejt ez a hegy, ha kedved lesz, majd kutathatsz utánuk.

Na, végre. A megkelt tésztából apró darabokat szaggattunk, megtöltöttük szilvával, káposztával, összehajtogattuk, s a kemence földjére tettük.

- Mire annyira meghevül, hogy a kenyereket is betehetjük, a lepínyeket már ki is szedhetjük.- mondta mama. Közben eszembe jutott még egy érdekesség a káposztáról. A patak folyása mentén, a Bagó határával szomszédos területet Káposztásnak nevezik. Mikor kicsi voltam, azt hittem, arról kapta a nevét, hogy itt káposztát termesztettek. Kiderült, hogy nem így van. A Káposztás a Káposztás-várhoz tartozó terület. Ennek a hegy tetején épült várnak Káposztásszentmártonról ideköltözött urai voltak, a Káposztást pedig az ugyanonnan ideköltözött emberek dolgozhatták meg.

-Ez az! Kisült! Hú de finom, hú de illatos! Köszönöm a lepínyeket, de még jobban a történeteket nagymama. Bárcsak eszedbe jutna még egy pár. Le is jegyzem, hogy soha el ne felejtsem.

A mesék élni segítenek

Szilaghi Székely Melinda

Profesor învățământ primar- Școala Gimnazială Lopadea Nouă

A mese teljes életünket végigkíséri, teljesebbé és élhetőbbé teszi mindennapjainkat. A gyerekek a mese által tapasztalják meg a világot, és természetesen benne önmagukat. A mese, akárcsak a játék, pozitív értelemben mutatja meg, hogy mernünk kell harcolni, az élet megpróbáltatásai elől nem lehet elmenekülni, a jó végül győzni fog.

A mesék segítséget nyújtanak az ember belső problémáinak megértéséhez és megoldásához. Míg a gyermekek körül élő felnőttek azt szuggerálják, hogy a világban minden rendben van, addig a mesék közlik először a gyermekkel, hogy a világban van rossz. S ez nemegyszer nagyerejű, de legyőzhető. S éppen a legkisebb királyfi, akire senki sem gondol, akinek még a mentéje is rongyos, ő lesz képes a gonosszal győztesen megküzdeni és a tündért kiszabadítani. A mese ebben az értelemben informál- világképet ad.

A mesék a valóságról, a mindennapi élet történéseiről, viszontagságairól, problémáiról, az emberi kapcsolatokról szólnak, olyan tapasztalatokat közvetítve, amelyeknek megszerzésére más élethelyzetekben nem lenne lehetőség. A mese varázsa, a meséből áradó optimista életfilozófia pedig erőt ad a gyermeknek a mindennapok küzdelmeiben, vagyis a mesékben a valóság tükröződik, a valóság megélése pedig a mesék segítségével könnyebbé válik. „A mesék élni segítenek”

A gyermek szorong, írja Vekerdy, mert sok mindent nem ért az őt körülvevő világból. A világ körülötte felnőtt arányú, felnőtt méretű. A mese visszaigazolja a szorongást: tudjuk, hogy szorongsz, üzenik, mert a világ ebből áll, de a hős megküzd mindezekkel, mert mindez legyőzhető.

A mese oldja a meglévő szorongást, amely abból fakad, hogy a kisgyermek élete teljesen a felnőttektől függ, ő maga gyenge, kicsi és kiszolgáltatott a számára ismeretlen, kaotikus világ meglepő fordulatai között. Ami vele és körülötte történik az magyarázatot igényel. Az ésszerű, racionális értelmezésekre még éretlen, de a mese segítségével- a vágyak és képzelet nyelvén- sokmindent felfog és megért. A mese teljes világképet, világmagyarázatot ad.

A gyermekben nagy indulatok tombolnak. Szívesen kidobná kistestvérét az ablakon. Az indulat és a hozzá tartozó képzet is szorongást és bűntudatot kelt a gyermekben. Ezt is oldja a mese. Van a világban gyilkos indulat, de van ezen indulatoknak meg- és feloldása is-üzenik.

A mesék egyszerre tudnak szólni az emberi személyiség különféle belső rétegeihez, felnőttekhez és gyermekekhez egyaránt. Megszólítják a gyermek bimbózó énjét, bátorítják fejlődésében, enyhítenek a tudateltöltés és tudattalan feszültségeken. A gyermek valóságos lelki és érzelmi színvonalán fejtik ki hatásukat. Úgy tudnak beszélni a súlyos belső feszültségekről, hogy a gyermek öntudatlanul is megérti, és példákat is felsorakoztat a nyomasztó gondok átmeneti vagy végleges megoldására. Olyan új területeket nyitnak meg a gyermeki képzelőerő előtt, amelyeket nem fedezhetett volna fel. A mesék formája és szerkezete mintául szolgálhat a gyermeki álmodozáshoz, és ezek segítségével végül életét is jobb irányba terelhetik.

A cél az, írja F. Várkonyi Zsuzsa, hogy az ember el tudja fogadni az élet problematikus természetét és hogy a nehézségek ne győzhessék le, és ne futamítsák meg. A mesék pontosan ezt közvetítik a gyerekeknek, hogy ezek a dolgok hozzátartoznak az éltünkhez és megoldhatók a felmerült problémák. A mese nyíltan szembesíti a gyermeket az alapvető emberi létfeltételekkel. Sok mese kezdődik például az anya vagy az apa halálával- ezekben a szülő elvesztése jelenti a legkínzóbb problémát, mint ahogy a való életben is ezt, vagy egyáltalán az ettől való félelmet a legnehezebb elviselni. Más történetek arról szólnak, hogy az öregedő szülő elérkezettnek látja az időt, hogy átadja helyét az új generációnak. De az utódnak előbb be kell bizonyítania, hogy rátermett a méltó bizalomra. A népmeséket a gyerekek azért nem érzékelik kegyetlennek, mert ugyan megtörténik a borzalom, de mindig van egy jó vége. Ha máshol nem, a mennyekben újra találkoznak, s a főhős a sok elszenvedett igazságtalanságért elégtételben, elismerésben részesül.

A mesék változatos formában közvetítik a gyermek számára a mondanivalót: az életben a súlyos nehézségeket nem lehet elkerülni, hanem küzdeni kell ellenük, mert a harc hozzátartozik az emberi léthez, de ha az ember nem hátrál meg, túljuthat minden akadályon, győztesen kerülhet ki a harcból. A mese előadásmódja egyszerű, közvetlen, hallgatói elé nem állít semmiféle mércét, nem követel semmit, sőt ellenkezőleg: biztonságot és reményt nyújt, s azt ígéri, hogy végül minden jóra fordul. Ezért nevezte Lewis Carroll a mesét szívből jövő „ajándéknak.” A mese garantálja a szerencsés befejezést, ezért a gyermek bátran fantáziálhat, mert tudja, bárhog formálja is tudattalanja a mese szövegét, ő is “boldogan él az idők végezetéig”.

A mesék látszólag nem sokat mondanak a modern társadalom körülményeiről, hiszen a népmesék egy egészen más korban jöttek létre, mégis nagyon sok segítséget nyújtanak az ember belső problémáinak megértéséhez és megoldásához. A mese segíthet a gyerekek megértési, megtalálni helyét a világban, összefüggéseket megtalálni az érzések világában.

A mesét a gyermek minden más műalkotásnál jobban megérti, minden gyermek számára külön-külön üzenete van, de a különböző életkorokban mást és mást jelenthet ugyanazon ember számára, minden életkorban nagy segítséget nyújthat fiúknak és lányoknak egyaránt. A mesék kiválasztásában legjobb a gyermekek igényeit követni. Nem is érti a gyermek, miért tetszik az adott mese annyira, de szeretné újra és újra hallani. A mese segít neki abban, hogy maga vívja meg a saját harcait, hogy egyedül oldja meg azt a problémát, amelyre épp a mesében ismert rá. Vekerdy Tamás szerint a gyermekek sokszor szeretik hallani ugyanazt, hiszen minden ismétlés önértékesítő hatású. A gyermeknek szüksége van a valóságban is és a fantáziában is az ismerős tere, amelyben nagy biztonsággal mozoghat. Az ember úgy nő fel, úgy találja meg élete értelmét, hogy személyes problémáit megérti, és a maga erejéből oldja meg.

A mesék a tehetséges és az átlagos képességű gyermeket egyaránt megtaníthatják arra, hogy felismerjék az élet magasabb rendű értékeit, aminek alapján eljuthatnak odáig, hogy később élvezni tudják a legnagyobb irodalmi és művészi alkotásokat. G. K. Chesterton és C. S. Lewis kritikusok szerint a mese „spirituális felfedező út”, és ennél fogva a „legéletszerűbb”, mivel úgy tárja fel az emberi életet, „ahogy lelkünk látja vagy érzi, vagy érleli magában.” A mese az egyetlen műfaj, amely utat mutat a gyermeknek hogyan fedezze fel identitását, hogyan találja meg helyét az életben. Azt sugallja, hogy a boldog életet bárki elérheti, de csak akkor, ha nem futamodik meg a veszélyek előtt. Arra is figyelmeztet, hogy a gyávákra, akik visszariadnak énjük felfedezésének kockázatától, sivár élet vár.

A mese minden döntést az olvasóra, hallgatóra bíz. Rajtunk múlik az is, hogy magunkra vonatkoztatunk-e valamit a meséből, vagy egyszerűen csak élvezzük a csodás eseményeket. A mítoszok és a mesék örök kérdésekre adnak választ: milyen is valójában a világ? Hogyan éljek én benne? A mítoszok válasza határozott és egyértelmű, míg a meséké sugallatszerű. A mesékben benne lehetnek a válaszok, de soha sincsenek kimondva. A mese a gyermek képzeletére bízta hogy mit kezd azzal, amit a történet az életről elmond, hogy magára vonatkoztatja-e, s ha igen, akkor hogyan.

A mese adott esetben sokkal jobban megvigasztalja a gyermeket, mint a felnőttek racionális érvei. A benne előforduló fantasztikus túlzások pszichológiailag igaz csengést adnak, míg a felnőttek realisztikus magyarázatai egy-egy helyzettel kapcsolatosan, pszichológiailag hamisan hangzanak.

A gyermek hisz a mesének, mert világszemlélete olyan mint az övé. A felnőttek szemében a mesék válaszaiban több a fantasztikum, mint az igazság, de a gyermeknek csak olyan magyarázatot szabad adni, melyet tudása és érzelmi állapota alapján megért.

A mese ott kezdődik, ahol a gyermek éppen tart a fejlődésben, és ahonnan a mese segítségével nélkül nem tud továbblépni. A gyermek megérzi, hogy belső problémái szempontjából a sok mese közül melyik az „igaz”, és azt is érzi, hogy a probléma megoldásában milyen segítséget nyújt neki. A mese segítséget nyújt önmaga és a világ megértésére, de ezt csak akkor kapja meg a gyermek, ha többször is meghallgatja a mesét, és van ideje arra, hogy elgondolkozzon rajta. A mesemondó időt kell hagyjon a gyermeknek, hogy elgondolkozzon a mesén, hogy megmártózzon a mese atmoszférájában, hogy asszociációi révén egy mesét lassan a magáévá tegyen. Ezért az illusztrált mesekönyvek nem szolgálják igazán a gyermek érdekeit. Az illusztráció többet árt, mint használ, mert a képek nem bízzák a gyermek képzeletére, hogy ő maga élje át a történetet. Ha a hallgató vagy olvasó a tulajdon életéből vett sajátos képekkel jeleníti meg képzeletében a történetet, sokkal személyesebb élményben lesz része. „

A mesehallgató kisgyermek kettős tekintettel kíséri a hallottakat, írja Vekerdy Tamás. Egyrészt a mesélőre figyel, másrészt látni, hogy befelé néz, befelé is figyel. Minél ismertebb a mese, annál intenzívebb a befelé irányuló tekintet. A hallottakhoz belső képet készít, fantáziájában látja, amit hall. Elaborál. Ez a tevékenység szorongás- és feszültségoldó, valamint énértékesítő hatású. Ez az igazi olvasóvá nevelés kezdete, soha nem lesz igazi olvasóvá, aki nem tud belső képet készíteni az olvasott szöveghez. Igazi beszélővé sem, hiszen gondolkodása képi elemekből tevődik össze. A mesehallgatás: dialogikus hallgatás, ugyanis a mesét így módon hallgató gyermek nem passzív módon hallgat, nem közvetlenül fogadja el a tanítást, hanem részt vesz annak megteremtésében – sohasem lezárható – folyamatában. A mesének ilyen felépítve megértése tapasztalatában a gyermek önmagáról is tapasztalatot szerez, mégpedig éppen a teremtmény-megértő önmagáról. A gyermek mind a játék, mind a mesehallgatás és -olvasás során azt építi be személyiségébe a világból, amire a lelki harmónia megteremtéséhez szüksége van. A mese örömet, gyönyörűséget jelent, és választ a ki nem mondott gondolatokra. Feleletet arra, ami éppen nyugtalanítja.

A mesék az egzisztenciális dilemmákat tömören találják, így a gyermek csak a kérdés lényegével szembesül. A mese minden szituációt leegyszerűsít. Alakjait határozott vonalakkal rajzolja meg, szereplőiben kevés az egyéni vonás, inkább típusokat képviselnek. Sok modern gyermektörténettel ellentétben, a mesékben a gonoszság éppúgy jelen van, mint az erény. A gonoszsnak is van bizonyos vonzereje, de az azonosuló gyermek képzeletben együtt szenved át a hőssel a megpróbáltatásokat, és együtt győzedelmeskedik vele, amikor a jó elnyeri a jutalmát. A mesealakok nem ambivalensek, nem egyszerre jók és rosszak, mint minden élő ember. A mesékben ugyanaz a szélsőségesesség uralkodik mint a gyermeki gondolkodásban: minden ember jó vagy rossz, nincs átmenet. A valóságos emberekhez hasonló, életszerű figurák segítségével a gyermek nem tudná olyan könnyen megérteni a jó és a rossz közötti különbséget, mint a szélsőséges jellemek alapján. Nem is annyira a jó és a rossz között választ, hanem inkább az alapján, hogy ki kelt benne rokonszenvet. Minél érthetőbb a hős, annál könnyebb azonosulni vele és elutasítani a rosszat. A mese ugyanúgy építkezik, mint a gyermek gondolkodása, ezért is olyan meggyőző a számára. Ez a kettősség hordozza azt az erkölcsi problémát, melynek megoldásáért küzdeni kell.

A mesében, akárcsak az életben, nem a büntetés, vagy az attól való félelem riasztja el leghatásosabban az embert a bűntől, hanem a meggyőződés, hogy nem éri meg. Ezért húzza a mesében a rossz mindig a rövidebbet. Nem is a jó végső győzelme fejleszti az erkölcsi tudatot, hanem a hős személyes vonzereje, azé a hősé, akinek sorsával és küzdelmével a gyermek mindvégig azonosul. Hogy ez könnyen menjen, fontos, hogy a hős minél egyszerűbb és érthetőbb kell legyen. A gyerek felteszi ugyanis azt a kérdést, hogy : " kire akarok hasonlítani? "

A mesei és gyermeki megfelelés Mérei Ferenc szerint az ellentétek preferenciája. A mesékben törpék és óriások szerepelnek, rút banyák és szépséges hercegisasszonyok. Ugyanilyen szélsőséges a mese földrajza és természetrajza. A hősök a világ végén járnak, a tó feneketlen, a fa égisz. A gyermek összehasonlítani csak úgy tud, ha egy tulajdonság szélsőséges változatait önmagához méri. Kialakul egy kétpontú mérce, amelynek csak a szélső pontjai vannak meg. Valami vagy magas, vagy mély, vagy nagy, vagy kicsi. Ahhoz, hogy a gyermek egy tulajdonságot jól meg tudjon ragadni, kell hogy szélsőséges voltában utaljon a másik szélsőségre, az ellentétre.

Könyvészet

Komáromi Gabriella: Gyermekirodalom. Helikon kiadó 1999

Mérei ferenc- V. Binét Ágnes: Gyermeklélektan. Medicina Könyvkiadó Rt. Budapest, 2006

Zilahy Józsefné: Mese- vers az óvodában. Nemzeti Tankönyvkiadó, 1994

Bruno Bettelheim: A mese bűvölete és a kibontakozó gyermeki lélek. Corvina Szombathely, 1995

V. J. Propp: A mese morfológiája. Osiris Kiadó. Budapest, 2005

Învățăminte din comparația sistemului de educație din România cu Finlanda

Prof. inv. preșc. Ghengeaua Daniela
Grădinița cu program prelungit "Mugurel", Constanța

Introducere

Cu toții visăm poate la un sistem de educație/învățământ ideal, mai ales când vorbim de România, unde Legea Educației Naționale suferă modificări cu fiecare ministru în funcție. Acest învățământ ideal poate fi descris prin prisma mai multor aspecte, poate fi descris în comparație cu sistemul de educație din alte țări și cu rezultatele obținute de elevi la testele de evaluare a competențelor PISA.

Inițiez această temă în calitate de cadru didactic dar și părinte, din dorința de a cunoaște cum se face educație "de calitate" în alte sisteme de educație și îmi încolțește în minte curiozitatea dacă în țara noastră vom putea implementa în următorii ani un asemenea sistem astfel încât să le oferim copiilor noștri șansa de a avea acces la o școală pentru toți și un sistem de educație bazat pe respect, încredere de sine și valori.

Sistemul de educație finlandez este tot mai mult promovat în presă și de către profesori și de aceea mi-a stârnit și mie interesul. De aceea voi încerca să realizez o comparație între ceea ce se întâmplă în școala românească și cea finlandeză, cu scopul de a evidenția plusurile și minusurile fiecăreia, în caz că există.

Analiză comparativă

Sistemul de educație este format din totalitatea instituțiilor, organizațiilor (economice, politice, culturale), infrastructurilor și comunităților social-umane (familie, anturaj) care contribuie la formarea și dezvoltarea personalității umane prin exercitarea unor funcții și roluri pedagogice explicite sau implicite, în mod direct sau indirect. (Cristea, S., 2002, p. 337)

Finlanda are unul dintre cele mai performante sisteme de învățământ din lume, iar secretul stă în importante reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani. Nu se dau teme și nu se fac evaluări până în adolescență. Primul test adevărat elevul îl dă la vârsta de 16 ani. Copiii din Finlanda nu încep școala până nu împlinesc vârsta de șapte ani și toți învață în aceeași clasă.

În lucrarea sa, Timothy Walker (2018) sintetizează factorii esențiali care le permit elevilor din Finlanda să obțină rezultate școlare mai bune decât majoritatea colegilor din alte țări. Patru dintre aceștia sunt în directă corelație cu școlile și misiunea acestora, în timp ce doar unul are legătură cu copiii atunci când aceștia nu sunt la școală. Prima explicație constă în faptul că învățământul obligatoriu asigură tuturor copiilor o educație și o dezvoltare echilibrată, centrată pe nevoile lor, punând bazele unei educații solide și echitabile. Majoritatea elevilor învață în clase neomogene din punct de vedere social, fără să fie repartizați în funcție de aptitudinea pentru învățare sau statutul socio-economic.

În al doilea rând, este nevoie de cadre didactice bine instruite care sunt instruite în cadrul facultăților de științe ale educației și mai apoi a devenit obligatorie și absolvirea de programe masterale de cercetare științifică în domeniul educației la fel ca toți ceilalți specialiști din Finlanda.

În al treilea rând, și-au propus să asigure starea de bine și sănătatea copiilor din toate școlile și în acest scop fiecare școală primește resurse și personal specializat, existând o echipă formată din specialiști, cadre didactice și membrii din conducerea școlii care analizează și pun în discuție anumite probleme și decid cum acționează în mod optim în vederea soluționării. Școlile frecventate de copiii cu nevoi educaționale speciale au alocate fonduri mai multe în vederea creării unui mediu prietenos care să faciliteze actul educațional.

În al patrulea rând, importanța deosebită a fost acordată leadershipului educațional care este necesar să fie asigurat de către cadre didactice competente și calificate pentru a preda în unitatea de învățământ pe care o conduc. Majoritatea directorilor de școli au și activitate didactică la clasă pe lângă atribuțiile de conducere.

În al cincilea rând, situația elevilor din mediul extrașcolar poate genera și explica variațiile rezultatelor școlare. În Finlanda, în sprijinul elevilor a fost creată o rețea complexă de cluburi și asociații, care, în esență, prin scopul și acțiunile propuse au un impact pozitiv asupra sănătății și relațiilor sociale ale copilului, care, au ca finalitate îmbunătățirea învățării în școală.

Caracteristicile sistemului educațional din Finlanda

- ✓ școala elementară este formată din 9 clase;
- ✓ este finanțată 100% de stat și oferă tuturor copiilor educație gratuită;
- ✓ este un sistem ce oferă șanse egale pentru oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provine;
- ✓ nu există școli mai bune sau școli mai proaste;
- ✓ nu există inspectori școlari;
- ✓ se merge pe cooperare, nu pe competiție;

Sistemul de învățământ finlandez presupune existența unei educații echitabile pentru toți elevii. Astfel că, învățământul de masă începe cu un an de educație preșcolară, care se continuă ulterior cu nouă ani de educație primară și gimnazială (7-16 ani). (Herineanu, 2015, p. 5). Educația formală este organizată în 5 trepte:

1. Învățământ preșcolar – până la 6 ani;
2. Învățământ gimnazial (numit de ei, educația de bază – aceeași pentru toți elevii) – între 7 și 16 ani.
3. Învățământ preuniversitar (studii medii – 3 ani). La acest nivel, sistemul se bifurcă în 2 direcții: - Studii liceale (3 ani); - Sistem vocațional – școală profesională (3 ani).
4. Învățământ universitar (studii universitare de scurtă durată și de lungă durată (între 3,5 ani și 6 ani);
5. Învățământ postuniversitar (studii academice).

Principalul obiectiv al politicii educației în Finlanda este să ofere tuturor cetățenilor oportunități egale în a primi educație, indiferent de vârstă, domiciliu, situație financiară, sex ori limbă maternă. Educația este considerată unul din drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor.

Principii la baza sistemului de învățământ din Finlanda:

- ✓ Încredere;
- ✓ Cooperare;
- ✓ Toleranță;
- ✓ Flexibilitate;
- ✓ Responsabilitate din partea tuturor factorilor implicați în educație;
- ✓ Respect;
- ✓ Autonomie.

Anul școlar se structurează pe 5 perioade, fiecare perioadă având între 38 și 40 zile, în funcție de tematica abordată. Este împărțit în 2 semestre. Semestrul I începe la mijlocul lunii august și se încheie la sfârșitul lunii decembrie (cu o săptămână de vacanță în luna octombrie). Semestrul II începe în a doua săptămână a lunii ianuarie și se încheie în luna iunie, cu o săptămână de vacanță în luna februarie și una în luna aprilie. Vacanța de vară durează 2 luni.

În clasele primare ziua este scurtă, cu pauze la fiecare 45 de minute și o pauză mai lungă sau siesta în care copilul primește o masă caldă. Sunt învățați să nu risipească mâncarea. Temele sunt puține și de multe ori sunt sub forma unor experimente pe care elevul le face acasă.

În articolul său publicat în anul 2016, Nasu Ilie susține școlile se bucură de același respect. Toate obiectele sunt de aceeași importanță. Toți părinții sunt egali. Toți elevii sunt egali – nu se admite clasificarea, divizarea elevilor în elevi „buni”, „puternici”... „slabi”... – fiecare elev cu potențialul său este respectat și este important pentru școală, societate. Toți profesorii sunt de asemenea, egali – fiecare contribuie la formarea viitorilor membri ai societății. Toți actorii școlii: elevi, părinți, profesori sunt egali în drepturi, se bucură de autoritate și respect.” (Nasu, http://dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/2410/1/Nasu_I._invatam_filandez.pdf)

În decembrie 2014, Finlanda a finalizat Reforma Curriculară Națională pentru învățământul pre-primar și pentru învățământul de bază obligatoriu. Școlile vor începe să lucreze în conformitate cu noua curriculă din toamna anului 2016. (Herineanu L., 2015)

În Finlanda se pune mare accent pe autoevaluare, elevii fiind puși în situația de a-și da ei înșiși calificative. În primele clase nu se dau note, ci se fac doar evaluări verbale. La sfârșitul fiecărui an de studiu, elevii primesc un certificat de absolvire. Dacă elevul nu a reușit să acumuleze suficiente cunoștințe, acesta susține o nouă examinare la sfârșitul verii, iar dacă nu reușește să treacă nici acest examen poate repeta anul, însă aceste cazuri sunt foarte rare, iar decizia de a repeta anul este luată de către profesori împreună cu directorul școlii numai după ce are loc un interviu cu elevul și părinții acestuia.

Sistemul finlandez de evaluare este bazat pe eșantionare, nu pe ierarhizare. Scopul evaluării este de a sprijini dezvoltarea și învățarea, profesorii nu sunt concediați dacă elevii nu obțin cele mai bune note, ci se încearcă metode mai bune.

Un accent deosebit se pune pe ritmul propriu de învățare al fiecărui elev în parte, iar competiția între copii nu este stimulată în niciun fel! Profesorii au un nivel înalt de educație, studiind în cadrul facultăților de profil timp de 5 sau 6 ani, în funcție de specializare. Ei au autonomie în aplicarea curriculumului. Stabilesc împreună cu elevii și părinții metodele de predare și de evaluare. Cadrele didactice utilizează în demersul educațional materiale didactice moderne, digitale, care facilitează învățarea. În școală sunt angajați mai mulți profesori de sprijin, care lucrează cu copiii cu dificultăți de învățare, fie în cabinetul propriu, fie la clasă, în timpul în care materia respectivă este predată. Elevii sunt încurajați permanent să gândească liber, să dezbata subiecte, să pună întrebări, să lucreze în echipă, să înțeleagă ceea ce învață și pentru ce învață.

Sistemul național de învățământ este structurat în **niveluri educaționale**, astfel încât să fie asigurată coerența instrucției și educației conform particularităților de vârstă și individuale ale elevilor. Constituția României, la Articolul 32 oferă informații despre dreptul la educație și insită pe următoarele principii:

- Educație generală obligatorie, licee și școli profesionale, învățământ superior.
- Educație – în limba română.
- Minoritățile au dreptul să învețe și să fie educate în limba lor maternă.
- Educația oferită de stat – gratuită.
- Educația la toate nivelurile trebuie să aibă loc în instituții publice, private sau confesionale.
- Autonomia universităților.
- Libertatea educației religioase.

Învățământul preuniversitar în România este parte integrantă a învățământului național constituit ca sistem, reunind unitățile de învățământ de stat, particulare și confesionale, autorizate sau acreditate. Este organizat pe niveluri, forme de învățământ și, după caz, filiere și profiluri, asigurând condițiile necesare pentru dobândirea competențelor-cheie și pentru profesionalizarea progresivă. (<https://www.edu.ro/descriere>, accesat la 28.01.2019)

Pluralismul educațional este unul dintre atributele învățământului preuniversitar. În România funcționează școli publice sau private, în sistem de alternativă educațională (Step by Step, Waldorf, Freinet, Montessori etc.) care completează sistemul de învățământ clasic, deschizând perspective noi de abordare didactică și pedagogică a învățării. Cu toate acestea, rare sunt cazurile când aceste alternative educaționale, care mizează pe principii liberale și se încadrează în curentul "Noua Educație" sunt implementate în școli publice și pot beneficia toți elevii de o astfel de educație.

În conformitate cu Legea Educației Naționale nr.1/2011, sistemul educativ românesc este reglementat de către Ministerul Educației, Naționale (MEN). Fiecare nivel are propria sa formă de organizare și este subiectul legislației în vigoare. Grădinița este opțională între 3 și 6 ani. Începând cu anul 2019, aceasta este obligatorie de la 4 ani. Clasa pregătitoare, devenită obligatorie în 2012, începe în general la vârsta de 6 ani; școlarizarea este obligatorie până în clasa a zecea (de obicei, care corespunde cu vârsta de 16 sau 17 ani).

Învățământul primar și secundar este împărțit în 12 sau 13 clase. Învățământul superior este aliniat la Spațiul european al învățământului superior.

Structura sistemului român de învățământ este împărțită pe două niveluri: pre-universitar și învățământ superior. Învățământul pre-universitar este structurat în 5 cicluri:

- Învățământ preșcolar – desfășurat pe parcursul a trei ani, alcătuit din trei grupe.
- Învățământ primar – desfășurat pe parcursul a cinci ani, cuprinde clasele 0 – IV.
- Învățământ gimnazial – durata este de patru ani și cuprinde clasele V-VIII.
- Învățământ liceal – durata de 4 sau 5 ani, cuprinde clasele IX-XII/XIII.
- Învățământ profesional – școala de arte și meserii
- Învățământ postliceal cu durată cuprinsă între 2 și 5 ani. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Educa%C8%9Bia_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia)

Învățământul superior a fost reorganizat după sistemul Bologna și are următoarele patru componente:

- Studii de licență – durată 3-4 ani, medicina.
- Studii de master – durata 1-2 ani.
- Studii de doctorat – durată de cel puțin 3 ani.
- Învățarea continuă ce constă în cursuri postuniversitare, formare continuă.

Legislația în vigoare a sistemului educațional românesc se bazează, în principal, pe dreptul copilului de a primi o educație care să îi permită dezvoltarea, în condiții nediscriminatorii, a aptitudinilor și a personalității sale, se observă ca prim dezavantaj slabă finanțare a învățământului, ceea ce creează reale probleme legate de garantarea egalității de șanse pentru cei din mediul rural.

”Așadar, în contextul unei societăți aflate în permanentă schimbare și cunoscând modificări de formă dar și de fond, chiar paradigmatic, la nivelul tuturor sistemelor sale, învățământul românesc asumă, din ce în ce mai mult, o nouă perspectivă asupra funcționării, reglării dar și optimizării evoluției sale, și anume, aceea a parteneriatelor educaționale. Creșterea complexității provocărilor cărora școala trebuie să le facă față, fluctuațiile rapide survenite la nivelul pieței de muncă dar și tendințele de globalizare ale lumii contemporane sunt argumente care fac ca parteneriatul educațional să devină una dintre prioritățile politicilor educaționale și ale strategiilor curriculare care au ca scop dezvoltarea sistemului de învățământ din țara noastră” (Răduț-Tăciu, 2015, p. 316)

Curriculum-ul este documentul reglator care asigură coerență în elaborarea componentelor sistemului curricular, în termeni de procese și produse. Curriculum-ul este cunoscut ca foarte bun, dar extrem de rigid. Nu sunt decât până la 15 discipline obligatorii (de obicei 8-13) și până la 5 discipline opționale (de obicei 1 sau 2). Cu toate acestea, spre deosebire de Finlanda disciplinele opționale sunt alese de către școală și impuse elevului - acestea sunt cunoscute sub denumirea de curriculum la decizia școlii și sunt, de obicei, extensii la materiile obligatorii.

În timp ce în România copiii sunt obligați să învețe la toate disciplinele prevăzute în programa școlară, în Finlanda aceștia sunt încurajați să studieze în special materiile la care se descurcă mai bine și care le oferă satisfacții, focalizându-și interesul către activități care îi stimulează.

O perspectivă sumbră există și asupra metodelor de predare-învățare adoptate de către cadrele didactice din România, acestea insistând cu precădere asupra aspectelor teoretice. În majoritatea statelor europene, sistemul educativ a implementat metode didactice și resurse educative moderne, astfel încât să sporească nivelul de înțelegere și asimilare a informațiilor, să dezvolte competențele elevilor și să le modeleze spiritul de echipă. Mai mult, la nivelul învățământului superior, în țări precum Germania, Franța sau Finlanda despre care am detaliat mai sus, accentul cade pe aspectele practice, astfel încât se constată o corelație strânsă între materiile predate în facultate și mediul în care studentul urmează să lucreze.

În România, elevii au 5 examene naționale în 12 ani de școală. Primul, în clasa a II-a, în clasa a IV-a, a VI-a și a VIII-a, și testul final, Bacalaureatul.

Ambasadorul Finlandei în România, Paivi Pohjanheimo, a creat un slogan în ceea ce privește educației: ”*Cea mai bună investiție pentru ca o societate să prospere în viitor este să educi toți copiii ei*”, statul finlandez alocând educației 11% din PIB, comparativ cu țara noastră care investește puțin peste 3%, deși Legea Educației Naționale prevede dublul.

În timp ce în România Legea Educației s-a schimbat de 61 de ori în 28 de ani, finlandezii au un plan clar: lucrează la marea reformă pentru a-și pregăti tinerii pentru cerințele anului 2050.

Concluzie

Este evident că orice analiză comparativă dintre sistemul de învățământ românesc și cel al statelor europene, ne situează la periferia performanțelor educative și inovative. Învățământul românesc prezintă anumite avantaje, dar și numeroase lipsuri, care duc la crearea unui decalaj între noi și țările Uniunii Europene. Un sistem educațional bine consolidat și cu un nivel calitativ ridicat dorește a forma un proces de învățare continuă, să dezvolte nivelul de trai al societății, prin promovarea aptitudinilor, a creativității, a inițiativei, a originalității și a unui sistem de valori solide și, totodată, să-și asume responsabilitatea corectării erorilor de comportament civic identificate la nivelul comunității publice.

Bibliografie selectivă

1. Bocoș, M., (2015), *Fundamentele pedagogiei. Teoria si metodologia curriculumului*, Editura Paralela 45, Pitesti.
2. Bocoș M., Răduț-Taciu R., (2015), *Tratat de management educational pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Paralela 45, Pitești.
3. Cristea, S., (2010), *Fundamentele pedagogiei*, Editura Polirom, Iași.
4. Walker, T., (2018), *Să predăm ca în Finlanda: 33 de strategii simple pentru lecții pline de bună dispoziție*, Editura Trei, București.
5. https://ro.wikipedia.org/wiki/Educa%C8%9Bia_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia#cite_note-1.
6. <http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/03/PUBLICATIE-Sistemul-de-invatamant-2014.pdf> (accesat la 28.01.2019)
7. <https://www.edu.ro/> (accesat la 28.01.2019)
8. <http://www.lme.ro/wp-content/uploads/2016/06/FINNISH-lessons-for-EU-schools.pdf>
9. https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/organisation-education-system-and-its-structure-64_ro
10. Nasu, I., (2016), *Fenomenul Învățământului finlandez – elementele cheie* [http://dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/2410/1/Nasu I. invatam filandez.pdf](http://dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/2410/1/Nasu_I._invatam_filandez.pdf) (Accesat la 31.01.2019)
11. Patrut, B., (2017), *Învățământul românesc – încotro?* , Revista EduSoft, <https://www.edusoft.ro/invatamantul-romanesc-incotro/> (accesat la 30.01.2019)
12. Herineanu, L., (2015), *Exemple de bune practici din școlile finlandeze și estoniene*, Dej, [http://scoalaavramiancudej.ro/exemple de bune practici din sistemul finlandez si estonian.pdf](http://scoalaavramiancudej.ro/exemple-de-bune-practici-din-sistemul-finlandez-si-estonian.pdf) (accesat la 30.01.2019)

Importanța art-terapiei în procesul instructiv-educativ la elevii cu C.E.S.

Prof. Dinu Alina Laura
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Buzău

„Toate artele contribuie la cea mai mare dintre toate: arta de a trai.” B. Brecht

Art-terapia poate avea efecte benefice asupra persoanelor cu dizabilități, oferindu-le o modalitate non-verbală de exprimare și comunicare și stimulând creativitatea și imaginația lor. Aceasta poate fi aplicată într-o gamă largă de afecțiuni și condiții de sănătate, inclusiv în cazul persoanelor cu dizabilități fizice, intelectuale, senzoriale sau neurodivergente.

Un program de art-terapie bine structurat poate ajuta persoanele cu dizabilități să își dezvolte abilitățile de comunicare, să își stimuleze creativitatea și imaginația, să îmbunătățească stima de sine, să-și reducă stresul și anxietatea sau să-și dezvolte abilitățile sociale și relaționale.

Art-terapia oferă un mediu terapeutic sigur și stimulativ, care ajută la dezvoltarea comunicării, relaționării și a capacităților individuale ale persoanelor cu autism, contribuind astfel la îmbunătățirea calității vieții lor.

Art-terapia poate fi utilizată ca o modalitate complementară de intervenție în cazul tulburărilor de comportament, oferind o abordare creativă și non-verbală în sprijinul persoanelor cu astfel de tulburări. În cadrul cercetărilor, s-au identificat anumite efecte ale art-terapiei în gestionarea și ameliorarea tulburărilor de comportament, cum ar fi:

- Reducerea comportamentelor agresive și distructive: Art-terapia poate oferi o modalitate alternativă și sigură de exprimare a emoțiilor intense, cum ar fi furia sau frustrarea, prin intermediul artei. Astfel, persoanele cu tulburări de comportament pot să își canalizeze aceste emoții negative în activități creative, reducând comportamentele dezadaptative.
- Dezvoltarea abilităților de auto-reglare emoțională: Prin practicarea art-terapiei, persoanele cu tulburări de comportament pot să învețe să-și recunoască și să-și gestioneze emoțiile într-un mod sănătos și constructiv.
- Îmbunătățirea abilităților de comunicare și relaționale: Art-terapia poate oferi o modalitate non-verbală de exprimare și interacțiune și poate să dezvolte abilități precum ascultarea activă, exprimarea adecvată a emoțiilor și stabilirea relațiilor sănătoase cu ceilalți.
- Creșterea încrederii în sine și a stimei de sine: Art-terapia poate sprijini dezvoltarea unei percepții de sine pozitive și a încrederii în abilitățile proprii.
- Reducerea stresului și anxietății: Procesul creativ poate avea un efect eliberator și terapeutic asupra persoanelor cu tulburări comportamentale, contribuind la reducerea nivelului de stres și anxietate.

Art-terapia poate fi benefică persoanelor agresive deoarece oferă o modalitate creativă și expresivă de a-și canaliza emoțiile și de a-și exprima gândurile și sentimentele, fără a recurge la comportamente agresive sau distructive. Prin intermediul procesului creativ, art-terapia poate ajuta la explorarea și înțelegerea emoțiilor, la dezvoltarea abilităților de comunicare, la creșterea conștientizării de sine și la îmbunătățirea auto-controlului și auto-regulării emoționale. Prin expresia artistică, persoanele agresive pot găsi modalități alternative de a se elibera de tensiunea emoțională și de a dezvolta strategii sănătoase de gestionare a agresiunii.

Abordarea prin artă și pedagogia artistică își au originea în teoriile Școlii de la Bauhaus (1933), cu artiști reprezentativi precum Johannes Itten, Wassily Kandinsky sau Paul Klee. Aceștia au plecat de la ideea că relațiile dintre corp, spirit și suflet decurg în special din sfera emoțională și nu din cea intelectuală, constituind condiții decisive pentru activitatea artistică. Aceste tendințe au dus, împreună cu apariția noilor teorii din psihologia percepției și gestaltism, la îmbogățirea și rafinarea lor.

În anumite situații, imaginile plastice realizate de pacienți pot aminti de picturile din civilizații primitive sau arhaice. Desenele pot reda universul exterior sub o formă denaturată și deformată, prezentând reprezentări

simbolice, forme amorfe sau imagini stilizate cu un caracter decorativ-ornamental, adesea repetitive și obsedante, reflectând auto-descrierea și auto-perceperea (fizionomii, portrete). Trecerea de la creația artistică "normală" la cea "patologică" se manifestă prin schimbarea stilului, tematicii și cromaticii. Acest lucru poate fi observat în cazul persoanelor care au desenat și înainte de a se îmbolnăvi și au continuat să facă acest lucru și după.

Art-terapia poate fi utilizată ca o modalitate complementară de intervenție în cazul tulburărilor de comportament, oferind o abordare creativă și non-verbală în sprijinul persoanelor cu astfel de tulburări. În cadrul cercetărilor, s-au identificat anumite efecte ale art-terapiei în gestionarea și ameliorarea tulburărilor de comportament, cum ar fi:

- Reducerea comportamentelor agresive și distructive: Art-terapia poate oferi o modalitate alternativă și sigură de exprimare a emoțiilor intense, cum ar fi furia sau frustrarea, prin intermediul artei. Astfel, persoanele cu tulburări de comportament pot să își canalizeze aceste emoții negative în activități creative, reducând comportamentele dezadaptative.
- Dezvoltarea abilităților de auto-reglare emoțională: Prin practicarea art-terapiei, persoanele cu tulburări de comportament pot să învețe să-și recunoască și să-și gestioneze emoțiile într-un mod sănătos și constructiv.
- Îmbunătățirea abilităților de comunicare și relaționale: Art-terapia poate oferi o modalitate non-verbală de exprimare și interacțiune și poate să dezvolte abilități precum ascultarea activă, exprimarea adecvată a emoțiilor și stabilirea relațiilor sănătoase cu ceilalți.
- Creșterea încrederii în sine și a stimei de sine: Art-terapia poate sprijini dezvoltarea unei percepții de sine pozitive și a încrederii în abilitățile proprii.
- Reducerea stresului și anxietății: Procesul creativ poate avea un efect eliberator și terapeutic asupra persoanelor cu tulburări comportamentale, contribuind la reducerea nivelului de stres și anxietate.

Este important de rețut că beneficiile art-terapiei pot varia în funcție de fiecare copil în parte și de specificul problemei de comportament agresiv cu care se confruntă. Consultarea unui art-terapeut calificat și experiența personală a copilului în cadrul terapiei pot furniza o înțelegere mai detaliată și adaptată la nevoile individuale ale acestuia.

Astfel, art-terapia joacă un rol vital în procesul instructiv-educativ al elevilor cu C.E.S., facilitând exprimarea emoțiilor, dezvoltarea abilităților motorii fine, stimularea creativității, îmbunătățirea concentrării, crescând stima de sine, promovând interacțiunile sociale și reducând stresul și anxietatea.

Bibliografie:

1. Bonchiș, E. *Desenul și dezvoltarea cognitivă a copilului*, Ed. Universității din Oradea, 2010;
2. Drugaș, I., *101 aplicații artterapeutice în consilierea copiilor*, Editura Primis, Oradea, 2010;
3. Gherguț, A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrate*, editura Polirom, Iași 2001;
4. Rubin, J.A., *Art-Terapia. Teorie și tehnică*, editura Trei, București 2009

IMPORTANȚA ȘI BENEFICIILE ACTIVITĂȚILOR OUTDOOR ÎN DEZVOLTAREA ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI

Prof. Dinu Alina Laura
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Buzău

Activitățile outdoor joacă un rol esențial în evoluția elevilor cu dizabilități și oferă oportunități valoroase de învățare și dezvoltare într-un mediu în aer liber, ajutând la stimularea cognitivă, senzorială, dezvoltarea abilităților sociale, dezvoltarea motricității, creativității, stimularea limbajului, comunicării și la îmbunătățirea stimei de sine.

Activitățile outdoor implică explorarea și interacțiunea cu mediul înconjurător, elevii putând observa, identifica și clasifica diferite elemente din mediu, cum ar fi plantele, animalele sau fenomenele naturale, activități ce pot dezvolta abilitățile de gândire logică, rezolvare de probleme și atenție la detalii. De asemenea, participarea la jocuri în echipă, explorarea în grup sau colaborarea la proiecte în aer liber îi ajută pe elevi să dezvolte abilități sociale, cum ar fi: comunicarea, relaționarea, negocierea și aplanarea conflictelor, abilități esențiale în integrarea și incluziunea socială.

Activitățile outdoor solicită, de asemenea, mișcarea și implică utilizarea abilităților motorii prin intermediul jocurilor, plimbărilor, alergărilor sau a altor activități fizice, putând fi astfel îmbunătățite coordonarea motorie, forța musculară, echilibrul și flexibilitatea, elemente ce contribuie la dezvoltarea autonomiei personale și a independenței. Prin interacțiunea cu alți elevi, educatori sau mediul înconjurător, elevii pot exersa exprimarea verbală, ascultarea activă, comunicarea nonverbală și își pot dezvolta vocabularul.

Exemple de activități outdoor ce pot fi aplicate elevilor din ciclul primar:

1. Picturi cu amidon

Obiective:

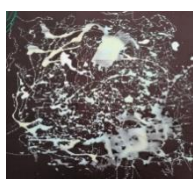
- Exprimarea artistică
- Dezvoltarea abilităților sociale
- Dezvoltarea motricității

Desfășurarea activității:

Elevilor li se dau cartoane colorate și castronele cu amidon alimentar umezit cu apă, în care se pot pune coloranți naturali sau uleiuri esențiale. Ei vor lua cu mâinile amidonul și vor crea pe cartoane propriile forme pentru a da naștere unui tablou.

Evaluare:

- analiza produselor activității
- observarea comportamentului fiecărui elev la începutul și la finalul activității

2. Alea terapeutică

Obiective:

- Relaxare și detensionare
- Stimulare senzorială
- Inducerea stării de bine

Descriere modului de realizare:

Alea terapeutică (sau grădina terapeutică) este un spațiu special amenajat și proiectat pentru a oferi stimulare senzorială și terapie prin natură. Aceasta poate fi folosită pentru a îmbunătăți abilitățile senzoriale și dezvoltarea globală a elevilor cu dizabilități.

Pașii ce trebuie urmați în realizarea unei alei terapeutice:

1. Planificarea și proiectarea aleii terapeutice:

Se identifică spațiul disponibil pentru aleea terapeutică și se evaluează resursele necesare pentru amenajarea sa. Se vor lua în considerare nevoile și preferințele elevilor, astfel încât aleea să includă o varietate de elemente senzoriale, cum ar fi: plante cu texturi diferite, elemente cu apă, pietre sau pietriș, plante aromatice, plante cu flori, elemente artistice, cum ar fi: sculpturi sau instalații de artă, și obiecte care emit sunete ușoare la atingere.

2. Amenajarea aleii terapeutice

Se pot planta diverse tipuri de flori și ierburi pentru a oferi o varietate de texturi și arome și se pot introduce elemente cu apă, cum ar fi fântânițe, care pot oferi experiențe tactile și auditive, sau jucării senzoriale, cum ar fi sculpturi, panouri tactile sau tuburi cu sunete. Aleea se va adapta, astfel încât, accesul să fie ușor și sigur tuturor participanților, indiferent de dizabilitate.

3. Utilizarea aleii terapeutice în dezvoltarea senzorială

Elevii cu dizabilități pot explora aleea terapeutică în timpul activităților școlare sau în timpul sesiunilor de terapie senzorială. Ei pot să se plimbe, să atingă, să simtă, să mirosă și să asculte diferitele elemente din alea.

Terapeuții și profesorii pot folosi aleea terapeutică pentru a dezvolta abilitățile senzoriale ale elevilor. De exemplu, pot crea activități care implică găsirea anumitor texturi sau arome, identificarea și numirea plantelor sau observarea schimbărilor sezoniere în alea.

Aleea terapeutică poate servi și ca spațiu de relaxare și de reducere a tantrurilor, unde elevii pot petrece timp pentru a se calma și pentru a se conecta cu mediul înconjurător.

Importanța aleii terapeutice în dezvoltarea senzorială:

Aleea terapeutică oferă oportunități de stimulare senzorială variată într-un mediu controlat și sigur.

Aceasta poate ajuta la dezvoltarea abilităților tactile, auditive, olfactive, vizuale și kinestezice și încuraja interacțiunea cu mediul natural și conexiunea cu natura, ceea ce poate avea beneficii asupra stării de bine a elevilor.

Atât picturile cu amidon, cât și aleea terapeutică au ca scop principal socializarea, desensibilizarea emoțională a elevilor cu dizabilități, precum și relaxarea, detensionarea sau inducerea stării de bine, elemente care sunt bazale în procesul dezvoltării fizice, psihice, emoționale generale și a incluziunii sociale.

Bibliografie:

1. Bundy, A. C., Wyver, S. R., & Beckett, A. E. (2012). Does Playground Design Influence the Behaviour of Children with Diverse Levels of Motor Abilities? Occupational Therapy International
2. Iliescu, D. (2022). Terapia prin natură: Ghid practic pentru activități outdoor cu copii cu dizabilități. București.

Antrenarea inteligențelor multiple prin desen decorativ pe asfalt

Prof. JAKAB AURELIA MIHAELA
CSEI NR.1, BISTRIȚA
CLASA aV-a

În curtea școlii, unde recreația poate fi adesea sinonimă cu plictiseala, conflictul sau chiar cu violența, am realizat împreună cu copiii, jocuri în aer liber cu ajutorul cărora ei învață, își exersează sau consolidează cunoștințele și respectă reguli. Copiii au redescoperit plăcerea distracției în aer liber, având posibilitatea de a colabora cu alți copii și de a-și dezvolta spiritul de echipă.

Elevii au fost implicați și antrenați în realizarea desenelor educative pe asfalt. Desenele au fost realizate cu ajutorul unor șabloane folosindu-se vopsea de culori diferite pentru asfalt.. După realizarea fiecărui joc, sub îndrumarea profesorilor, elevii s-au jucat respectând regulile fiecărui joc în parte. Prin desenarea, pictarea desenelor și jocurilor pe asfalt, precum și prin intermediul jocului în aer liber, am urmărit la elevi formarea, dezvoltarea și consolidarea competențelor de orientare spațială, competențe matematice de calcul, competențe de socializare și colaborare precum și competențe sportive.

Jocurile exterioare oferă o modalitate diferită de realizare a jocurilor educative și distractive pentru copii, care să le stimuleze și să le antreneze imaginația și creativitatea, care să-i încurajeze să fie activi în timp ce se distrează și să-i ajute pe copii să învețe mai ușor. Proiectul ***Antrenarea inteligențelor multiple prin desen decorativ pe asfalt*** urmărește realizarea unor desene, jocuri pe asfaltul din curtea școlii, cu diferite teme: lingvistice, matematice, geografice, sportive, cu animale etc., oferind în acest fel o metodă alternativă de educare, venită în sprijinul activității didactice. Elevii au fost implicați și antrenați în realizarea desenelor educative pe asfalt. Desenele au fost realizate cu ajutorul unor șabloane folosindu-se vopsea de culori diferite pentru asfalt.. După realizarea fiecărui joc, sub îndrumarea profesorilor elevii s-au jucat respectând regulile fiecărui joc în parte. Prin desenarea, pictarea desenelor și jocurilor pe asfalt, precum și prin intermediul jocului în aer liber, am urmărit la elevi formarea, dezvoltarea și consolidarea competențelor de orientare spațială, competențe matematice de calcul, competențe de socializare și colaborare precum și competențe sportive.

The project Training multiples Intelligences through decorative drawing on the asphalt, is focusing on the creation of drawings and games on the asphalt in the school yard with different themes such as: linguistic, mathematical, sports, etc., offering in this way an alternative method of education that come in to support the didactic activity.

Dislalia. Posibilități educative de intervenție în cazul dislaliei.

PROF. TANASĂ ANA MARIA
ȘCOALA PROFESIONALĂ “SF. AP.ANDREI” SMÂRDAN

Dislalia reprezintă o categorie distinctă de tulburări de pronunție care au o însușire tranzitivă. Dislalia implică o dereglare la nivelul laturii fonetico-fonologice a limbajului, această dereglare este numită în DSM-5 ca fiind o dereglare a fonemelor sau a sunetelor vorbirii. În cazul dislaliei nu apar dereglări în cadrul laturii pragmatice, morfo-sintactice sau lexico-semantică a limbajului. Această dereglare presupune, în concordanță cu DSM-5, dereglări în cadrul articulării sunetelor limbajului ca consecință a deficitelor din planul motor dar și a deficitelor de procesare fonologică. Dislalia exclude tulburările neurologice, dizabilitatea intelectuală, auditivă sau alte probleme medicale care ajută la împiedicarea articulării corecte a sunetelor vorbirii. Dislalia de foarte multe ori nu este diagnosticată corect astfel pentru a se putea pune un diagnostic exact trebuie să se deruleze unele examinări cum ar fi: psihologic (se evaluează funcționarea cognitivă pentru a se putea elimina posibilitatea dizabilității intelectuale); psihopedagogic (se evaluează întregul ansamblu de funcții psihologice eliminându-se tulburarea pervazivă de dezvoltare); medical și neurologic (cu ajutorul acestor examene se elimină probabilitatea prezenței unor afecțiuni medicale sau neurologice (Bodea Hațegan, 2016).

Există mai multe tipuri de tulburări de pronunție:

- Distorsiunea –această tulburare presupune denaturarea sunetului, articularea lui nepotrivită cu însușirile lui articulatorii de supraclasă, clasă sau coarticulatorii;
- Omisiunea – această tulburare presupune eliminarea unui sunet din cuvânt;
- Substituția sau înlocuirea- această tulburare presupune folosirea a unui alt sunet în locul sunetului țintă.

Dislalia poate afecta fiecare sunet, astfel pentru a se putea determina care sunet este afectat sunt circumscrise diferite subtipuri de tulburări dislalice, acestea sunt constituite după următorul model: denumirea sunetului în limba greacă+ sufixul “cism” în cazul omisiunii sau distorsiunii unui fonem consonantic și însoțite de pseudoprefixul „para-”, în cazul substituirii aceleiași denumiri. Tulburările dislalice la nivelul vocalelor poartă denumirea de dislalia vocalelor, menționându-se concret numele sunetului vocal afectat. Subcategoriile de tulburări dislalice pentru consoane sunt (Vrășmaș și Stănică, 1997):

- „b”- betacism și parabetacism;
- „p”- pitacism și parabitacism;
- „c”- capacism și paracapacism;
- „g”- gamacism și paragamacism;
- „t”- tetacism și paratetacism;
- „d”- deltacism și paradeltacism;
- „f”- fitacism și parafitacism;
- „v”- vitacism și paravitacism;
- „l”- lambdacism și paralambdacism;
- „r”- rotacism și pararotacism;
- „n”- nutacism și paranutacism;
- „m”- mutacism și paramutacism;
- „h”- hapacism și parahapacism;
- „s, z, j, ș, ț”- sigmatism și parasigmatism.

Cauze ale tulburării dislalice și factori de risc

În literatura de specialitate sunt delimitați mai mulți factori de risc care sunt asociați cu evoluția tulburărilor de comunicare și limbaj: greutatea mică la naștere, nașterea prematură, genul masculin al copilului, istoricul familiei (Wankoff, 2011).

Tulburarea dislalică are de cele mai multe ori drept cauză factori de natură funcțională (tonus slab muscular, dezechilibrat, coordonare musculară neclară la nivelul aparatului fonoarticular precum și abilități

deficitare de procesare auditivă, conștiință fonologică deficitară, auz fonetic deficitar) sau organică (malformații ale organelor periferice de la nivelul aparatului fonoarticulator, microglosie- limba mică, frenul ligual scurt, maxilarul inferior este mai accentuat decât maxilarul superior, maxilarul superior este mai accentuat decât maxilarul inferior, dinții superiori sunt mai accentuați, maxilarele sunt mult mai mari). Printre diferitele cauze ale tulburărilor dislalice mai pot fi menționate și mediul cultural și socioeconomic deficitar însoțit de metode educaționale defectuase, copierea vorbirii deficitare a persoanelor din mediul familial, plurilingvismul sau bilinivismul (Bodea Hațegan, 2016) .

Tipuri de tulburări dislalice

Tulburările dislalice sunt împărțite în mai multe criterii cum ar fi (Vrășmaș și Stănică, 1997):

1) În funcție de factorii etiologici:

- Dislalie mecanică sau organică;
- Dislalie funcțională;
- Dislalie fiziologică.

2) În funcție de criteriul simptomatologic:

- Dislalie simplă sau monoformă (în acest caz este afectat un singur sunet, intervenția logopedică

are rezultate pozitive foarte repede);

- Dislalia polimorfă (în acest caz sunt afectate mai multe sunete, intervenția logopedică este mai îngreunată.

3) În funcție de criteriul periodizării:

- Dislalie congenitală (apare în momentul în care copilul începe a vorbi);
- Dislalie dobândită.

Evaluarea tulburării dislalice

În cazul dislaliei evaluarea utilizează un instrumentar logopedic caracteristic: fișă de evaluarea a sunetelor izolate, album logopedic, set de imagini, probe de lateralitate. După ce aceste date au fost culese completează fișa logopedică sau raportul logopedic.

În spatele unui diagnostic logopedic corect stă o întreagă echipă interdisciplinară, echipă care cuprinde pe lângă terapeutul limbajului un medic generalist sau pediatru, un neurolog (pentru a ne asigura că tulburarea nu are o cauză neurologică), un psiholog sau psihopedagog, profesorul de sprijin (în cazul în care copilul este școlar iar tulburarea limbajului are implicații asupra cititului și scrisului), audiologul (în cazul în care dislalia este de natură audiogenă sau senzorială), educatoarea sau învățătoarea (pentru a putea surprinde progresul și performanța educațională), părinții (sunt cei mai importanți membrii ai echipei, oferă date care ajută la stabilirea diagnosticului corect).

Evaluarea tulburărilor dislalice cuprinde mai multe direcții logopedice:

1. Fișa cu sunetele izolate ale limbii române. Această fișă se folosește în evaluarea logopedică, ea oferă informații în legătură cu vorbirea reflectată asupra abilităților articulatorii ale copilului. Fișa se utilizează ca instrument de cotare a rezultatelor, în timp ce cartonașele cu grafemele potrivite sunetelor sau abecedarul magnetic să fie transmise copilului. Această procedură se realizează prin prezentarea unui cartonaș care este corespunzător unui anumit sunet, iar copilul este poftit să redea modelul articulator dat. În urma acestei proceduri terapeutul trebuie să noteze pe fișă dacă sunetul a fost spus corect, înlocuit și cu ce sunet a fost înlocuit, distorsionat, nearticulat sau omis.
2. Albumul logopedic. Acest album este un material foarte important care se folosește în cadrul terapiei tulburărilor pentru limbaj fiind format dintr-un set de imagini care sunt corespunzătoare unor cuvinte ce prezintă sunetele limbii în trei situații coarticulatorii: poziția inițială, mediană și finală.
3. Seturi de cărți, imagini și alte materiale. Pentru a permite verbalizarea este foarte important ca în evaluarea logopedică să se folosească o serie de cărți, materiale, imagini sau jucării. Pentru a se putea stabili un diagnostic corect de dislalie trebuie ca structurarea morfosintactică să fie funcțională, elementele fonetico-fonologice ale

limbajului să conțină tulburări de felul înlocuirii, omisiunii, distorsiunii, capacitatea vocabularului pasiv și activ al copilului să fie adaptat vârstei.

4. Fișa de caracterizare logopedică. Această fișă este un instrument foarte important deoarece asigură o schemă complexă și organizată a limbajului. Există numeroase modele de fișe logopedice însă cea mai utilizată este cea propusă de Guțu în anul 1974 (vezi Anexa 1).

Direcții de intervenție

În cadrul tulburărilor dislalice se folosește un anumit instrumentar, ca de exemplu:

1. Oglinda logopedică. Se găsește în orice cabinet logopedic. Oglinda trebuie să fie suficient de mare încât întregul bust al terapeutului și al copilului să fie reflectat în aceasta. În cazul oglinzii logopedice părțile laterale sunt cele mai importante, fiind ajustate în poziția închis-deschis pentru ca mișcările comisurilor bucale să fie vizualizate în detaliu (Moldovan, 2006).
2. Spatulele logopedice. Acestea sunt folosite pentru mobilizarea musculaturii de la nivelul gurii. Utilizarea lor se realizează cu foarte mare atenție deoarece foarte mulți copii se sperie (Guțu, 1974).
3. Discul logopedic. Este folosit cu foarte mare succes în terapia logopedică deoarece ajută la trecerea de la articularea izolată la coarticularea sunetelor și constituirea unei silabe cu ajutorul prelungirii vocalei. Acest disc este circular, în centru aflându-se o consoană iar în jurul ei cele 7 vocale. Îndatorirea copilului este de a pronunța consoana legată și coarticulat împreună cu cele 7 vocale, apoi invers, legând vocala de consoană (Bodea Hațegan, 2016).

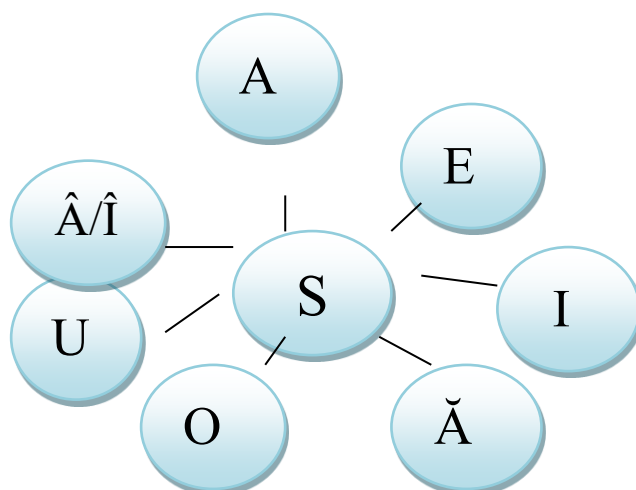

Figura 1. Exemplu de disc logopedic

1. Profiluri de pronunție. Acestea se utilizează în foarte multe variante: sub formă de simboluri schematizate desenate, cartonașe, sub formă computerizată sau simboluri imagistice cu fețe umane.
2. Softuri educaționale. Există o multitudine de softuri educaționale care pot fi folosite în cadrul terapiei logopedice. Cernea (2007) elaborează un soft educațional numit „Valizele magice” care permite evoluția memoriei verbale, atenției precum și abilităților de verbalizare. Roșca elaborează un alt soft educațional care evaluează și antrenează abilitățile auzului fonetic și fonologice.

Demersul terapeutic

Demersul terapeutic este organizat pe mai multe etape (Bodea Hațegan, 2016):

1. Etapa pregătitoare. Această etapă evaluează și dezvoltă abilități și deprinderi care ajută structurarea limbajului, în acest caz terapeutul parcurge simultan etapele abordate ci nu secvențial. Astfel, etapa pregătitoare apare în primele 15 minute sau pe parcursul activității desfășurate (în cazul în care copilul este obosit sau distras de la activitate).
2. Etapa emiterii sunetului. În această etapă terapeutul poate lucra cu patru metode diferite în funcție de vârsta și particularitățile copilului. Prima dată terapeutul optează pentru emiterea spontană, în cazul în care baza

senzorială și motorie a limbajului este pregătită. Metoda derivării se utilizează atunci când cu ajutorul primei metode nu pot fi emise sunete și constă în faptul că terapeutul punută odată cu copilul un sunet pe care acesta îl poate spune și care trebuie să aibă elemente comune cu sunetul pe care vrea să îl obțină. Dacă în urma acestor două metode copilul tot nu reușește să pronunțe sunetul, se poate utiliza metoda demonstrației prin care terapeutul, în fața oglindei logopedice îi demonstrează copilului un model articulator corect. Metoda demonstrației se folosește în majoritatea cazurilor împreună cu metoda ortofonică prin care terapeutul îi oferă copilului indicații clare despre însușirile sunetului țintă. În funcție de particularitățile diagnosticate și de vârstă, indicațiile pot fi oferite verbal, cu ajutorul softurilor sau cu ajutorul planșelor.

3. Etapa diferențierii sunetului izolat. Această etapă urmează după ce sunetul a fost pronunțat. Diferențierea sunetului nou se face după o anumită regulă și anume: prima dată sunetul nou se diferențează de celelalte sunete mult mai diferite, după se diferențiază de sunete mult mai apropiate, apoi de sunete din aceeași categorie ca în final să se diferențieze de sunetul pereche, din aceeași subclasă.
4. Etapa consolidării sunetului nou-emis. În cadrul acestei etape logopedul lucrează foarte mult cu discul logopedic, acesta elaborează diferite fișe de lucru cu conținut lingvistic. Materialul lingvistic folosit este format din silabe la care se alătură alte sunete fără însemnare.
5. Etapa diferențierii sunetului-țintă la nivel de silabe și cuvinte. În cadrul acestei etape se folosește aceeași metodă ca în cadrul etapei precedente.
6. Etapa automatizării sunetului. Această etapă este foarte importantă deoarece ajută la organizarea abilităților de comunicare. Dacă această etapă lipsește sunetul emis nu poate fi generalizat în vorbirea naturală, spontană. Automatizarea sunetelor are loc în cadrul propozițiilor dezvoltate și simple, cântecelor, poeziilor, vorbirii spontane sau frământărilor de limbă.

VALENȚE ALE PREDĂRII INTERDISCIPLINARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. primar Lungu Lucica
Liceul Tehnologic “Nicanor Moroșan” Pârteștii de Jos

Pe parcurs ce știința capătă o dezvoltare din ce în ce mai uimitoare, societatea este cea care trebuie să lupte pentru adaptare la nou. Astfel, ea beneficiază de o știință măreață, dar se confruntă încă, cu unele schimbări semnificative la care adaptarea nu pare a fi chiar atât de ușoară. Progresul cunoașterii este unul evident în societate, în general și în educație în special, iar elementul definitoriu al acestuia este evidențiat prin promovarea predării integrate.

Pierre Derone vorbește, în lucrarea sa intitulată “Inventica”, despre “nou” și-l vede ca apărând totdeauna din ceva vechi: “Noul- cerința fundamentală a creației de orice fel- apare totdeauna din vechi, din cunoscut; el izvorăște din examinarea minuțioasă a realității externe și dintr-o muncă stăruitoare, creatoare.”

Argumentele în favoarea predării integrate sunt multiple. Se poate pleca de la un simplu plan ce vizează anumite cunoștințe și să se ajungă într-unul al profunzimii și trăinicieii cunoștințelor care se pot dobândi în cadrul unei astfel de predări. Într-o astfel de abordare, plusul calitativ este evident: cei care învață identifică mai ușor relațiile dintre idei și concepte, dintre temele abordate în școală și cele din afara ei.

Un alt argument se poate identifica în sfera cunoașterii, unde baza integrată conduce la o mai rapidă reactivare a informațiilor.

În planul relațiilor interpersonale, activitatea integrată încurajează comunicarea și rezolvarea sarcinilor de lucru prin cooperare. Prin această nouă abordare, elevii devin mai angajați și mai responsabili în procesul învățării (activitatea integrată promovează atitudini pozitive), iar cadrul didactic devine un „facilitator”, mai mult decât o sursă de informații.

Abordarea integrată a curriculum-ului implică abilitatea metodologică a cadrelor didactice pentru integrarea curriculară, realizarea unei coordonări corecte între temele abordate din perspectiva integrată și temele abordate clasic, stabilirea modalităților de evaluare a performanțelor individuale, mai ales în situația învățării prin cooperare, acomodarea corectă a proiectelor și abordării pe teme într-o schemă orară coerentă.

Această abordare transformă învățarea într-o manieră cât mai firească, naturală pe de o parte și, pe de altă parte, conduce la o învățare conform unei structuri riguroase, care reprezintă o extremă ce trebuie să coexiste în curriculum-ul integrat, iar parametrii structurii curriculare integrate pot fi: conceptele transmise, deprinderile, abilitățile formate și aplicațiile realizate. Accentul pe formarea unor competențe, atitudini, valori transversale și transferabile, utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru că elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite prin studierea disciplinelor școlare. Dacă succesul școlar este dat de performanța elevului în cadrul contextelor disciplinare, succesul în viața personală, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline, pentru soluționarea problemelor ivite. Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii și produce o inter-relationare a disciplinelor sau obiectelor de studiu, astfel încât să se răspundă nevoilor de dezvoltare ale elevilor. Nivelurile integrării curriculare sunt monodisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea (multidisciplinaritatea).

Monodisciplinaritatea este centrată pe obiectele de studiu independente, pe specificitatea acestora, promovând supremația disciplinelor formale.

Pluridisciplinaritatea se referă la situația în care o temă ce aparține unui anumit domeniu este supusă

analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă păstrându-și neschimbată structura și rămânând independente unele în raport cu celelalte. Pledez pentru abordarea integrată a conținuturilor, întrucât se iese din monotonia aceluiași algoritm de predare a unor lecții, elevii sunt stimulați și atrași prin diversitatea activităților de învățare dintr-o singură oră și prin apariția elementului-surpriză, se imprimă lecției respective un caracter aparte, diferit de modul de predare tradițional.

Predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o acțiune în care se îmbrățișează metoda de predare-învățare a cunoștințelor, îmbinând diverse domenii și constituirea deprinderilor și abilităților elevilor. Diferitele paradigme de integrare a curriculum-ului cu ample deschideri în planul predării integrate aduc transformări demersurilor de elaborare a strategiilor didactice.

Prin metoda predării integrate, copiii pot să participe, să se implice mai mult, efectiv și afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținuturilor cu ajutorul experiențelor diverse, al învățării prin descoperire. Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii.

Procesul educațional trebuie să fie unul creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor, cadrul didactic realizând un scenariu cât mai interesant al zilei. În vederea realizării obiectivelor propuse pentru fiecare activitate comună se gândește atent repartizarea sarcinilor activităților zilnice la fiecare sector de activitate.

Aceste activități pot fi desfășurate integrat după scenariu elaborat de învățătoare ce începe cu întâlnirea de grup, inițiată în fiecare zi și care se poate realiza sub forma unei povestiri, a întâlnirii cu un personaj, a vizitei unei persoane adulte, prezența unui animal, o întâmplare trăită sau imaginată, un eveniment social sau eveniment special petrecut în familie.

Scenariul cadrului didactic îi orientează pe copii să opteze pentru diverse centre care oferă posibilitatea alegerii domeniilor de învățare și a materialelor. Varietatea acestora încurajează copiii să manifeste, să observe, să gândească, să-și exprime ideile, să interpreteze date, să facă predicții.

Copiii își asumă responsabilități și roluri în micro-grupul din care fac parte, participând la jocuri de rol interesante, inițiate la sugestia celor din jur sau create chiar de ei. La completarea scenariului ne pot fi de un real folos vizitele, plimbările, întâlnirile cu specialiști etc. Tematica acestora este aleasă încât prin activitățile integrate să se înlesnească contactul cu lumea înconjurătoare. În atenția echipei de cadre didactice se află în permanentă întreaga paletă de activități (la alegere, proiecte, jocuri și activități extracurriculare) și modalități de organizare a acestora.

Atât succesul școlar cât și succesul în viața personală și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline, pentru rezolvarea problemelor concrete din viața de zi cu zi.

BIBLIOGRAFIE:

- Basarab, N., *Transdisciplinaritatea*, Editura Polirom, Iasi, 1999.
- Ciolan, L., *Dincolo de discipline-ghid pentru învățarea integrată/crosscurriculara*, Editura Humanitas Educational, București, 2003.

STUDIU TELESCOPUL

Prof. Florea Elena
Liceul Tehnologic Construcții de Mașini Mioveni Argeș

Telescopul este un instrument optic care permite observarea obiectelor îndepărtate și neclare ca și cum ar fi mult mai luminoase și mai apropiate de observator. Telescoapele sunt folosite în astronomie pentru observarea corpurilor cerești îndepărtate.

Pentru sute de ani , telescoapele au fost singurele instrumente folosite pentru observarea planetelor și a galaxiilor. Chiar și azi navele cosmice pot ajunge doar vecinii noștri apropiați din sistemul nostru solar , oamenii de știință continuând să se bazeze pe telescop în studierea stelelor , nebuloaselor și galaxiilor aflate la mare distanță .

Majoritatea telescoapelor funcționează colectând lumina emisă de stele sau reflectată de suprafața planetelor . Acestea se numesc telescoape optice . Ele folosesc o lentilă curbă sau o oglindă sferică sau parabolică pentru a colecta razele de lumină și a le trimite spre o lentilă mică plasată în focar care face posibilă observarea obiectului . În cercetările astronomice se așează lângă focar camere de luat vederi pentru a înregistra imaginile adunate de telescop . Lumina vizibilă adunată de telescop e descompusă în radiațiile componente cu ajutorul unui spectroscop , în acest fel obținându-se informații despre temperatura obiectului , mișcare , compoziție chimică sau prezența unor câmpuri magnetice .

Multe telescoape sunt construite în observatoare astronomice în jurul Pamântului dar numai undele radio , lumina vizibilă și radiația infraroșie pot penetra atmosfera Pământului și pot ajunge la suprafața planetei . Pentru a depăși această problemă au fost lansate în spațiu telescoape care pot colecta unde din alte regiuni ale spectrului electromagnetic.

I. Telescoape Optice

Sunt două feluri principale de telescoape optice : reflectătoare și refractoare .

A. Telescoape refractoare .

Acestea folosesc o lentilă de sticlă pentru a forma imaginea în focar . Lentila este convexă iar puterea de a aduna razele de lumină a unui astfel de telescop este proporțională cu mărimea obiectivului . Aceste telescoape sunt împiedicate de aberații cromatice care cauzează venirea fiecărei culori într-un focar diferit pentru că fiecare culoare are propriul său unghi de refracție . Aberația cromatică face ca imaginea unei stele sau planete să fie înconjurată de cercuri de diferite culori.

O altă limitare fundamentală a acestor telescoape este faptul că lentilele cu diametre mai mari de 1 metru sunt impractice deoarece cântăresc mai mult de jumătate de tonă și se prăbușesc sub propria lor greutate . Acestea nu pot fi sprijinite de dedesupt ca oglinzile .

B. Telescoape reflectătoare.

Acestea folosesc o oglindă concavă pentru a aduna razele de lumină și formează imaginea într-un focar aflat deasupra oglinzii.

Telescoapele reflectătoare sunt în special folosite pentru a aduna lumina de la obiecte întunecate. Sensibilitatea luminii unui astfel de telescop crește cu pătratul diametrului oglinzii telescopului . Deci dacă se dublează diametrul oglinzii puterea de a aduna razele de lumină crește de 4 ori . Telescoapele mari pot detecta obiecte a căror strălucire este de un miliard de ori mai mică decât cea mai slab vizibilă stea cu ochiul liber . Oglinda telescopului este făcută dintr-o sticlă specială care nu se contractă și mărește la diferite temperaturi . Oglinda e polizată cu ajutorul calculatorului pentru că diferențele de grosime de pe suprafață trebuie să fie mai mici decât o fracțiune din grosimea

unui fir de păr . Pentru a crea un strat reflectător se acoperă suprafața oglinzii cu un strat subțire de aluminiu . Principalul dezavantaj al acestor oglinzi este greutatea . Telescopul Hale de pe muntele Palomar din California cântărește 14 tone .

În 1990 un plan îndrăzneț și inovativ a depășit bariera mărimii oglinzilor. Fiecare din telescoapele identice de la observatorul Manua Kea din Hawaii combină 36 de oglinzi hexagonale de 183 cm ca plăcuțele de gresie așezate pe jos comportându-se ca o oglindă imensă de 1016 cm cu puterea de a aduna razele de lumină de 4 ori mai mare decât cea de la Palomar.

La unele telescoape construite după 1990 greutatea oglinzii a fost redusă prin punerea între o oglindă concavă subțire și a unei plăci a unui strat de nervuri de sticlă.

C. Rezoluția

Rezoluția unui telescop optic crește cu mărimea oglinzii sau a lentilei dar atmosfera terestră impune o limită acestei rezoluții pentru că încetează razele de lumină . Acest efect face ca stelele să licărească noaptea. Cu ajutorul calculatoarelor astronomii pot filtra aceste raze .

Telescop optic

D. Interferența optică

O noua tehnică în astronomie combină semnale de la diferite telescoape astfel ca imaginea rezultată să fie identică cu cea obținută de la un telescop gigat . Această tehnică se numește interferență optică . Observatorul sudic european a început construcția a celui mai mare interferometru în 1996. Cel mai mare telescop este situat în deșertul Atacama din nordul statului Chile . Acesta combină lumina de la 4 telescoape de 800 cm producând o imagine egală cu cea a unui telescop de 1600 cm . Primul telescop a fost instalat în 1998 și întregul proiect va fi terminat în 2002 .

Interferometrele optice sunt folosite pentru a vedea obiecte stralucitoare dar foarte apropiate cum ar fi stelele duble . Astronomii speră ca această tehnică va face posibilă observarea planetelor de mărimea Pământului care orbitează în jurul stelelor îndepărtate.

E. Înregistrarea imaginilor

Imediat după inventarea fotografiei în 1800 astronomii au atașat un aparat fotografic la un telescop pentru a fotografia luna .

Acest lucru le-a permis să înregistreze ceea ce văd . Astăzi filmul fotografic din telescoape a fost înlocuit cu cipuri de silicon de mărimea unghiei de la deget care sunt divizați în milioane de elemente de imagine numite pixeli care convertesc razele de lumină în sarcini electrice preluate de un calculator . Mozaicul rezultat format din pixeli întunecați și colorați formează imaginea .

Aceste imagini sunt mult mai clare decât cele făcute cu aparatul de fotografiat și imaginea este imediat salvată pe HDD – ul calculatorului .

II. Telescoape radio .

Radio astronomia a fost inventată în 1931 când inginerul Karl Jansky de la laboratoarele “ Bell Telephones ” a descoperit cu ajutorul unei antene că din centrul galaxiei noastre sunt emise unde radio . Aceasta a fost prima dată când cercetătorii au realizat că undele radio pot veni de la surse neaflate pe Pământ . În anii care au urmat multe descoperiri majore în radio astronomie s-au produs similar prin coincidență sau din întâmplare de exemplu descoperirea galaxiilor active și a pulsarilor. Designul unui telescop radio e similar cu cel al unui telescop optic dar

telescoapele radio trebuie să fie mai mari pentru că funcționează cu lungimi de undă mai lungi a radiației electromagnetice. Undele radio sunt de fapt între 1 m și 1 km în lungime în timp ce undele de lumină vizibile sunt de numai 1 micrometru . Undele radio pot fi adunate într-un punct mai ușor decât cele vizibile datorită lungimii lor . Ca un rezultat suprafața telescoapelor radio nu trebuie să fie așa de fină ca a celor optice . Telescoapele radio au un avantaj față de cele optice : semnalele radio pot fi detectate pe tot parcursul unei zile în timp ce radiația electromagnetică a soarelui face imposibilă observarea altor lungimi de undă în timpul zilei . Energia pe care o primesc telescoapele radio de la surse îndepărtate este mai mică decât energia eliberată când un fulg de zăpadă lovește pământul , de aceea aceste telescoape trebuie să fie construite în văi unde nu pot ajunge undele radio artificiale .

Cel mai mare telescop radio construit într-o vale din Arecibo , Puerto Rico are un vas parabolic cu un diametru de 305 m .

Observatorul Arecibo este cel mai mare telescop staționar de pe Pământ . Pentru că nu se mișcă acesta folosește rotația Pământului pentru a recepționa unde dintr-un alt loc .

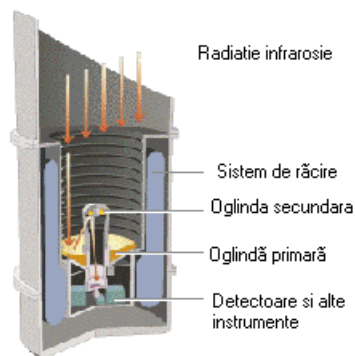
III. Telescoapele cu infraroșu

Telescoapele cu infraroșu permit explorarea regiunii întunecate și pline cu praf a spațiului atât în interiorul galaxiei noastre cât și în afara acesteia . Ele permit dezlegarea misterelor despre nașterea stelelor , formarea sistemelor planetare , observarea cometelor și a atmosferelor a altor planete , observarea centrului galaxiei noastre și nașterea unor galaxii foarte îndepărtate. În ciuda faptului că vaporii atmosferici terestri absorb o parte din lumina roșie , cercetările pot fi efectuate din locuri uscate aflate la altitudini mari sau din avioane . Cel mai bun loc pentru amplasarea unui astfel de telescop e în spațiu unde nu există atmosferă .

Telescoapele cu infraroșu folosesc designul de bază a unui telescop optic reflector dar au un detector în focar care vede doar lumina infraroșie . Pentru că radiația infra- roșie e produsă de căldură , semnalul unui telescop cu infraroșu poate fi contaminat de căldura atmosferei dacă acesta e aflat pe pământ sau chiar de căldura produsă de el . Pentru a corecta aceste defecte telescoapele cu infraroșu au sisteme de răcire sau iau date din locuri îndepărtate de obiectul studiat pentru a înregistra radiația din fundal pe care apoi să o scoată din imaginea finală .

Telescoapele cu infraroșu detectă radiație cu lungimi de undă mai lungi decât lumina vizibilă cu ochiul liber . Radiația intră în telescop și se reflectă pe o oglindă mare așezată la baza telescopului și apoi pe una mai mică . Detectoarele și instrumentele de sub telescop înregistrează radiația .

Telescop cu infraroșu

Imagine obținută cu ajutorul telescopului cu infraroșu . imaginea nu se poate vedea cu un telescop optic pentru că lumina vizibilă e blocată de praful din jurul stelelor care se nasc iar radiația infraroșie nu.

IV. Telescopul cu ultraviolete

Telescoapele cu ultraviolete sunt similare cu telescoapele optice reflectătoare dar oglinzile lor au învelișuri speciale care reflectă lumina ultravioletă foarte bine . Aceste telescoape dau informații despre gazul interstelar , stele tinere și regiunile gazoase ale galaxiilor active .

Unele dintre cele mai fierbinți stele din univers sunt vizibile în regiunea ultravioletă a spectrului . Totuși această lumină e blocată de atmosfera terestră și poate fi studiată numai din spațiu . Intre 1980 și 1990 o serie de observatoare care orbitau Pământul au explorat universul ultraviolet . Printre acestea a fost și telescopul Hubble .

Bibliografie :

1. "Telescope," Microsoft® Encarta® Online Encyclopedia 2000
<http://encarta.msn.com> © 1997-2000 Microsoft Corporation. All rights reserved
2. "Hubble Space Telescope (HST)," Microsoft® Encarta® Online Encyclopedia 2000
<http://encarta.msn.com> © 1997-2000 Microsoft Corporation. All rights reserved.

STUDIU
TIPURI DE BULLYNG

Prof. Florea Elena
Liceul Tehnologic Construcții de Mașini Mioveni Argeș

”Bullyingul reprezintă comportamentul abuziv, realizat în mod repetat și cu intenție directă sau indirectă, care duce la prejudicierea fizică și/sau psihică a victimei/victimelor, prin umilire, rănire, persecuție, intimidare sau alte fapte. **Acest tip de comportament se manifestă prin forme diverse, putând fi verbal, emoțional/ nonverbal, fizic, relațional inclusiv sexual, deposdare de lucruri și electronic (cyberbullying)**”.

Tipurile de acțiuni din categoria bullyingului, manifestate în mediul școlar:

1. **Bullying elev – elev;**
2. **Bullying elev – profesor;**
3. **Bullying profesor – elev;**
4. **Bullying părinte – elev, în spațiul școlii;**
5. **Bullying părinte – profesor, în spațiul școlii;**
6. **Bullying profesor – părinte, în spațiul școlii**

Forme de bullying

Bullying elev-elev:

1. **Verbal:** Apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări verbale, șantaj, jigniri repetate referitoare la: trăsături fizice sau psihice, orientarea sexuală, dizabilitate, gen, religie, etnie, naționalitate; situația socioeconomică etc.

2. **Emoțional/nonverbal:** Priviri/gesturi amenințătoare repetate; intimidarea, gesturi de excludere, ignorare etc

3. **Fizic:** Lovire, bătaie, pus piedică, îmbâncire, plesnit, blocarea căii, înghesuire, împingere, agresiuni fizice diverse repetate etc

4. **Relațional inclusiv sexual:** Comportamente repetate de: respingere, subminare, excludere, izolare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale (hărțuire, atingere, avansuri etc.), comportament ironic, răspândirea de zvonuri malițioase, insulte în locuri publice etc

5. **Deposdare de lucruri:** Comportamente repetate de: cerere de bani, bunuri sau echipamente, însoțite de amenințări; furt; provocarea sau forțarea de a fura, ascunderea de lucruri, vandalism, distrugere, incendiere etc.

6. **Electronic (cyber bullying):** Mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare a unui elev prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc

Bullying elev-profesor:

1. **Verbal:** Apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări verbale, șantaj, jigniri repetate referitoare la: trăsături fizice sau psihice, orientarea sexuală, dizabilitate, gen, religie, etnie, naționalitate; situația socioeconomică etc.

2. **Emoțional/nonverbal:** Priviri/ gesturi amenințătoare repetate; intimidarea, gesturi de ignorare etc.

3. **Fizic:** Lovire, îmbâncire, împingere, agresiuni fizice diverse repetate etc

4. **Relațional inclusiv sexual:** Comportamente repetate de: subminare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale, comportament ironic, răspândirea de zvonuri malițioase, insulte în locuri publice etc.

5. **Deposdare de lucruri:** Comportamente repetate de furt; ascunderea de lucruri, vandalism, distrugere, incendiere etc.

6. **Electronic (cyber bullying):** Mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare a unui elev prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc.

Bullying profesor-elev:

1. **Verbal:** Apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări verbale, șantaj, jigniri repetate referitoare la: trăsături fizice sau psihice, orientarea sexuală, dizabilitate, gen, religie, etnie, naționalitate; situația socioeconomic etc.

2. **Emoțional/nonverbal:** Priviri/gesturi amenințătoare repetate; intimidarea, gesturi de ignorare etc

3. **Fizic:** Lovire, bătaie, îmbâncire, plesnit, înghesuire, împingere, agresiuni fizice diverse repetate etc.

4. **Relațional inclusiv sexual:** Comportamente repetate de: respingere, excludere, izolare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale (hărțuire, atingere, avansuri etc.), comportament ironic, insulte în locuri publice etc.

5. **Electronic (cyber bullying):** Mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare a unui elev prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc.

Bullying părinte-elev, în spațiul școlii:

1. **Verbal:** Apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări verbale, șantaj, jigniri repetate referitoare la: trăsături fizice sau psihice, orientarea sexuală, dizabilitate, gen, religie, etnie, naționalitate; situația socioeconomică etc.

2. **Emoțional/nonverbal:** Priviri/gesturi amenințătoare repetate; intimidarea, gesturi de ignorare etc

3. **Fizic:** Lovire, bătaie, pus piedică, îmbâncire, plesnit, blocarea căii, înghesuire, împingere, agresiuni fizice diverse repetate etc.

4. **Relațional inclusiv sexual:** Comportamente repetate de: respingere, excludere, izolare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale; comportament ironic, răspândirea de zvonuri malițioase, insulte în locuri publice etc.

5. **Electronic (cyber bullying):** Mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare a unui elev prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc.

Bullying părinte-profesor, în spațiul școlii:

1. **Verbal:** Apelative denigratoare, tachinare, insulte, poreclire, țipete, sarcasm, minciună, bârfă, amenințări verbale, șantaj, jigniri repetate referitoare la: trăsături fizice sau psihice, orientarea sexuală, dizabilitate, gen, religie, etnie, naționalitate; situația socioeconomică etc

2. **Emoțional/nonverbal:** Priviri/gesturi amenințătoare repetate; intimidarea etc.

3. **Fizic:** Lovire, bătaie, îmbâncire, blocarea căii, agresiuni fizice diverse repetate etc.

4. **Relațional inclusiv sexual:** Comportamente repetate de: respingere, subminare, ignorare, intimidare, agresiuni sexuale, comportament ironic, răspândirea de zvonuri malițioase, insulte în locuri publice etc.

5. **Deposdare de lucruri:** Comportamente repetate de: furt; vandalism, distrugere, incendiere etc

6. **Electronic (cyber bullying):** Mesaje repetate supărătoare, amenințătoare, insultătoare, obscene, filmări/imagini/mesaje denigratoare la telefon, computer; ridiculizare a unui elev prin crearea unui profil sau a unui blog fals, conținând informații umilitoare; publicarea online a unor videoclipuri sau poze personale fără acordul persoanei în cauză etc.

Procedura operațională privind intervenția în cazul unei situații de violență psihologică – bullying:

Etapa 1. Raportarea situației de bullying

1. O situație de bullying poate să implice diferiți actori școlari, în rol de agresor, de victimă, respectiv de martor: elevi, cadre didactice, părinți, alte categorii de personal al școlii, persoane din afara școlii.

2. Raportarea unei situații de bullying poate fi realizată de către diferite persoane, implicate direct în caz sau martore la acesta, atât cu asumarea identității, cât și anonim.

3. Sesizarea/raportarea unei situații de bullying poate fi realizată către conducerea unității de învățământ sau către alți actori școlari sau structuri cu rol în acest domeniu (ex. învățător/diriginte, consilierul școlar, cadrul didactic de serviciu pe școală, membri ai Comisiei pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar, linia europeană de asistență pentru copii 116 111, alte entități cu responsabilități în domeniu).

Etapa 2. Investigarea situației de bullying raportate

1. Situația de bullying raportată va fi investigată pentru a se stabili: măsura în care se identifică un comportament de bullying real (despre ce?), actorii implicați (cine?), formele de manifestare (cum?), contextul de manifestare (unde și când?), cauze generatoare (de ce?), soluții posibile de rezolvare (pentru ce?).

2. Echipa care va investiga o situație de bullying va include, după caz: diriginte/învățător/educatoare la clasa asociată cu situația de bullying, consilierul școlar, directorul/directorul adjunct (al) școlii, 1-2 membri ai Comisiei pentru prevenirea și

3. Atitudinea echipei care investighează situația de bullying trebuie să fie una de mediere, calmă, constructivă, de susținere, cu rol de identificare a tuturor aspectelor cazului, și nu de sancționare. Toate demersurile de investigare vor fi realizate cu respectarea drepturilor tuturor celor direct implicați în situația analizată. Persoanele care nu sunt implicate direct (elevi, profesori, părinți etc.) pot oferi informații utile, cu respectarea drepturilor și a confidențialității.

4. Metodele de investigare a situației de bullying variază, de la caz la caz: discuții de grup cu colectivul de preșcolari/elevi în cadrul căruia s-a manifestat situația de bullying, interviuri individuale cu cei direct implicați în caz și/sau cu martori, observarea unor contexte de manifestare.

5. Discuțiile și interviurile sunt organizate în spațiul școlar, în clasă sau în afara acesteia, în funcție de situație.

6. Dovezile care pot fi colectate în demersul de investigare a unei situații de bullying (rapoarte, înregistrări etc.) trebuie să fie păstrate în conformitate cu legislația în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal.

Etapa 3. Intervenții pentru rezolvarea situației de bullying raportate

Situație de bullying în care sunt implicați elevi

1. Cadrul didactic (învățător/diriginte) va organiza, cu sprijinul consilierului școlar, discuții cu colectivul de elevi, cu rol de conștientizare a efectelor negative a acestui comportament și de promovare a unui climat școlar pozitiv, constructiv, sentimentului de solidaritate între elevi, cu scopul de a face intolerabil comportamentul abuziv.

2. Cadrul didactic (învățător/diriginte) va purta discuții cu elevii direct implicați în situația de bullying. Acestora li se va explica clar modul în care situația de bullying a încălcat regulile unui climat școlar sănătos și a adus prejudicii stării de bine a elevilor în mediul școlar.

3. Vor fi contactați părinții acestora (atât cei ai elevului victimă, cât și cei ai elevului agresor) și vor fi invitați la o discuție, pentru a analiza situația și pentru a realiza, de comun acord, un plan de consiliere psihopedagogică pentru copii.

4. Consilierul școlar va elabora și aplica măsuri de consiliere individuală a elevilor direct implicați în situația de bullying.

5. În vederea soluționării situației de bullying, la nivelul unității de învățământ, după caz, sunt implicați membrii Comisiei pentru prevenirea și combaterea violenței în mediul școlar.

6. Dacă situația de bullying este gravă, conducerea unității de învățământ va anunța alte instituții/entități cu atribuții și responsabilități în domeniu : Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, Poliția (în cazul în care s-a produs o infracțiune).

7. În vederea soluționării situației de bullying, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (DGASPC) care a primit sesizarea are următoarele atribuții: Se informează cu privire la situația sesizată, cu sprijinul actorilor școlari de la nivelul unității de învățământ.

8. Propune introducerea elevului victimă / elevului agresor într-un program de consiliere, cu acordul părinților acestora.

Dacă părinții nu comunică cu reprezentanții DGASPC, atunci se face anchetă în teren, la locuința acestora prin Serviciul abuzuri din structura DGASPC. Reprezentanții DGASPC au rol de mediere a relației școală – părinți, acolo unde este necesară această mediere.

Cazul este monitorizat în temeiul prevederilor Legii nr. 272/2004, cu modificările și completările ulterioare;

9. Părinții elevilor direct implicați în situația de bullying vor beneficia, după caz, de activități de consiliere organizate de consilierul școlar. De asemenea, părinții copilului care săvârșește fapte penale și nu răspunde penal au obligația de a participa la ședințele de consiliere efectuate de către DGASPC, în baza unui program personalizat de consiliere psihologică (art. 73 alin 4 din Legea nr. 272/2004 republicată).

Situație de bullying în care sunt implicate cadre didactice

Directorul unității de învățământ convoacă Comisia de disciplină, care, în urma analizei cazului, va propune o soluție de rezolvare, ce va fi supusă dezbaterii, la nivelul Consiliului profesoral, și, după dezbaterea din Consiliul profesoral, va fi supusă aprobării Consiliului de administrație al unității de învățământ.

Bibliografie:

<https://sparknews.ro/2020/01/28/sase-tipuri-de-bullying-in-scoli-solutii-si-etape-de-interventie-norme-metodologice-de-aplicare-a-legii-anti-bullying-proiect>

Interacțiunea om-mediul din Munții Șureanului în epoca dacică

Praporgescu Sergiu,
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva

Munții Șureanului se prezintă în general ca o zonă centrală înaltă de plaiuri și de pășuni, puține abrupturi și grohotișuri, cu zone păduroase foarte întinse, prelungite peste munți mărunți, cu altitudini de la 1200 m la 1400 m. În partea de sud-vest se remarcă o zonă carstică cu numeroase chei, văi suspendate, abrupturi, doline etc. În Munții Șureanului vârfurile cele mai înalte depășesc cu puțin 2000 m- Vârful lui Pătru (2133 m), piscul Șureanu (2061 m), Vârful Aușelu (2015 m) și Cârpa (2014 m), având un aspect plat, în prezent defrișat de păduri seculare. Relieful glaciatic și zona stâncoasă sunt foarte restrânse și amplasate numai în zona centrală din Masivul Șureanu, pe pantele de est ale piscurilor Șureanului, Cârpei și Pârvei.

Masivul muntos al Șureanului este străbătut de diferite cursuri de apă, orientate în general perpendicular pe direcția crestei principale, printre care menționăm râul Frumoasa – Sebeș, Râul Mare, Apa Orașului (în porțiunea superioară Apa Grădiștei), Valea Luncanilor și Streiul. Culmile din partea de vest a Munților Șureanului, ca și cele estice și nordice ale Retezatului, precum și cele de sud-est ale Munților Poiana Ruscăi cuprind între ele depresiunea Hațegului, drenată pe toată lungimea și lățimea sa de apa Streiului și de afluenții săi mai importanți ce izvorăsc fie din marginea de vest a Munților Șureanului, fie din Masivul Retezatului, fie din Munții Poiana Ruscăi. La nord depresiunea Hațegului este mărginită de dealurile Hunedoarei, fiind astfel bine delimitată prin linii tectonice față de regiunile înconjurătoare înalte¹.

Așezarea centrului puterii dacice în colțul de nord-vest al Munților Șureanului (zonă denumită Munții Orăștiei) a fost determinată de condițiile de mediu favorabile: bogăția zonei în pășuni și în apă, în zăcămintele cu minereuri feroase și neferoase, în zonele mai joase condiții pentru agricultură și pomicultură, configurații de teren perfect potrivite unei fortificații în formă de reduct greu de cucerit². Prezența zăcămintelor feroase a avut un rol precumpănitor în privința alegerii teritoriului pentru amplasarea grandiosului sistem de fortărețe, mai mari sau mai mici, care în totalitatea lui este numit complexul cetăților dacice din Munții Sebeșului³. Dezvoltarea metalurgiei fierului în această zonă a fost condiționată nu numai de prezența minereurilor feroase, ci și a celor neferoase (plumb, aramă, zinc, mangan), toate fiind legate de șisturile cristaline din flancul de nord și nord-vest al Munților Șureanului, dar și de magmatismul efuziv tardiv din nord-estul Munților Poiana Ruscăi.

Majoritatea covârșitoare a așezărilor militare și o bună parte a așezărilor civile de înălțime, inclusiv cetatea principală - Sarmizegetusa Regia, sunt amplasate în Platforma Luncanilor. Aceasta constituie colțul de nord-vest, vest și sud-vest al Munților Șureanului și este cuprinsă între văile a patru ape: Strei, Apa Grădiștei, Apa Băniței și Jiu. Platforma Luncanilor a fost locuită încă din paleoliticul mijlociu, fapt care a făcut ca peisajul biogeografic natural să fie transformat într-o „natură istorică” proprie⁴. Pădurea de fagi și mesteceni care acoperea aproape în totalitate platforma, a fost în parte tăiată și în spațiile libere au apărut gospodării, ogoare, pășuni și livezi.

Teritoriul în care sunt răspândite așezările dacice din Munții Orăștiei (Platforma Luncanilor) se concentrează în jurul bazinului hidrografic al Apei Orașului (Apa Grădiștei). Pe valea Apei Grădiștei, în epoca dacică era amenajat un drum carosabil spre cetatea cea mare de la Grădiștea Muncelului (Sarmizegetusa Regia). Importanța militară a văii Apei Orașului este dovedită de numeroasele fortificații dacice (cetăți, fortărețe, turnuri de veghe) așezate pe înălțimile și pe terasele de pe malul stâng al râului.

¹ Dorin Ursuț, Adam Mitulescu, Petrică Paul, *Drumul roman Sarmizegetusa-Ostrov. Aspecte geo-topometrice*, în *Sargeția*, XVI-XVII, 1982-1983, p. 201

² Hadrian Daicoviciu, Ștefan Ferenczi, Ioan Glodariu, *Cetăți și așezări dacice în sud-vestul Transilvaniei*, Ed. Științifică și Enciclopedică, Cluj-Napoca, 1989, p. 37

³ Ibidem, p. 56

⁴ Ibidem, p. 64

În ceea ce privește cetățile cu ziduri de piatră, care aparțin sistemului de fortificații dacice din Munții Orăștiei, acestea sunt: cetatea de la Bănița (Dealul Bolii)⁵, cetatea de la Luncani-Piatra Roșie⁶, cetatea Blidaru, „Cetățuia” de la Costești, Făieragul, Ocolişul Mic, Vârful lui Hulpe, Căpâlna, Tilișca și cetatea cea mare-Sarmizegetusa Regia de la poalele Muntelui Godeanu. La acestea se adaugă grandiosul sistem de fortificații dacice de la Ponorâci-Cioclovina, cunoscut în urma unor sondaje⁷ și cercetări de suprafață⁸. Toate căile de acces spre Sarmizegetusa Regia erau barate de obstacole naturale foarte serioase. Dinspre sud și sud-est piscurile înalte, aproape inabordabile pentru o armată, ofereau destulă siguranță așezărilor ascunse în spatele lor ceea ce i-a determinat pe daci să nu construiască fortificații în aceste direcții. Obstacolele naturale erau completate de sistemul de fortificații construit de daci, în formă de semicerc, căile de acces naturale dinspre vest, nord-vest, nord și nord-est necesitând lucrări de apărare artificiale, ceea ce s-a realizat prin ridicarea de numeroase fortificații. Utilizarea reliefului în sistemul defensiv de către daci este des întâlnită. Un alt exemplu în acest sens este modul de fortificare al depresiunii Hațegului, mai cu seamă în secolul I d. Hr. Din punct de vedere strategic depresiunea Hațegului avea un rol esențial în apărarea capitalei Sarmizegetusa Regia. În acest context dacii nu au apărut depresiunea Hațegului, ci intrările în depresiune, aceasta devenind ea însăși o mare fortăreață care închidea accesul spre Munții Orăștiei dinspre sud și sud-vest⁹.

În concluzie putem spune că Munții Șureanului dispun de o serie de factori naturali (bogății ale subsolului, rețea hidrografică, obstacole naturale) în măsură să aibă un rol important în procesul de formare a centrului puterii dacice din secolele I î.Hr.-I d. Hr. Exploatarea minereurilor feroase și neferoase, precum și metalurgia diferitelor materii prime practicate de daci sunt dovedite de urmele acestor preocupări. În minerit și metalurgie era nevoie de mână de lucru specializată precum și de cunoștințe tehnice avansate. Prezența depozitelor feroase-manganoase din Munții Sebeșului, mai ales din Munții Șureanului, foarte probabil exploatate intens în antichitatea dacică, precum și dovezile materiale numeroase privind prelucrarea minereurilor feroase și a celor neferoase, indică existența unei forțe economice și, implicit, politice.

Reședința politică, militară și religioasă a dacilor, a influențat la rândul ei dezvoltarea întregii zone și afluența comunităților, fapt demonstrat de cele aproape 250 de terase artificiale, mai mari sau mai mici, care constituiau cel mai mare polis cunoscut al dacilor¹⁰. În istoria geto-dacilor Sarmizegetusa Regia a fost nu numai primul centru politic al statului dac, ci și primul centru economic al acestuia și cel mai mare centru metalurgic cunoscut până astăzi în Dacia.

În consecință, în alegerea acestor locuri pentru ridicarea ansamblului de cetăți dacice o mare influență probabil că au avut posibilitățile oferite de condițiile de geografie fizică și posibilitatea dezvoltării unui important centru meșteșugăresc, capabil să aprovizioneze reședința statului dac și așezările ei aferente, fortificate și deschise, cu produsele necesare. Munții Șureanului, formați în marea lor majoritate din diferite șisturi cristaline, nu dau terase naturale de mari proporții, astfel că a fost obligatorie o amenajare prealabilă a terenului¹¹ pentru a construi elementele puternicului sistem menit să apere capitala de la Grădiștea Muncelului. Se cereau spații pe care să se zidească construcții militare, religioase sau civile. În unele cazuri terasele artificiale măsurau chiar sute de metri lungime, cum este terasa numită „Șesul Primarului” de la poalele dealului Făierag (sat Costești) sau o parte din terasele care compun incinta sacră de la Sarmizegetusa Regia¹².

⁵ Octavian Floca, *Cetatea dacică de la Bănița*, în *Cetăți dacice din sudul Transilvaniei*, București, 1966, p. 23-33

⁶ Constantin Daicoviciu, *Cetatea dacică de la Piatra Roșie. Monografie arheologică*, București, 1954

⁷ Ibidem, p. 72-74, sondaj făcut în 1949 de către O. Floca

⁸ Hristache Tatu, Viorel Moraru, *Dispozitivul defensiv dacic de la Ponorâciu (jud. Hunedoara)*, în *Sargeția*, XVI-XVII, 1982-1983, p. 151-160

⁹ Mioara Praporgescu, Sergiu Praporgescu, *Habitatul dacic din Țara Hațegului*, Ed. Corvin, Deva, 2010, p. 55

¹⁰ Ioan Glodariu, *Arhitectura dacilor-civilă și militară (sec. II î.e.n-I e.n)*, Cluj-Napoca, 1983, p. 47-48

¹¹ Hadrian Daicoviciu, Ștefan Ferenczi, Ioan Glodariu, op. cit., p. 51

¹² Ioan Glodariu, op. cit., p. 35-36

BIBLIOGRAFIE

1. Daicoviciu, Constantin, *Cetatea dacică de la Piatra Roșie. Monografie arheologică*, București, 1954;
2. Daicoviciu, Hadrian, Ferenczi, Ștefan, Glodariu, Ioan, *Cetăți și așezări dacice în sud-vestul Transilvaniei*, Ed. Științifică și Enciclopedică, Cluj-Napoca, 1989;
3. Floca, Octavian, *Cetatea dacică de la Bănița*, în *Cetăți dacice din sudul Transilvaniei*, București, 1966;
4. Glodariu, Ioan, *Arhitectura dacilor-civilă și militară (sec. II î.e.n-I e.n)*, Cluj-Napoca, 1983;
5. Praporgescu, Mioara, Praporgescu, Sergiu, *Habitatul dacic din Țara Hațegului*, Ed. Corvin, Deva, 2010;
6. Tatu, Hristache, Moraru, Viorel, *Dispozitivul defensiv dacic de la Ponorâciu (jud. Hunedoara)*, în *Sargeția*, XVI-XVII, 1982-1983;
7. Ursuț, Dorin, Mitulescu, Adam, Paul, Petrică, *Drumul roman Sarmizegetusa-Ostrov. Aspecte geo-topometrice*, în *Sargeția*, XVI-XVII, 1982-1983.

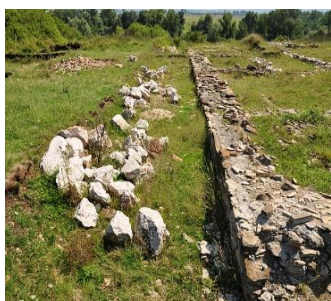
Centre civile și militare romane pe Valea Mureșului: Germisara și Micia

Praporgescu Sergiu,
Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu” Deva

Două dintre cele mai importante așezări din teritoriul-ul Coloniei Ulpia Traiana Sarmizegetusa erau **Germisara** și **Micia**. Apartenența la acest teritoriul a făcut ca ambele așezări să rămână la statutul de **pagus**, modest în administrația civilă romană, deși civilizația și nivelul de trai erau apropiate de acelea ale orașelor.

Anticul pagus **Germisara** este situat la 14 kilometri de actualul oraș Orăștie, pe malul drept al râului Mureș și cuprindea castrul militar cu **canabae** de la Cigmău, așezarea civilă din vecinătatea castrului, situată între Cigmău și băile de la Geoagiu, necropola aflată sub localitatea Geoagiu și complexul de **thermae** de la Geoagiu-Băi, aflat la aproximativ 5 kilometri de castru. Numele așezării romane este de origine traco-dacică, fiind format din „germ”, care înseamnă cald și din „sara”, adică apă. Acest nume arată folosirea băilor termale și în epoca dacică, fapt confirmat și de monedele grecești și de cele romane republicane (anterioare secolului I d. Hr.) descoperite la Geoagiu.

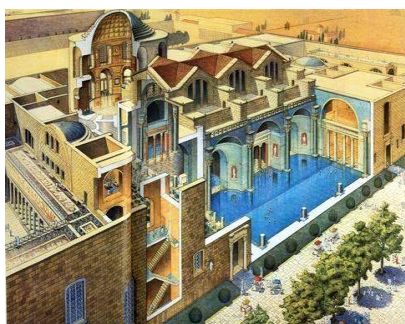
Castrul din aria satului Cigmău se află în locul numit de localnici „Progadie” sau „Cetatea Urișilor”. Aici era cantonată o unitate militară numită „Numerus Singulariorum Britannicianorum”. Această **trupă auxiliară** apăra drumurile care legau Ulpia Traiana Sarmizegetusa de Micia și de Apulum (Alba Iulia de astăzi) și asigura paza teritoriului în care staționa. Tot aici erau cantonate și detașamente din Legiunea XIII Gemina, de la Apulum. Castrul, cu o suprafață de aproximativ 6 hectare, nu respecta forma obișnuită a fortificațiilor romane, având ziduri de incintă care urmau configurația terenului. Au fost identificate urmele barăcilor din lemn în care locuiau soldații, o serie de încăperi încălzite cu hypocaust, un bazin de baie și urmele unui sistem de canalizare. Au fost găsite și urmele altor clădiri ale castrului: Aerarium (clădirea tezaurului), Armamentaria (depozitul de arme), Principia (clădirea administrativă), trei Horreum-uri (hambare) și altele. În mod sigur castrul a funcționat fără întrerupere între anii 110-250.

1. Castrul Germisara-Cigmău; 2. Castrul Arutela (jud. Vâlcea); 3. Castru roman – reconstituire
În general, un castru roman avea formă patrulateră, cu ziduri dublate de un șanț de apărare. Fiecare latură a fortificației era prevăzută cu o poartă de acces flancată de turnuri de apărare, turnuri fiind plasate și la colțurile castrului. În castru erau dispuse, foarte ordonat, barăcile soldaților, hambarele pentru provizii, grajdurile cailor. În centru se aflau cele mai importante clădiri: Principia (clădirea administrativă) și Preturium (sediul comandantului).

În stațiunea Geoagiu-Băi, în locul numit „Dâmbul romanilor”, a fost descoperit complexul termal din perioada romană. Spre deosebire de obișnuitele terme din orașele romane, termele de la Germisara foloseau ape termale naturale, cu rol terapeutic. În zonă au fost găsite și fragmente ceramice de vase romane și fragmente de recipiente farmaceutice din sticlă, semn că îmbăierea în apele termale era însoțită și de diverse tratamente. Complexul a funcționat mai întâi doar la suprafață, apoi la suprafață și în subteran. În epoca romană, în centrul dâmbului se afla un mic lac, adânc de aproximativ 7 metri, cu apă termală. La început oamenii se scăldau în acest lac, apoi au realizat o rețea de canale prin care apa termală era dirijată spre bazinele amenajate la baza

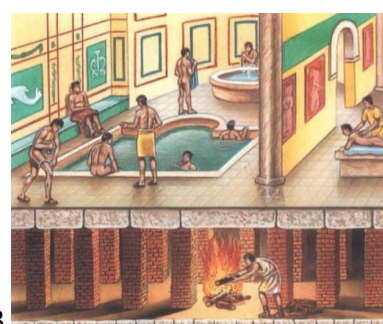
dealului. După amenajarea bazinelor micul lac a devenit loc de cult, în interiorul lui fiind găsite peste 600 de monede din argint și bronz, o statuie a zeiței Diana și opt plăcuțe votive din aur, dedicate zeităților tămăduitoare și protectoare ale apelor termale: Diana, Hygia și Nymphae.

1.

2.

3.

Thermae – reconstituiri. Un aspect reprezentativ al culturii romane îl reprezintă termele, băi publice frecventate zilnic de romani, destinate nu doar igienei personale ci și unor activități de recreare și recuperare, locuri de socializare și de încheiere a unor afaceri. Termele dispuneau de bazine cu apă caldă (caldarium) și cu apă rece (frigidarium), de spații pentru gimnastică și alte exerciții fizice, de săli pentru lectură și pentru muzică.

În urma unui cutremur lacul a fost afectat și a scăzut nivelul apei, iar bazinele de la baza dealului nu au mai putut fi alimentate. Ca urmare, a fost săpată o galerie și a fost amenajată o sală cu boltă, cu băncuțe cioplite în stâncă, în care pătrundea apa termală, iar de aici curgea spre o rețea de bazine. Accesul în bazin se făcea pe o scară de lemn. Nivelul apei era până în zona gâtului celor așezați pe băncuțe. Pe pereți erau opaițe care luminau încăperile. A fost descoperit și un canal de evacuare a apelor uzate.

A fost identificată și o zonă sacră în care se aflau numeroase altare votive dedicate Diane și Nymphaeilor de către ofițeri ai trupelor din castrul de la Germisara și Apulum. De altfel, la amenajarea complexului termal au participat și soldații din cele două castru după cum arată cărămizile și țiglele cu ștampilele celor două unități: NSB și LEG XIII G.

1.

2.

3.

Germisara - complexul termal și plăcuțe votive din aur

Complexul termal de la Germisara a fost folosit și după perioada romană, în Evul Mediu, apele termale de aici fiind folosite și în prezent.

La aproximativ 10 km de Deva, în aria satului Vețel, se afla așezarea antică **Micia**, alcătuită dintr-un puternic castru militar și din așezarea civilă care s-a dezvoltat în jurul acestuia, la care se adaugă două necropole și o zonă sacră. În jurul castrului s-au format obișnuitele canabae, iar în urma dezvoltării acestora, la începutul secolului al III-lea, în timpul împăratului Septimius Severus (193-211), așezarea civilă devenea „Pagus Miciensis”. Deși era o așezare semi-urbană prosperă, un centru comercial și meșteșugăresc important, Micia nu a depășit statutul de pagus și era condusă de doi „magistri” (primari) numiți de consiliul orașenesc al Ulpiei Traiana Sarmizegetusa.

Pagus Miciensis, întins pe o suprafață de peste 20 hectare, avea o populație formată din veterani ai trupelor din castru și din familiile acestora, din comercianți și din coloniști cetățeni romani, dar și din mai vechii locuitori ai zonei, dacii. Ceramica dacică descoperită în așezarea civilă și în castru arată conviețuirea populației dacice cu soldații și coloniștii romani de la Micia, așa cum s-a întâmplat în toată provincia Dacia. Această conviețuire s-a manifestat nu doar prin relații economice, ci și prin căsătorii mixte și a avut o contribuție majoră la romanizarea **autohtonilor** daci.

Micia era și un important centru economic al Daciei romane. Fiind punct vamal în vestul provinciei, pe la Micia trecea drumul comercial spre ținutul **iazigilor**, iar pe râul Mureș se desfășura un intens transport de mărfuri, cu plutele și alte ambarcațiuni, până la râul Tisa. Portul de pe Mureș avea un rol important în economia așezării, la Micia fiind chiar și un **collegium** al corăbierilor. Un alt collegium era cel al pietrarilor, care prelucrau andezitul adus din carierele de piatră de la Măgura Uroiului și de la Deva. La Micia funcționau mai multe cuptoare pentru ars vase din lut, iar meșterii olari de aici aprovizionau întreaga regiune, produsele lor fiind vândute chiar și la Ulpia Traiana Sarmizegetusa. Practicarea agriculturii de către locuitorii Miciei, în condițiile prielnice oferite de lunca Mureșului, este dovedită de numeroasele unelte agricole descoperite aici.

1. 2. 3.
Așezarea romană de la Micia: amfiteatrul și termele.

Micia avea și școli în care copii puteau învăța să scrie, să citească și să socotească. Pe o piatră funerară apare un școlar care poartă un **stylus** și o **crumena**, cel mai ieftin suport pentru scris fiind tăblița cerată, **tabula cerata**. Prosperitatea Miciei este dovedită și de existența unor terme, situate pe malul Mureșului, care deserveau atât soldații, cât și populația civilă. Așezarea dispunea și de un amfiteatru, cu tribune din lemn, în care încăpeau 1000 de spectatori.

În plan religios erau adorați atât zeii romani Iupiter Optimus Maximus (zeul suprem), Diana (zeița vânătoriei), Silvanus, Nemesis, Hercules, cât și zei orientali: zeița egipteană Isis (protectoarea feminității, comerțului și navigației), zeul sirian Sol Invictus (Soarele Învingător).

Situat pe malul stâng al râului Mureș (Marisus), la frontiera de vest a Daciei, castrul de la Micia apăra calea de acces de pe Valea Mureșului, dar și zona auriferă dinspre Munții Apuseni. Castrul a fost ridicat chiar în timpul războaielor dacice de la începutul secolului al II-lea, mai întâi din pământ și lemn, apoi din piatră, având o suprafață de aproximativ 7 hectare. În castru funcționa o garnizoană puternică, de aproximativ 1500 soldați, formată din mai multe unități auxiliare care staționau permanent aici: Cohors II Flavia Commagenorum (480 arcași pedestri și 120 călare), Ala I Hispanorum Campagonum (500 călăreți) și Numerus Maurorum Miciensium (500 călăreți). La acestea se adaugă și alte trupe auxiliare care au staționat temporar la Micia și chiar detașamente din legiunile a IV-a Flavia Felix și a XIII-a Gemina.

1.

2.

1. *Auxiliari – reconstituire;* 2. *Auxiliari – scenă reprezentată pe Columna lui Traian*
Trupele auxiliare reprezentau mai mult de jumătate din armata romană și erau formate din soldați fără cetățenie romană, recrutați din provincii sau din afara imperiului.

Castrul militar a fost părăsit de trupele romane după anul 271, când împăratul Aurelian a hotărât să renunțe la provincia Dacia și a retras armata și administrația. După retragerea aureliană, așezarea de la Micia și-a continuat existența, fapt dovedit de numeroase obiecte din secolele IV-V descoperite aici. Dintre acestea, de mare valoare este **fibula** de argint transformată într-un inel, care are inscripția latină „Quartine Vivas” (Să trăiești, Quartine!). În prezent, o mare parte a așezării romane este acoperită de Termocentrala Mintia, iar o altă parte, inclusiv castrul militar, urmează să fie supuse unor cercetări arheologice sistematice.

Dicționar:

Autohtoni – cei mai vechi locuitori ai unui teritoriu.

Canabae - așezări civile care se dezvoltă în jurul castrului, în care trăiau familiile soldaților, veteranii, negustori și meșteșugari care deserveau castrul.

Collegium - asociație de întrajutorare formată din meșteșugari care practicau aceeași meserie.

Fibula - agrafă metalică folosită la încheierea hainelor.

Iazigi - sarmații iazigi, populație de origine iraniană, așezați la vest de provincia Dacia, în câmpia dintre Dunăre și Tisa.

Pagus - așezare rurală, sat, în sistemul administrativ roman.

Tabula cerata - tăblița cerată era un suport pentru scris, specific romanilor, o plăcuță de lemn acoperită cu un strat de ceară pe care se scria cu un stylus, putea fi refolosită prin netezirea stratului de ceară.

Crumena - săculeț pentru păstrat tăblițele cerate.

Stylus - instrument din metal sau os, ascuțit la un capăt pentru a scrie și lat la celălalt capăt pentru a nivela tăblițele cerate.

Bibliografie:

1. Liviu Mărghită, *Rolul economic al așezării romane Micia în cadrul provinciei Dacia*, în *Sargetia*, XXVI/1 (1995-1996), Deva, p. 319-324;
2. Eugen Pescaru, Adriana Rusu-Pescaru, *Faze și etape de amenajare ale complexului termal Germisara (Geoagiu-Băi, județul Hunedoara)*, în *Sargetia*, XXVI/1 (1995-1996), Deva, p. 325-340;
3. Octavian Floca, *Pagus Miciensis*, în *Sargetia*, V (1968), Deva, p. 49-57;
4. I.I. Rusu, *Inscripții romane din județul Hunedoara*, în *Sargetia*, V (1968), Deva, p. 87-108;
5. Volker Wollmann, *Monumente sculpturale din Germisara*, în *Sargetia*, V (1968), Deva, p. 109-119;
6. Octavian Floca, Valentin Vasiliev, *Amfiteatrul militar de la Micia*, în *Sargetia*, V (1968), Deva, p. 121-152;
7. Constantin Daicoviciu, *Templul maurilor din Micia*, în *Sargetia*, II (1941), Deva, p. 117-119;
8. Nicolae Gostar, *Inscripții și monumente din Germisara*, în *Sargetia*, III (1956), Deva, p. 57-60.

Jocul, principala metodă instructiv-educativă utilizată în grădiniță

Prof. Enuță Camelia
Grădinița Lizuca jud.Galați

După cum se știe, cea mai importantă modalitate de exprimare a copilului preșcolar o reprezintă **jocul**. Din această cauză jocul reprezintă o formă de activitate preferată și adecvată specificului activităților realizate în grădiniță, dar și principala metodă de instruire și educație utilizată în activitățile cu copiii preșcolari.

Valoarea activităților de joc este apreciată după capacitatea acestora de a-l ajuta pe copil să se integreze în mediul natural și social și pentru a înțelege lumea înconjurătoare. În esență, experiența acțională pe care o dobândește copilul jucându-se se reflectă asupra dezvoltării sale psihice prin:

- Dobândirea unor însușiri sociale: să intre cu ușurință în relație cu ceilalți, să aibă inițiativă în raporturile lui cu semenii, să fie tolerant, îngăduitor, înțelegător, milos, răbdător, ceea ce înseamnă să-și optimizeze capacitatea de adaptare la mediul social.

- Activarea și optimizarea potențialului intelectual: a observa, a descoperi, a analiza, a înțelege, a numi, a exprima, toate acestea reprezentând dimensiuni esențiale ale inteligenței;

- Activarea și optimizarea potențialului fizic: să apuce, să apropie, să depărteze, să sară, să se cațere, să arunce, să prindă, mișcări și acțiuni prin intermediul cărora se vor dezvolta toți mușchii mari și se va întări simțul echilibrului psiho-fizic.

Activitate de joc este extrem de solicitantă pentru copil, educatoarea trebuie să știe, din această cauză, cât poate să-l solicite pe copil prin joc și în ce fel, convertind jocul într-o veritabilă situație de învățare.

Jocurile pot fi integrate în mai multe categorii după funcțiile didactice îndeplinite.

Jocul funcțional- în cadrul căruia copiii sunt aduși în situația de a explora caracteristicile și proprietățile anumitor obiecte și materiale din mediul lor de existență.

Exemple de jocuri: „Completează ce lipsește”, „Ce a uitat pictorul să deseneze?”, „Sfert-jumătate-intreg”, „Să refacem jucăria”, „Alcătuiește obiectul”, „Să facem imaginea”, „Alege și grupează”, „Alege toate piesele roșii”, „Alege fructele și legumele”, „Ordonează evenimentele” etc..

Jocul de construcție- prin intermediul căruia copiii explorează diverse materiale, cu ajutorul cărora vor construi diverse obiecte. Ei vor avea astfel ocazia să compare unele materiale (hârtie, lemn, cauciuc, plastic etc.). Vor observa de asemenea, diverse forme ale obiectelor (cilindrice, cubice, sferice -chiar dacă nu le pot numi), dar și diferite însușiri ale acestora (aspre, dure, lucioase, moi).

Exemple de jocuri: „Case”, „Blocuri”, „Mobilierul păpușii”, „Garajul”, „Gardul casei”, „Parcul copiilor”, „Castelul”, „Avionul”, „Cartierul”, „Covorașe”, „Ne facem singuri jucării”, etc..

Jocul cu reguli- în cadrul cărora copiii învață să se supună unor norme, care sunt mai presus decât propriile lor dorințe. Prin astfel de forme de joc ei află că nerespectarea regulilor este sancționată, cel mai adesea prin excluderea din joc.

Interpretarea de roluri, prin intermediul cărora copiii învață să-și asume diferite roluri sociale, pe care, mai întâi le imită. Jocurile „De-a doctorul”, „De-a școala”, „De-a gospodina”, „La magazin”, „În călătorie”, „De-a poștașul”, „De-a serbarea”, etc., sunt ocazii de a arăta modul în care ei percep împărțirea sarcinilor sociale și îndeplinirea lor.

Jocul devine „didactic” atunci când prin modul de formulare al sarcinii de învățare copilul este adus în situația de a-și utiliza energiile și potențialul psiho-fizic pentru a-și optimiza parametri comportamentali. La vârsta preșcolară un asemenea scop este relativ ușor de atins, având în vedere nevoia de mișcare a copilului și trebuințele lui acționale care sunt native și nu necesită stimulări suplimentare.

Jocurile didactice- îmbină latura informativă și formativă cu elementele distractive. Ele presupun o serie de caracteristici și un anumit mod de desfășurare, care le diferențiază de celelalte tipuri de jocuri:

- scopul jocului- reprezintă o finalitate educativă și se formulează prin raportare la obiectivele specifice; formularea scopului jocului trebuie să fie clară și precisă, asigurând buna organizare și desfășurare a activității;
- sarcina didactică- este formulată în funcție de conținutul jocului și de vârsta copiilor și reprezintă elementul de instruire prin care se exersează operațiile gândirii (recunoaștere, descriere, reconstituire, comparație etc.)
- conținutul jocului- reprezintă ansamblul cunoștințelor, deprinderilor, priceperilor care le achiziționează sau se consolidează; conținutul trebuie prezentat într-o manieră accesibilă și plăcută copiilor.
- elementele de joc- reprezintă mijloacele de realizare a sarcinii didactice, constituind elementele de realizare a sarcinii de învățare; elementele de joc sunt variate (întrecere, recompensă, aplauze, etc.), alegerea lor făcându-se în funcție de conținutul jocului, de vârsta copiilor etc..
- regulile jocului- sunt prestabilite și obligatorii pentru toți copiii; ele reglementează conduita și acțiunile copiilor pe parcursul jocului (ce este și ce nu este permis, succesiunea acțiunilor, cum să se joace, etc.)
- acțiunea de joc- este componenta prin care se realizează sarcina de joc, ea cuprinde momente de așteptare, surpriză, ghicire, mișcare, întrecere etc..
- materialul didactic-trebuie să fie adecvat conținutului jocului și vârstei copiilor; poate conține jucării, jetoane, cartonașe, medalioane, fișe etc.

Jocurile didactice au o tematică variată: omul, viața socială, activități, natura, mediul social (reguli, norme) etc..

În funcție de conținutul jocului și de vârsta copiilor la **educarea limbajului** pot fi abordate următoarele jocuri didactice:

- „Să vorbim corect!” (exersarea pronunției)
- „Daruri pentru prietenii mei”. (activizarea vocabularului)
- „Eu spun una tu spui multe!” (folosirea singularului și pluralului)
- „Completează ce lipsește!” (acordul substantiv- adjectiv)
- „Spune ce face!” (utilizarea corectă a verbelor)
- Cine ți-a dat jucăria?, A cui este jucăria?, Cui am dat jucăria? (folosirea corespunzătoare a cazurilor), etc..

Rolul jocului în procesul de socializare a copiilor preșcolari. Jocul reprezintă unul dintre mijloacele importante de socializare a copiilor preșcolari, de descoperire de către ei a unor forme incipiente ale colaborării sociale.

În cadrul jocului, unde funcționează toate calitățile grupului de copii, se fundamentează sociabilitatea, componentă importantă de integrare socială a individului, care constă în aptitudinea de a stabili și a întreține legături cu alții.

O latură a maturizării sociale a copilului o reprezintă faptul că preșcolarul are posibilitatea să se compare cu altul și, treptat să-și dea seama de ceea ce poate el să facă.

Sociabilitatea presupune comportamente sociale, a ști să trăiești și să te conformezi cerințelor vieții de grup, ale vieții sociale, curajul de a te angaja în competiții cu alții.

O atenție sporită trebuie să se acorde jocurilor de cooperare, care cultivă sentimentul de apartenență la grup, la colectiv în acest scop trebuie stimulate primele simpatii și preferințe dintre copii, trebuie încurajată apropierea afectivă a membrilor grupei, atât în cadrul jocurilor libere cât și în orice moment al zilei.

Cei mai mulți preșcolari preferă jocurile colective sau pe echipe care cer respectarea unor reguli și contribuie la cultivarea unor însușiri morale care stau la baza socializării copilului ca: spiritul de cooperare, stăpânirea de sine, dorința de a învinge, cinstea, corectitudinea, prietenia, disciplina și ordinea. Cunoașterea preferințelor copiilor pentru diferite genuri de activități și în mod deosebit pentru joc, poate servi la o mai judicioasă organizare și desfășurare a activităților care contribuie la socializarea copilului preșcolar.

Bibliografie:

Gheorghe Tomsa, Nicolae Oprescu –“Bazele teoretice ale psihopedagogiei preșcolare”, Ed. V&I Integral- București 2007, pag. 88.

L. Ezechil, M.Paisi. Lazarescu- "Laborator preșcolar" - Ed. V& I Integral- București 2001, pag.122

Monica Lespezanu, “Tradițional si modern in învățământul preșcolar” , Editura “Omfal Esential” , București 2007, pag. 108.

IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Enuță Camelia
Grădinița cu Program Normal „Lizuca”, Județul Galați

Viața stă sub semnul valorii și valorizării. Nimic din ceea ce se petrece în acest spațiu nu scapă exercițiului axiologic, de atribuire a unor valori. Învățământul preșcolar se află, ca și celelalte trepte de învățământ, într-un dinamic proces de restructurare și revalorizare, de racordare la nivelul mondial în acest domeniu. Dar cum orice reformă trebuie să se încheie cu o evaluare a rezultatelor, această componentă este și ea reconsiderată și reglementată pe criterii noi.

„Evaluarea merită un loc important în învățământ, din care face parte integrată. Ea are întotdeauna un raport direct sau indirect cu progresul, în extensie și în calitate, al învățării.” (D. Ausbel). Luând în considerare studiile lui D. Ausbel, se poate afirma cu certitudine că evaluarea este o componentă importantă a procesului de învățământ, ce permite luarea, în cunoștință de cauză, a unor decizii de reglare, ameliorare și perfecționare a activității preșcolarului. După D. Ausbel, ea este punctul final într-o succesiune de evenimente: stabilirea scopurilor, prin prisma comportamentelor dezirabile, proiectarea și executarea programului, măsurarea rezultatelor, aprecierea lor. În fapt, procesul nu este încheiat, deoarece, pe baza evaluării va fi reluat într-un mod mai convenabil, adecvat nevoilor de educație și posibilităților reale de a le satisface, astfel încât evaluarea are rolul unei legături, a unei conexiuni inverse, a unui feed-back operativ între etapa parcursă și cea următoare.

Evaluarea trebuie concepută nu numai ca un control al cunoștințelor sau ca mijloc de măsurare obiectivă, ci ca o cale de perfecționare, ce presupune o strategie globală a formării. Operația de evaluare nu este o etapă suprapusă procesului de învățare, ci constituie un act integrat activității pedagogice. Evaluarea constituie o validare a justetei secvențelor educative, a componentelor procesului didactic și un mijloc de delimitare, fixare și intervenție asupra conținuturilor și obiectivelor educaționale.

În vederea conceperii și aplicării adecvate a evaluării în activitățile preșcolare, ar trebui să se țină cont de câteva mutații de accent, constatate în ultimul timp, având drept consecințe redimensionarea și regândirea strategiilor evaluative, în consens cu o serie de exigențe: extinderea acțiunii de evaluare de la verificarea și aprecierea rezultatelor, la evaluarea procesului, a strategiei care a condus la anumite rezultate; evaluarea nu numai a copiilor, ci și a conținutului, a metodelor, a obiectivelor, a situației de învățare; luarea în calcul și a altor indicatori, alții decât achizițiile cognitive, precum conduita, personalitatea elevilor, atitudinile etc.

Evaluarea nu este un scop în sine, ci trebuie să conducă la optimizarea întregului proces desfășurat în grădiniță. Ea trebuie să dezvolte un proces de autoevaluare. Calitatea presupune mișcare și de aceea evaluarea nu trebuie să se rezume doar la un singur instrument, ci să se refere la o serie de tehnici cât mai diverse.

Misiunea noastră ca dascăli este de a pregăti preșcolarul pentru „a fi” și „a deveni”, pentru autonomie, pentru autoeducație și autoevaluare. Activitățile de evaluare trebuie proiectate din perspectiva nevoilor de formare ale celui educat.

Educatoarea trebuie să stăpânească toate metodele și instrumentele de evaluare și să le aplice în funcție de particularitățile clasei de preșcolari. Utilizarea eficientă a strategiilor, metodelor și instrumentelor de evaluare va pune în valoare aspectul creativității, al gândirii critice, al manifestării individuale, proprii fiecărui copil, rezultatul final vizat fiind formarea, la nivelul individului, a culturii

generale, formarea de abilități, atitudini, competențe, priceperi și deprinderi necesare integrării sociale a acestuia.

Opțiunea pentru una sau alta dintre metodele de evaluare cunoscute (metodele tradiționale și metodele complementare) constituie rezultanta mai multor factori: scopul și obiectivele evaluării, tipul acesteia, specificul conținuturilor supuse aprecierii, particularitățile populației școlare vizate, achizițiile cadrelor didactice privind exersarea / practicarea / experimentarea diverselor modalități de procedare.

Alegerea celor mai adecvate metode și instrumente de evaluare reprezintă o decizie importantă în vederea realizării unui demers evaluativ pertinent și util.

Evaluarea inițială identifică nivelul achizițiilor inițiale ale elevilor în termeni de cunoștințe, competențe și abilități, în scopul asigurării premiselor atingerii obiectivelor propuse pentru etapa imediat următoare; „este indispensabilă pentru a stabili dacă subiecții dispun de pregătirea necesare creării de premise favorabile unei noi învățări” (Ioan Cerghit, 2002), se efectuează la începutul unui program de instruire (ciclul de învățământ, an școlar, semestru, începutul unui capitol și chiar al unei lecții), este interesată de „acele cunoștințe și capacități care reprezintă premise pentru asimilarea noilor conținuturi și formarea altor competențe” (I. T. Radu), premise „cognitive și atitudinale” capacități, interese, motivații), necesare integrării în activitatea următoare. Evaluarea inițială poate fi realizată prin mai multe modalități: harta conceptuală; investigația; chestionarul; estele. Are avantaje și dezavantaje: oferă atât cadrului didactic cât și preșcolarului posibilitatea de a avea o reprezentare cât mai exactă a situației existente (potențialul de învățare al copiilor, lacunele ce trebuiesc completate și remediate) și a formula cerințele următoare; pe baza informațiilor evaluării inițiale se planifică demersul pedagogic imediat următor și eventual a unor programe de recuperare, dar nu permite o apreciere globală a performanțelor elevului și nici realizarea unei ierarhii.

Pentru a crește impactul pozitiv al evaluării inițiale, am evidențiat reușitele elevilor până în acel moment. Aceste reacții au contribuit la creșterea încrederii în forțele proprii și au catalizat energii noi în direcția realizării planului individualizat de învățare. Atenția va fi concentrată întotdeauna pe aspecte care pot face obiectul schimbării. Se vor urmări căile de mers împreună înainte, prin împărtășirea ideilor și explorarea soluțiilor posibile și nu prin formularea excesivă de sugestii. Întotdeauna am ales cu mare atenție itemii care au alcătuit evaluarea inițială, ținând seama de prevederile curriculumului pentru învățământul preșcolar și pentru ca aceasta să reflecte cât mai obiectiv nivelul de pregătire al copiilor, pe care să se plezească cât mai bine pregătirea următoare.

Referitor la importanța evaluării inițiale Ausubel preciza, ceea ce influențează cel mai mult învățarea sunt cunoștințele pe care elevul le posedă la plecare. Asigurați-vă de ceea ce el știe și instruiți-l în consecință”.

BIBLIOGRAFIE:

- Nicola, Ioan , Pedagogie, Editura Didactică și Pedagogică, RA, București, 1994.
Radu, Ion .Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, București, E.D.P., 1981
Stoica, A., Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică, Ed. Humanitas Educațional, București, 2003

METODE ȘI STRATEGII DIN EDUCAȚIE REMEDIALĂ

Școala Gimnazială "I.A.Bassarabescu" Ploiești
Prof.înv.primar Crăciun Daniela

Educația reprezintă, pentru orice societate, vectorul dezvoltării durabile și a unei societăți sănătoase. Educația remedială este parte a educației copilului care are ca obiectiv stimularea finalizării învățământului obligatoriu și îmbunătățirea ratei succesului școlar pentru copiii din grupurile dezavantajate.

Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viața școlii, având ca obiectiv schimbarea atitudinii față de fiecare elev care poate avea la un moment dat dificultăți de învățare. În orele de educație remedială, copiii sunt sprijiniți în efectuarea asistată a temelor, în activități de recuperare școlară și ameliorare a dificultăților în învățare, precum și în activități de educație plastică sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect. Școala se implică în formarea cadrelor competente de a desfășura activități de educație remedială prin intermediul căreia se urmărește prevenirea abandonului școlar, a violenței domestice și conflictelor.

Pentru ca activitățile de educație remedială să fie eficace se urmăresc mai multe aspecte: diversitatea, accesibilitatea și estetica materialului didactic prezentat; cadrul ambiental personalizat cu lucrările elevilor sau schimbarea locației de lucru; aplicarea unor strategii de învățare prin cooperare ca metode de promovare a armoniei sociale; percepția și feed-back-ul părinților pe parcursul desfășurării activităților de remediere; implicarea mediatorului școlar în buna desfășurare a activității de educație remedială.

Prin activitățile de remediere se schimbă modul de gândire și de percepție al formatorilor/cadrelor didactice care se implică în astfel de programe, legate de actul educațional din interiorul și exteriorul școlii. Resursele umane care trebuie sprijinite sunt: elevul, colegii săi, mediatorul școlar și familia, în situațiile în care aceasta este lângă copil. Sunt importante întâlnirile cu părinții care trebuie să înțeleagă că rolul lor este să fie educatorii copilului lor, că uneori și ei au de învățat de la copilul lor, dar și că școala le este mereu aproape și sprijin în formarea și educarea copilului lor.

Conform raportului de analiză a nevoilor copiilor din comunități defavorizate se identifică:

- nivel socio-economic scăzut, resurse insuficiente;
- acces redus la cunoștințe și surse de informare;
- nivelul scăzut de educație al părinților;
- lipsa posibilității părinților de a sprijini pe copii la sarcinile școlare;
- plecarea părinților în străinătate și lăsare lor în grija altor persoane;
- risc de eșec școlar;
- risc de absenteism și abandon școlar.

Scopul educației remediale - stimularea finalizării învățământului obligatoriu (prevenirea abandonului școlar) și îmbunătățirea ratei succesului școlar pentru copiii din grupurile dezavantajate.

Prin astfel de activități se urmărește o schimbare de atitudine a cadrelor didactice, a părinților, a elevilor și a reprezentanților instituțiilor publice locale și județene, față de comunitățile și grupurile dezavantajate. Din cauza frecvenței scăzute la cursuri și a celorlalte dificultăți, elevii întâmpină greutăți în atingerea obiectivelor - cadru la diverse discipline. Copiii au imaginație săracă și o memorie mecanică, devin pasivi și așteaptă să fie solicitați, au exprimarea greoaie și uneori se integrează greu în colectiv.

Din cauza condițiilor vitrege de acasă sunt irascibili, nu se pot concentra pe o durată mai lungă de timp, inclinându-se spre fuga de la ore sau găsirea altor preocupări. Pornind de la cunoașterea realității socio-

economice individuale și evaluării nivelului de performanțe cognitive ale copiilor se observă o nevoie acută de activități remediale.

Organizarea unui program de remediere are un impact semnificativ în viața școlară, având ca obiectiv schimbarea atitudinii față de fiecare copil care poate avea la un moment dat dificultăți de învățare. Este necesar ca elevii să fie sprijiniți în efectuarea asistată a temelor, în activități de recuperare școlară și ameliorare a dificultăților în învățare, precum și în activități de educație plastică sau jocuri distractive, cu scop educativ indirect.

Educația remedială este necesară de aplicat atât la nivel de grup, cât și la nivel individual. Intervenția individualizată presupune:

- identificarea punctelor slabe și a celor forte; - stabilirea priorităților de învățare; - alegerea celor mai adecvate metode și strategii;
- înregistrarea progreselor elevului; - evaluarea intervenției.

Motivația pentru învățare este foarte redusă. Imaginea de sine este slabă; copiii sunt nesiguri, și chiar și atunci când au performanțe acceptabile într-un domeniu, nu sunt conștienți și convinși de reușita lor; au dificultăți în a fi cinstiți și corecți cu ceilalți și de cele mai multe ori sunt agresivi când relaționează cu alții. Au o experiență personală săracă datorită mediului din care provin. O mare parte dintre copiii identificați prin intermediul proiectului traiesc în familii dezorganizate și sărace, nu sunt supravegheați și ajutați în rezolvarea sarcinilor școlare.

Educația remedială trebuie să țină seama de nevoile educative ale fiecărui copil, anume: învățarea citirii și a scrierii, calculul matematic, formarea unei imagini de sine pozitive, organizarea activității, implicarea eficientă în toate activitățile în care sunt implicați toți ceilalți copii, structură, organizare și sprijin personalizat.

Metodele și strategiile aplicate trebuie să țină seama de vârsta lor, de plăcerea să se comunice și de a se mișca, de aceea ele trebuie să fie bazate pe joc, mișcare, interacțiune cu ceilalți colegi și discuții care par libere, dar care să fie corect îndrumate de învățător pentru a-și atinge obiectivul în acea activitate.

Pentru a se obține rezultate cât mai bune este necesar ca noi, sunt necesare anumite schimbări și strategii de predare în funcție de stilul individual de învățare al elevului și folosirea materialului didactic adecvat:

- ☐ Planșe cu imagini pentru a se dezvolta limbajul. Imaginile trebuie să fie punct de plecare pentru discuții frontale, care să dezvolte atenția și creativitatea.
- ☐ Material distributiv (mici cartonase cu imagini reprezentând animale, plante, lucruri cunoscute din mediul elevilor) pentru fiecare copil, pentru a se încuraja munca individuală.
- ☐ Calculatorul îi ajută pe elevi să vadă ceea ce nu pot vedea în mediul lor obișnuit de

viață (prezentari Power Point), jocurile pot fi folosite pentru fixarea cunoștințelor, pentru reactualizarea lor, pentru predare.

□ Folosirea situațiilor de joc în învățare, jocurile de rol, dramatizarea, folosirea povestirilor stimulează funcțiile intelectuale, modelează procesele afectiv- motivationale. Prin joc elevul transfigurează obiectele și fenomenele, relațiile, își asuma roluri. Funcția de comunicare a limbajului este cultivată în mod deosebit. Prin intermediul jocului elevul se simte responsabil de rezolvarea problemei impuse de joc. Elevul își asumă roluri luate, fie din viața cotidiană, fie din povești.

□ Interdisciplinaritatea: descoperirea unei maniere originale de a aborda un subiect comun pentru a crea conexiuni posibile și necesare în vederea atingerii scopului propus, îmbinarea metodelor folosite la celelalte materii: desen, decupare, colorare, taiere, muzica, recitare, povestire, mișcare ritmata.

□ Lucrul în grup oferă o gamă largă de interrelații care sprijină învățarea și evidențiază rolul social al acestora. Există mai multe modalități de a forma grupuri mici de lucru: în funcție de marcare pe care le conțin materialele de lucru (cartonase cu diferite simboluri: culori, flori, forme geometrice), în funcție de categorii de concepte și în funcție de cerința dată. Grupurile pot fi: de opinii, de lucru dirijat, de discuții libere, de simulare, de dezbateri. Pentru gruparea optimă a copiilor este deosebit de util un mobilier modular.

□ Folosirea metodelor interactive: brainstorming, jurnalul cu dublă intrare, ciorchinele, cubul, eseul de cinci minute etc.

□ Rezolvarea creativă a conflictelor din grupul de copii;

□ Colaborarea cu familia – părinții ajută la sprijinul intervenției. Strategii pentru Creșterea stimei de sine și a încrederii în propria eficiență.

Copiii care participă la astfel de programe de educație remedială pot fi învățați să-și aprecieze succesele ca rezultat al efortului propriu sau al propriilor capacități și să evite să pună succesele lor pe seama norocului, a întâmplării ori facilității situației. Ei trebuie să fie învățați să atribuie eșecul unor cauze externe și stabile (dificultatea sarcinii) sau a unor cauze interne și instabile (efort insuficient). Copiii trebuie să fie învățați să gândească pozitiv atunci când se află în fața unei activități dificile (“Este greu, dar sunt capabil să reușesc!”) și să nu se judece prea sever și să nu se culpabilizeze atunci când greșesc.

În concluzie identificarea timpurie a nevoilor copiilor din comunități defavorizate de educație remedială implică găsirea soluției în vederea dezvoltării unui instrument educațional de prevenire, protecție și reintegrare, cu o structură complexă, de abordare a actului educativ, ce se poate desfășura în spațiul comunității educaționale, asigurând, pentru grupul țintă o participare activă, îndrumați de formatorii specializați în acest sens. În astfel de programe se urmărește să se asigure surse de activități integrative, accesibile în special copiilor din categoriile sociale defavorizate, să se elaboreze un curriculum specific activităților de remediere școlară și să se promoveze egalitatea de șanse, în educația copiilor, creându-se o imagine de ansamblu în domeniul educației remediale.

Bibliografie :

Cristea S., Managementul organizației școlare, EDP, București, 1996;

Cherchez, N., Mateescu, E., Elemente de management școlar, Editura Spiru Haret, Iași, 2005;

Joița Elena, Management educațional. Profesorul manager: roluri și metodologie, Iași, Ed. Polirom, 2000;

Paralescu Sebastian, Ișfan Ion, Gîrdu Constantin Cristinel, Elena Ion (coordonatori), Ghid pentru educație remedială, Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2012

ȘCOALA INCLUZIVĂ – O NECESITATE ÎN EDUCAȚIA ACTUALĂ

Prof.înv.primar Crăciun Daniela
Școala Gimnazială “I.A.Bassarabescu” Ploiești Prahova

Poate fiecare profesor a încercat să răspundă la un moment dat la întrebări de genul: De ce nu toți elevii mei progresează în același fel? Cum pot să-i ajut pe toți să înțeleagă? Cum pot să-i ajut pe cei care învață mai greu?

Un prim pas în oferirea răspunsurilor la aceste întrebări stă în faptul că profesorul ar trebui să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă; faptul că fiecare elev are propriile sale capacități intelectuale, diferite de cele ale altor colegi, că fiecare are stilul său propriu de a învăța și fiecare are nevoile sale în privința asimilării de informații. Așadar, unul dintre cele mai importante aspecte a învățământului actual este nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, oricare ar fi acele necesități și oricare ar fi copiii – fie că sunt copiii cu CES, fie că pur și simplu sunt copii cu un ritm mult mai încet de învățare.

O astfel de metodă de adaptare o constituie școala incluzivă, o școală ce se axează pe includerea acelor copii sau chiar grupuri ce au fost anterior marginalizate și care implică în procesul de învățare și de luare a deciziilor părinții, îngrijitorii și consilierii specializați.

Incluziunea școlară reprezintă acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate.

Incluziunea școlară se definește prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate și este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității – condiție normală a conviețuirii umane.

S-a dovedit că metodele utilizate în cadrul claselor incluzive pot îmbunătăți semnificativ performanța tuturor elevilor. În comparație cu educația în centre sau școli speciale, care are riscul de a-i menține pe copii și adolescenți în afara societății, școala incluzivă constituie un teren de pregătire ideal pentru viitoarea lor integrare în societate. În loc să-i izolăm și să spunem că sunt „dificali”, „turbulenți” am putea să admitem faptul că acești copii ar putea progresa mai mult într-o clasă obișnuită, dacă noi, profesorii, am accepta că educația este pentru toți.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversității implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ținând cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile sale facem, de fapt, un pas important în educația elevilor și integrarea lor în societate, după terminarea studiilor. Mai mult, putem spune că diferențele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă față un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităților fiecărui elev în parte.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învățământului românesc este aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înființată și școala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educației. Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premiza că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Și copiii diferiți au drepturi egale cu ceilalți, iar o educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Beneficiile incluziunii sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași strategii și practici ca și predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare și pentru elevii cu nevoi speciale. Toți elevii au dreptul să aștepte de la învățământ cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferență.

Școala incluzivă reprezintă o provocare pentru școlile obișnuite, însă ea nu trebuie privită ca o amenințare pentru performanța acestor școli. Multe dintre aceste instituții găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obișnuite. Însă această teamă poate fi depășită prin educație, resurse didactice adecvate, sprijin și nu în ultimul rând credința că incluziunea este un drept moral și social ce nu poate fi negat nimănui.

În activitatea la clasă, cu elevi cu deficiențe, acceptăm diversitatea ca valoare. Pentru a valoriza cu adevărat potențialul fiecărui copil cu cerințe educative speciale., trebuie să reformulăm toate componentele educației: obiective/scopuri; curriculum; resurse procedurale, materiale, organizatorice; evaluare; relațiile între partenerii educației; resursele manevrabile. Implicarea cadrelor didactice este condiția majoră în realizarea integrării copiilor cu cerințe educative speciale. în viața școlară și socială. În acest demers la clasă, pentru a favoriza integrarea cât mai rapidă a copiilor cu nevoi speciale, am valorificat sensibilitatea deosebită a acestora și disponibilitatea de a oferi și de a primi afecțiunea celor din jur.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul școlarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoașterea dreptului lor la educație, integrarea lor treptată în cadrul școlilor obișnuite. Astfel pe măsură ce acești copii vor crește, vor deveni adulți și vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat și o măsură firească în cadrul educației. Copiii educați în cadrul școlii incluzive vor fi mai bine pregătiți să interacționeze cu diverși indivizi precum și cu diverse situații din lumea reală.

În cadrul școlii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiți specialiști în domeniul educației, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuți și alți specialiști pentru că doar împreună vor reuși să obțină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind și cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs. Școala incluzivă presupune îmbunătățirea sistemului educațional pentru toți elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, precum și schimbări în modul cum interacționează copiii cu CES cu colegii lor și viceversa.

Ideea este ca școlile, centre de învățare și educație, să se schimbe astfel încât să devină comunități educaționale în care nevoile tuturor elevilor și profesorilor să fie îndeplinite. Școlile incluzive nu mai asigură o educație obișnuită sau o educație specială, ci asigură o educație incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăța împreună. Cu alte cuvinte, acest tip de școală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toți elevii să participe și să învețe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii și școlile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea

nevoilor elevilor. Educația incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învățare pentru toți elevii, chiar și pentru cei ce au fost anterior excluși.

Printre avantajele școlii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt tratați ca parte integrantă a societății, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât și colegii lor își dezvoltă abilitățile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea, etc. Profesorii adoptă metode diverse de predare-învățare, de care beneficiază toți elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii și dezvoltarea prietenilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învățare, datorită schimbului de informații permanent.

În ceea ce privește cadrele didactice din cadrul școlii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecționeze în permanență în ceea ce privește copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-și accepte și să-și ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice și colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei și părinților acestor copiii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinții și familia, în general s-au implicat activ în procesul de învățare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente. Prin această implicare activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede și cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Pornim de la constatarea că părinții sunt cei mai importanți factori de sprijin în viața copilului cu deficiențe sau a copilului sănătos, viața familiei (sau cel puțin a unuia dintre părinți) se va adapta, se va plia după programul copilului cu deficiențe profunde sau medii.

Pentru a-și putea sprijini copiii aflați în dificultate, părinții trebuie să participe la următoarele acțiuni, asigurate de echipa de intervenție:

- informare asupra potențialului real al copilului și asupra mijloacelor susceptibile să-i favorizeze dezvoltarea;
- informare asupra tipurilor de servicii care pot asigura cel mai bine educarea și dezvoltarea copilului cu nevoi speciale.
- convingerea părinților că nu sunt singuri în demersurile lor educative cu copilul deficient;
- învățarea familiei să traiască în echilibru cu copilul cu nevoi speciale;
- însușirea unor abilități și tehnici speciale de educație a copilului cu deficiențe, conlucrând adecvat cu profesioniștii;
- elaborarea programelor educaționale în conlucrare cu membrii echipei transdisciplinare.

Așadar, necesitatea de redimensionare a învățământului pentru a stabili standarde educaționale și pentru a determina școlile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort și dedicație, atât colectiv cât și individual. Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăța și reuși, că diversitatea ne este utilă tuturor și că elevii expuși diferitelor riscuri le pot depăși printr-o atenție și implicare din parte cadrelor didactice și a comunității, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învățământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acțiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acțiune naturală, simultană.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate și recunoașterea faptului că fiecare copil este unic. Școala incluzivă ne demonstrează, așadar, că suntem unul, dar nu unul și același.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., Educația integrată și școala incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
2. Vărășmaș, T., Învățământul integrat și/sau inclusiv, Ed. Aramis, București, 2001.
3. Vărășmaș, T., Școala și educația pentru toți, Ed. Miniped, București, 2004.

**MODALITĂȚI DE INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ABORDAREA PROCESULUI
INSTRUCTIV-EDUCATIV A COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE**

Profesor învățământ primar Pârlog Florica
Școala Gimnazială „Mihai Veliciu” Șepreuș

***Motto: „Cea mai mare victorie este victoria asupra noastră înșine fără de care cu greu putem păși înainte”.
(Reninco)***

Problematica educației copiilor cu cerințe speciale a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiștilor. Apariția conceptelor de educație integrată și școală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepția actului educativ și a necesitat identificarea unor răspunsuri la câteva întrebări fundamentale:

Cum putem ajuta elevul cu dificultăți de învățare?

Profesorul trebuie să posede cunoștințe care să-i permită să recunoască tulburările de învățare a copilului. Simptomele și modelele de comportament care sugerează prezența tulburării de învățare sunt:

- în fazele ameliorate și acute ale tulburărilor de învățare apare o divergență între performanțele școlare și nivelul intelectual al copilului;
- performanța scăzută, care apare în clasele primare, iar în cazul afecțiunilor mai puțin grave, apare mai târziu. Astfel de disfuncții sunt : dislexia, disgrafia, discalculia;
- un model comportamental tipic îl reprezintă tulburările de atenție, hiperactivitatea și neurotizarea secundară (ADHD). În contextul colectivului, copilul nu acordă atenție nici învățătorului, nici colegilor. El dispune de o necesitate motrică crescută, nu poate sta locului. Eșecul sistematic datorat deficienței intelectuale, respectiv faptului că elevul nu este capabil de performanțele colectivului, implică dezvoltarea unor sisteme comportamentale neurotice secundare: ticuri, comportament inhibat sau chiar opusul acestuia, comportament extravagant, menit să compenseze deficiențele intelectuale.

În scopul eficientizării procesului de învățare pentru elevii cu cerințe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

- învățarea interactivă: presupune folosirea unor strategii de învățare focalizate pe cooperarea, colaborarea și comunicarea între elevi la activitățile didactice, precum și pe comunicarea între elevi la activitățile didactice, precum și pe interacțiunea dintre cadre didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice și elevi;
- elaborarea în comun a obiectivelor învățării: (profesor-elev) deoarece fiecare participant la actul învățării are ideile, experiențele și interesele personale de care trebuie să se țină seama în proiectarea activităților didactice;
- demonstrația, aplicația și feedbackul: orice produs de învățare (mai ales în cazul elevilor cu cerințe speciale) este mai eficient și mai ușor de înțeles dacă informațiile prezentate sunt demonstrate și aplicate în situații reale de viață, existând și un feedback continuu de-a lungul întregului proces;
- modalitățile de sprijin în actul învățării: elevii cu cerințe educative speciale au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învățare atât în timpul activităților desfășurate în clasă, cât și la activitățile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educațional cu anumite categorii de specialiști, cu familiile elevilor.

Cele mai utile metode și tehnici de sprijinire a învățării elevilor cu cerințe speciale sunt:

- asigurarea unui confort socioafectiv favorabil învățării;
- învățarea de la copil la copil;
- colaborarea între elevi la activitățile de predare- învățare;
- parteneriatul cu părinții în învățare;
- comunicarea cu alți specialiști din afara școlii;
- perfecționarea formelor de învățare;
- cunoașterea și analiza conduitei de învățare specifice fiecărui elev;

- evaluarea continuă a învățării: fiecare dascăl să demonstreze o atitudine și o codită flexibilă în timpul activităților de predare-învățare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile și a aprecia fiecare intervenție a elevilor.

Metodele și procedee de predare- învățare trebuie să fie în raport cu scopul și competențele activității didactice, conținutul lecției și particularitățile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul și gradul deficiențelor/ tulburărilor, tipul de percepție al elevilor- analitic sau sintetic), stilul de lucru al învățătorului.

În activitățile didactice destinate elevilor cu cerințe speciale se pot folosi metode expositive, (povestirea, expunerea, explicația, descrierea) dar trebuie respectate anumite cerințe:

- să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;
- prezentarea să fie clară, precisă, concisă;
- ideile să fie sistematizate;
- să se recurgă la procedee și materiale intuitive;
- să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înțelegerii conținuturilor de către aceștia și pentru a interveni cu noi explicații atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficiențe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoțită de suporturi ilustrativ- sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai ușor atenția și este facilitată implicarea afectiv- motivațională a elevilor în secvențele lecției.

Experiența practică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor interogative cu celelalte metode expositive, demonstrative, activ-participative, înlăturându-se monotonia și stimulându-se gândirea și concentrarea atenției, condiții necesare în obținerea succesului la elevii cu cerințe speciale.

Metode experimentate:

a) *Metode multisenzoriale pentru învățarea citit-scris:*

Elevul lucrează cu două cuvinte sau cu două litere. Urmăresc-observ dacă poate citi și scrie aceste litere și cuvinte din memorie, adaug încă două, până când elevul va putea scrie într-o secvență trei, patru sau mai multe litere sau cuvinte.

1. Elevul scrie un cuvânt sau o literă, apoi folosește o bucată de plastilină pentru a o modela; la final va indica cu degetul arătător de la mână cu care scrie, denumind litera cu voce tare;

2. scriu o literă sau un cuvânt pe tablă, pe rețea liniară. Elevul va indica fiecare literă și apoi întregul cuvânt, citindu-le cu voce tare;

3. trasez cu degetul, conturul literelor sau cuvintelor pe spatele copilului, între omoplați; repet fiecare literă de 5-6 ori, iar elevul încearcă să le recunoască. Le scrie imediat pe foaie, pronunțându-le cu voce tare. Dacă întâmpină dificultăți, îl ajut, amintindu-i din nou cum au fost trasate liniile pe spatele său.

În general, am în vedere următoarele elemente:

- înțelegerea de către elev a codului de simbolizare a unui sunet printr-un semn grafic;
- corectarea de percepție auditivă;
- corectarea problemelor de organizare spațio-temporală;
- formarea deprinderii de a citi.

Analiza cuvântului presupune două nivele:

a) analiza morfologică (corespondența dintre foneme și grafeme);

b) analiza morfologică (părțile cuvântului: silabe, sufixe, prefixe, terminații verbale).

4. formez prima silabă; o prelungesc în timp, recomandând elevului să vizualizeze următoarea silabă; repetăm: prima+ a doua și ce a mai rămas din cuvânt. Pronunțăm apoi cuvântul în întregime.

5. formez silabele și cuvintele prin „adunare” (interdisciplinaritate)- pentru elevii care au înțeles semnificația semnului „+”

6. Metoda simbolurilor: fiecare deget reprezintă o literă, unirea (apropierea) degetelor înseamnă adunarea lor în buchețel, ceea ce înseamnă că se citesc împreună.

7. Metoda intuitivă sau „urmărirea cu degetul arătător”- pentru obținerea unui ritm, pentru evitarea uitării, pentru o mai bună vizualizare-fixare a cuvintelor; pentru dinamizare; pentru o bună coordonare ocularo-motorie.

b) Metode pentru îmbunătățirea-dezvoltarea vocabularului receptiv și expresiv:

1. Elevul ascultă și face o asociație de idei (acru-oțet, lămâie, borș etc.)
2. Ascultă un cuvânt și caută un sinonim (bun=blând).
3. Elevul ascultă o propoziție. Îi cer să înlocuiască cu un sinonim cu cuvânt principal pe care îl alege din 2-3 cuvinte (bun- blând, puternic-curajos).
4. Elevul ascultă 2 propoziții ce conțin un cuvânt cu dublă semnificație (În port sunt multe vapoare./ Eu port o rochie nouă.)

c) Metode pentru dezvoltarea limbajului și a gândirii:

1. Metoda Stauffer-pe care o aplic după principii ca: lectură realizată în raport cu nivelul gândirii elevilor, lectură axată în toate etapele pe stabilirea semnificațiilor, alegerea de texte necunoscute elevilor, asigurarea unei atmosfere deschise, favorabilă discuțiilor libere. Etapele pe care le parcurg în această metodă sunt: previziunea, lectura și confirmarea.
2. Metoda colectivă Hammond-o folosesc pentru că elevii să înțeleagă mai bine ceea ce lecturează. În timp ce citesc, ei fac apel la cunoștințele achiziționate și la noi cunoștințe aflate în text.
3. Metoda întrebărilor- prin care elevii învață să-și pună întrebări; o folosesc individual sau în grup.

Toate metodele prezentate pot fi aplicate în funcție de dificultățile de învățare ale fiecărui elev. De fapt, ele sunt tehnici și procedee derivate din metodele tradiționale și ne sprijină pe noi, dascălii în procesul continuu de arăta-a explica-a repeta elevilor până înțeleg. Este un proces lung, deseori anevoios dar dătător de mari satisfacții atunci când finalitățile pe care ni le-am propus sunt atinse. De asemenea, este foarte important să existe relații bune de colaborare între toate persoanele implicate în activitatea educativă-recuperativă-terapeutică a copilului cu dizabilități. Numai în cadrul echipei pluridisciplinare se poate obține un real progres.

BIBLIOGRAFIE:

Gherguț A- „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale”, Editura Polirom, Iași, 2001;
Rădulescu, S- „Învățământul diferențiat-concepții și strategii”, E.D.P. București, 1978;
Stănică I, Popa M - „Psihopedagogie specială- Editura Pro Humanitas- București, 2001.

THE FUNCTIONALITY OF TASK – BASED LEARNING

Crăciunescu Simona
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu”, Arad

Numerous studies have explored the effectiveness of Task-Based Language Teaching (TBLT), a pedagogical approach that emphasizes the use of meaningful tasks to promote language learning. Here are key findings from such studies:

- **Communication Focus:** TBLT encourages learners to use language for communication rather than focusing solely on isolated language components. Studies suggest that this emphasis on real communication enhances language acquisition.
- **Motivation:** Tasks that are interesting and relevant to learners can increase motivation. When students engage in tasks that reflect real-life communication, they are more likely to be motivated to participate actively in the learning process.
- **Language Complexity:** TBLT has been shown to promote the development of grammatical and lexical complexity. By engaging in tasks that require a range of language structures, learners naturally incorporate more varied and sophisticated language into their communication.
- **Authentic Language Use:** Tasks often simulate real-world language use, providing learners with opportunities to encounter language in authentic contexts. This can contribute to more effective language learning as students apply language skills in situations similar to those they might encounter outside the classroom.
- **Collaboration:** Many tasks in TBLT involve collaboration among learners. Studies suggest that collaborative tasks can lead to increased language exposure and opportunities for negotiation of meaning, contributing to language development.
- **Individual Differences:** TBLT allows for flexibility to cater to individual learning styles and preferences. Different learners may approach tasks in various ways, and the approach accommodates these differences.
- **Assessment:** Assessing learners based on their ability to complete tasks provides a more authentic measure of language proficiency compared to traditional assessments. This aligns with the real-world application of language skills.
- **Long-Term Retention:** Some research suggests that language learned through TBLT may be more likely to be retained over the long term, as it is acquired in meaningful and context-rich situations.

While TBLT has garnered positive attention, it's important to note that the effectiveness of any teaching approach can depend on various factors, including the nature of the tasks, learner characteristics, and the overall learning environment. Additionally, the implementation of TBLT may vary, and ongoing research continues to refine our understanding of its impact on language learning.

CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING

Crăciunescu Simona
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu”, Arad

CLIL stands for Content and Language Integrated Learning. It is an educational approach in which students learn a subject and a second language simultaneously. The goal is to develop both language proficiency and subject knowledge, using the target language as a medium for instruction. This method not only enhances language skills but also deepens understanding of the content being taught.

In the realm of language education, this innovative approach known as Content and Language Integrated Learning (CLIL) has emerged as a powerful tool for fostering both language proficiency and subject knowledge. This pedagogical strategy transcends traditional language instruction, intertwining language learning with academic content to create a more integrated and immersive learning experience.

At its core, CLIL revolves around the idea that students can acquire a second language more effectively when immersed in meaningful, context-rich situations. Unlike traditional language learning, where language skills are often taught in isolation, CLIL takes a holistic approach by embedding language acquisition within the exploration of specific subject matter. This approach is not limited to language classes but extends to diverse disciplines such as science, mathematics, and humanities.

One of the primary strengths of CLIL lies in its ability to create a symbiotic relationship between language and content. As students delve into academic subjects using a second language, they naturally encounter and engage with the language in authentic contexts. This dual focus not only enhances language proficiency but also deepens the understanding of the content being studied. For instance, a biology lesson conducted in a second language requires students not only to grasp biological concepts but also to articulate their understanding in the target language, fostering a more comprehensive and nuanced comprehension of both the language and the subject matter.

The benefits of CLIL extend beyond language acquisition. By integrating language learning with academic content, CLIL nurtures critical thinking, problem-solving skills, and a deeper appreciation for diverse perspectives. Students are not only learning a language; they are acquiring the tools to navigate complex academic challenges and think critically about the world around them.

Moreover, CLIL prepares students for the demands of an interconnected global society. Proficiency in multiple languages is increasingly recognized as a valuable asset, and CLIL equips students with the linguistic and cognitive flexibility needed to thrive in a multicultural and multilingual world. The approach mirrors real-world scenarios where language is a dynamic tool for communication across borders and cultures.

However, implementing CLIL requires thoughtful planning and collaboration between language and content teachers. The design of tasks and materials should be carefully calibrated to balance language complexity with the academic demands of the subject. Teachers also play a crucial role in scaffolding language learning, providing support as students navigate the intricacies of both language and content.

In conclusion, Content and Language Integrated Learning (CLIL) represents a paradigm shift in language education, seamlessly blending language learning with academic content. This innovative approach not only accelerates language proficiency but also cultivates critical thinking skills and global competence. As education continues to evolve in response to the demands of a rapidly changing world, CLIL stands as a beacon, illuminating a path towards a more integrated and effective language learning experience.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Profesor: Onofrei Mădălina
Grădinița” Electromagnetica”

„Eu sunt copilul! Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume”.

(Din „Child's Appeal”, Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Toți copiii au dreptul la educație în funcție de nevoile lor. Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune. Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale. În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație. Grupul Român pentru Educație Incluzivă (GREI) are ca obiectiv general conectarea României la eforturile internaționale în realizarea educației incluzive, susținerea și dezvoltarea modelului românesc și promovarea acestuia la nivel național și european.

Principiile pe care GREI le promovează sunt simple, clare și de maximă generalitate:

- fiecare copil este unic și valoros în cadrul sistemului de educație;
- fiecare copil poate învăța;
- politicile școlare sunt cele care trebuie să încurajeze mai curând ideea de școală pentru copil, decât cea de copil pentru școală;
- încurajează dezvoltarea și susținerea serviciilor de sprijin în școală , pentru a oferi oportunități de dezvoltare tuturor elevilor, dar și pentru a forma și sprijini profesorii;
- susțin parteneriatul educațional dintre profesori, părinți, elevi, alături de toți profesioniștii care dau valoare adăugată actului educațional; educație incluzivă înseamnă sprijin și educație pentru toți, grijă și atenție pentru fiecare.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește. Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru acceptiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii. Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de

nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere. Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupă în scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. profesorul logoped.

Bibliografie:

- Ecaterina Vrășmaș - „Educația copilului preșcolar”, Editura ProHumanitas, București, 1999;
- Ecaterina Vrășmaș - „Introducere în educația cerințelor speciale”, Editura Credis, București, 2004

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI ÎN ȘCOALĂ

Frăsineanu Elena Anca - informatician
Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”, Caracal, Olt

Domeniul informatic reprezintă o oportunitate de carieră cu cea mai rapidă creștere. Pe măsură ce progresele tehnologice determină globalizarea și transformarea digitală, profesorii pot ajuta elevii să dobândească abilitățile necesare pentru a reuși în carierele viitorului. Cu toate acestea, există o reducere a interesului cadrelor didactice pentru predarea informaticii în școli și a elevilor interesați de informatică. Motivele acestui dezinteres pot fi generate de modul în care elevii percep resursele informaticii și de felul în care aceștia sunt încurajați sau nu să aprofundeze tainele informaticii.

Studiul informaticii este foarte important pentru dezvoltarea la elevi a abilităților necesare atât în progresul academic, cât și tehnologic. De la apariția Internetului, noile tehnologii s-au dezvoltat în permanență, resursele acestora pătrunzând în toate sectoarele de activitate, inclusiv în unitățile de învățământ, ducând la schimbări fundamentale în modul de viață și de muncă. Este greu de imaginat o viață fără calculatoare, laptopuri, telefoane mobile și tablete.

Într-o lume în care elevii interacționează zilnic cu tehnologia, este important să promovăm învățarea responsabilă și creativă a informaticii, chiar dacă unii dintre aceștia nu sunt pasionați de acest domeniu. Societatea devine din ce în ce mai dependentă de computere și tehnologie și este important ca oamenii să știe cum să interacționeze cu ea. Indiferent dacă elevii aleg să studieze informatica sau urmează un alt domeniu, abilitățile de informatică sunt un atu care îi va ajuta pe tot parcursul vieții.

Elevii, indiferent de domeniul de interes, trebuie să fie interesați de utilizarea calculatoarelor, fie că este vorba de a crea un fișier, de a scrie un raport sau de a cerceta un anumit subiect, nemaivorbind de faptul că o bună parte din locurile de muncă de pe piață care solicită cunoștințe de informatică sunt în creștere în fiecare industrie.

Noțiunile de informatică prezentate și învățate în școli, progresul către proiecte mai avansate motivează elevii, încurajându-i să-și dezvolte abilitățile, ajutându-i în comunicare, colaborare, gândire logică și creativitate, competențe de care vor avea nevoie pentru a avea succes mai târziu în cariera educațională și profesională.

În școli, educația informatică este unul dintre cele mai importante discipline având în vedere cerințele de cunoștințe informatice în diferite domenii de activitate. Este foarte important ca profesorul de informatică să-i învețe pe elevi despre cum să folosească computerele, cum să înțeleagă beneficiile utilizării aplicațiilor, siguranța la Internet, etc. Prin integrarea tehnologiei în programele existente, spre deosebire de utilizarea acesteia doar ca instrument de gestionare a crizelor, profesorii pot valorifica învățarea online ca un instrument educațional puternic. Obținerea unei calificări informatice oferă o gamă largă de oportunități într-o gamă largă de domenii, cum ar fi tehnologia informației, telecomunicații, servicii financiare și marketing digital și multe altele.

Informatica oferă oportunitatea elevilor să conceapă programe de la o vârstă fragedă, îi învață pe elevi să gândească logic și reprezintă soluția de rezolvare pentru orice tip de problemă. Aceasta deschide calea spre gândirea independentă și capacitatea de a da soluții la probleme dintr-o nouă perspectivă. Utilizarea eficientă a instrumentelor digitale de învățare în sălile de clasă poate crește implicarea elevilor, poate ajuta profesorii să-și îmbunătățească planurile de lecție și să faciliteze învățarea personalizată. De asemenea, îi ajută pe elevi să dezvolte abilități esențiale. Sălile de clasă virtuale, videoclipurile, realitatea augmentată, roboții și alte instrumente tehnologice nu numai că pot face clasa mai animată, dar pot, de asemenea, să creeze medii de învățare mai incluzive, care încurajează colaborarea și interesul și le permit profesorilor să colecteze date despre performanța elevilor. Totuși, este important de menționat că tehnologia este un instrument folosit în educație și nu un scop în sine. Tehnologia educațională constă în ceea ce fac educatorii cu ea și în modul în care este utilizată pentru a sprijini cel mai bine nevoile elevilor lor.

Cu toate acestea, tehnologia informației are provocările sale, în special când vine vorba de implementare și utilizare. În ciuda interesului crescut pentru utilizarea acesteia, foarte puține școli beneficiază de aceste instrumente în sălile de clasă.

În ciuda provocărilor și preocupărilor, este important de remarcat beneficiile tehnologiei în educație, inclusiv colaborarea și comunicarea sporite, calitatea îmbunătățită a educației și lecțiile captivante care ajută la stârnirea imaginației și la căutarea cunoștințelor în rândul elevilor.

Profesorii doresc să îmbunătățească performanța elevilor, iar tehnologia îi poate ajuta să atingă acest obiectiv. Pentru a atenua provocările, administratorii IT ar trebui să ajute profesorii să obțină competențele necesare pentru a îmbunătăți învățarea elevilor prin tehnologie. În plus, tehnologia în sala de clasă ar trebui să ușureze munca profesorilor.

Tehnologia oferă elevilor informații ușor de accesat, învățare accelerată și oportunități distractive de a exersa ceea ce învață. Le permite elevilor să exploreze noi subiecte și să-și aprofundeze înțelegerea conceptelor dificile. Prin utilizarea tehnologiei în interiorul și în afara sălii de clasă, elevii pot dobândi abilități tehnice necesare pentru ocupațiile viitoare. Cu toate acestea, s-a constatat că elevii învață mai eficient sub îndrumarea unui profesor.

Tehnologia educațională poate stimula colaborarea. Nu numai că profesorii pot interacționa cu elevii în timpul lecțiilor, dar elevii pot, de asemenea, să comunice între ei. Prin lecții online și jocuri de învățare, elevii ajung să lucreze împreună pentru a rezolva probleme. În activitățile de colaborare, elevii își pot împărtăși gândurile și ideile și se pot sprijini reciproc. În același timp, tehnologia permite interacțiunea cu profesorii. Elevii pot pune întrebări legate de subiectele abordate în clasă și pot căuta ajutor suplimentar pe subiecte greu de înțeles. Acasă, elevii își pot încărca temele, iar profesorii pot accesa și vizualiza temele finalizate folosind laptopurile lor.

Tehnologia permite acces permanent la resursele educaționale iar prin utilizarea acesteia, profesorii pot adapta planuri de învățare pentru fiecare elev, putând crea lecții bazate pe interesele și punctele forte ale elevilor. Un avantaj suplimentar este că elevii pot învăța în propriul ritm. Datele generate prin activitățile online le permit profesorilor să observe efortul elevilor de a înțelege anumite subiecte și să ofere acestora asistență și sprijin suplimentar.

Prin conținutul antrenant și captivant al lecțiilor, profesorii pot stârni curiozitatea copiilor și le pot stimula curiozitatea care îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine conceptele de matematică și citire. Crearea de conținut captivant poate implica utilizarea realității augmentate, videoclipuri sau podcasturi.

Profesorii pot folosi tehnologia pentru a atinge noi niveluri de productivitate, pot implementa instrumente digitale utile pentru a extinde oportunitățile de învățare pentru elevi și pot crește sprijinul și implicarea acestora. De asemenea, tehnologia le permite profesorilor să-și îmbunătățească metodele de instruire și să personalizeze învățarea. Școlile pot beneficia de tehnologie prin îmbunătățirea eficienței programelor educaționale și utilizarea cât mai bună a timpului profesorului.

Les bonnes raisons d'apprendre le français

Prof. Drâmbu Steluța
Liceul Teoretic "Benjamin Franklin", București, Sector 3

Le français, langue d'enseignement

La langue française est la langue d'enseignement de 36 États et gouvernements dans le monde. Dans plus de la moitié d'entre eux, elle est la seule ou la principale langue d'enseignement dès l'entrée à l'école, même si dans certains cas, en Afrique subsaharienne, elle est introduite en articulation avec les langues nationales : Bénin, Burkina Faso, Canada-Québec, Centrafrique, Comores, Congo, Congo RD, Côte d'Ivoire, Fédération Wallonie-Bruxelles, France, Gabon, Guinée, Mali, Monaco, Niger, Sénégal, Suisse romande, Togo.

Pour quelques autres, le français est langue d'enseignement avec une ou plusieurs autres langues telles que l'anglais, l'arabe, le créole, le kirundi, etc., ou le devient complètement ou pour quelques matières à partir du secondaire ou du supérieur : Algérie, Andorre (système andorran et système français), Belgique, Burundi, Cameroun, Canada (hors Québec), Canada-Nouveau-Brunswick, Djibouti, Égypte, Haïti, Liban, Luxembourg, Madagascar, Maroc, Mauritanie, Tchad, Tunisie, Vanuatu.

Enfin la langue française peut également être langue d'enseignement, même dans les pays non francophones, au sein d'écoles spécialisées, d'établissements français ou homologués par la France (réseau scolaire français de l'AEFE) ou surtout de filières francophones, comme le démontre aussi l'étendue et la vitalité du réseau de universités membres de l'Agence Universitaire de la Francophonie.

Dans les systèmes éducatifs nationaux

Sur les 93 millions d'individus suivant un enseignement en français, les $\frac{3}{4}$ sont inscrits dans des établissements nationaux (publics et privés) situés dans des pays d'Afrique subsaharienne ou de l'Océan Indien, dont environ 70 % sont concentrés dans le primaire.

En effet, à des degrés divers, le français est la principale ou unique langue de scolarisation dans les systèmes éducatifs du Bénin, du Burkina Faso, de la République centrafricaine, des Comores, du Congo, de la République démocratique du Congo, de la Côte d'Ivoire, du Gabon, de la Guinée, du Mali, du Niger, du Sénégal et du Togo. Et langue d'enseignement aux côtés d'une ou de plusieurs langues, entièrement ou partiellement, selon les niveaux, au Burundi, au Cameroun, à Djibouti, à Madagascar et au Tchad.

Des pays tels que la RDC représentent un poids considérable (22 millions d'élèves et étudiants scolarisés en français) ou encore le Cameroun ou Madagascar (5 millions), alors que ces pays n'affichent pas les plus forts taux de scolarisation.

Près de 15 millions d'élèves et d'étudiants sont par ailleurs scolarisés en français en France, ce qui explique pour une large part la place de l'Europe, qui arrive en deuxième position dans cet ensemble.

Pour la zone Amérique-Caraïbe, le Québec (et le reste du Canada), mais aussi Haïti, portent à un niveau relativement élevé le poids de cette région dans l'ensemble des apprenants en français, même si les chiffres concernant Haïti ne sont plus actualisés depuis quelques années (2015-16).

Enfin, c'est le Liban qui domine le paysage scolaire en français de la zone Afrique du Nord-Moyen-Orient, même si la place de cette langue comme médium d'enseignement est loin d'être négligeable (mais peu précisément chiffrée) dans les pays du Maghreb.

La langue française est également transmise à nombre d'apprenants dans le cadre de mécanismes bilingues (Cameroun, Madagascar, Maurice...), et en tant que langue étrangère dans les pays anglophones (Ghana, Gambie, Nigéria...) ou encore romanophones, promoteurs actifs de la francophonie.

Les bonnes raisons d'apprendre le français

1. Apprendre une seule langue ne suffit pas

Dans le monde d'aujourd'hui, parler une seule langue ne suffit pas. Un élève qui parle plusieurs langues multipliera ses chances sur le marché de l'emploi dans son propre pays et au niveau international. Apprendre une autre langue, c'est acquérir une richesse supplémentaire et s'ouvrir d'autres horizons, personnels et professionnels.

2. Le français est, avec l'anglais, la seule langue parlée sur les 5 continents

Plus de 200 millions de personnes parlent français sur les 5 continents. Le français est une grande langue de communication internationale. C'est la langue étrangère la plus largement apprise après l'anglais et la neuvième langue la plus parlée dans le monde. Le français est aussi la deuxième langue étrangère la plus enseignée au monde après l'anglais, et sur tous les continents. La Francophonie regroupe 68 États et gouvernements. La France dispose enfin du plus grand réseau d'établissements culturels à l'étranger où sont dispensés des cours de français à plus de 750 000 personnes.

3. Un atout pour sa carrière professionnelle

Parler français et anglais, c'est un atout pour trouver un emploi auprès des nombreuses multinationales françaises et francophones dans des secteurs d'activités variés (distribution, automobile, luxe, aéronautique). La France, cinquième puissance commerciale, attire des entrepreneurs, des chercheurs et les meilleurs étudiants étrangers.

4. La découverte d'un univers culturel incomparable

Le français est souvent considéré comme la langue de la culture. Tout cours de français s'accompagne d'un voyage culturel dans le monde de la mode, de la gastronomie, des arts, de l'architecture et de la science. Apprendre le français, c'est aussi avoir accès en version originale aux textes des grands écrivains français comme Victor Hugo ou Marcel Proust et de poètes illustres comme Charles Baudelaire ou Jacques Prévert. C'est pourvoir aussi comprendre des acteurs comme Alain Delon ou Juliette Binoche... c'est enfin avoir le plaisir d'écouter et de chanter les chansons d'Édith Piaf ou de Charles Aznavour.

5. Un avantage pour étudier en France

Parler français permet de poursuivre des études en France dans des universités réputées (La Sorbonne, l'Université Pierre et Marie Curie...) ou dans les grandes écoles (HEC, Polytechnique, ESSEC), souvent à des conditions financières très avantageuses. Les élèves maîtrisant le français peuvent également sous certaines conditions bénéficier de bourses du gouvernement français pour suivre un troisième cycle d'études en France dans toutes les disciplines et obtenir un diplôme internationalement reconnu.

6. Visiter Paris et la France

La France est le pays le plus visité au monde avec plus de 70 millions de visiteurs par an. Avec des notions de français, il est tellement plus agréable de visiter Paris et toutes les régions de France (de la douceur de la Côte d'Azur aux sommets enneigés des Alpes en passant les côtes sauvages de la Bretagne) mais aussi de comprendre la culture, les mentalités et l'art de vivre à la française. Le français est tout aussi utile lorsqu'on visite l'Afrique, la Suisse, le Canada, Monaco, les Seychelles.

7. La langue des relations internationales

Le français est à la fois langue de travail et une des deux langues officielles à l'ONU, à l'UNESCO, à l'OTAN, dans l'Union européenne, au Comité International Olympique, à la Croix Rouge Internationale. Le français est la langue de plusieurs instances juridiques internationales. La maîtrise du français est indispensable pour toute personne qui envisage une carrière dans les organisations internationales.

8. Une ouverture sur le monde

Après l'anglais et l'allemand, le français est la troisième langue sur Internet devant l'espagnol. Comprendre le français permet de poser un autre regard sur le monde en communiquant avec les francophones sur tous les continents et en s'informant grâce aux grands médias internationaux en langue française (TV5, France 24, Radio France Internationale).

9. Une langue pour penser et débattre

Le français est une langue analytique qui structure la pensée et développe l'esprit critique. C'est la langue de grands philosophes (Descartes, Sartre ou Derrida) et de scientifiques de renom (Pierre et Marie Curie, Pasteur,

Georges Charpak...). En apprenant le français, vous apprenez aussi à argumenter et à présenter différents points de vue ce qui est très utile dans des discussions ou des négociations.

10. La langue des « Lumières »

Le français est la langue des idéaux universalistes portés par les philosophes du siècle des « Lumières » qui ont contribué à faire rayonner l'idée des Droits de l'Homme dans le monde.

11. Le français est une langue agréable à apprendre

Contrairement aux idées reçues, le français n'est pas une langue difficile. C'est une langue qui demande une certaine précision mais sa richesse permet d'exprimer une multitude de nuances et on peut très vite communiquer en français après quelques leçons. De nombreuses méthodes existent pour apprendre le français en s'amusant dès les premières années à l'école. Le français est aussi apprécié des élèves parce que c'est une langue douce, mélodieuse et romantique.

12. Une langue pour apprendre d'autres langues

Apprendre le français aide à apprendre d'autres langues, notamment les langues latines (l'espagnol, l'italien, le portugais ou le roumain) mais aussi l'anglais puisque le français a fourni plus de 50% du vocabulaire anglais actuel.

13. Un enseignement de qualité

Les professeurs de français sont connus pour leur dynamisme, leur inventivité et leur exigence. Le français ayant une réputation d'excellence, les élèves sont souvent motivés et de bon niveau. La France participe d'ailleurs activement à la formation continue des professeurs de français à l'étranger afin que l'enseignement dispensé soit toujours de qualité.

14. Une langue créative

Le français se parle souvent sur une scène de théâtre. Les professeurs montent des spectacles en français et font participer leurs élèves à des festivals de théâtre francophone. Apprendre le français peut aider à s'exprimer et à prendre confiance en soi devant les autres.

15. De multiples possibilités d'échanges

Les élèves peuvent entrer en contact avec des francophones de leur âge. Les possibilités d'échanges sont nombreuses, que ce soit par courrier ou Internet. Les formes de séjour en France sont variées et permettent de vivre des expériences enrichissantes. Des milliers de jumelages existent entre des établissements français et des écoles du monde entier et permettent de tisser des liens avec le premier réseau éducatif au monde.

16. L'enseignement français à l'étranger, un dispositif unique au monde

430 établissements scolaires français dans 130 pays accueillent plus de 235 000 élèves dont 56 % d'élèves non-francophones, ce qui constitue l'originalité de ce réseau d'écoles françaises à l'étranger.

17. Promouvoir la diversité linguistique

Parler français contribue d'une façon importante à protéger la diversité linguistique dans le monde et à éviter la généralisation exclusive d'une seule langue dans un monde globalisé.

A tanulási zavar megelőzésének lehetőségei az óvodában

Orbán Erika-Gabriella
Bem József Általános Iskola, Újszékely, Hargita megye

A tanulási zavar előjelei már óvodáskorban mutatkozhatnak, és jó, ha már akkor felfigyel rá a környezet, mert 3-6 éves korra esik az iskolai készségek kialakulásához szükséges egyik igen fontos képességcsoport, az úgynevezett szenzomotoros funkciók szenzitív periódusa. Az egyes képességterületek szenzitív periódusuk alatt fejlődnek a legnagyobb mértékben, és ekkor fejleszthetőek is a leghatékonyabban. Az óvodáskorban és a kisiskoláskor elején az érzékelés és mozgás finom összerendezése zajlik. A gyerekek ekkor válnak képessé az írás, olvasás, számolás elsajátítására.

Nagyon fontos szerepe van a megelőzésnek. A gyermek mindennapjaiba bele lehet építeni. A tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy az iskolai tanulást nehezítő tényezők már óvodáskorban is felismerhetők, és a súlyosabb esetek elkerülése érdekében már ekkor el kell kezdeni a preventív pedagógiai munkát. Az óvoda szociális szintér, a gyermek társas kapcsolatokat alakít ki, szocializálódik, szociálisan éretté válik. Fontos a tanulási nehézségek megelőzése szempontjából az óvoda rendszeres látogatása, illetve az óvodai tevékenységek, foglalkozások minőségi megvalósítása. Lehetőség szerint biztosítani kell a kisgyermek észlelési és mozgási képességeinek fejlődését. Ingergazdag környezettel, a gyermek minél sokfélébb apró kihívással teli elfoglaltság biztosításával a legtöbb esetben megelőzhetjük a tanulási nehézség kialakulását, vagy csökkenthetjük annak súlyosságát. Az óvodáskorú gyerekek képességeit nagy mértékben növelik a fejlesztő foglalkozások. A fejlesztés leghatékonyabb módja az életkori sajátosságok figyelembevételével történhet, óvodás korban a legmegfelelőbb erre a játék. Óvodáskorban különböző fejlesztő játékokkal korrigálható a részképességekben történt lemaradás. A fejlesztő foglalkozás egyénre szabottan, a gyermek képességeinek ismeretében történik. A foglalkozás a lemaradó részképesség fejlesztésén alapszik. Ezek a foglalkozások nem jelentenek külön megterhelést a gyermeknek, sem a környezetnek, lényegében olyan játékokról, tevékenységekről van szó, amelyek hozzátartoznak a normális gyermekkorhoz. A fejlesztő játékokat és tevékenységeket a gyermek mindennapjaiba kell beépíteni az óvodában. A fő területek, amelyek a fejlesztésben jelentős szerepet játszanak: - szenzomotoros, és pszichikus funkciók: testséma észlelés, tér-irány észlelés, időben térben való tájékozódás, egyensúlyérzék, látás, hallás, tapintási észlelés, érzelmek, emlékezet, stb.

A tanulási zavarok megelőzésének egyik legfontosabb eleme a felolvasás, éneklés, verselés, mondókák. Ezáltal szókincse gyarapszik, emlékezete, figyelme, fantáziája fejlődik, sorban követi az eseményeket, igényt alakít ki az írott világ iránt, ritmusérzéke fejlődik. Az óvónő nagyszerűen alkalmazhatja ezt a kötelező foglalkozások alkalmával, illetve a délutáni alvás előtt is olvashat mesét a gyerekeknek. Az óvónő így megszeretteti a gyerekekkel az irodalmat, ők is olvasóvá kívánnak majd válni, motiválttá válnak az olvasás elsajátítására és az olvasás használására.

Szintén kulcsfontosságú a megelőzésben a mozgásfejlesztés. A gyerek kúszik, mászik, ugrik, játszik, sportol, mindezek közben megismeri testét, megtanulja a téri viszonyokat. Ezek a tevékenységek mindennaposak és sorozatosak az óvodai életben, hiszen egyaránt jelen vannak úgy a foglalkozásokon, mint a szabad játéktevékenységekben. A népi játékok legtöbbször a testséma kialakulását, a térorientáció fejlődését elősegítő elemeket tartalmaz. Fontosak az egyensúlygyakorlatok, amelyek során a gyermek mozgását, gondolkodását összpontosítja, vagyis fejleszti a figyelmét. A célzó játékok fejlesztik az észlelés, és a mozgás összehangolásának képességét. Fontosak a társas készségek kialakításához a társas- és kártyajátékok, amelyek a finommotorikát, logikát, irányok megismerését is fejlesztik, melyek később az írás, az olvasás és számolás elsajátításában fontos szerepet játszanak.

A fejlesztő foglalkozások célja a képességek korai fejlesztése, az iskolára való felkészítés, a tanulási képességek megalapozása, javítása, a tanulási és egyéb részképesség zavarok kialakulásának megelőzése.

Ha az óvónő tudatában van annak, hogy mindezen tevékenységekkel nagy eséllyel megelőzheti a későbbi tanulási zavarokat, akkor úgy tervez meg minden egyes napot, hogy ezen tevékenységek mindenképpen

helyet kapjanak, s mindez nagyobb erőfeszítés nélkül, a normális óvodai élet keretében megvalósulhasson. A gyerekek számára mindez játék, szórakozás, a pedagógus pedig szeme előtt tartja ezek fejlesztő jellegét és így nagy hatással alkalmazza. Az óvónők feladata az alapvető szokások, hagyományok kialakítása, a hagyományos óvodai foglalkozások vezetése elfogadó, szeretetteljes nevelési légkörben, kiemelten figyelve arra, hogy a problémás gyerekek aktívan, a szabad játék lehetőségeit kihasználva, szívesen vegyenek részt az óvodai foglalkozásokon. A mindennapi fejlesztés megfelelő ismeretek birtokában szinte észrevétlenül beépíthető a gyermek életébe. Az óvodákban és iskolákban tanító pedagógusoknak lehetőségük van ezen ismereteknek munkájukban való felhasználására, és a családok felé történő továbbadására, így saját hatékonyságuk növelésére is.

Szakirodalom:

Barabási Tünde: Gyógypedagógiai alapismeretek, tanulmányi útmutató

Gyarmathy Éva: Tanulási zavarok azonosítása és kezelése az óvodában és az iskolában

Az iskolaérettség esélyteremtő szerepe

Orbán Erika-Gabriella
Bem József Általános Iskola Újszékely, Hargita megye

Az iskolába lépés mind a szülő, mind a gyermek számára izgalmas, ugyanakkor nem könnyű időszak. Az iskola új életforma, új kihívás, nagyobb megterhelés és iskolai életének indulása nagy mértékben meghatározza a további tanulási sikerességét. Az iskolai élet arra készíti, hogy új tevékenységekben vegyen részt, az iskolában és otthon is elvárják, hogy teljesítsen, ezt számon is kéri tőle. A sikeres helytállás megfelelő fejlettséget, iskolaérettséget igényel. Az iskolaérettség a testi, értelmi és szociális területeken elért fejlettségi szintet jelenti, amelyek egyaránt fontosak a sikeres iskolai munkához. Az iskolai tanulás alkalmazkodást igényel az új követelményekhez, beilleszkedést az iskolai környezetbe, munkába. A gyermek csak akkor képes minderre, ha életkorának megfelelően fejlett. Az iskolára való alkalmasság feltételezi a megfelelő testi fejlettséget, a kognitív érettséget, pszichés alkalmasságot, szociális érettséget egyaránt.

A fizikai alkalmasságnak nagy jelentősége van, hiszen az iskolában való teljesítés megnövekedett terhekkel jár. A 45 percig való padban ülés, koncentráció, az iskolatáska súlya megterheli a nem megfelelően érett szervezetet. Iskolakezdésig be kell következnie egy ún. fejlődési ugrásnak. Ez vonatkozik a testméret növekedésére is. Az iskolaérett gyermek legalább 110 cm-magas és 18 kg. Elkezdődik nála az első fogváltás, megfelelő a fizikai erőnléte. Mozgásában látszik az elemi mozgások rendezettsége. A kúszás, mászás, lábujjhegyen járás, sarkon járás, külső talpélen járás, guggoló járás, szökdelés páros lábon és egy lábon, fejemelgetés háton- és hason fekvésben – ezen mozgások hibás végrehajtása idegrendszeri éretlenségre utalhat, ami az olvasás-írás tanulásánál nehézséget okozhat. Az iskolaérett gyermeknek kialakult a ceruzafogása, jobb-balkéz dominanciája valamint stabil a testsémája. Ha mindezek tetten érhetők a gyerekekben akkor nagy valószínűséggel a fizikai megterhelési többlet nem okoz majd nehézséget neki. De a testi fejlettség önmagában még nem elegendő.

Az értelmi, kognitív fejlettség is elengedhetetlen feltétele a sikeres iskola kezdésnek és a további kompetenciák elérésében. Az iskolaérett gyermeknek kialakult térérzéke van. Meg tudja különböztetni a jobb és baloldalt, képes a szem-kéz megfelelő koordinálása. Alapfeltétele az írás-olvasás tanulásának, hogy a szemével úgy tudja követni a kezét, hogy közben nem a kezére, hanem a leírtakra figyel. Fontos az alak- szín-formaállandóság kialakulása is. Fejletlensége esetén a gyermek nem tudja megfeleltetni a kis és nagybetűket, nem tud nyomtatott szövegről írottá másolni és betűfelismerési nehézségei is lehetnek. Hatéves korára minden gyermeknek el kell tudni sajátítani az anyanyelvét. Egy adott képről vagy témáról önállóan kell mondania néhány összefüggő mondatot. Szintén elengedhetetlen feltétele az iskolaérettségnek a megfelelő problémamegoldó rutin kialakulása, az emlékezet, a figyelem és a feladattudat kialakulása. Hatéves korára a gyermeknek széles körű ismeretekkel kell rendelkeznie az őt körülvevő világról. El kell tudnia helyezni magát az időben és a társadalmi környezetben, ismernie kell személyi adatait, lakhelyét, az évszakok, napszakok, napok váltakozását. Hiányosságai bizonytalanságot, nyugtalanságot vonhatnak maguk után.

A pszichés érettség is ugyanolyan fontos szerephez jut, főként a figyelem, az emlékezet és a gondolkodás fejlettsége szempontjából. Egy gyermek iskolaérettsége abban is megmutatkozik, hogy mennyire foglalkoztatja a tanulás kérdése. Várja, érdeklődik az iskola felől és megjelenik a téma a játékaiban. Amíg ez az érdeklődés nem alakul ki, és láthatóan a gyermeki, játékos dolgok kötik le inkább a figyelmét, elgondolkodtató az iskolakezdés. Az iskolaérett gyermek ugyanis már elvégzi a rábízott feladatokat, kitartó és nem hagyja félbe a tevékenységeit.

Fontos a szociális érettség is. Legyen képes kapcsolatokat kialakítani és fenntartani kortársaival, ismerje a társas közösség szabályait. Az osztályba való beilleszkedés elengedhetetlen feltétele a sikeres iskolai teljesítménynek. Szükséges bizonyos képességek megléte is, melyek szintén kedvezően befolyásolják az iskolai tevékenységet: képes tartósan lekötni magát rajzolással, színezéssel, feladatlap kitöltésével, könnyedén megtanul rövidebb versikéket, mondókákat, képes magát egyszerűbb összetett mondatokban kifejezni; nincs

beszédhibája, némi gyakorlatot szerzett már finom motorikus mozgásokban, rajzol, színez, fest, gyurmázik, legyen bizonyos szintű mennyiségfogalma.

Ha mindezek nem megfelelően fejlettek, akkor a gyerek bizonyos nevelési helyzetekben kudarcot él meg, ami kedvezőtlenül befolyásolja a további tevékenységét, hanyatlani fog, vagy megáll a fejlődésben. A gyermek iskolai kudarcai az élet legnagyobb kudarcai közé tartozna. Ha iskolaéretlen a gyermek, nem tud jól teljesíteni az iskolában. Ha már kezdetben kudarcai vannak, a rossz élmények kihathatnak egész tanulmányára. Az éretlen gyermek társai közül is kilóg, nehezebben illeszkedik be a csoportba. Összességében tehát az önbizalma, önértékelése, motivációja a tét. A túl korán iskolába kerülő gyerek nehezebben birkózik meg a feladatokkal, a kudarok újabb kudarokat szülnek. A korai iskolakezdés okozta nehézségek akár évekig kihatnak a gyermek tanulmányaira. Ezért nagyobb eséllyel indul az iskolába az iskolaérett gyerek és a sikere is előrelátható.

Szakirodalom:

Porkolábné Balogh Katalin: Kudarc nélkül az iskolába, Trefort kiadó, Budapest, 2009

METODE ȘI TEHNICI DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII

Prof. Narcisa Soare
Școala Profesională Specială „Sf. Nicolae”, București

Orice definiție a creativității la nivelul personalității trebuie să se refere la interacțiunea optimă, generatoare de nou, dintre atitudini și aptitudini. Aptitudinile nu sunt creative prin ele însele, ci devin astfel în măsura în care sunt activate și valorificate prin motive și atitudini creative.

Termenul de creativitate a fost introdus de G.Allport în 1938, în urma înțelegerii faptului că substratul psihic al creației este ireductibil la aptitudini și presupune o dispoziție a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistem de personalitate. Se înlocuiesc termenii vechi de: spirit inovator, inventivitate, talent.

Șansa de a găsi o idee optimă este condiționată de lărgimea repertoriului asociativ, de multitudinea variantelor elaborate pentru a soluționa una și aceeași problemă. Aceasta presupune să se recurgă la asocierea de elemente foarte îndepărtate, aparținând unor cadre de referință diferite și cu existența autonomă în experiența subiectului. Astfel, se elaborează analogii neașteptate și se operează transferuri. Orice invenție, în orice domeniu, are la bază un transfer conceptual care permite punerea vechilor concepte în contexte noi, restructurarea și utilizarea lor ca modele proiective.

Opera de idee și imaginație nu ar putea însă să se desfășoare în absența unor imbolduri lăuntrice, a unor relații de necesitate care să le solicite și să le întrețină. Emoțiile și trăirile afective îndeplinesc funcția de resorturi ale creației.

Motivarea intrinsecă este mult superioară motivației extrinseci. Motivele creative exprimă nevoia de noutate și deci orientează spre nou, valorizează originalitatea. Principalul obstacol în formarea atitudinilor creative îl constituie rigiditatea intelectuală și nevoia de securitate personală.

Întrucât inconștientul îndeplinește un rol de seamă în determinarea noilor idei, se consideră a fi creativă atitudinea de acceptare a propriilor impulsuri; inspirația are loc când eul își suspendă momentan funcția de cenzură.

Metode și tehnici de cultivare a creativității:

- *Brainstorming*-ul (sau asaltul de idei) reprezintă formularea a cât mai multor idei, oricât de fanteziste ar putea părea acestea, ca răspuns la o situație;
- *Ciorchinele* este o metodă care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei;
- *Turul galeriei* presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de participant;
- *Mozaicul* presupune învățarea prin cooperare la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite;
- *Cubul* presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective;
- *Exercițiul valorilor* ajută participanții să reflecteze în mod critic asupra a ceea ce este important pentru ei. Facilitează conștientizarea modului în care se iau decizii în viață, pe baza unei scări de valori proprii;
- *Studiu de caz* prezintă o situație-problemă pentru a o analiza, cu cerința de a pune un diagnostic sau de a găsi soluții.

Întotdeauna actul creator este legat de riscul nereușitei, debutează cu o lansare în necunoscut și se opune unor forme preexistente. Ceea ce domină la actul creativ sunt scopurile fixate care determină o permanență a

preocupărilor în orice stare. Zona liberă a operei care produce noul, cu măsura sa de originalitate, este însă limitată de controlul valoric, întemeiat științific sau estetic și raportat la utilitatea sau recunoașterea socială.

BIBLIOGRAFIE:

1. Allport, G.W. (1937), Personalitatea: interpretare psihologică, New York, Henry Holt, partea a II-a, capitolul II;
2. Popescu-Neveanu, P.(1978), Dicționar de psihologie, București, Ed. Albatros;
3. Roco, M (1979), Creativitatea individuală și de grup. București, Ed. Academia R.S.R.

Învățarea eficientă a unei limbi străine

*Profesor: Cîrstina Vasilica Daniela,
Școala Gimnazială Ionești, Jud. Vâlcea*

MOTTO:

”Să cunoști o altă limbă este ca și cum ai avea încă un suflet” – Charlemagne – Carol cel Mare.

Cunoașterea unei limbi străine a devenit o necesitate pentru zilele noastre, dincolo de oportunitățile pe care le presupune vorbirea fluentă a uneia sau a mai multor limbi de circulație internațională. Pentru cei care încă nu stăpânesc o limbă străină, timpul nu este pierdut, trebuie doar să fie înarmați cu perseverență și mult exercițiu, iar în câteva luni vor avea toate șansele să poarte o discuție în limba pe care s-au hotărât să o studieze.

În primul rând trebuie să îți stabilești un plan clar de acțiune, un program de studiu zilnic, în funcție de posibilitățile tale. Dicționarul, gramatica de bază a limbii străine și un ghid de conversație sunt instrumentele obligatorii cu care trebuie să vă înarmați atunci când vă hotărâți să începeți studiul. Pentru a obține rezultate optime după doar câteva luni, este recomandabil cel puțin o oră de studiu intensiv în fiecare zi.

Esential este să învățați alfabetul și regulile de pronunție. Sunt primele lucruri pe care trebuie să le memorăm. Pentru a dobândi o pronunție cât mai corectă este recomandabil să ascultați materiale audio în limba respectivă, pentru a înțelege ritmul și intonația. Așteaptă-te să fie greu dar și distractiv!

Memorați cuvinte! Se spune că repetiția este mama învățării, iar în cazul limbilor străine regula se aplică cu atât mai mult. Repetați zilnic cât mai multe cuvinte, studiați cum vorbesc alte persoane în limba respectivă. Chiar dacă pronunția nu vă iese perfect, din prima, nu vă dezarmați, continuați repetiția. În primele două săptămâni este recomandat să învățați cel puțin 100 de cuvinte, precum și formule simple de salut. Ulterior, vocabularul se consolidează în fiecare zi cu noi cuvinte, pe care trebuie să le recapitulați constant pentru a nu le uita.

Poate că sună banal, dar nu ar strica să îți cumperi un caiet și să îți iei notițe pe el. Dacă ti se pare mult prea demodat, atunci poți nota pe smartphone. Notiunile de vocabular se fixează mai greu și este nevoie de ceva mai mult exercițiu, iar notițele îți vor fi de ajutor în diverse contexte de exersare.

Dacă vrei să înveți mai ușor și mai rapid o limbă străină, atunci cel mai bine ar fi să înveți termeni cheie și expresii uzuale, câteva propoziții de bază, pe care să le exersezi.

Învățarea unei limbi străine trebuie privită ca un teren de joacă, sau ca un spațiu în care faci experimente. Gândește-te la felul în care învață copiii să vorbească: la început greșesc încât abia îți dai seama ce vor să spună, dar exersând, până la urmă reușesc să pronunțe corect. Și ei învață o limbă străină.

Indicat ar fi să urmărești și filme fără subtitrare, citește direct în limba străină. Chiar dacă la început misiunea pare aproape imposibilă, vei desluși acțiunea din context, iar pe parcurs, te vei obișnui cu cuvintele și vei înțelege singur dialogul.

Teoria abordării naturale a lui Stephen Krashen a apărut în anii 1970'. Modelul numit „the monitor model” prezintă o teorie creativă a dobândirii limbilor străine, punând accentul pe două moduri prin care adulții care vor să își însușească competențele în limba a doua: dobândirea (proces subconștient similar dobândirii limbii materne) și învățarea (proces conștient bazat pe reguli lingvistice formale). Abordarea naturală constă în cinci ipoteze principale: (1) ipoteza dobândirii-învățării, (2) ipoteza monitorului, (3) ipoteza ordinii naturale, (4) ipoteza inputului și (5) ipoteza filtrului afectiv.

Ipoteza dobândirii-învățării susține că fluența într-o limbă străină este rezultatul a ceea ce cei care învață limba au dobândit, nu ceea ce au învățat. Dobândirea implică procese subconștiente, în timp ce învățarea presupune memorarea conștientă a regulilor. Ipoteza monitorului sugerează că „sistemul învățat” acționează ca un monitor, făcând modificări minore la ceea ce „sistemul dobândit” produce. Krashen prezintă trei condiții necesare pentru utilizarea monitorului: timp suficient, concentrarea pe formă și cunoașterea regulilor.

Potrivit unui studiu de-al lui Nation P., folosirea cărților adaptate le permite elevilor să experimenteze lectura la o fluență și un nivel de confort foarte similare celor din limba nativă. Evident, lectura unor texte de nivel începător este condiționată de preexistența unor achiziții lexicale de bază. Același studiu sugerează că cititorului trebuie să-i fie familiar cel puțin 95% din vocabularul expus în materialul adaptat. În acest mod, cititorul își va concentra atenția pe firul narativ al poveștii, nefiind distras de studiul vocabularului.

Când faci parte dintr-o grupă, ești mai înclinat să continui datorită spiritului de echipă. Dacă aveți pe cineva care vă este alături la fiecare pas, vă va motiva la atingerea obiectivului final sau puteți avea chiar obiective similare pe care să le stabiliți împreună.

Să fii bilingv stimulează alte competențe iar cercetările sugerează că persoanele care vorbesc una sau mai multe limbi străine sunt mai eficiente în rezolvarea problemelor și sunt mai creative și empatică. Disciplina este totul. Asa ca fii sincer cu tine și acorda-ți note și calificative. Evaluează în permanentă nivelul la care ai ajuns în raport cu ceea ce îți dorești. Caută cantece în acea limba străină și învață să le cânti... sigur, mai întâi vei reproduce fonetic, dar, încet, încet, sunetele vor capata forma unor cuvinte concrete, cărora le vei pricepe semnificația.

Personal, rămân la concluzia că să fii bilingv poate conduce la îmbunătățirea abilităților de ascultare, deoarece creierul trebuie să lucreze mai mult pentru a distinge diferitele tipuri de sunete din două sau mai multe limbi. Limbile străine îți vor folosi în viața indiferent la ce vârstă vrei să le înveți. Vei călători mai ușor, te vei descurca în țări străine, vei putea să ai un job mai bun și vei înțelege mult mai ușor o mulțime de informații interesante disponibile în limbile respective.

Bibliografie:

- ✓ **Nation, P. & Wang, K. M.**, *Graded readers and vocabulary. Reading in a Foreign Language*. 12(2), 1999, p. 356.
- ✓ **Scott H. Young**, *Ultralearning: Master Hard Skills, Outsmart the Competition, and Accelerate Your Career*, 2019
- ✓ **Stephen D. Krashen**: *Second Language Acquisition and Second Language Learning*, University of Southern California, 1981

你好 ! Bonjour! Hello! Hola! Salve! Guten tag!

Élménypedagógia matematikaórákon

Prof. URBÁN LAURA

Colegiul Național „Székely Mikó” Sfântu Gheorghe

„Az élménypedagógia feladata, hogy visszaadja az élet számára a titkot, ami a modern világban eltűnőben van.”
(Kurt Hahn)¹³

Bár több pedagógus is foglalkozott a munka-és élménypedagógiával, mégis Kurt Hahn számít a megalapítójának. Szerinte az iskolai nevelés célja a személyiség-fejlesztésben rejlik: az igyekezet maradársága, leküzdhetetlen szellemi beállítottság és együttérzés. (Bacon)

Mint a pusztán kognitív berendezkedésű iskolai oktatás ellenzője, új utakat keresett, amelyek az „alkotó szenvedélyt” és az „életkedvet” fejlesztik. Az „élményterápiája” során azt kívánta elsajátíttatni az emberekkel, hogyan uralják a „gyengéiket”. (Hahn)¹⁴

A reformpedagógia egyik iránya, amely az oktatás módszerében az addig követett, formális fokozatok helyett az élményen alapuló tanítást hangsúlyozza.

Az outdoor (kültéri) pedagógia mellett egyre nagyobb teret kap az indoor (beltéri) pedagógia. Itt elsősorban a rajz, a festészet, a zene, a filmek, a fényképek segítségével törekednek az általuk keltett élmények pedagógiai kiaknázására.

„Lényege, hogy a gyerekeket az állandóan változó társadalmi körülményekre csak úgy lehet felkészíteni, ha a problémamegoldás képességét sajátítja el. Tehát nem kész ismereteket nyújtunk át neki, hanem az ismereteket maga szerzi meg. Ez pedig problémahelyzetekkel, hipotézisteszteléssel, valamint az alternatív megoldások kipróbálásával válhat lehetővé.”¹⁵

Az élménypedagógia a közvetlen tapasztalásokon és a gyerek aktív cselekvésén keresztül tanít. Az alábbi kompetenciák fejlesztését segíti: együttműködés; kommunikációs készségek; bizalom, önbizalom; személyes, társak iránti, társadalmi és környezeti felelősségtudat; vállalkozókészség; vezetői készségek; problémamegoldó, helyzetfelismerő és döntési képességek; konfliktuskezelés; önismeret, saját korlátok megismerése; kreativitás, gyors alkalmazkodó képesség.

A tevékenységközpontú tapasztalati tanulás, nemcsak élményszerű, de célszerű is. Az ismeretek átadására, rendszerezésére, elmélyítésére egyaránt alkalmas. A passzív befogadást felváltja a megismerő tevékenység által történő tanulás, amely az aktivitáson és élményszerűségen keresztül megteremti a tanuláshoz szükséges motivációs bázist is.

Az élménypedagógia legfontosabbnak az egyéni hozzájárulást, tapasztalat-szerzést és a tapasztalatok kiértékelését tartja. A tapasztalati tanulás ugyanis akkor hatékony, ha az elérendő célokhoz illeszkedő gyakorlatokat, az azokból származó tapasztalatokat feedback, közös megbeszélés, kritikai elemzés és szintézis követi. Az egymásra épülő gyakorlatok aktív részvételre, kezdeményezésre és döntésre készítetik a résztvevőt, és a következményekért is ő a felelős. A résztvevő így elköteleződik a célok megvalósításában, személyes

¹³ Kispéter, A.-Gratzer-Sövényházy, E. (2020). *Élménypedagógia*

¹⁴ Kispéter, A.-Gratzer-Sövényházy, E. (2020). *Élménypedagógia*

¹⁵ Mészáros, V.-Bárnai, Á. (2010). Az élménypedagógia egy lehetséges meghonosítási módja gyermekotthoni közegben.

Új pedagógiai szemle, 2010. 60. évf.1-2.sz

tanulmányai alapozzák meg a tapasztalati tanulást. Megtapasztalhatja a sikert, de a kudarcot is, azonban mindkettőből tanulhat.¹⁶

Különféle tanulási stílusokra épít. Sokan jó eredménnyel tanulnak vizuális úton, írott anyagból. Vannak auditív típusok. Ők a hallott anyagot sajátítják könnyebben el. Kinesztetikusok akkor tanulnak jól, ha elvégzik az adott cselekvéssort. Az élménypedagógia kombinálja ezeket a stílusokat. Ezért is olyan hatásos.

Az élménypedagógia épít továbbá a csoportban lezajló folyamatokra, valamint a kockázatvállalásra, az egyén kimozdítására a komfortzónájából. Az önmagunkról való tanuláshoz kihívásra van szükség, vagyis a komfortzónából át kell lépni a tanulási zónába, ahol a résztvevő védett körülmények között, vezetett gyakorlatokon keresztül kipróbálhatja önmagát egy számára próbatételt jelentő szituációban, így haladva meg önmagát. Ekkor megtapasztalhatja azt a fantasztikus érzést, amelyre Kurt Hahn, az élménypedagógia atyja utal, vagyis hogy többre vagyunk képesek, mint amit gondolnánk magunkról.

Az élménypedagógia módszere univerzális, az egészen kicsi gyermektől az idősebb korosztályig sikeresen használható.¹⁷ Hatékonyan működik továbbá mind a fizikailag sérült, mind az egyéb szempontból hátrányos helyzetű, például magatartási problémákkal küszködő gyerekek, fiatalok körében is. A fiatalok bűnmegelőzésben is sikeres példák támasztják alá a módszer hatékonyságát.¹⁸

Az élménypedagógia jellemzői:

Problémamegoldás
Kihívás
Magas szintű együttműködés
Érzelmek
Kreativitás
Divergens gondolkodás
Játékosság
Reflexió
Önértékelés
Bizalom
Csoport
Közösségi élmény
Tapasztalati tanulás
Multiszenzorialitás
Játékosság és öröm

Az élménypedagógia célja a tanulási élmény megszerzése. A gondolkodás, a képzelet világa csodálatos helyekre, szerepekbe viszi el a kisgyermeket. Az élményvilág kialakulása a kreatív, alkotó személyiség kifejlődésének alapja.¹⁹

Az élménypedagógiás feladatok nagy hatékonysággal beépíthetők a mindennapi tevékenységeinkbe, tanítási óráinkba, tanulási helyzetté alakítva a tanulók saját tapasztalatait és a megélt élményeiket.

Az élménypedagógiás foglalkozásokon használt feladatok (játékok) csoportosítása nagyon sok szempont szerint lehetséges, az alábbi csoportosítási aszerint történt, hogy a példafeladatokat mire használhatja fel a kezdő tréner, valamint azok mit fejlesztenek:

¹⁶ Sáriné Dr. Csajka, E. (2016). *Élménypedagógia-outdoor tréning műhelyfoglalkozás*. II. Horizontok és Dialógusok Konferencia, Pécs, 2016. május 4.

¹⁷ Csimáné Pozsegovics, B.-Sáriné Csajka, E. (2017). *Élménypedagógia a minőségi idősekért*. Képzés és gyakorlat 15. évf. 4.sz.

¹⁸ Kispéter, A.- Sövényházy, E. (2009). *Élménypedagógia*, Szeged, Bába Kiadó

¹⁹ www.jgyph.hu/mentorhalo/tananyag/Pedagogus_mestersgV2

A gondolkodást fejlesztő játékok elsődleges haszna az, hogy felkeltik a gyerekek érdeklődését, s tevékenységre sarkallják őket. Matematikaórán változatossá teszik az éppen időszerű tananyagot. A játékok felkelthetik az érdeklődést az óra elején, vagy szórakoztató, gondolatébresztő módon zárhatnak le egy-egy tanulási szakaszt, de állhatnak egy-egy óra középpontjában is – legalábbis akkor, ha valóban gondolatébresztő feladatok, vagyis kognitív tartalmuk van, amely kötődik az éppen tárgyalt tananyaghoz például oly módon, hogy serkentik a gyerekek közti vagy a diákok és a tanár közötti vitát, beszélgetést.

Az élménypedagógiai foglalkozásokon a szabályok csupán keretet képeznek. A lehetőségek közül minden gyereknek a „saját megoldást” kell megtalálnia, vagyis a gyerekek azáltal tanulnak, hogy magukévá teszik, „megemésztik” a tanított fogalmakat, készségeket, ismereteket.

A játékok aktív részvételt igényelnek mindenkitől, de gondolkodtató jellegük önmagában nem garantálja, hogy a gyerek valamit valóban meg is tanul a játék során. A játszva tanulás csak akkor valósul meg, ha a játék bemutatásán túl sem hagyjuk magukra a gyerekeket, hanem segítjük őket abban, hogy építően és kritikusan gondolkodjanak a játék előtt, alatt és utána is. Vagyis kérdésekkel és beszélgetéssel serkentsük gondolkodásra a játékosainkat, mert a játszmák így válnak elmeélesítő szórakozássá, a matematikai kompetenciák fejlesztőivé.

A játék lehetősége matematikaórán

I.BEVEZETŐ GYAKORLATOK²⁰

I.1. Társválasztó játékok

➤ Színkereső

Időtartam	5-10 perc	Létszám	10-30 fő
Fejlesztett készség	társválasztás csoportos játékokhoz		
Eszközök	színes post-it vagy öntapadós pöttyök		

²⁰ Kispéter, A.-Gratzer-Sövényházy, E. (2020). *Élménypedagógia*

Játékleírás, variációk

Mindenki kap egy-egy műveleti jelet tartalmazó színes „post-it”-et a hátára vagy egy öntapadós pöttyöt a homlokára. Meg kell keresni az azonos műveleti jeleket, színeket viselőket, mert velük alkotnak egy csapatot. A résztvevők nem tudják, hogy milyen jeleket viselnek, és nem is beszélhetnek.

I.2. Kapcsolatteremtő, ismerkedő játékok

➤ Ki vagy és mit csinálsz?

Időtartam	10-15 perc	Létszám	20-30 fő
Fejlesztett készség	névtanulás, memóriafejlesztés, koncentráció		
Eszközök	ábrák, melyek a feladat megoldását mutatják (kézfogás, meghajlás, ugrálás, fél lábra állás) + egy-egy rövid szöveges feladatot tartalmazó lap		

Játékleírás, variációk

A csoportot a vezető két egyenlő számú résztvevőből álló részre osztja. A csoport egyik fele egy kisebb belső kört alkot, a másik fele egy nagyobb külső kört. A két kör elindul egymással ellenkező irányban. Amikor a vezető jelez, mindkét csoport megáll, így a szemben lévők párokat alkotnak. A vezető mutat egy képet, amelyen valamilyen cselekvés vagy mozdulat van/ szöveges feladatot tartalmazó lapot. A pároknak be kell mutatkozni egymásnak, majd el kell végezni ezt a mozdulatot/ meg kell oldani a szöveges feladatot. Újra elindulnak, majd újra be kell mutatkozni a szemben álló játékosoknak, és egy másik feladatsort elvégezni.

➤ Zsipp-zsupp

Időtartam	20-30 perc	Létszám	10-30 fő
Fejlesztett készség	névtanulás, memóriafejlesztés, koncentráció		
Eszközök	-		

Játékleírás, variációk

A csapat egy kört alkot. Mindenkinek be kell mutatkoznia a szomszédainak. A játékvezető rámutat egy játékosra, és annak felállva el kell mondania a szomszédja nevét. Ha a vezető azt mondja, hogy „zsipp”, akkor a bal oldali szomszéd nevét kell mondani. Ha azt mondja, hogy „zsupp”, akkor a jobb oldali játékos társa nevét kell mondani. Amikor azt hallják, hogy „zsipp-zsupp”, akkor mindenkinek új helyet kell találni, hogy cserélődjenek a szomszédok. Aki eltéveszti a nevet, kiáll a játékból.

I.3. Jégtörő, feszültségoldó játékok

➤ Légi katasztrófa

Időtartam	10 perc	Létszám	10-30 fő
Fejlesztett készség	lazítás, koncentráció, mértani ismeretek: szimmetriatengely, téglalap, háromszög		
Eszközök	léggömb, hajtogatáshoz papír		

Játékleírás, variációk

Kiteszünk valahova egy lufit, a játékosoknak ezt kell majd kilyukasztani. Mindenki repülőt készít úgy, hogy pontosan tudjon vele célozni, és elég erős legyen a hegye a lufi kilyukasztásához. A játékosok egymás után vagy egyszerre céloznak a lufira. A csapatok is versenyezhetnek, ebben az esetben annyi lufi kell, ahány csapat játszik.

➤ Számcsata

Időtartam	20 perc	Létszám	4-20 fő
Fejlesztett készség	mozgáskoordináció, koncentráció, együttműködés		
Eszközök	székek, papír, gombostű		

Játékleírás, variációk

A számháború egyszerűbb, teremben is játszható változata, amelyet 4-6 játékosal lehet játszani. A résztvevők hátára egy számot írunk, amelyet csak ő ismer, a többi játékos nem. Az a feladat, hogy a kijelölt játéktérben

elrejtsek a többiek elöl a számukat, de a társaik számát leolvassák. Amikor valakinek a számát leolvassák, és hangosan kimondják, akkor az illető kiesik, és kimegy a játéktérből.

Tapasztalatok, tanácsok: A cédulákra nemcsak számokat, hanem verscímet, híres emberek nevét vagy más információt is lehet írni.

➤ **Kincses barlang**

Időtartam	20 perc	Létszám	10-20 fő
Fejlesztett készség	mozgáskoordináció, koncentráció, együttműködés		
Eszközök	madzag, apró tárgyak, mértani testek, mérőeszközök		

Játékleírás, variációk

Egy 2-3 méter átmérőjű, kör alakú játéktérrel jelölünk ki. Ezt a kincses barlangot az egyik játékos őrzi. A többi játékosnak a körben elhelyezett „kincseket” kell ellopniuk anélkül, hogy belépniük a „barlangba”. Egyszerre többen is próbálkozhatnak, de akit az őr elkap vagy megérint, az kiesett, és vissza kell adnia, meg kell neveznie az addig megszerzett kincseket. Az nyer, aki a legtöbb kincset rabolta. Ha két csapat játssza, akkor a másik csapat barlangját kell kirabolni adott idő alatt.

➤ **A Nagy kihívás**

Időtartam	20 perc	Létszám	10-20 fő
Fejlesztett készség	együttműködés		
Eszközök	a Nagy kihívás feladatsor kinyomtatva, színes papír		

Játékleírás, variációk

Az instrukció az, hogy a feladatot a padlón találják leragasztva, 20 percük van a megoldására. A résztvevők felállnak, feltépi a papírt, majd belefognak a megoldásba. A feladat megoldása során azonnal együtt kell működniük, meg kell szólítaniuk egymást a tagoknak. Minél viccesebb feladatokat kapnak, annál hamarabb alakul ki a közvetlen és vidám légkör.

Feladatok

- *Tippeljétek meg, hogy összesen hány lépcsőn kellett ide feljönni!
- *Keressétek meg a legsötétebb és a legvilágosabb színű szemű résztvevőt!
- *Menjétek egy kört a teremben hátrafelé, közben énekeljétek egy dalt/számoljatok.
- *Rajzoljatok le egy viccet!
- *Készítsetek egy fényképet, amin szerepel egy doboz, egy sóhaj és egy majdnem!
- *Állítsatok rögtönzött májusfát színes papírból kivágott mértani síkidomokból!
- *Mutassátok meg az ÉLMÉNY lényegét egy képen, amin mindenki szerepel!

I.4. Érzékelésfejlesztés, koncentráció, megfigyelés

➤ **Mi volt a képen?**

Időtartam	10 perc	Létszám	20-30 fő
Fejlesztett készség	együttműködés, koncentráció, metakommunikáció		
Eszközök	toll, síkidomokat és mértani testeket ábrázoló kép, tábla		

Játékleírás, variációk

A csoportból ötten kimennek a teremből. A többieknek a játékvezető mutat egy képet, amelyet egy percre nézhetnek. Ezután meg kell beszélniük, hogy mit láttak és hogyan fogják elmesélni. A kint levő játékosokat egyenként behívjuk, és a csoport elmondja nekik, hogy mi volt a képen. A következő behívott játékosnak az előző mondja tovább a kép leírását. Az ötödik játékosnak le kell rajzolni a táblára azt a képet, amit a leírás alapján elképzelt. A rajzot ezután összehasonlítjuk az eredeti képpel.

➤ **Fénykép**

Időtartam	10 perc	Létszám	20-30 fő
Fejlesztett készség	koncentráció, megfigyelőképesség, memóriafejlesztés		
Eszközök	tárgyak, terítő		

Játékleírás, variációk

Az asztalra 10-15 kis tárgyat rakunk. A játékosok egy percre nézhetik a tárgyakat, azután a csoportvezető letakarja, és kérdéseket tesz fel a tárgyakkal kapcsolatban.

**Soroljanak fel minél többet a tárgyak közül!*

**Írják le részletesen, hogy melyik tárgy milyen volt!*

**Meg kell mondani, hogy mennyi azonos színű vagy formájú volt a tárgyak között.*

**Hogyan helyezkedtek el a tárgyak egymáshoz képest?*

**Ki kell találni, hogy melyik nem illett a többi közé és miért.*

**Kiveszünk egy tárgyat, újra megmutatjuk az asztalt, és rá kell jönni, melyik tárgy hiányzik.*

➤ **Hangsúly**

Időtartam	10 perc	Létszám	20-30 fő
Fejlesztett készség	koncentráció, megfigyelőképesség, memóriafejlesztés		
Eszközök	tárgyak, terítő		

Játékleírás, variációk

A játékosok körbe állnak, és számokat mondanak egymás után úgy, hogy mindig a sorban következő legyen hangsúlyos, a hangsúly minden ismétlődés alkalmával eggyel tovább kerül: **1 2 3 4 5/ 1 2 3 4 5/ 1 2 3 4 5/ 1 2 3 4 5...**

A hangsúlyt megerősíthetik egy mozdulattal is (dobbantás, taps, stb).

➤ **Bumm**

Játékleírás, variációk

A csoport körben ül, és elkezdnek számolni egytől úgy, hogy a hetest nem szabad kimondani. A hetes szám többszörösei helyett mindig azt kell mondani, hogy „BUMM”:

1, 2, 3, 4, 5, 6, bumm, 8, 9, 10, 11, 12, 13, bumm, 15, 16, stb.

Aki téveszt, vagy nem mondja a következő számot, azonnal kiesik. Nehezebb a játék, ha a számsor haladási iránya minden bumm után megváltozik.

➤ **Számláló**

Időtartam	30 perc	Létszám	10-30 fő
Fejlesztett készség	együttműködés, mozgáskoordináció		
Eszközök	post-it, filctoll, kötél, stopper		

Játékleírás, variációk

A játékvezető kijelöl egy hat méter átmérőjű kört. A csapat tagjai kapnak egy vagy több, számot tartalmazó post-itet, amelyeket elhelyeznek a körön belül. A feladat az, hogy fél perc alatt meg kell érinteni a számokat sorban. A körbe egyszerre csak egy ember léphet be. Egy játékos csak egyszer léphet be a körbe 5 másodpercre. A csapat tagjai a stratégia kialakítására 10 percet kapnak.

II. CSAPATÉPÍTÉS

II.1. Önismeret, csoportismeret

➤ **Sorba állás szempontok szerint**

Időtartam	20-30 perc	Létszám	10-30 fő
Fejlesztett készség	együttműködés, metakommunikáció, koncentráció		

Játékleírás, variációk

A játékosoknak különböző szempontok szerint kell sorba állni úgy, hogy közben nem beszélhetnek, csak metakommunikációs jelzéseket használhatnak. A szempontok lehetnek: -külső tulajdonság: magasság, tenyér méret, lábméret

-valamilyen információ: életkor, testvérek száma

-valamilyen állításhoz való viszony: ki mennyire szereti a rántott húst, stb.

II.2. Bizalom

➤ Bizalomvirág

Időtartam	10 perc	Létszám	20-30 fő
Fejlesztett készség	bizalom		

Játékleírás, variációk

A résztvevők egymás kezét fogva körbe állnak. A játékvezető egytől kezdve mindenkinek sorban megmondja a számát. Amikor jelez, akkor a páratlan számúak befelé, a páros számúak kifelé dőlnek.

III. STRATÉGIAI KÉSZSÉGET FEJLESZTŐ ÉS LOGIKAI FELADATOK

➤ Einstein feladványa²¹

Időtartam	20 perc	Létszám	10 fő
Fejlesztett készség	logika		
Eszközök	a tényeket tartalmazó kártyák		

Játékleírás, variációk

A tényeket a csapat tagjai külön kártyákon is megkaphatják, amelyeket nem mutathatnak meg egymásnak, de a rajtuk lévő információkat megoszthatják egymással.

Tények

*5 különböző színű ház

*Minden házban él egy más-más nemzetiségű ember

*Az 5 tulajdonos különböző italokat fogyaszt, különféle ételt szeret és más-más állatot tart.

*Nincs két olyan tulajdonos, aki ugyanazt az állatot tartaná, ugyanazt az ételt enne, vagy ugyanazt az italt inná.

*A brit a piros házban lakik.

*A svéd kutyát tart.

*A dán teát iszik.

*A zöld ház a fehér ház bal oldalán van.

*A zöld ház tulajdonosa kávéat iszik.

*Az a személy, aki sült krumplit szereti, madarat tart.

*A sárga ház tulajdonosa a tökfőzeléket szereti.

*A középső házban lakó mindig tejet iszik.

*A norvég az első házban lakik.

*A macskát tartó mellett lakik az, akinek a spagetti a kedvence.

*Aki lovat tart, amellet lakik az, aki a tökfőzeléket szereti.

*Aki a süteményt szereti, az sört iszik.

*A német a kolbászt kedveli.

*A norvég a kék ház mellett lakik.

*A spagettit kedvelő ember szomszédja csak vizet iszik.

A feladat az, hogy a rendelkezésükre álló 30 perc alatt adják meg a választ a következő kérdésre: Melyik tart halat?

A megoldás az **1-es számú Függelékben** található meg.

²¹ Matematika és logikai fejtörők, <http://szjenoko.web.elte.hu/Jatek/fejtorok/fejtorok.html> 12. feladat

IV. SZEREPBE HOZÓ ÉS KOMMUNIKÁCIÓS FELADATOK

➤ Boszorkányház

Időtartam	20-30 perc	Létszám	8-15 fő
Fejlesztett készség	önkép, önismeret, társismeret, kooperációs készség, kommunikáció, ügyesség, tervezés		
Eszközök	1 db kb. 20 méteres kötél, szabályok fénymásolatai		

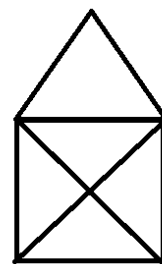
Játékleírás, variációk

A csapattagoknak meg kell tervezniük, és meg kell rajzolniuk a boszorkányházat a játékleírás szerint, amelyet minden résztvevő megkap. Rendezhetünk versenyt is, ha több csapattagunk van. Variáció lehet, amikor a csapattagok nem beszélhetnek a végrehajtás közben, vagy be van kötve a szemük.

Tapasztalatok, tanácsok: A feladat előkészítő szakaszában a kötelet felhasználva szimulálhatják a játékmenetet a résztvevők. Ez sokat segít, hiszen tudni fogják, kinek hol kell megfognia a kötelet. Ne engedjük, hogy ne egymás után „rajzolják” a házat a kötél segítségével, hanem kihúzva azt, jussanak el az ábrához.

Bizonyára mindannyian ismeritek azt a játékot, mely szerint az alábbi rajzon ábrázolt házikót úgy kell lerajzolni egy vonallal, hogy közben az íróeszközt nem emelhetitek fel a papírról. Most is ez a feladat, csak nem rajzolni kell. A feladat lépéseit, szabályait mindenki megkapja. Ez a **2-es számú Függelékben** található meg.

BIBLIOGRÁFIA:

- Kispéter, A.-Gratzer-Sövényházy, E. (2020). *Élménypedagógia*
- Mészáros, V.-Bárnai, Á. (2010). Az élménypedagógia egy lehetséges meghonosítási módja gyermekotthoni közegben. *Új pedagógiai szemle*, 2010. 60. évf.1-2.sz
- Sáriné Dr. Csajka, E. (2016). *Élménypedagógia-outdoor tréning műhelyfoglalkozás*. II. Horizontok és Dialógusok Konferencia, Pécs, 2016. május 4.
- Csimáné Pozsegovics, B.-Sáriné Csajka, E. (2017). *Élménypedagógia a minőségi idősekért*. Képzés és gyakorlat 15. évf. 4.sz.
- Kispéter, A.- Sövényházy, E. (2009). *Élménypedagógia*, Szeged, Bába Kiadó
- www.jgypk.hu/mentorhalo/tananyag/Pedagogus_mestersgV2
- Matematika és logikai fejtörők, <http://szjenoko.web.elte.hu/Jatek/fejtorok/fejtorok.html> 12. feladat

FÜGGELÉK- 1.szám

Einstein feladványa-megoldás táblázatban összefoglalva

	1.ház	2.ház	3.ház	4.ház	5.ház
nemzetiség	norvég	dán	brit	német	svéd
ház színe	sárga	kék	piros	zöld	fehér
ital	víz	tea	tej	kávé	sör
étel	tökfőzelék	spagetti	sült krumpli	kolbász	sütemény
állat	macska	ló	madár	hal	kutya

FÜGGELÉK- 2.szám

Boszorkányház-feladatok, szabályok

Válasszatok magatok közül egy irányítót, aki „karmesterként” vezényli majd a feladat végrehajtását, akire mindannyian hallgattok, akiben megbíztok!

Dolgozzátok ki az elejétől a végéig a feladatmegoldás stratégiáját! Milyen buktatók vannak, ezeket, hogyan oldjátok meg? Erre csak 10 perc áll rendelkezésetekre. A 10 perc leteltével hozzá kell fognotok a végrehajtáshoz.

A feladat végrehajtása közben a kötelet mindenkinek végig fognia kell, aki leteszi, ki kell, hogy álljon, tovább nem játszhat.

Meg kell határoznotok, hogy a házikó melyik csúcspontjánál kezditek el a „rajzolást”. Aki ebből a meghatározott csúcsból elindul a kötéllel a kezében, hogy elfoglalja a helyét, az innentől fogva nem beszélhet. Aki a szabályt megszegi, ugyancsak ki kell álljon, nem játszhat.

A „rajzolásra” 30 perc áll rendelkezésetekre annak megkezdésétől fogva (a 10 perces megbeszélést követően).

A ház akkor van készen, amikor a csapattagok közül már mindenki elfoglalta a helyét, nem mozog, és az irányító bejelenti, hogy a csapat kész.

VALORILE MĂ-NVAȚĂ

Dragostea mă-nvață
Să iubesc în viață,
Iar Prietenia mă-nvață Omenia.
Curajul mă învață
Să fiu îndrăzneț,
Iar Loialitatea să empatizez.
Respectul mă învață
Să fiu politicos,
Iar Bunul simț mă-ndeamnă
Ca să vorbesc frumos.
Credință mă învață
De Dumnezeu cel bun,
Iar Patriotismul,
Cum să fiu român.

Hoța

Autor , Izbașa Corina Angela

O vulpiță-nfumurată
După gard, stă pitulată !
Că la noi ,oboru-i plin
Ge răță și ge găini.
Pringe clipa și înhață
Un boboc micuț ge rață.
Dă să fugă ,să-ș ie valia,
Da Grivei îi taie calia.
„Cumătră ,io bag ge samă,
Vrei bobocu pântru zamă?
Las bobocu jos! Acu!
Că ge nu ,ai să viez tu!
Punie-l jos ,că nu ce las
Să măi fași barim un pas!
Uită-ce stăpânu vinie,
Ș-o fi vai ș-amar ge cinie! “

Hoța

Autor ,Izbașa Corina Angela

O vulpiță-nfumurată
După gard, stă pitulată !
Că la noi ,oboru-i plin
Ge răță și ge găini.
Pringe clipa și înhață
Un boboc micuț ge rață.
Dă să fugă ,să-ș ie valia,
Da Grivei îi taie calia.
„Cumătră ,io bag ge samă,
Vrei bobocu pântru zamă?
Las bobocu jos! Acu!
Că ge nu ,ai să vuez tu!
Punie-l jos ,că nu ce las
Să măi fași barim un pas!
Uită-ce stăpânu vinie,
Ș-o fi vai ș-amar ge cinie! “

Jocul - mijloc de dezvoltare a inteligenței emoționale

Mateș Rodica
Școala Gimnazială „Horea” Horea

Jocul este una dintre cele mai caracteristice activități a copilului și este din în ce în ce mai valorificat din punct de vedere didactic, în intenția de a imprima un caracter mai viu și mai atrăgător activităților școlare. Jocul are și semnificația unei activități complexe, atât prin scopul urmărit, cât și prin desfășurarea lui. Presupune o raționalizare a alegerilor, a luării de decizii, de determinare a modului optim în care trebuie să reacționeze în fiecare din situațiile posibile ale jocului.

Asumându-și anumite roluri, elevii sunt ajutați să înțeleagă mai profund personalitatea și comportamentul unor personaje, interrelațiile sociale, structurile și dinamismul unor fapte. Au posibilitatea să aplice la situații noi datele și conceptele însușite anterior, să formuleze și să experimenteze strategii alternative, să ia decizii, să evalueze situații și rezultate. Interpretarea de roluri favorizează obținerea rapidă a unui feedback cu privire la consecințele acțiunilor, la validarea soluțiilor preconizate.

Metoda jocurilor valorifică avantajele dinamicii de grup. Independența și spiritul de cooperare, participarea efectivă și totală la joc angajează și elevii timizi și pe cei slabi, stimulează curentul de influențe reciproce, ceea ce duce la creșterea gradului de coeziune în colectivul clasei. Profesorului i se cere să dea dovadă de multă abilitate. El coordonează activitatea, alege ce anume poate transforma într-un pretext de joc, fixează obiectivele, dă indicații atunci când este necesar, îndrumă conduita elevilor.

În desfășurarea unui joc se parcurg următoarele etape:

- propunerea;
- divizarea grupului, dacă jocul cere formarea de grupuri, perechi;
- prezentarea – se dă titlul și se explică regulile;
- demonstrarea;
- clarificarea;
- realizarea jocului propriu-zis;
- urmărirea jocului – pentru a da eventuale indicații, pentru a putea oferi ulterior feedback sau chiar pentru a stopa jocul;
- încheierea jocului;
- reflectarea asupra sentimentelor – unii participanți doresc să spună ce au simțit în timpul desfășurării jocului;
- evaluare și feedback – discuția asigură transferul de cunoștințe experiențiale la aplicarea lor în viața reală, se încurajează formularea concluziilor, a ideilor de aplicare a celor învățate.

Jocurile facilitează autocunoașterea realizată în grup, stabilirea primului contact, și apropierea între participanți.

O importanță majoră o are descifrarea experienței, după desfășurarea jocului. Descifrarea se face cu ajutorul unei discuții, dirijată cu tact, cu ajutorul întrebărilor. Profesorul nu va furniza răspunsuri, nu va trage concluzii, nu va da lecții, nu explică el ce au simțit. Toate acestea trebuie regăsite la elevi cu mintea și efortul lor de gândire. Rolul conducătorului jocului este să concentreze discuțiile și să atenționeze grupul asupra unor lucruri relevante pe care ei nu le sesizau, el conduce elevii spre înțelegerea modului în care comportamentul lor a influențat performanța grupului, subliniază momentele importante ale jocului, care capacitează elevii să gândească altfel sau să ia în considerare factorii pe care îi neglijau. Pentru succesul educativ, este important ca rezultatul să aparțină grupului. Elevii trebuie ajutați să raționalizeze emoțiile pe care le-au trăit în cursul acțiunii. Însă acest lucru poate fi apăsător pentru unii participanți. Doar unii vor fi dispuși să discute și astfel experiența jocului va fi mai puțin înțeleasă. Această descifrare poate fi privită, la rândul ei ca un joc, unul de creativitate, în care oricine dorește, ia cuvântul și nimeni nu este întrerupt. Se stabilește importanța fiecărui membru pentru

grup și întrebările vor urmări să încurajeze elevii să-și amintească ce au făcut ei și ceilalți și fiecare poate descrie ce a făcut, ce a simțit în timpul jocului.

Jocurile de autocunoaștere, de prezentare și de cunoaștere interpersonală vor ajuta elevii:

- să descrie propria persoană, să exploreze concepția de sine, să valorifice calitățile pozitive personale și ale grupului să recunoască propria valoare și valoarea altora;
- să definească propria unicitate și unicitatea altora;
- să recunoască schimbările care s-au produs cu ei în timp.

Astfel de jocuri oferă participanților posibilități de explorare a caracteristicilor personale, vor permite compararea cu alți participanți pentru a descoperi propria individualitate și unicitate. Aceste jocuri încearcă să valorifice caracteristicile pozitive ale persoanelor și, pentru acest lucru, este nevoie de o ambianță în care fiecare să aibă posibilitatea de a se simți valoros, respectat și apreciat.

Copilul învață nu numai din experiența directă, ci și din experiența simulată, imitând, reproducând fenomene, fapte, situații din viața și activitatea adulților. Simularea poate lua forma jocului didactic, jocului simulativ, jocului de roluri. Jocul este o activitate ludică, spontană și urmărită prin ea însăși, fără utilitate imediată, care generează starea de bine.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976;
2. Goleman, Daniel, „Inteligența emoțională”, București. Editura Curtea Veche, 2007;
3. Stein, S.J., Book, H., E., „Forța inteligenței emoționale. Inteligența emoțională și succesul vostru”, Editura ALLFA, București, 2007.

Factorii care duc la succesul sau la insuccesul școlar

Mateș Rodica
Școala Gimnazială „Horea” Horea

Progresul școlar exprimă aprecierea rezultatelor obținute și a evoluției situației la învățatură a elevului prin raportarea acestora la performanțe anterioare. Corelat cu progresul școlar, succesul nu implică un nivel limită de performanță școlară, ci are un caracter de proces, se află în continuă devenire, ceea ce înseamnă că rezultatele obținute de elev se raportează, în orice moment, atât la obiectivele stabilite cât și la posibilitățile proprii într-un moment al dezvoltării sale.

La polul opus, *insuccesul școlar* reprezintă incapacitatea elevului de a face față cerințelor educative și comportamentale impuse de mediul școlar. Eșecul școlar se poate manifesta variat, de la incapacitatea parțială de a face față exigentelor instruirii, până la abandonul școlar.

Factorii care modelează succesul școlar (și, implicit, insuccesul școlar) sunt de natură individuală (caracteristici ale elevului, de natură cognitivă sau noncognitivă), relațională, legați de climatul familial, de mediul școlar sau de ambianța socială generală.

Factorii cognitivi ai succesului se referă la capacitățile de cunoaștere ale elevului (nivelul la care se desfășoară funcțiile și procesele sale cognitive perceptive-logice, de memorare, imaginative, verbale, acționale). Acești factori cognitivi pot fi evaluați din perspectiva inteligenței generale (*factorul g*) și a inteligenței specifice (*factorul s*). Ca o formă a inteligenței specifice, *inteligenta școlară* este sinonimă cu capacitatea elevului de a se adapta la solicitările specifice activității de învățare.

Factorii noncognitivi sau diferențiali includ: trăiri emoționale, interese, motivații, atitudinea față de școală, profesori, colegi, care se pot constitui în catalizatori sau inhibitori ai factorilor cognitivi. Pe lângă aceștia, autoaprecierea este foarte importantă în construirea propriei experiențe legate de reușita sau eșecul școlar. De aceea, elevul trebuie să aibă la dispoziție un *model corect de apreciere* a rezultatelor, pe care îl poate prelua din familie, de la grupul școlar sau de la grupul de prieteni.

Eșecul de tip cognitiv se referă la nerealizarea de către elevi a obiectivelor pedagogice. Ele atestă nivelul scăzut de competență la elevul respectiv, explicate prin întârzieri în dezvoltarea intelectuală sau prin deficiențe în plan motivațional, volițional și operațional. Dar tot în categoria factorilor individuali care pot determina eșec școlar se înscriu și: existența unor boli, deficiențele fizice sau senzoriale, trăsături psihologice particulare sau specifice unei anumite perioade de dezvoltare (fragilitatea, instabilitatea emoțională etc.).

Factorii de tip relațional pot determina un eșec școlar de tip noncognitiv, ce se referă la inadaptarea elevului la exigențele ambianței școlare, la rigorile vieții de elev, la normele și regulile impuse de mediul școlar. Elevul dezadaptat recurge la absenteism, la abandon școlar în favoarea unui mediu școlar mai permisiv. Uneori, cauzele profunde ale acestei dezadaptări pot fi de natură afectivă (teama sau repulsia față de școală).

Factorii care țin de ambianța școlară sunt: rigiditatea ritmurilor de învățare, diferențele semnificative existente între profesori și chiar școli, factori care privesc natura și nivelul exigențelor cognitive manifestate față de elevi, tipul acțiunilor educative, mărimea clasei de elevi, eterogenitatea clasei, stilul didactic deficitar, deficiențe privind resursele școlare și managementul general al învățământului.

Factorii care țin de climatul familial se referă la situațiile în care elevii nu beneficiază de sprijinul familiei, necesar atât la nivel intelectual și material, cât și afectiv.

În evaluarea corectă a eșecului școlar trebuie luate în considerare persistența și amploarea cu care el se manifestă: eșecul poate avea un caracter episodic limitat la o situație conflictuală, sau din contră, poate îmbrăca forma unui fenomen de durată atunci când se fundamentează pe un handicap social sever. Când eșecul școlar vizează toate aspectele vieții școlare, toate materiile de învățământ, el dobândește un caracter generalizat și se poate manifesta prin grave lacune în cunoștințe, absenteism nemotivat, aversiune față de învățatură, dispreț față de autoritatea școlară în general, realizarea unor bufonerie sau glume de prost gust, etc.

O evaluare corectă a factorilor care determină insuccesul școlar va duce la alegerea unor modalități de prevenire a insuccesului școlar, printre care: cunoașterea copilului și adaptarea instruirii școlare la nivelul acestuia; proiectarea modernă a activității didactice; utilizarea unor strategii didactice activ-participative; tratarea diferențiată a elevilor prin adecvarea nivelului instruirii la posibilitățile acestora; temeinica pregătire profesională a cadrelor didactice; sporirea rolului învățământului preșcolar considerat ca bază pentru dobândirea principalelor norme și reguli de comportare; stabilirea unor relații strânse de parteneriat între școală și familie; proiectarea unor acțiuni de orientare școlară și profesională adecvate care să se desfășoare pe tot parcursul școlarității, dar mai ales la sfârșituri de cicluri școlare și la trecerea în viața activă.

Activitatea de înlăturare a eșecului școlar este mult mai dificilă decât cea de prevenire, presupunând în special elaborarea unor strategii de tratare diferențiată și individualizată a comportamentului, este concepută ca rezultat al mecanismelor psihosociale sau ca expresie a unei divergențe normative de către unul sau mai mulți membri ai unui grup de apartenență, manifestată fie prin incapacitate personală sau socială de a realiza o activitate, fie prin răzvrătire și refuz de participare sau de implicare într-o situație. Ea apare ca urmare a inadaptării individului la un sistem de cerințe impuse de instituții, comunități sau chiar de societate. O formă accentuată a devianței o reprezintă delincvența. Ea presupune un grad mai mare de vinovăție și este prevăzută și sancționată de legea penală.

Devianța școlară poate fi considerată un aspect al devianței sociale și intervine atunci când între obiectivele instructiv-educative fixate inițial și răspunsul comportamental al elevului sunt neconcordante. Adaptarea școlară vizează două aspecte: adaptarea pedagogică sau instrucțională, respectiv comportamentul de răspuns al elevului la exigențele impuse de activitatea didactică și receptivitatea acestuia în însușirea informațiilor transmise; adaptarea relațională (capacitatea elevului de a stabili relații cu profesorii și cu ceilalți elevi, la interiorizarea normelor și valorilor sociale acceptate.

Inadaptarea comportamentală a unor elevi poate fi remarcată prin tulburările de relaționare ale acestora cu părinții, profesorii, colegii, prietenii, ea cuprinzând modificări comportamentale diverse: minciuna, inconsecvența comportamentală, violența verbală, fumatul ostentativ, copiatul, bruscarea celorlalți colegi, refuzul de a saluta, diferite atitudini nonconformiste, cât și abateri mai grave de la normele morale, ce intră în domeniul legislației penale: furtul repetat, tâlhăria, vagabondajul, spargerea unor locuințe, prostituția, consumul de alcool sau de droguri, etc.

Cauzele individuale pot fi atât de natură ereditară în sensul manifestării unor predispoziții generate de condiții interne cât și formate sub influența unor factori de mediu negativi ce imprimă personalității tânărului o orientare antisocială. Condițiile favorizante au în vedere împrejurările și situațiile externe care contribuie și facilitează comiterea delictului.

În sensul prevenirii, cunoașterii și eliminării cauzelor și condițiilor care generează devianța comportamentală la nivel microsocial (familie, școală, grup de prieteni) sunt importante: o bună pregătire de specialitate și psihopedagogică a cadrelor didactice; accesul la centre și cabinete de consultanță psihopedagogică; trebuie accentuate elementele pozitive din comportamentul elevilor, tocmai pentru a le elimina pe cele negative prin intermediul celor pozitive; trebuie luat în considerare și nivelul de vârstă al elevului, faptul că fiecare etapă de dezvoltare cronologică are resurse, motivații și mecanisme diferite de adaptare; alegerea unor sarcini, a unor activități sau chiar a unor profesii în acord cu interesul și aptitudinile reale ale copilului.

Bibliografie:

1. A., Petre, I., Roman, T., Giurgiuman, „*Despre educație*”, Ed. Academic Pres, Cluj-Napoca, 2002;
2. M., Stoica, „*Pedagogie și psihologie*”, Ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002?;
3. D., Sălăvăstru, „*Psihologia educației*”, Ed. Polirom, Iași, 2004.

**Activități și jocuri didactice
eficiente în predarea limbii engleze**

Prof. Tudor Adriana Cătălina
Liceul Tehnologic Petru Poenaru, Bălcești, Vâlcea

"Elevii învață ceea ce îi interesează...", a spus Stanford Ericksen, iar Goethe a afirmat: "În toate lucrurile învățăm doar de la cei pe care îi iubim." Adăugând la acestea declarația lui Emerson: "secretul educației constă în respectarea elevului.", obținem următoarea formulare: "Elevii învață ce îi interesează de la oamenii pe care îi iubesc și cărora, știu ei, le pasă de ei..." Astăzi, stilul tradițional de predare nu mai reprezintă o cale eficientă de a transmite informații. Sunt dezvoltate diferite metode de predare-învățare având în minte nevoile elevului. Un proces de predare-învățare eficient și real presupune folosirea metodologiei și pedagogiei potrivite cerințelor generației actuale de elevi, folosirea noilor tehnologii și a unui mediu educațional în continuă schimbare. Provocarea o reprezintă găsirea de noi căi de a stimula și motiva abilitățile creative ale generației actuale care are vederi asupra învățării diferite de cele pe care le aveam noi atunci când eram ca ei. Iată câteva exemple concrete de activități și jocuri didactice eficiente în predarea limbilor străine și nu numai:

1. Mai povestește-mi!

Iată o metodă bună de a-i face pe copii să vorbească (dacă mai e nevoie)...în engleză, însă. Pe niște bilețele sunt trecute niște teme (natura, casa, activitățile de zi cu zi, etc.) Fiecare din elevi își alege un bilețel. Profesorul îi citește subiectul iar concurentul trebuie să vorbească despre subiectul respectiv cât de mult timp poate (dar sub o limită), fără să se oprească, timp în care profesorul îl cronometrează. Concurenții nu au voie să spună anumite cuvinte ('and') și nici să tragă de timp (aaaaa) - pentru fiecare din acestea se scad 20 de secunde din timp (sau altă perioadă). Regulile se stabilesc de profesor la începutul jocului. Concurentul care reușește să vorbească cel mai mult timp despre un subiect, făcând cel mai mare punctaj, câștigă.

2. Prima literă, ultima literă

Copiii sunt așezați în cerc; primul spune un cuvânt iar următorul trebuie să spună un cuvânt care începe cu litera cu care s-a terminat cel dinainte. De exemplu: primul începe cu t: "toy". Următorul cu y: "young". Următorul cu g: "game". Următorul cu e, etc. Cine spune un cuvânt greșit sau stă prea mult să se gândească (profesorul cronometrează) iese din joc. Se joacă până rămâne un câștigător. Cum în engleză "nu se scrie cum se aude", e un joc foarte bun de verificare a ortografiei.

3. CONCURS DE DESENE.

În prima fază, profesorul va fi acela care își va face o schiță cu ceea ce dorește ca elevii să deseneze. Folosind exclusiv limba engleză, le va descrie apoi elevilor desenul respectiv. Cel care va respecta cel mai corect indicațiile profesorului și va face un desen cât mai apropiat de original este desemnat câștigător. La început desenele vor fi rudimentare, cu forme simple / de bază. Pe parcurs se va ajunge la desene din ce în ce mai complexe. Este indicat ca desenele să fie din ce în ce mai neobișnuite, haioase, ciudate, cu monstruleți și construcții bizare. Se vor evita însă formele / desenele care implică efectiv talent la desen. Scopul jocului e limba engleză, nu desenul.

4. De-a ghicitul: ce este?

Elevii trebuie să ghicească despre ce li se vorbește / ce li se sugerează.

A. La cei mai mici se poate începe cu... animalele domestice: unul din ei imită un animal iar ceilalți trebuie să-și spună numele, în engleză, firește: - Is it a cat? - Yes, it is / No, it isn't. Elevul care ghicește e următorul la rând să imite un animal. La fel de bine, imitatul poate fi înlocuit de 'mimă'. Odată cu extinderea vocabularului, se poate trece și la alte clase de cuvinte.

B. Mai de folos este însă înlocuirea imitației cu o descriere verbală. Descrierea este întâi sumară, urmând a fi completată pe parcurs. Ex.: it is an animal... (așteaptă primele tentative de ghicit)...It has four legs...it is domestic...the man's best friend...

C. Cu adevărat important e momentul în care profesorul renunță la descriere și se rezumă doar la a le răspunde celor mici. Și va aștepta întrebările elevilor, fie de tip: - închis (cu răspuns da/nu) - is it big? - deschis (what

colour is it?) Regulile se vor stabili de la început. E de preferat, mai ales la întrebările deschise, ca locul profesorului să fie luat de un elev, pentru a-i solicita acestuia la maxim cunoștințele de engleză. (Locul profesorului va fi luat, de obicei, de primul elev care ghicește corect.) (Nota: e bine ca profesorul să știe ce au de gând elevii săi să îi facă pe ceilalți să ghicească...Copiii pot da răspunsuri greșite la întrebările celorlalți și e bine să fie corecți. La sfârșitul jocului, conducătorul de joc le poate arăta celorlalți un cartonaș sau o imagine a obiectului care a fost dat spre ghicit...și să le înlăture suspiciunile).

5. BATALIA MESEI

Copii sunt așezați față în față la o masă. Pe masă se înșiruie diverse obiecte, însă numai câte unul de fiecare fel (ex: 1 creion roșu, o păpușă, un cub mare, etc.). Copiii așteaptă, cu mâinile sub masă, să li se ceară câte un obiect de pe masă. (Give me the... blue ball). Cel care, atunci când profesorul termină de rostit comanda, ia corect obiectul indicat, primește un punct. Pentru a fi și mai stimulativ, e bine ca jocul acesta să nu se termine la egalitate: de exemplu, cine ia corect 3 obiecte de pe masă câștigă.

5. Mie îmi place....(I like...)

Un joc simplu, de atenție, și care pune la punct problema indicativului prezent simplu - s-ul final care apare la persoana a III-a singular. Un copil spune: " I like...(și spune ce îi place, de ex. "dogs") Al doilea: "He likes dogs and I like (completează cu ce îi place lui) " Al treilea: "He likes dogs and she likes cats and I like cars". ...și tot așa, fiecare trebuie să spună care sunt preferințele sale și ale celor dinaintea lui, respectând mereu regula terminației finale de la persoana a III-a singular . Jocul e antrenant, însă trebuie să aveți grijă că, la vârstele mici, e mai greu să ții minte ce au spus 10 copii înaintea ta, așa că despărțiți clasa în grupe mai mici.

6. SIMON SAYS!

Acesta este un joc care poate stârni serios pasiunea celor mici (neîndoindu-se că le captează atenția). Ideea este simplă: elevii trebuie să execute o anumită comandă, însă numai dacă aceasta este precedată de formula: 'Simon says!' („Simon spune / poruncește"). Se va porni de la comenzi simple: 'Simon says: "Sit down!"', și se va ajunge, treptat, la comenzi complexe, eventual combinate („Simon says: Touch your nose and jump! Go to the table and bring me a red pencil!"). Pentru o mai bună stimulare a elevilor, se vor organiza concursuri: cei care greșesc ies din joc, până se ajunge la un singur câștigător. La rândul lui, câștigătorul va lua locul profesorului și va da el comenzile. Ca să se complice și mai mult situația, profesorul poate încerca să îi deruteze pe elevi: le va explica, de exemplu, că ei trebuie să facă ceea ce le spune el și nu ceea ce le sugerează. Urmează ca profesorul să le dea o comandă (de exemplu: Simon says: clap your hands!) și să le sugereze altceva (să își ridice mainile.)

Bibliografie

1. Miron Ionescu Demersuri creative in predare si invatare, Cluj Napoca Editura Presa Universitara Clujeana, 2000;
2. Theodosiu,D., Mai aproape de elevi, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972;
3. Popescu, I., Prietenii nostri de la catedra, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992;
4. Prelci,V., A educa inseamna a iubi, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;

GAME

If you found a wallet with \$50 and an ID inside, would you keep it?

If You saw a friend shoplift something inexpensive would you talk to him/her about it?

If Your friend were copying someone else's homework instead of doing it himself/herself, would you tell that to your teacher?

If You saw your sister's husband kissing another woman, would you tell her?

If the waiter forgot to charge you for your dessert, would you tell him?

If Your parents told you to stop seeing your boyfriend/girlfriend, would you see him/her in secret?

If you were given the chance to cheat on you English test, would you do that?

Worksheet

TASK 1

- Look at the word cloud. What is the main topic of the text?

- Search the animals and classify them into the two categories:

Carnivores

Herbivores

- Fill in the gaps with the following words:

carnivore herbivore herd predator prey hoof (plural – hooves) horns

A _____ is any animal that hunts and eats other animals, which are called the _____. Generally, _____ are predators and _____ are prey. To be successful hunters, predators need to be able to see, smell or hear their prey. To avoid being eaten, the prey has to run fast or defend themselves by using their _____ or kicking with their _____. Predators are very important in the balance of nature, usually hunting only the sick or weak members of a _____. This leaves the strong and healthy animals to reproduce.

Adapted from Discover Africa

<http://www.calacademy.org/exhibits/africa/discover/nathistory/predator.htm>

TASK 2

Read the facts below and decide whether they are true or false.

1. Animals gathering in herds have a lower chance of escaping predators
2. The cheetah is the fastest running animal in the world
3. Zebras can put their heads down to feed and adjust their eyes to watch for carnivores at the same time
4. Carnivores run on tiptoes (=with just their toes touching the ground and the rest of the foot in the air)
5. Gazelles have eyes on the sides of their heads and cannot see forward
6. Antelopes' ears can turn in different directions to watch out for predators while they are feeding
7. Many herbivores use hooves and horns to defend against predators
8. Koalas sometimes sleep for up to 18 hours a day

Now watch the video. Which of the above facts are mentioned? Correct the ones that are false. Watch again to check your answers.

TASK 3

Discussions

Which fact mentioned in the video surprised you most?

In the pre-task you had to classify animals into two groups: carnivores and herbivores. Can you think of other ways of classifying animals?

TASK 4

Verbs starting with out-

In the video you heard “Herbivores manage to out-manoeuvre their enemies more often than you can suppose” meaning they were more skilful than their enemies.

Complete the sentences below with other verbs with the prefix out paying attention to the tense.

outweigh outsmart outnumber outperform

- In the story, the wolf is stronger, but the fox manages to _____ him.
- All things considered, the advantages clearly _____ the possible disadvantages.
- In our class, the girls _____ the boys.
- Last year Toyota _____ other Japanese cars.

What do the meanings of all the above verbs have in common?

TASK 5

Homework

- ☐ Look up the remaining facts (the ones not mentioned in the video), find videos on YouTube that illustrate them and present them in class
- ☐ Find other interesting facts about animals and present them in class.

ACTIVITY 7 – Let’s talk!

GRADE: 10 th

LEVEL: intermediate

SKILLS COVERED: speaking

MATERIALS: strips of paper

AIMS: - to review pronouns

- to encourage creativity and fluency

TIMING: 45 minutes

INTERACTION: student-student; whole class

PROCEDURE:

The teacher brings to class strips of paper containing different problem situations that students face daily and which have to be solved.

The students work in pairs or in groups of three depending on the situation. Their task is to act out the situation using as many pronouns as possible and at the same time trying to find a solution to the problem.

e.g. Mary, a student in the 10th grade, receives a bad mark for not paying attention in class. While the teacher was revising the pronouns, Mary was text-messaging her new boyfriend. The teacher saw her and asked her to stop using her phone and pay attention in class. Mary ignores her teacher and she goes on using her mobile. The teacher asks Mary some questions about the pronouns use (which she had to study) but Mary can't answer. As a consequence, she receives a bad mark. Mary gets nervous, starts screaming and calls her father to solve the situation saying she was unfairly treated. The father comes to school.

Now, three students have to act-out the scene: one is the teacher, one is Mary and another one is the furious father.

They act out using as many pronouns as they can,

The other students in the class watch the scene and they try to find a solution to the problem.

L'évaluation dans la classe de FLE

Prof. Duican Mihaela-Maria
Școala Gimnazială Mădulari și
Școala Gimnazială „Ioan Didicescu”, Voicești, jud. Vâlcea

Dans l'enseignement, l'évaluation a un rôle essentiel. Le processus d'évaluation se constitue en tant que jugement sur la valeur d'une production, en fonction de critères déterminés.

Deux types d'évaluation des résultats obtenus par les élèves sont observables:

- l'évaluation sommative;
- l'évaluation formative.

a) L'évaluation sommative (ou bilan) des élèves.

Ce type d'évaluation se manifeste à la fin d'un cycle ou d'une séquence pédagogique. Sa forme est celle d'un examen: la note obtenue compte pour la moyenne générale, le passage dans la classe supérieure ou pour obtenir un diplôme.

La fonction de ce type d'évaluation est celle de certification ou de sélection. Elle s'exerce en réalisant des rapports, des comparaisons entre les résultats des élèves et une norme préétablie. Le plus grand problème ou cours de cette opération de comparaison est lié à l'objectivité de l'examineur. La docimologie s'est beaucoup préoccupée comment agir pour diminuer le degré de subjectivité entre plusieurs correcteurs de la même copie. Ce qui influence le correcteur est:

- soit sa propre fatigue ;
- soit la connaissance préalable de l'élève et de sa situation sociale
- soit la référence aux copies déjà corrigées.

b) L'évaluation formative des élèves.

L'évaluation formative se constitue comme composante du processus d'apprentissage. C'est une évaluation continue qui s'effectue au cours de la formation. Son but n'est pas de donner des notes à l'élève ou de le placer sur une hiérarchie à côté de ses collègues, mais de repérer ses acquis, ses difficultés et de l'aider à progresser. Dans cette perspective, on s'intéresse aux résultats obtenus et pas seulement.

Les recherches en psychologie cognitive recommandent à l'enseignant de s'intéresser sur:

- la démarche d'apprentissage de chaque élève;
- la façon dont il pose les problèmes;
- la façon dont il les résout;
- le contexte dans lequel il évolue; ce contexte englobe:
 - facteurs psychologiques et sociaux;
 - acquis antérieurs et centres d'intérêt;
 - réactions aux méthodes utilisées;
 - relations avec l'enseignant et les camarades.

Les critères d'évaluation concernent les connaissances et les capacités acquises: compréhension, analyse, raisonnement. L'élaboration des objectifs, largement adoptée aujourd'hui, permet de définir à l'avance les compétences ou les comportements que la formation a en vue. Les chercheurs ont construit des taxinomies qui définissent systématiquement les objectifs à atteindre.

Selon ces objectifs on met en jeu des instruments d'évaluation comme les questionnaires ou les tests standardisés mesurant l'écart entre les résultats et la norme ou bien des procédures plus ouvertes et qualitatives.

Bibliographie:

Mothe Jean-Claude, 1975, L'évaluation par les tests dans les classes de français, Hachette et Larousse.

CAPITOLUL II

PROIECTE DIDACTICE/PROIECTE EDUCATIVE

EVALUAREA SUMATIVĂ ÎN LECȚIA DE EDUCAȚIE MUZICALĂ

Profesor Dr. Ciprian Savin, Educație muzicală,
Liceul Teoretic „Horia Hulubei” Măgurele, jud. Ilfov

Școala: Liceul Teoretic „Horia Hulubei” Măgurele, jud. Ilfov

Aria curriculară: Arte

Disciplina: Educație muzicală

Data:

Clasa: a V-a

Unitatea de învățare: Elemente de folclor

Tipul lecției: Evaluare

Subiectul lecției: Cântecul și colindele sărbătorilor de iarnă

Profesor: Savin Ciprian

COMPETENȚE SPECIFICE:

- 2.2. Utilizarea notației duratelor (note și pauze) în fragmente muzicale simple;
- 3.1. Descrierea stărilor și ideilor generate de audierea unor lucrări muzicale;
- 3.2. Relaționarea muzicii cu contextul cultural în care a fost creată.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O.O.1. Să identifice perioada în care au loc colindatul, cântecul de stea și plugușorul;
- O.O.2. Să identifice denumirea unor colinde și cântece de Crăciun;
- O.O.3. Să identifice numele interpreților de colinde și cântece de Crăciun;
- O.O.4. Să alcătuiască un catren care să conțină patru cuvinte date.
- O.O.5. Să identifice elemente de limbaj muzical (tipul de formație corală, măsura și valori de note și pauze) într-o lucrare muzicală.

STRATEGII DIDACTICE:

- **METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE:** Explicația, Conversația, Exercițiul.
- **MIJLOACE ȘI MATERIALE DIDACTICE:** Test de evaluare
Audiție: *Astăzi S-a născut Hristos* - Corul Madrigal
(https://www.youtube.com/watch?v=YV3ZeBM_utE)
- **FORME DE ORGANIZARE:** Frontală, individuală.

DURATA: 50 minute.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

1. MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, *Programa școlară pentru disciplina Educație Muzicală clasele V - VIII*, București, 2017;
2. Anca Toader, Valentin Moraru, *Educație muzicală, manual pentru clasa a V-a*, Editura Aramis, București, 2017.

MATRICEA DE EVALUARE

Competente specifice	Obiective Operaționale	Probă orală	Probă practică	Probă scrisă
C.O.2.2.	O.O.5			X
C.O.3.1.	O.O.5			X
C.O.3.2.	O.O.1			X
	O.O.2			X
	O.O.3			X
	O.O.4			X

DESCRIPTORI DE PERFORMANȚĂ

Competente specifice:

2.2. Utilizarea notației duratelor (note și pauze) în fragmente muzicale simple;

Notele 5-6	Notele 7-8	Notele 9-10
Să identifice, în urma audiției, unul dintre itemi (tipul de formație corală, măsura sau valoarea pauzei) în colindul <i>Astăzi S-a născut Hristos</i> .	Să identifice, în urma audiției, doi dintre itemi (tipul de formație corală, măsura sau valoarea pauzei) în colindul <i>Astăzi S-a născut Hristos</i> .	Să identifice, în urma audiției, tipul de formație corală, măsura și valoarea pauzei în colindul <i>Astăzi S-a născut Hristos</i> .

3.1. Descrierea stărilor și ideilor generate de audierea unor lucrări muzicale;

3.2. Relaționarea muzicii cu contextul cultural în care a fost creată.

Nota 5-6	Nota 7-8	Nota 9-10
- Să identifice perioada în care are loc un obicei legat de sărbătorile de iarnă (colindatul, cântecul de stea sau plugușorul); - Să identifice denumirea unui colind sau a unui cântec de Crăciun; - Să identifice numele unui interpret de colinde și cântece de Crăciun;	- Să identifice perioadele în care au loc două obiceiuri legate de sărbătorile de iarnă (colindatul, cântecul de stea sau plugușorul); - Să identifice denumirea a două colinde sau cântece de Crăciun; - Să identifice numele a doi interpreți de colinde și cântece de Crăciun; - Să alcătuiască, partial, un catren care să conțină patru cuvinte date.	- Să identifice perioadele în care au loc colindatul, cântecul de stea și plugușorul; - Să identifice denumirea tuturor colindelor și cântecelor de Crăciun; - Să identifice numele interpreților de colinde și cântece de Crăciun; - Să alcătuiască un catren care să conțină patru cuvinte date.

TEST DE EVALUARE SUMATIVĂ
(Cântecele și colindele sărbătorilor de iarnă)

I. Încercuiți variantele corecte dintre cele prezentate mai jos:

- 1) Cântecul de stea se cântă:
 - a) în ajunul Crăciunului
 - b) în cele trei zile de Crăciun
 - c) de Anul Nou

- 2) Când merg copiii cu *Plugușorul*?
 - a) în ziua de Crăciun
 - b) în ultima zi din an
 - c) în prima zi din an

- 3) Copiii merg la colindat pentru:
 - a) pentru a primi daruri
 - b) pentru a vesti Nașterea Domnului și pentru a primi daruri
 - c) pentru distracție

- 4) Gazdele răsplătesc colindătorii cu:
 - a) bani
 - b) nuci, mere, covrigi și bani
 - c) cozonac

II. Completează spațiile punctate, astfel încât să obții denumirea completă a colindelor și cântecelor de Crăciun enumerate mai jos:

1. *O, ce veste*
2. *Sus, la poarta*
3. *All i want for Christmas it*
4. *Scoală gazdă din*
5. *We wish you a*

III. Lângă numele interpreților de colinde din coloana 1 asociați litera corespunzătoare prenumelui din coloana nr. 2.

1. Ștefan	a) Suci
2. Ducu	b) Hrușcă
3. Paula	c) Seling
4. Narcisa	d) Bertzi

IV. Alcătuiește un catren (o strofă din patru versuri) care să conțină următoarele cuvinte: *colind, seară, Fecioară, prunc*.

V. Audiază cu atenție colindul *Astăzi S-a născut Hristos* și răspunde la următoarele întrebări:

ASTĂZI S-A NĂSCUT HRISTOS

Allegretto *mf* Colind

1. As - tă - zi s - a nă - cut Hris - tos — Me - si - a, chip lu - mi - nos. —
 2. Mi - ti - tel, în - fă - șa - șa - tel, — În scu - tec de bum - bă - cel. —
 3. Vîn - tul ba - te, nu - L răz - ba - te, Nea - ua nin - ge, nu - L a - tin - ge.
 4. Și de - a - cum pâ - nă - n ve - ci - e, Mi - la Dom - nu - lui să fi - e.

Refren
 Lă - u - dați și cân - tați Și vă bu - cu - rați!

Întrebări:

1. Ce tip de cor interpretează colindul?
.....
2. În ce măsură este scris colindul?
.....
3. Cât durează pauza din ultima măsură?
.....
4. Ce sentimente vă transmite audierea acestui cântec?
.....

Punctaj: I - 2 punct; II - 1 punct; III - 1 punct; IV - 2 puncte; V - 2 puncte; **din oficiu - 2 puncte.**

Pentru rezolvarea parțială a cerințelor se acordă punctaj intermediar.

BAREM DE EVALUARE ȘI NOTARE

I. Pentru identificarea variantelor corecte se acordă **2 puncte** (0,5p. x 4 răspunsuri).

Răspunsuri: 1. a; 2. b; 3. b; 4. b.

II. Pentru indicarea corectă a răspunsurilor se acordă **1 punct** (0,2 p. x 5 răspunsuri).

Răspunsuri: 1. minunată; 2. Raiului; 3. you; 4. pătuț; 5. Merry Christmas.

III. Pentru indicarea corectă a răspunsurilor se acordă **1 punct** (0,2,5 p. x 4 răspunsuri).

Răspunsuri: 1. d; 2. a; 3. c; 4. b;

IV. Pentru alcătuirea corectă a catrenului care să conțină cuvintele *colind*, *seară*, *Fecioară*, *prunc*, se acordă **2 puncte** (0,5p. x 4 cuvinte utilizate).

V. Pentru indicarea corectă a răspunsurilor se acordă **2 puncte** (0,5p. x 4 răspunsuri).

Răspunsuri: 1. Cor mixt; 2. Două pătrimi (2/4);

3. Jumătate de timp (pauză de optime); 4. Sentimente de bucurie;

Se acordă 2 puncte din oficiu.

Bibliografie:

1. Toader, Anca, Moraru, Valentin , *Educație muzicală, manual pentru clasa a V-a*, Editura Aramis, București, 2017;
2. Munteanu, Gabriela, *Didactica educației muzicale, ediția a II-a*, Editura Fundației România de mâine, București, 2007;
3. Vasile, Vasile, *Metodica educației muzicale*, Editura Muzicală, București, 2004.

PROIECT DE LECȚIE

Dabija Claudia-Elena
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă „Rudolf Steiner” Hunedoara

Unitatea de învățământ: CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „RUDOLF STEINER” HUNEDOARA
– LOCAȚIA LUPENI

Data: 03.03.2022

Clasa a VII-a

Profesor psihopedagogie specială: Dabija Claudia-Elena

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Biologie

Unitatea de învățare: Plante medicinale

Subiectul lecției: Menta

Tipul lecției: Comunicarea noilor cunoștințe

Scopul: Formarea capacității de a înțelege importanța plantelor în viața noastră

Durata: 45 minute

Competența generală:

Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

Competențe specifice:

Conceperea unor măsuri de menținere și promovare a unui stil de viață sănătos

Interpretarea relațiilor dintre propriul comportament și starea de sănătate

Obiective operaționale:

Obiective cognitive

O1 - Să răspundă în manieră proprie la întrebări, cu sau fără sprijin;

O2 – Să redea informațiile, cu ajutorul planșelor;

Obiective psihomotorii

- O3 – Să deseneze în caietele de epocă, cu sau fără sprijin, desenul lecției;
- O4 - Să scrie în caietele de epocă, cu sau fără sprijin, mesajul transmis;
- O5 – Să pună în ierbar la presat menta;
- O6 – Să amestece făina cu apa;
- O7 – Să scrie în ierbar cu ajutorul bețișoarelor de ureche cuvântul ”Mentă”;
- O8 - Să pună cu pipeta picături de iod și lămâie pe cuvânt;
- O9 – Să prepare în manieră proprie ceaiul;

Obiective afective

- O10 - Să manifeste interes pentru lecție.

Strategia didactică:

- Metode didactice: conversația, observația, explicația, povestirea, demonstrația, expunerea, exercițiul.
- Mijloace didactice: tablă, cretă, planșe cu imagini reprezentative, ierburi, preparate din plante, caiete de epocă, făină, apă, bețișoare de ureche, tinctură de iod, zeamă de lămâie, pipete, ierbar, instrumente de scris și colorat, cani, material textil și lumânare în culoarea zilei.
- Forme de organizare: frontală și individuală.

Forma de evaluare: observare sistematică continuă, observarea curentă a comportamentului elevilor, analiza răspunsurilor, aprecieri verbale.

Durata: 45 minute

Locul desfășurării: sala de clasă

BIBLIOGRAFIE :

1. CURRICULUM pentru școlarizarea elevilor/tinerilor cu dizabilități intelectuale ușoare și moderate prin ALTERNATIVA EDUCAȚIONALĂ DE PEDAGOGIE CURATIVĂ
2. Grădina cu ierburi miraculoase, ceaiuri și alte remedii

Etapele lecției	Ob.	Desfășurarea activității	Strategia didactică
------------------------	------------	---------------------------------	----------------------------

	Op.		Metode didactice	Mijloace materiale	Forme de organizare	Forme de evaluare
1. Moment organizatoric 1 min		Pregătirea materialelor și asigurarea un climat psiho-afectiv optim necesar desfășurării lecției.				
2. Reactualizarea cunoștințelor 5 min	O1	Se amintește copiilor lecția ”Mușetelul”cu ajutorul desenului de pe tablă și al planșelor cu imagini reprezentative pe care le-am discutat cu o zi înainte. Voi pune întrebări despre această plantă: Cum recunoaștem mușetelul? Ce parte folosim? Unde îl găsim? La ce îl folosim?	Conversația	Desen tablă Planșe	Frontal	Observarea sistematică
3. Captarea atenției 5 min		Le prezint elevilor o grădină, cu o căsuță și multe ierburi pe lângă ea sub forma unei povești: <i>”A fost odată o căsuță cu o ogradă plină de flori, în care locuia o femeie, pe nume Mama Florilor. În curtea ei se găseau toate florile pământului și femeia știa să facă din petale, din frunze și din rădăcinile florilor ei tot felul de leacuri vindecătoare. În curtea plină de soare se juca și băiatul ei pe nume Suflet Bun. Într-o zi Vrăjitoarea cea Rea îi puse gând rău Mamei Florilor și lui Suflet Bun și îl ademini pe băiat în pădure unde îi dăduse o stichuță cu otravă puternică și îi spuse să pună câteva picături în apa în care uda mama lui florile. Zis și făcut, băiatul ascultă de Vrăjitoarea cea Rea iar toate florile se ofiliră. Mama Florilor i se făcu rău și căzu la pat bolnavă. Suflet Bun își aminti că mama lui îi spusese că florile au nevoie de un suflet bun pentru ca să facă bine oamenilor și fără aceste flori mulți oameni vor fi bolnavi. Băiatul își luă o trăistuță și plecă în pădure să caute flori să planteze din nou în grădină. El nu cunoștea florile foarte bine așa că le-a întrebat pe fiecare:</i>	Povestirea Observația	Măsuță cu o casă, plante și flori Figurine Material textil	Frontal	Observarea sistematică

		<i>Nu ai vrea să locuiești în grădina casei mele? Mama este foarte bolnavă, Vrajitoarea cea Rea i-a oșilit toate florile. Aș vrea să trăiesc printre drumuri și poieni, dar și printre pietrele din oraș pentru a mă putea găsi copii, spuse păpădia. Suflet Bun o luă în traistă cu el.</i> <i>Apoi se întâlnește cu Cimbrișorul care îi spune că este un războinic vestit și îl luă și pe acesta cu el în traistă...merse ce merse iar o floare mov, frumos mirositoare se alătură celorlalte plante, era lavanda, apoi se întâlnește cu mușetelul care îi însoțește și el. Dintr-o dată simți un miros puternic și o voce care spune:</i> <i>Auuuuuu! Mă doare!</i> <i>Cine ești? Spuse băiatul.</i> <i>Sunt Menta. Spuse buruiana.</i> <i>Și mirosul acesta de unde vine, e așa răcoritor! Observă suflet Bun.</i> <i>Pentru că m-am lăudat cu frumusețea mea am fost transformată într-o plantă urâtă dar care are o mireasmă plăcută.</i> ”				
4. Anunțarea temei și a obiectivelor 2 min		Anunț elevilor că tema lecției de astăzi se numește ”Menta” dar și obiectivele pe înțelesul lor. Pe parcursul orei vom răspunde la întrebări, vom reda informații cu ajutorul imaginilor, planșelor și al plantelor vom scrie în caietele de epocă desenul de pe tablă și mesajul transmis, vom pune în ierbar menta, apoi vom face un amestec din făină cu apă iar cu ajutorul bețișoarelor de ureche vom scrie cuvântul ”Mentă”, vom picura cu pipeta pe cuvânt tinctură de iod pentru a-și schimba culoarea în albastru iar cu ajutorul de zeamă de lămâie vom picura pe cuvânt pentru a ascunde	Explicația	Tablă Cretă	Frontal	Observarea sistematică

		scrisul încât Vrăjitoarea cea Rea să nu îl poată citi, apoi vom realiza fiecare propriul ceai de mentă.				
5. Comunicarea/ însușirea noilor cunoștințe 20 min	O1	Se vor prezenta elevilor informații , care vor fi însoțite de planșe cu imagini reprezentative și întrebări la care vor răspunde, cu ajutorul imaginilor. ”Menta este o plantă care se găsește în grădinile și pajiștile din întreaga țară și a fost folosită încă din Antichitate în Egipt, Roma și Grecia. În luna iunie se recoltează frunzele iar iulie-august, vârfurile înflorite. Este înaltă de la 10 centimetri la 1 metru, frunzele sunt ovale cu o margine zimțată. Florile se află în vârfurile ramurilor, mici și rozalii în formă de clopot și înfloresc vara. Menta este o plantă rezistentă care se răspândește ușor. Este o sursă bogată în vitamine cum ar fi: A, C, fier, magneziu, calciu, Omega 3 și vitamina B2. Are un gust înțepător și răcoritor (voi ruga copiii să miroase și sa guste menta). Menta poate fi folosită în scopuri medicinale sub formă de infuzii sau ulei esențial. Poate ameliora simptomele indigestiei Îmbunătățește funcțiile creierului. Înlătură respirația urât mirositoare. Ameliorează durerile de cap.	Conversația	Planșe cu imagini reprezentative Plante Preparate din plante	Frontal Individual	Observarea curentă a comportament ului elevilor
			Expunerea			
			Observația			
	O2	Tratament natural pentru răceli și febră.		Planșe cu imagini reprezentative Tablă Cretă Caiete de epocă Instrumente de scris și colorat	Individual	Observarea curentă a comportament ului elevilor
	O3	Elevii vor reda, în mod propriu informațiile prezentate, cu ajutorul imaginilor și planșelor.	Conversația			
	O4					
	O5	Voi desena pe tablă o ramură de mentă, apoi voi scrie ideea principală: ”Menta este o plantă frumos mirositoare”.	Exercițiul			
	O6					
	O7					

	O8	Elevii vor scrie în caietele de epocă după posibilitățile individuale, cu sau fără sprijin, desenul lecției și mesajul transmis. Voi împărți ierbarele elevilor, apoi vom lipi menta. Vom prepara apa cu făina, iar cu ajutorul bețișoarelor de ureche vom scrie cuvântul ”Mentă”. Cu ajutorul pipetei vom picura pe scris tinctura de iod pentru a se transforma scrisul în culoarea albastru închis, iar cu ajutorul de la zeama de lămâie picurată peste scris, se va face invizibil pentru ca Vrajitoarea cea Rea să nu știe ce plantă este.		Apă Făină Bețișoare de ureche Tinctură de iod Zeamă de lămâie Pipete		
6. Fixarea cunoștințelor 5 min	O5	Se va realiza prin prepararea unui ceai: - vom folosi apă fiebrine, pliculețe cu frunze uscate de mentă, vom lăsa totul la infuzat pentru 7 minute, apoi îndulcim cu miere;	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Fierbător Apă Pliculețe de mentă Miere Căni	Individual	Observarea curentă a comportamentului elevilor
7. Evaluarea 5 min		Voi întreba eleviii: Cum recunoaștem menta? Ce parte folosim? Unde o găsim? La ce o folosim?	Exercițiul	Planșe	Frontal Individual	Analiza răspunsurilor
8. Aprecierea și încheierea lecției 2 min	O6	Se fac aprecieri verbale asupra modului de implicare al elevilor la lecție și se spune povestea de final ” Legenda curcubeului ”, anexa 1.	Conversația Povestirea	Lumânare	Frontal	Aprecieri verbale

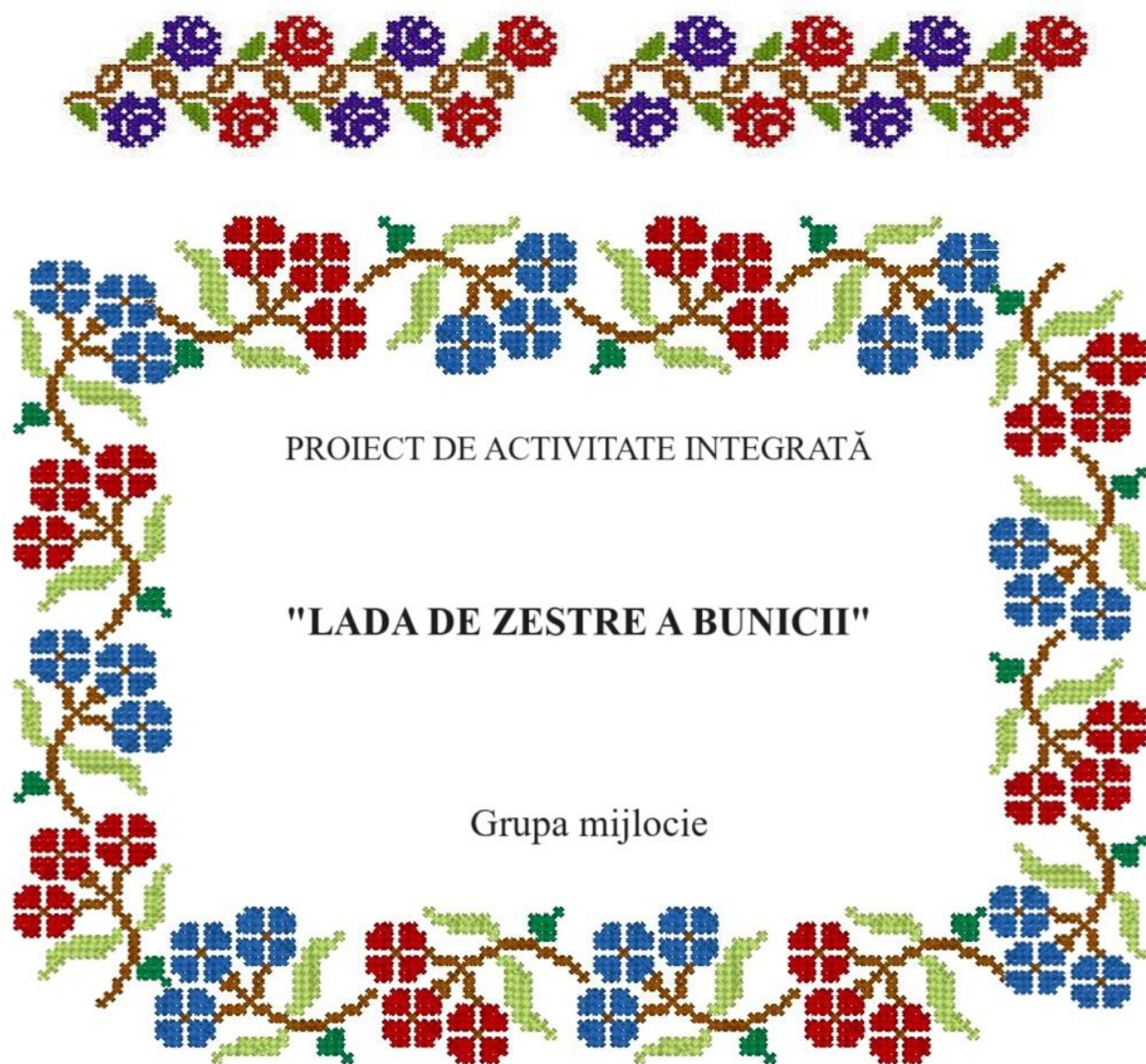
Legenda curcubeului

Într-o zi minunată, Mama Natură își vedea de treburile sale grădinărești. Doi dintre copiii săi, anume: Soarele și Ploaia se certau spunând că unul este mai bun decât celălalt.

Mama Natură, supărată pe cei doi, i-a trimis pe fiecare într-un colț diferit al lumii, unde Soarele ardea încontinuu o parte a Globului și unde Ploaia o inunda pe cealaltă.

Supărați pentru că au fost despărțiți, Soarele și Ploaia s-au întors la Mama Natură, cerându-și scuze pentru cearta lor, amândoi dându-și seama că despărțiți vor face mult mai rău.

Fericită pentru că cei doi copii ai săi și-au învățat lecția, aceasta a pictat pe cer un arc alcătuit din șapte culori și anume : Roșu, Portocaliu, Galben, Verde, Albastru, Indigo și Violet, spunându-le : "De fiecare dată când veți vizita lumea în același timp, acest curcubeu va apărea pe cer și oamenii vor ști că sunteți fericiți și că faceți o treabă bună împreună!"

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

"LADA DE ZESTRE A BUNICII"

Grupa mijlocie

Educatoare, prof. Berinde Loredana

Director, prof.

PROIECT DIDACTIC

Berinde Loredana

DATA:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:.....

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: Berinde Loredana

GRUPA: Mijlocie

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ”Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Mândru că sunt român!”

TEMA ZILEI: „Lada de zestre a bunicii”

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE:

ADP+ALA I +ADE(DȘ + DEC)+ALA II

TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă

I. ADP:

- *Întâlnirea de dimineață: Salutul, Noutatea zilei, Prezența, Calendarul naturii;*
- *Rutine: ” Mă pregătesc pentru activități ” –exersarea unor deprinderi de autoservire;*
- *Tranziții:*
 - *„Dacă vessel se trăiește”*
 - *„Bat din palme”*
 - *„Alunelu”*

II. ALA I:

- *Artă: „Căni pentru bunica”-lipre;*
- *Joc de masă: „Coliere tricolore pentru bunicuța” -înșiruire*
- *Biblioteca: „Ulciorul bunicii”-antrenament grafic;*

III. ADE:

- *DȘ + DEC : „Lada de zester a bunicii”(Cunoașterea mediului-observare + pictură)*

IV. ALA II:

- *Joc de mișcare cu text și cânt: „Hora din satul bunicii”*
- *Joc liniștitor: „Cine va fi bunicuța?”*

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor(persistență în activități);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Ascultarea și observarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă);

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Manifestă curiozitate pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
- Manifestă creativitate în activități diverse;
- Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;
- Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/ relații din mediul apropiat.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Educarea unei exprimări orale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic prin dezvoltarea capacității de a asculta și de a observa cu atenție mesajul educatoarei și de a reda ideile acesteia, cât și îmbogățirea vocabularului cu expresii și cuvinte noi. Exersarea unor deprinderi artistico-plastice însușite anterior.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- O1. Să realizeze sarcina de lucru din cadrul centrelor de interes: artă; construcții; joc de masă;
- O2. Să manifeste interes pentru prezentarea costumului popular al bunicii;
- O3. Să demonstreze înțelegerea mesajului transmis, răspunzând la întrebările adresate de educatoare;
- O4. Să picteze iuțele în culorile sugerate, utilizând corect instrumentele de lucru;
- O5. Să execute acțiuni motrice simple, participând activ, în spiritul jocului în vederea îndeplinirii sarcinii date.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, metoda RAI, jocul.

Mijloace didactice: calendarul naturii, cubul cu sentimente, lipici, modele tradiționale cartonate, căni din carton, fișă cu semne grafice, „Ulciorul bunicii”, creioane grafice, brățări din panglica tricoloră, macaroane de diferite tipuri și mărimi colorate în culorile tricolorului, șnur, costum popular, lada de zestre, „Bunicuța Ana” imprimată pe carton A3, iuțe din pânză pe suport de carton, acuarele, bețișoare de urechi, șervețele umede, recompense pentru copii, boxa portabilă, telefon, ochelari.

Metode de evaluare: observarea sistematică a comportamentului copiilor prin analiza acțiunilor și a răspunsurilor, turul galeriei, aprecieri verbale, aplauze, recompense.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe, individual.

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru Educația Timpurie- 2019;
- Suport pentru aplicarea noului Curriculum pentru Educația Timpurie-2019;
- Ghid orientativ de proiectare a activităților din învățământul preșcolar, Coroiu Natalia, Druța Georgeta, Pușcaș Lucia, 2015, Editura Aureo;

SCENARIUL ZILEI

Programul zilei debutează cu „Întâlnirea de dimineață”, după ce copiii sosesc se realizează semicercul prieteniei, unde se vor saluta cântând „Ursuleții s-au trezit”. Prezența se realizează într-o manieră interactivă, copiii fiind solicitați să-și așeze poza pe panoul de prezență, urmând să se aleagă reprezentanți care vor completa calendarul naturii. Prin intermediul cubului se va desfășura împărtășirea cu ceilalți unde își vor expune starea de spirit (vesel, trist, furios, plângăcios, uimit, timid).

Noutatea zilei este determinată de personajul surpriză - „*Bunicuța Ana și lada ei de zestre*”, care își face prezența în grupa mică dorind să le arate zestrea ei și să le ofere recompense dacă sunt cuminiți. Educatoarea, alături de copii, acceptă provocarea, iar în semn de recunoștință, acesta le spune că pe parcursul întregii zile se va sta alături de ei și le va împărți diferite surprize.

Trecerea de la Întâlnirea de Dimineață la activităților liber alese ALA1 se va realiza prin tranziția „Dacă vesel se trăiește”. În cadrul centrului artă: „*Căni pentru bunica*” copiii vor lipi, după bunul plac ori urmând modelul expus, pe cămile de carton, modele populare imprimate pe hârtie; La centrul joc de masă: „*Coliere tricolore pentru bunicuța*” preșcolarii vor înșira pe șnur, macaroane de diferite forme și mărimi, colorate în prealabil în culorile tricolorului; Iar la centrul bibliotecă: „*Ulciorul bunicii*” copiii vor decora ulciorul de pe fișă cu semne grafice după modelul dat.

Prin tranziția: „Bat din palme” se face trecerea la activitățile pe domenii experiențiale: DȘ+DEC „Lada de zestre a bunicii” (observare + pictură).

În încheierea activității, „*Bunicuța Ana*”, îi invită pe copii să-i amintească jocuri pe care ea le juca atunci când era copil și să se joace jocul de mișcare cu text și cânt „*Hora din satul bunicii*” și jocul liniștitor „*Eu văd cu ochelarii bunicelei...*”, în cadrul ALA II.

La sfârșitul zilei, copiii vor primi binemeritele recompense, pentru modul în care au răspuns și s-au comportat pe tot parcursul activităților.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Nr Crt.	EVENIMENTUL DIDACTIC	CONTINUTUL ȘTIINȚIFIC	METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE	MODALITĂȚI DE EVALUARE
1.	Moment organizatoric	Asigurarea unor condiții optime pentru desfășurarea activității: -aerisirea sălii de grupă; -aranjarea măsuțelor pe centre și a scăunelilor în semicerc; -pregătirea materialului didactic necesar activității. Organizarea colectivului de copii .		

		Copiii intră în sala de grupă în mod organizat , iau loc în semicerc pe pernțe. Se realizează „ <i>Întâlnirea de dimineață</i> ”.		
2.	Captarea atenției 	Se realizează prin descoperirea personajului surpriză- „ <i>Bunicuța Ana și lada ei de zestre</i> „ care le spune copiilor că este foarte tristă deoarece i-au dispărut multe lucruri din lada ei de zestre și îi roagă pe copii să o ajute să își umple din nou lada cu obiectele pe care le va cere să le facă pe parcursul întregii zile iar dacă vor fi cuminți și harnici și vor lucra frumos are multe surprise pentru ei.	Conversația	Observarea comportamentu-lui copiilor
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor 	Se anunță tema propusă. Copiii sunt invitați să o ajute pe bunicuță să își recupereze toate obiectele care i-au dispărut din lada ei de zestre și să decoreze căni cu modele populare,ei vor decora ulciorul cu semne grafice, vor confecționa coliere tricolore,vor observa „Portul popular al bunicii„ vor picta iuțele de pânză și îi vor reaminti bunicii jocurile din copilăria ei jucându-se„ <i>Hora din satul bunicii</i> „ și „ <i>Eu văd cu ochelarii bunicuței</i> ... „ .	Conversația	
4.	Reactualizarea cunoștințelor și deprinderilor învățate anterior	Se face printr-o scurtă conversație despre țara noastră,România, despre culorile steagului țării noastre cât și despre numele nostru ca popor.	Conversația	Aprecieri verbale
5.	Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	Intuirea centrelor de lucru și realizarea sarcinilor cerute la fiecare sector:		

		Prin tranziția: „Dacă vessel se trăiește” fiecare copil se așază la centrul de lucru conform preferințelor. Artă: „Căni pentru bunica” -lipre; Joc de masă: „Coliere tricolore pentru bunicuța” -înșirare; Biblioteca: „Ulciorul bunicii” - antrenament grafic. Se vor intui materialele și se vor explica pe rând sarcinile de lucru de la fiecare centru de interes. Fiecare grupă de copii va duce la îndeplinire sarcinile primite, respectând indicațiile date. În timp ce copiii lucrează, se oferă îndrumări și ajutor acolo unde este nevoie. Se fac aprecieri privind modul de lucru și comportamentul copiilor pe parcursul activității, se vor expune și evalua lucrările și se vor oferi recompense pentru efortul depus, recompense care vor consta în panglici tricolore legate sub formă de brățări cu fundiță, colorate în culorile steagului României (roșu, galben, albastru). Prin tranziția „Bat din palme!” se va trece la activitatea pe domenii experientiale DȘ + DEC „Lada de zestre a bunicii,, (observare + pictură). Expunerea propriu-zisă „Portul popular al bunicii”. <i>Introducerea în activitatea de observare.</i> În scopul creării unei atmosfere prielnice începerii activității, se va prezenta copiilor sub formă de surpriză portul popular care va trezi astfel interesul și va capta atenția copiilor pentru activitate. <i>Observarea liberă.</i> Educatoarea va preciza numele obiectului expus „Portul popular al bunicii,, și realizează fixarea titlului activității cu ajutorul unor copii nominalizați.	Explicația Metoda Explicația Obsevația Turul galeriei Observația Conversația Explicația	Obsevarea sistematică a comportamentu-lui copiilor Aprecieri verbale Încurajări Aprecieri verbal
--	--	--	--	---

		<i>Observarea dirijată .</i> Copiii vor fi dirijați să observe obiectul expus care va fi prezentat de către educatoare folosind un limbaj clar,concret,exemplificând în detaliu fiecare parte a obiectului prezentat,tonalitatea vocii fiind una adecvată , pentru a trezi emoții și pentru a asigura motivația învățării, explicând eventualele cuvinte necunoscute, conform planului de expunere: * „-Portul popular al bunicii este compus din:năframă ori batic,din cămașă sau ie,cojoc sau ilic,poale sau fusta,zadie sau șorț și nu în ultimul rând opincile care reprezentau încălțăminte a oamenilor de demult.” Pe parcursul prezentării, educatoarea manuieste în parte, fiecare obiect vestimentar care compune portul popular expus spre observare.	Povestirea	
--	--	---	-------------------	--

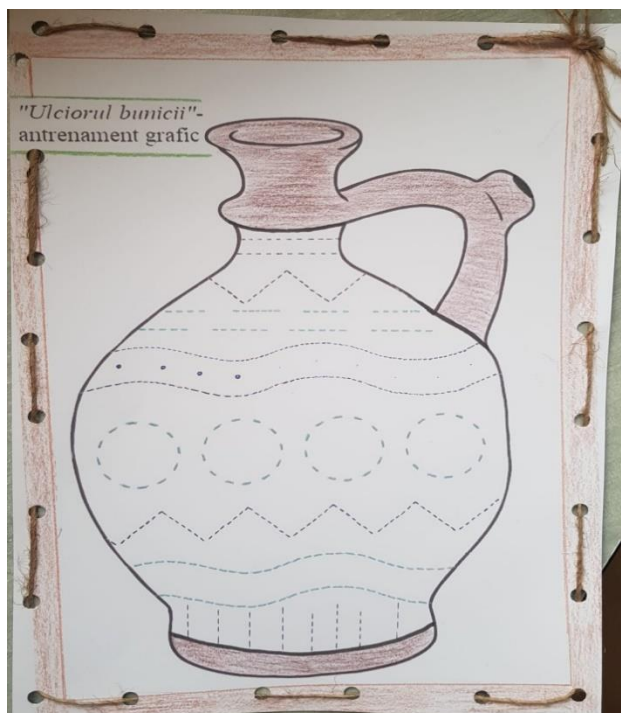
6.	Obținerea performanței 	Bunicuța Ana le cere copiilor să realizeze pentru ea iuțe, pictându-le după modelul dat și după indicațiile educatoarei folosind cele trei culori ale brățărilor primite recompensă (roșu, galben și albastru). Educatoarea va coordona munca preșcolarilor, conform etapelor de desfășurare a activității artistico-plastice.	Conversația Demonstratia Munca pe grupe	Observarea comportamentului copiilor Încurajări Aprecieri verbale
7.	Asigurarea retenției și a transferului 	Utilizând metoda RAI (răspunde, aruncă, interoghează), cu ajutorul unei mingi, copiii vor fi solicitați de educatoare, ca printr-un joc, să răspundă unor întrebări cu privire la activitatea desfășurată: „Despre ce v-am vorbit azi?,” „Ce purtau bunicuțele pe cap?,” „Cum se mai numește cămașa bunicii?,” „Cum se numeau papucii bunicii?,” „Cum i se mai spunea la șorț?,” Drept mulțumire pentru munca depusă , <i>Bunicuța Ana</i> îi invită pe copiii să se joace jocurile pe care le juca ea când era copil -<i>jocul de mișcare cu text și cânt</i>: „<i>Hora din satul bunicii!</i>,” Se va face un cerc mare, toți copiii se vor ține de mână și se vor deplasa, numărând, doi pași în față, doi pași înapoi mișcându-se în ritmul melodiei „<i>Jocul românesc</i>,” Se vor explica regulile de joc și se va realiza jocul de probă, oferindu-se explicații suplimentare dacă este cazul. <i>Al doilea joc- jocul liniștitor „Eu văd cu ochelarii bunicuței.....,”</i>	Conversația Metoda RAI Exercițiul Problematizarea Conversația Explicația Jocul	Observarea comportamentului copiilor Încurajări

	 	Se așază toți copiii în cerc, stand turcește. Educatoarea are în mână o pereche de ochelari pe care îi va pune la ochi și va zice: <i>-Eu văd cu ochelarii bunicii... (vor descrie un obiect pe care îl observă în jurul lor enumerând două-trei caracteristici ale acestuia)</i> iar copiii vor încerca să ghicească ce a văzut educatoarea cu ochelarii. Copilul care ghicește primul va primi ochelarii și va repeta jocul până când toți copiii vor participa la joc în mod direct. Se vor explica regulile de joc și se va realiza jocul de probă, oferindu-se explicații suplimentare dacă este cazul.	Explicația Jocul	
8.	Evaluarea activității 	Se vor face aprecieri individuale și colective asupra copiilor pe durata întregii activități integrate. Copiii vor fi răsplătiți pentru munca depusă pe parcursul întregii zile, cu medalioane având modele populare specifice portului popular românesc și colorate în culorile tricolorului României.	Conversația	Aprecieri verbale Recompensare
9.	Încheierea activității	Bunicuța Ana își ia rămas bun de la copii iar după ce le împarte recompense, preșcolarii ies din sala de grupă în mod organizat.	Conversația	Aprecieri globale

Anexe

ALA 1 -

Centrul tematic –BIBLIOTECĂ

Centrul tematic – ARTĂ

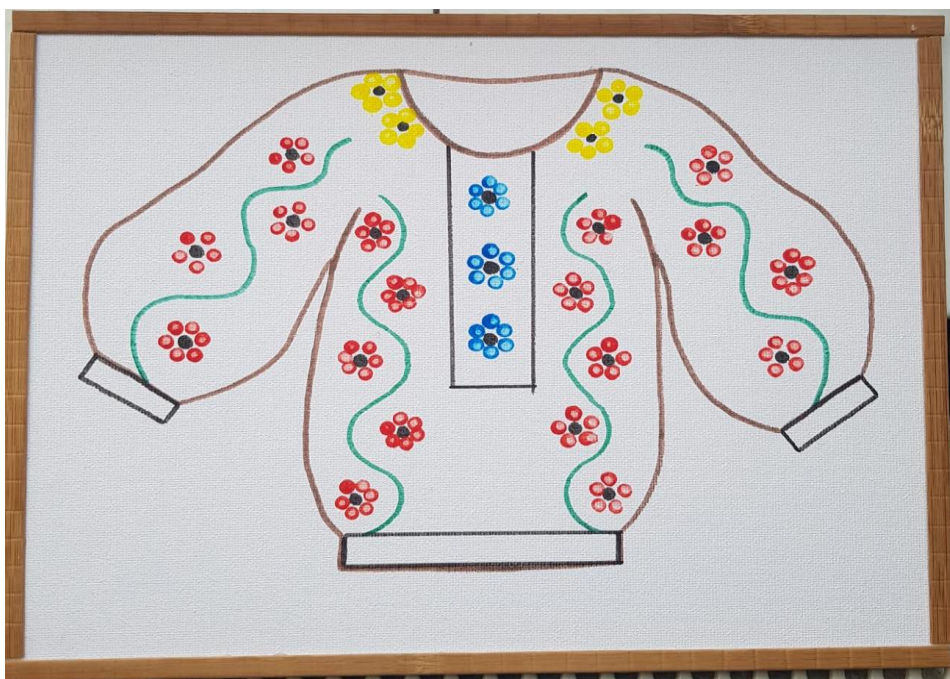

Centrul ȘTIINȚĂ

DEC -

PICTURĂ

Nume preșcolar.....

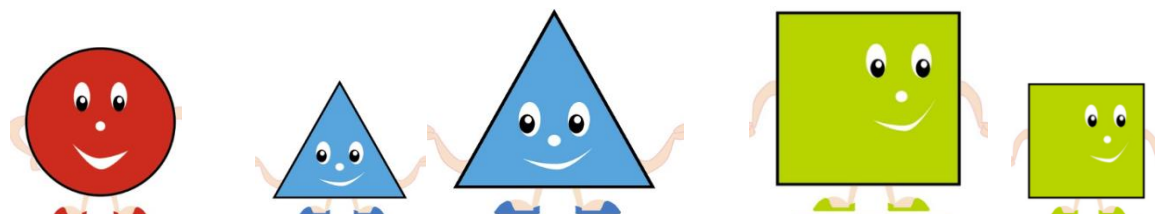
Data.....

Fișă de evaluare inițială – *Activitate matematică*

- grupa mare –

Denumește formele geometrice de mai jos. Încercuiește triunghiul mai mare și taie cu o linie pătratul mai mic!

Numără jucăriile din fiecare mulțime apoi unește mulțimea, printr-o linie, cu cifra care îi corespunde!

5

3

1

Completează șirul următor cu numerele care lipsesc.

2

4

5

PROIECT DIDACTIC

Prof. Jurj Mariana Diana
Liceul Tehnologic Nr. 1 Popești, Bihor

DATA: 13.05.2023

CLASA: a XI-a D (profesională)

PROFIL: Sudor/ Electromecanic

OBIECTUL: Limba și literatura română

SUBIECTUL: Neologismelor

TIPUL LECȚIEI: mixtă

DURATA: 50 minute

COMPETENȚA GENERALĂ:

1.Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în receptarea și în producerea mesajelor în diferite situații de comunicare.

COMPETENȚA SPECIFICĂ:

1.5. Utilizarea, în exprimarea proprie, a normelor ortografice, ortoepice, de punctuație, morfosintactice și folosirea adecvată a unităților lexico-semantică, compatibile cu situația de comunicare;

COMPETENȚE DERIVATE:

- să definească noțiunea „neologism”;
- să exemplifice neologisme din diferite domenii (sport, informatică, tehnică)
- să scrie și să pronunțe corect neologismele;
- să precizeze sensul unor neologisme împrumutate din limba engleză utilizate frecvent în mass-media;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee: conversația euristică, jocul didactic, exercițiul, explicația, exercițiul, demonstrația, problematizarea, expunerea, audiția;

Forme de organizare: activitate frontală, activitate individuală,

Miloace de învățământ: caiete, flipchart, marker, pixuri, laptop, videoproiector, fișe de lucru;

Forme de evaluare: orală, observarea sistematică a elevilor, analiza răspunsurilor,

Resurse: capacitățile de învățare și cunoștințele anterioare ale elevilor despre neologisme și despre termeni din limba engleză;

BIBLIOGRAFIE

*** *Dicționarul ortografic, ortoepic și morfologic al limbii române*, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Univers Enciclopedic, București, 2022.

Marin, M. *Dicționar de neologisme*, Editura All, 2005.

Constantin Parfene, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Editura Polirom, 1999, Iași.

Programa școlară pentru clasa a XI-a, Limba și literatura română, Școala de Arte și Meserii, București, 2004;

Manual Limba și literatura română pentru clasa a XI-a, Editura All, 2014.

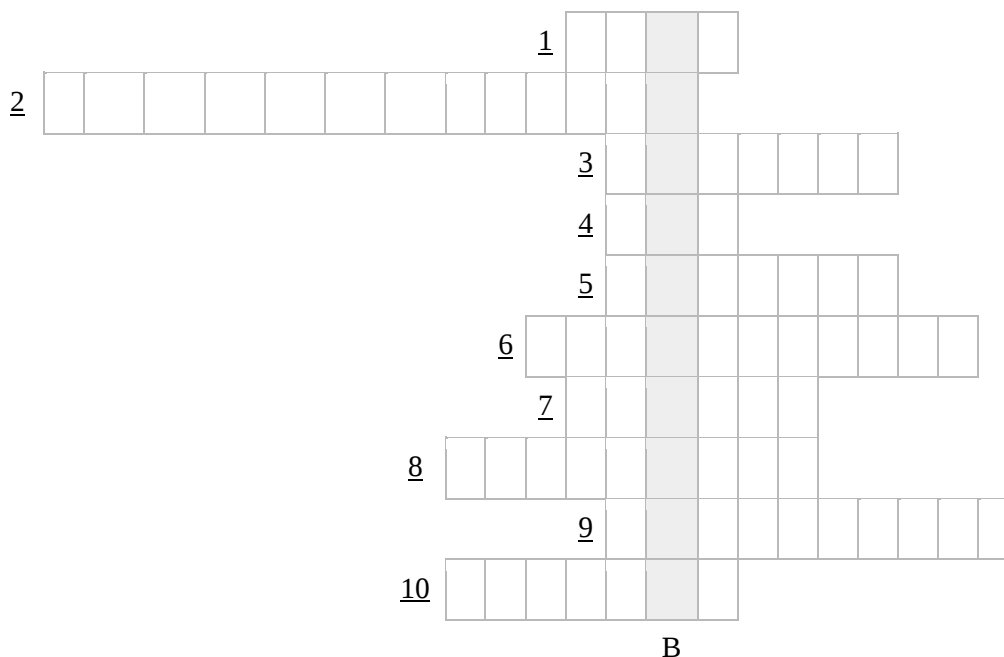
SCENARIUL DIDACTIC

Nr. crt.	Etaplele lecției	Conținutul învățării	Strategia didactică			Evaluare
			<i>Metode și procedee</i>	<i>Mijloace de învăță-mânt</i>	<i>Forma de organizare</i>	
1.	Moment organizatoric (1 min.)	Se asigură condițiile necesare desfășurării optime a activității: asigurarea liniștii, notarea absențelor, pregătirea materialului didactic.	Conversația		Activitate frontală	Observarea sistematică
2.	Captarea atenției (10 min.)	Elevii sunt rugați să completeze rebusul (Anexa 1). Profesorul precizează că soluția rebusului este titlul lecției. Elevii vor obține pe verticală cuvântul NEOLOGISME.	Conversația	Fișă de lucru, pixuri, flipchart, marker,	Activitate frontală	Orală Analiza răspunsurilor
3.	Reactualizarea cunoștințelor anterioare (3 min.)	Se reactualizează cunoștințele. Se poartă o scurtă discuție despre împrumuturi. Profesorul le reamintește că au studiat la începutul anului școlar despre împrumuturi vechi și noi. Se oprește la împrumuturile noi (neologisme).	Conversația Euristica		Activitate frontală	Chestionarea orală
4.	Enunțarea temei și a obiectivelor (1 min.)	Profesorul anunță elevilor titlul lecției și prezintă succint obiectivele vizate.	Expunerea		Activitate frontală	Observarea sistematică

5	Dirijarea învățării (25 min.)	Profesorul îi roagă pe elevi să asculte cântecul <i>Americanofonia</i> al trupei Taxi și să noteze cât mai multe neologisme auzite. Profesorul discută cu elevii neologismele pe care le-au recunoscut în timp ce au ascultat melodia. Se scrie o definiție a neologismele la tablă: <i>Neologismele sunt cuvinte împrumutate recent din alte limbi</i>. Neologismele din limba română actuală au pătruns mai ales după 1830, când împrumuturile s-au făcut mai ales din franceză și, indirect, din latina savantă medievală. Se menționează că în ultimele decenii cele mai multe neologisme provin din limba engleză. Există aproximativ 50 000 de neologisme în limba română, iar începând cu anul acesta DOOM3 a introdus încă 3600 de cuvinte noi în limbă. Profesorul scrie câteva exemple de neologisme și solicită elevilor să dea exemple de cuvinte care au fost împrumutate din diferite limbi. Se precizează că articolul hotărât se atașează fără cratimă atunci când cuvântul se termină într-o literă din alfabetul limbii române pronunțat ca în limba română(boardul, clickul), dar se folosește cratima atunci când sfârșitul cuvântului prezintă deosebiri între scriere și pronunțare (mouse-ul, blue-ul). Se dă ca activitate independentă / individuală rezolvarea unei fișe de lucru (Anexa 2).	Conversația Euristică Expunerea Explicația Problematizare a Exercițiul	Caiete Laptop, Videoproiect or Tablă	Activitate frontală Activitate individuală	Formativă, continuă, orală Analiza răspunsurilor
---	-------------------------------	--	---	--	--	--

6	Obținerea performanței și asigurarea feed-back-ului (10 min.)	Se discută fiecare exercițiu în parte de pe fișa de lucru și se fac observațiile necesare.	Explicația Conversația	Fișe de lucru	Activitate individuală	Orală, Analiza răspunsurilor
		Se apreciază modul în care au rezolvat sarcinile primite, se notează 5-6 elevi și se trec notele în catalog și în caietele elevilor.	Conversația	Catalogul Caietele de elev	Activitate frontală	Formativă, Orală
7	Realizarea retenției și a transferului (1 min.)	Elevii vor primi ca temă pentru acasă o compunere în care să utilizeze 10 neologisme.	Explicația	Portofoliul	Activitate frontală	Observarea sistematică

Anexa 1

1. Cine a scris romanul „Ion”?
2. Poezia „Testament” este scrisă de...
3. Autorul poeziei „Plumb” este...
4. Poezia Eu nu strivesc corola de minuni a lumii este scrisă de poetul...
5. Antonimul cuvântului sărac
6. Ziua iubirii la români se numește..
7. Sinonim al cuvântului supărat.
8. Simbol al primăverii care se oferă de 1 martie
9. Cel mai mare poet român este...
10. Cine a scris *Enigma Otiliei*?

Anexa 2

Fișă de lucru

1. Unește fiecare neologism cu definiția corespunzătoare:
 Live „discuție în direct într-o emisiune radio/tv ”
 Talk-show „gardă personală, escortă”
 Bodyguard „în direct ”
2. Completează enunțurile date cu neologismele potrivite din lista dată:
Prompter, fitness, live,
 El lucrează la o sală deca instructor.
 Crainicul citește știrile de pe
 Emisiunea este transmisă
3. Ortografiază următoarele neologisme scrise aici așa cum se pronunță:
 biznes =..... uichend=.....

sprei = dizain =
hobi = gip =
pița = fastfud =

4. Dați exemplu de cinci neologisme din domeniul tehnologic:

5. Subliniază în textul de mai jos cuvinte care crezi ca sunt împrumutate din limba engleză:

Cu T-shirturi roșiatice și sneakerși verzui, am plecat în weekend să jucăm volei. Sora mea, fiindcă iubește jazzul, a mers cu prietenele ei în oraș unde concerta o vedetă. A luat cu ea aparatul foto digital și suportul ca să își facă selfie.

6. Scrie forma articulată (cu articol hotărât) a neologismelor:

e-mail.....
site.....
workshop.....
slide.....
weekend.....
link.....
selfie.....
show.....

7. Subliniați forma corectă a neologismelor:

stres /ștres, feminin /femenin, proprietar /propietar, complex /complet, salariu /salar, corigent /corijent, prompt /prompt, escală /excală.

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof.înv.precolar Popescu Mirela
Școala Gimnazială Nr 10, Galați

GRUPA/NIVELUL: Grupa mare

DURATA: 20-25 min

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: “Vietuitoarele Pamantului”

TEMA SĂPTĂMÂNII:” Animale domestice”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: ALA – Activități liber alese

TEMA ACTIVITĂȚII:

Biblioteca – “*Cauta literele ascunse*”.

Arta – “Animale din ograda bunicului”- *colorare*

Construcții – “*Construim adaposturi pentru animale*”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de priceperi și deprinderi.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- Să denumească literele gasite;

O2-Sa numească un cuvânt care începe cu sunetul gasit.

O3- Să coloreze creativ imaginile puse la dispoziție.

O4- Să utilizeze piesele puse la dispoziție pentru a obține adaposturi pentru animale;

METODE ȘI PROCEDEE :

-Conversația;

-Explicația;

-Demonstrația;

-Jocul;

-Exercițiul.

FORMA DE ORGANIZARE:

-Frontal;

-Pe grupuri;

-Individual.

FORMA DE EVALUARE:

-Evaluare globală;

-Evaluare individuală;

-Observarea comportamentului.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC :

- *Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3-6/7ani*, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, 2008, București;

ETAPELE ACTIVITAȚII	OB.	CONȚINUTUL ACTIVITAȚII	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
			METODE	
			PROCEDEE	

1. Momentul organizatoric (1 min)		Asigurarea condițiilor optime pentru desfășurarea activităților: pregătirea sălii și a materialului didactic necesar activității, organizarea colectivului de copii în zona în care sunt amenajate centrele de interes prin folosirea jocului imitativ „ <i>Din palmuțe bat clap-clap,/ Din picioare bat trap-trap,/ Noi pe loc ne învârtim/ Și din loc iarăși pornim!</i> ”.	Conversația	Observarea comportamentului
2. Captarea atenției (1 min)		Sunt descoperite materialele puse la dispoziție în cadrul centrelor de interes deschise.	Conversația	Evaluarea globală
3. Reactualizarea cunoștințelor (2 min)		Cadrul didactic întreabă copiii care sunt jocurile lor preferate și ce tipuri de activități au mai desfășurat în cadrul acestor centre (biblioteca, arta, construcții).	Conversația	Evaluare globală
4. Anunțarea temei și a obiectivelor (2 min)		Sunt prezentate sectoarele amenajate, materialul didactic și ce s-ar putea realiza cu acesta și sunt prezentate criteriile de evaluare ale activităților.	Conversația	Evaluare globală
5. Dirijarea învățării (15 min)	O1 O2 O3 O4	Copiii sunt invitați să își aleagă sectorul în care doresc să se joace: Centrul <i>Biblioteca</i> pune la dispoziția copiilor tavi cu graunte unde sunt ascunse literele pe care trebuie să le găsească, să le denumească și să spună un cuvânt care începe cu sunetul găsit. Centrul <i>Arta</i> pune la dispoziția copiilor fișe de colorat cu animale domestice. Centrul <i>Construcții</i> pune la dispoziția copiilor piese de lemn/plastic pentru construirea unor adaposturi pentru animale.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Evaluare globală Evaluare individuală Observarea comportamentului
6. Evaluarea activității (3 min)		Produsele activității sunt expuse și se realizează evaluarea activității copiilor, efortului depus și produselor obținute în urma desfășurării acestora conform criteriilor prezentate.	Conversația	Evaluare globală Evaluare individuală

7. Încheierea activității (1 min)		Cadrul didactic face aprecieri globale asupra participării și implicării în activitățile propuse.	Conversația	Aprecieri globale
---	--	---	-------------	-------------------

PROIECT DE ACTIVITATE
INTEGRATĂ

MIU RALUCA ȘI BURJAN DORINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ‘DRAGA MEA’, SATU MARE

Grupa: Mijlocie „ B”

Tema anuală de studiu: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?,”

Tema săptămânii: „Aripi colorate”

Tema zilei: „Băiețelul cu aripă de fluture”

Tipul de activitate: Predare/Consolidare

Forma de realizare: Activitate integrată

Activități desfășurate pe parcursul zilei:

Activități de dezvoltare personală:

Întâlnirea de dimineață: Salutul, prezența, calendarul naturii, noutatea zilei

Tranziții: „jocul sentimentelor” (joc cu text și cânt) <https://youtu.be/Vt1IyugsR-w>

Activități pe domenii experiențiale:

Domeniul Limbă și Comunicare: „Băiețelul cu aripă de fluture” –prezentare PPT

Domeniul Om și societate: „Fluturile” –decupare și lipire

Jocuri și activități liber alese:

Artă : “Când sunteți supărați/triști” –desen liber

Alfabetizare :-Consolidare „Băiețelul cu aripă de fluture”

Construcții: “Căsuța prieteniei”

Jocuri și activități liber alese 2

Valsul fluturilor ; <https://youtu.be/9wNvhVxSMck>

Dimensiuni ale dezvoltării:

Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;

Autocontrol și expresivitate emoțională;

Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;

Activare și manifestare a potențialului creativ;

Mesaje orale în diverse situații de comunicare ;

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;

Comportamente vizate:

Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă;

Exersează cu sprijin, asumarea unor responsabilități specific vârstei, în context variate;

Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzică și practice, în povestiri creative;

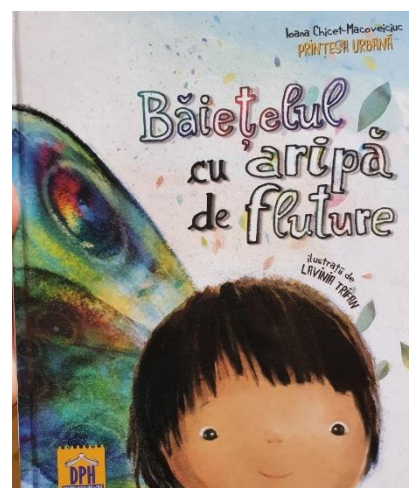
Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii;

Demonstrează familiarizarea cu informații despre culoare;

Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațial înconjurător.

Scopul activității:

Încurajarea exprimării și acceptării sentimentelor de afecțiune și iubire față de ceilalți

Înțelegerea importanței modului cum tratăm oamenii(cu iubire, cu respect, cu bunătate versus răutate-obraznicie)

Obiective operaționale:

Să audieze povestea reținând titlul acesteia și succesiunea evenimentelor
Să exprime verbal momentele principale ale povestirii folosind metode interactive de grup
Să exprime verbal și mimic emoțiile și sentimentele evidențiate în poveste
Să realizeze un desen liber după cerința dată
Să construiască din diferite cuburi căsuța prieteniei
Să utilizeze cunoștințe și deprinderi în contexte noi de joc și învățare.

Strategii didactice:

Metode și procedee: explicația, povestirea, exercițiul, demonstrația, jocul, conversația, cubul cu emoții

Material didactic: laptop, video-proiector, fișele cu fluturi, palete, acuarele, pensule, lipici, foarfece, creioane colorate apă, cântecel, laptop

Forma de organizare: Frontal, pe grupuri mici, individual;

Resurse informaționale:

„Curriculum Pentru Educația Timpurie - 2019”

„Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente și cu care operează Curriculumul pentru Educație Timpurie- 2019”

Boșneag, Maria, „Educație plastică”, Editura Tehno-Art, Petroșani, 2002

Scenariul activității

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. În timpul acestei activități copiii sunt așezați pe pernute în semicerc pentru a putea relaționa în condiții bune.

Salutul zilei : Salut...Azi ma simt...

Prezența se realizează în manieră interactivă prin numărarea băieților prezenți de către un băiețel, iar a fetelor de către o fetiță și centralizarea corespondenței cantității . Fetițele sunt mai multe sau mai puține decât băieții,?Atunci baietii cum sunt?

Atenția copiilor este îndreptată spre **Calendarul Naturii**, care va fi completat prin intermediul jocului ”Prezentăm meteo”. Se vor folosi întrebările:

Dacă ieri a fost... azi în ce zi suntem? Dar mâine?

Care sunt zilele săptămânii?

Cum este vremea afară?

Pe baza acestor întrebări, vom nota informațiile pe panoul cu ”Calendarul Naturii”cu verbalizare și acțiune, în funcție de răspunsul corect.

Captarea atenției se va realiza cu ajutorul unui cub cu emoții. Copii trebuie să rostogolească cubul cu emoții apoi să mimeze emoția aflată deasupra cubului.

Activitatea de grup se va realiza cu ajutorul unei foi de harti pe care o va primi fiecare copil, fiecare trebuie să își deseneze portretul așa cum se simte el în acel moment. Autoportretele se lipesc pe o coală albă de hîrtie apoi se discută, se analizează. Fiecare copil își va lipi portretul lângă ce coleg dorește.

Se trece la prezentarea poveștii în format PPT numită „Băiețelul cu aripă de fluture”.

Motivația zilei:” Încurajarea exprimării și acceptării sentimentelor de afecțiune și iubire față de toți copiii

Tranziție: ”Jocul sentimentelor!” <https://youtu.be/Vt1IyugsR-w>

Copiii descoperă centrele pregătite și sarcinile de lucru și își aleg centrul la care doresc să lucreze.

La Artă: Copiii vor realiza un desen cu tema “Cand sunteți supărați/triști? Cu ajutorul coli albe de hartie și al creioanelor colorate

La Alfabetizare:-Consolidarea se va face pe baza de imagini a povești “Băiețelul cu aripă de future” .

La Construcți: Vor realiza „Căsuța prieteniei” cu ajutorul cuburilor din lemn.

Evaluarea: se va realiza cu o convorbire despre activitățile desfășurate în timpul zilei integrând informațiile obținute legate de sentimentele și emoțiile discutate pe parcursul zilei.

Educatorea va face aprecieri generale și individuale , referitoare la gradul de implicare al copiilor în activități, precum și la comportamentul avut pe parcursul desfășurării acestora.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

EVENIMENT DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1.Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității: -aerisirea sălii de grupă; -pregătirea materialului didactic; -aranjarea mobilierului; -pregătirea climatului socio-afectiv; -intrarea ordonată a copiilor în sala de grupă.	Exercițiul organizatoric	Observarea comportamentului copiilor
2.Întâlnirea de dimineață	Salut se va realiza utilizând formula de salut de Ex: ” Bună dimineața...,cum te simți azi? Bună dimineața ..., ma simt fericită!”Se trece la realizarea prezenței,aceasta desfășurându-se în manieră interactivă, prin numărarea băieților prezenți de către un băiețel, iar a fetițelor de către o fetiță. În continuare atenția copiilor este îndreptată	Frontal	Aprecieri și încurajări pozitive.

	spre calendarul naturiiși se completează cu date referitoare la : ziua în care ne aflăm, a câta zi a săptămânii este, ziua precedentă și ziua care va urma, anotimpul și starea vremii. Activitatea de grup se va realiza cu ajutorul unei foi de harti pe care o va primi fiecare copil, fiecare trebuie să își deseneze portretul așa cum se simte el în acel moment. Autoportretele se lipesc pe o coală albă de hîrtie apoi se discută, se analizează. Fiecare copil își va lipi portretul lângă ce coleg dorește.	Conversația Joc de atenție	Aprecieri și încurajări pozitive.
3.Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza cu ajutorul unui cub cu emoții. Copii trebuie să rostogoleasca cubul cu emotii apoi sa mimeze emotia aflata desupra cubului.Copilul trebuie să spună o întâmplare din viața sa legat de acea emoție.	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
4.Prezentarea noului conținut	Se trece la prezentarea povestii cu ajutorul unui filmuleț realizat în format PPT numită „Băiețelul cu aripă de fluture”. Copiii vor urmări pe videoproiector povestea , apoi vom descoperi mesajul acesteia.	Povestirea	Observarea comportamentului copiilor
5. Anunțarea temei și a obiectivelor	Anunțarea temei coincide, de fapt cu	Conversația	Observarea reacțiilor și impresiilor copiilor

	motivația zilei. Acceptarea tuturor indiferent de problema pe care o are.	Explicația	
6.Dirijarea învățării	În continuare copiii descoperă centrele pregătite având posibilitatea să își aleagă centrul preferat. La Artă. Copiii vor realiza un desen liber cu tema “Cand sunteți supărați/triști? Cu ajutorul coli albe de hartie și al creioanelor colorate Apoi vor decupa părțile component al fluturelui și îl vor asambla La Alfabetizare: Consolidarea povestii pe baza imaginilor. La Construcții vor construi din cubri de lemn “Căsuța prieteniei”	Munca individuală	Observarea comportamentului copiilor Observarea modului de lucru
7.Obținerea performanței	Pe parcursul activității voi coordona direct activitățile de la centrul artă. Voi trece și prin celelalte centre de activitate acordând ajutor la nevoie și făcând aprecieri juste.	Conversația	Observarea comportamentului copiilor și a modului de lucru
8.Evaluarea activității	Voi da preavizul de încetare a lucrului. Evalurea se va realiza cu o convorbire despre activitățile desfășurate în timpul zilei Vom cânta cântecelul: ”Pietenia” Educatorea va face aprecieri generale și individuale , referitoare la gradul de implicare al copiilor în activități,	Conversația	

	precum și la comportamentul avut pe parcursul desfășurării acestora.		Sintetizarea generală a cunoștințelor
--	--	--	---------------------------------------

Băiețelul cu aripă de fluture
Ioana Chicet Macoveiciuc

Într-un oraș mare și aglomerat trăia un băiețel pe nume David. Avea o mamă blândă, un tată simpatic o soră mai mare și un câțel alb.

David nu era ca toți copiii. În locul mâinii drepte, el se născuse cu o aripă de fluture. La început părinții au umblat cu el la mulți doctori, să-l poată vindeca. Au încercat multe tratamente, siropuri, picături, rugăciuni, dar nimic nu a ajutat.

Aripa lui David creștea frumos odată cu el. Părinții se gândeau că băiatului îi va fi greu în viață, fiind altfel decât ceilalți... dar apoi au observat că el este mulțumit cu aripa lui de fluture, așa că l-au lăsat în pace. David a crescut frumos și deștept ca toți copiii. Avea mulți prieteni și era mereu vesel.

Uneori, când alerga repede, aripa i se întindea și David își lua zborul, iar ceilalți copii îl priveau fermecați. Vara, când era foarte cald David bătea din aripi și făcea răcoare pentru prietenii lui. Când vroiau să coloreze, el își întindea aripa și ceilalți copii o desenau pe foi cum puteau ei mai bine.

Noaptea, David nu avea nevoie de o pătură, dormea strâns ghem sub aripa lui diafană și visa că zboară peste parc, peste casa lor, peste orașe și mări și peste păduri cu căprioare cărora le făcea cu mâna.

Copii se uitau urât la el când îl vedeau prima oară. Dar cum David alerga așa de frumos și dădea din aripa lui subțire, se apropiau imediat să-l vadă mai bine, apoi îl întrebau dacă vrea să se joace împreună. Un băiețel mai mare a început să râdă de el arătându-l cu degetul:

- ha, ha, ia uite, copilul ăsta n-are mână. Ce ai făcut puștiulică, ți-a mâncat câțelul mâna și ai lipit în locul ei o aripă de fluture din hârtie?

David i-a arătat aripa lui.

Așa m-am născut eu, noaptea eu pot zbura peste mări și țări...

Băiatul îl ascultă cu multă curiozitate.

- Dacă vrei putem să ne jucăm împreună, eu am mulți prieteni îi spuse David.

Într-o seară i s-a așezat un fluture pe mână. Era un fluture diferit în locul aripii drepte avea o mână mică de om. David l-a privit mirat o secundă, apoi a zâmbit.

- Tu visezi noaptea că te plimbi prin iarbă, nu-i așa?

- Așa e, David. Ai vrea să zburăm acum și să ne plimbăm prin iarbă?

Au zburat și s-au distrat împreună.

- David, cu toții ne naștem diferiți într-un fel sau altul, i-a spus fluturele. Unii dintre noi au o aripă în loc de mână, sau invers. Alții nu știu să-și facă prieteni, alții nu pot să vorbească, unii nu știu să râdă. Noi trebuie să le privim cu drag pe toate, pentru că din toate învățăm să creștem mari.

”CĂLĂTORIE PRIN ANOTIMPURI”

Prof. învă. preșc. Ghengeaua Daniela
Grădinița cu program prelungit ”Mugurel”, Constanța

PROIECT DIDACTIC

DATA: 06.06.2023

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița P.P. ”Mugurel”, Constanța

NIVELUL: I (3-5 ani)

GRUPĂ: Mijlocie ”Ciupercuțe”

PROPUNĂTOR: Prof. Înv. Preșc. Ghengeaua Daniela

TEMA ANUALĂ: ”Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: ”Anotimpuri preferate, de copii sunt iubite toate”

TEMA ACTIVITĂȚII: ”Călătorie prin anotimpuri”

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități liber alese

MIJLOC DE REALIZARE: activități pe centre de interes

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea deprinderilor de lucru și a abilităților practice.

FORMA DE ORGANIZARE: individual, pe grupe, în perechi.

DURATA ACIVITĂȚII: 20-25 minute

SCOP: Evaluarea cunoștințelor preșcolarilor despre anotimpuri ca element al mediului înconjurător, verificarea capacității de aplicare a acestor cunoștințe în contexte variate și exersarea abilităților artistico-plastice.

1. ARTĂ

TEMA: ”Coșul anotimpurilor”

Mijloc de realizare: modelaj

Dimensiuni ale dezvoltării:

Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familială.

Comportamente vizate:

- 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.
- 2.2. Explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite când se joacă.

Obiective operaționale:

- O1- să identifice materialele de lucru primite;
- O2- să utilizeze corect tehnici de lucru învățate (modelaj);
- O3- să combine în mod creativ materialele puse la dispoziție.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: observația, explicația, demonstrația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: plastilină, planșete, coșulețe, sucitoare, decupatoare.

2. JOC DE MASĂ

TEMA: "Sortează și fluturașul Nectărel colorează" – sortare materiale specifice anotimpurilor

Mijloc de realizare: sortare de elemente după culoare, formă, mărime, anotimp.

Dimensiuni ale dezvoltării:

Reprezentări matematice elementare, pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate:

- 2.5. Identifică, cu sprijin, categorii de obiecte, ființe și le grupează după un criteriu.

Obiective operaționale:

- O1- Să grupeze materialele în funcție de formă, mărime și culoare;
- O2 - Să denumească elementele specifice anotimpurilor;
- O3 - Să-și dezvolte coordonarea oculo-motorie și musculatura fină a mâinii.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: observația, explicația, demonstrația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: siluetă fluture, castane, paste colorate, pietre colorate, licheni, pom-pom alb, găleți/cutii/ coșulețe, cufăr.

3. ȘTIINȚĂ:

TEMA: "Cercetași prin anotimpuri"

Mijloc de realizare: identificare și selectare de elemente specifice fiecărui anotimp.

Dimensiuni ale dezvoltării:

Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

Comportamente vizate:

- 2.5. Identifică, cu sprijin, categorii de obiecte, ființe și le grupează după un criteriu;
- 3.1. Sesizează detalii sau diferențe între obiecte, ființe, fenomene de care sunt interesați, atunci când le examinează.

Obiective operaționale:

- O1- Să identifice elementele specifice fiecărui anotimp, în terariu;
- O2 - Să mănuiască corect materialele puse la dispoziție;

O3 - Să denumească elementele identificate;

O4- Să-și dezvolte coordonarea oculo-motorie și musculatura fină a mâinii;

O5 - Să bifeze elementele identificate în "Jurnalul de cercetaș".

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: observația, explicația, exercițiul.

Mijloace de învățământ: terariu cu pământ, pietre, rondele lemn, iarbă, licheni, lac din orez, insecte, iarbă, flori, om de zăpadă, fulgi, vată, sanie, frunze, ghinde, alune, dovleac, cireșe, copac, crengi uscate, veveriță, lupe, "Jurnal de cercetaș", creioane.

Obiectiv afectiv:

Să exprime trăiri afective proprii specifice activității zilei.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- ✓ ***MECT, Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2019;
- ✓ Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie, 2019
- ✓ Scriosare metodică pentru anul școlar 2022-2023;
- ✓ Ștefania Antonovici, Paula Neațu, Jocuri și activități liber alese, Editura Aramis, 2008.
- ✓ <https://www.mapleplanners.com/spring-backyard-scavenger-hunt>
- ✓ www.pinterest.com.

DESFAȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. Crt.	Etaplele activității	Conținutul științific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric	Asigurarea unui climat psiho-afectiv adecvat desfășurării optime a activității ce implică: aerisirea sălii de grupă; aranjarea mobilierului; pregatirea materialelor didactice. Se urmărește intrarea ordonată a copiilor și așezarea corectă, în formă de semicerc În sala de grupă, pe trei măsuțe vor fi aranjate materialele pentru activitatea pe centre.	Conversația		Frontal	Deprinderea de a se pregăti pentru activitate, de a-și ocupa locul, de a se liniști.
2.	Captarea și orientarea atenției	Îmi încep activitatea prin a mă prezenta și a enunța ceea ce o vom desfășura împreună. Apelul la curiozitatea copiilor, orientarea și concentrarea atenției se realizează prin elementul surpriză – ”Săculețul cu surprize”. Se orientează atenția copiilor către sacul din sala de grupă. Voi scoate pe rând parte din elementele ce vor fi folosite la centrele de interes, organizate la măsuțe.	Conversația Observația	Săculeț cu surprize	Frontal	Observarea comportamentului inițial al copiilor
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Se prezintă copiilor tema și obiectivele activității sub forma unei invitații de a se juca și de a îndeplini sarcinile de la fiecare centru. <i>”Astăzi veți fi călători prin anotimpuri și împreună ne vom aminti tot ce-ați învățat despre cele patru surori ale Bătrânului An.”</i>	Conversația Explicația	Săculeț cu surprize	Frontal	Interesul copiilor
4.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Se propune copiilor să se așeze la centrul care le-a stârnit interesul, cu mențiunea că după terminarea	Conversația			

		sarcinii, fiecare copil are posibilitatea să treacă și la celelalte centre deschise. Vom vizita fiecare centru și le voi explica sarcinile de lucru dar și modul de realizare al acestora. La centrul ARTĂ, pentru <i>”Coșul anotimpurilor”</i>, copiii vor modela sau vor decupa din plastilină, elementul simbol al anotimpului preferat (iarna – om de zăpadă, primăvara – ghiocel, vara – cireșe/căpșună, toamna – ciupercuță/frunză maro. La centrul JOC DE MASĂ, în cadrul activității <i>”Sortează și fluturașul Nectărel colorează”</i> copiii vor grupa materialele din cufăr (castane, pom-pom alb, pom-pom colorat, paste colorate, pietre galbene, licheni) în funcție de formă, mărime și culoare pentru a-i da culoare fluturașului Nectărel. La centrul ȘTIINȚĂ, copiii vor fi <i>”Cercetași prin anotimpuri”</i>. Vor cerceta cu ajutorul lupei terariul și vor identifica elemente reprezentative pentru fiecare din cele patru anotimpuri. Elementele descoperite vor fi denumite. Toate elementele identificate vor fi bifate în ”Jurnalul de cercetaș”. Voi supraveghea activitatea pe centre și voi da indicații suplimentare, dacă este cazul. Se va urmări îndeplinirea obiectivelor și gradul de participare al fiecarui copil.	Explicatia Demonstrația Exercițiul	Plastilină, Planșete, Decupatoare, Sucitor Fluturile Nectărel Cufăr cu castane, pom-pom alb, paste colorate, licheni, coșulețe. Terariu, lupe, Jurnal de cercetaș, creioane.	Individual Grupe	Analiza activităților copiilor Gradul de implicare al copiilor Observarea copiilor la fiecare centru în parte.
5.	Obținerea performanței	Fiecare copil va lucra prin rotație la fiecare centru, verbalizând acțiunile pe care le desfășoară.	Observarea dirijată		Individual	Rezolvarea corectă a sarcinilor

6.	Evaluarea	La sfarsitul activitatii, copiii vor verbaliza ceea ce au realizat. Se vor face aprecieri colective pentru fiecare centru în parte.	Conversația		Frontal	Îndeplinirea sarcinilor
7.	Încheierea activității	Voi face aprecieri stimulative pentru fiecare centru în parte și pentru toți copiii. Voi oferi recompense.	Conversația	Recompense	Frontal	Aprecieri verbale

ANEXA 1

NUME:

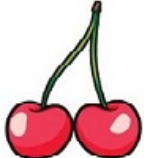
DATA: 06.06.2023

JURNAL DE CERCETAS

CAUTĂ ȘI DENUMEȘTE FIECARE ELEMENT ÎN TERARIU.
BIFEAZĂ-L DUPĂ CE L-AI IDENTIFICAT, ÎN JURNAL.

☐		☐		☐	
	ȚĂRGĂRIȚĂ		FLOARE DE MAC		SANIE
☐		☐		☐	
	FLUTURE		ALBINĂ		DOVLEAC
☐		☐		☐	
	COPAC ÎNFRUNZIT		VEVERIȚĂ		FULG DE ZĂPADĂ
☐		☐		☐	
	OM DE ZĂPADĂ		PIETRE		CRENGI USCATE
☐		☐		☐	
	GHIOCEI		CIREȘE		GHINDĂ

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ
(inclus RED)

Prof. JAKAB AURELIA MIHAELA
CSEI NR.1, BISTRIȚA

Clasa: a VIII-a

Arie curriculară: Matematică și Științe ale Naturii

Disciplina: Științe ale Naturii

Subiectul: Organele de simț

Tipul activității: Reactualizare de cunoștințe

Obiectiv fundamental: Recunoșterea organelor de simț

Obiective operationale:

O1: să recunoască organele de simț ale corpului omenesc și cele 5 simțuri

O2: să descrie sumar organele de simț

O3: să realizeze corespondența logică dintre simț și organele de simț cu ajutorul cărora este perceput

Strategii didactice:

- a. Metode și procedee: conversația, explicația, jocul didactic, problematizarea, metoda ciorchinelui, descrierea, joc interactiv (RED)
- b. Forme de organizare a activității: frontal, individual
- c. Resurse
 - materiale: planșe, banana, măr, sare, zahăr, eșarfă, parfum, lămâie, tablete
 - umane: 10 copii
 - temporale: 45 minute
 - bibliografice: **www.didactica.ro**
<https://wordwall.net/ro/resource/11059829/organele-de-sim%c8%9b>

Secvențele lecției	Ob. Operat	Conținutul lecției	Strategia didactică			Observații
			METODE	MIJLOACE	FORME DE ORG.	
<i>Moment organizatoric</i>		Se asigură condițiile necesare pentru buna desfășurare a activității. Pregatesc materialele necesare.	Conversația		frontal	
<i>Captarea atenției</i>	O1	Începem lecția cu un joc. Se leagă la ochi un copil cu o eșarfă și i se cere să ghicească (cu ajutorul simțurilor) ce i-am dat în mână.	Conversația Jocul didactic	Eșarfă Banană	frontal, individual	
<i>Anunțarea lecției și a ob.</i>		Se anunță titlul lecției Recapitulare - <i>Organele de simț</i> și li se explică elevilor ce trebuie să rețină până la sfârșitul orei. Scriem titlul lecției pe tablă.	Conversația Explicația		frontal	
<i>Reactualizarea cun. anterioare</i>		Rog elevii să privească la tablă unde este desenat un ciorchine, iar în centrul lui este scris cuvântul corpul uman și îi rog pe baza cunoștințelor însușite anterior să spună părțile componente ale corpului uman (<i>ochi, cap, urechi,</i>	Conversația Explicația Problematizarea	Tabla Planșă corpul uman	frontal, individual	

		umeri, brațe, mâini, picior, degete, genunchi, gură)				
Prezentarea noului conținut	O1 O2 O3	Om, pe lângă organele interne fără de care nu ar putea supraviețui are însă nevoie să și perceapă lucrurile, schimbările din mediul înconjurător, să le simtă, de aceea corpul uman a fost înzestrat și cu o altă categorie de organe care datorită rolului pe care-l au, acela de a simți, -se numesc organe de simț. Cu ajutorul eșarfei, ne vom juca jocul Ghici ce am în mână. Ochii. Alegem un elev, îl legăm la ochi și îl rugăm să ghicească ce i-am arătat. (De ce nu a putut să recunoască? Pentru că era legat la ochi și nu l-a văzut). Ochii reprezintă un organ de simț cu ajutorul căruia observ forma lucrurilor, culoarea, mărimea, mișcarea, iar vederea mă ajută la estimarea distanțelor, văzul fiind simțul corespunzător ochiului. Se arată elevilor planșe. Nasul. Alegem un elev, îl legăm la ochi și îi dăm să miroasă un parfum. (Cu ce ai simțit acest miros? – Nasul). Nasul este un	Conversația Explicația Jocul didactic Problematizarea	Eșarfă Măr Parfum Planșe cu organele de simț Zahăr Sare Lămâie	frontal, individual	

		<i>organ de simț cu care putem depista mirosurile plăcute, neplăcute, înțepătoare, omul având posibilitatea să depisteze până la 3000 de mirosuri diferite, simțul corespunzător nasului fiind mirosul.</i> Limba. Alegem un elev, îl legăm la ochi și îi oferim să guste zahăr. <i>(Ce ți-am dat să guști?- Zahăr. Ce gust are zahărul?). Se dă altui elev să guste sare. (Ce ți/am dat să guști?-Sare. Ce gust are sarea?-sărat. Ce organ te-a ajutat să detectezi acest gust? – Limba).</i> Limba este organul care ne ajută la depistarea gustului sărat, dulce, acrișor, amar, acru, iute al unor alimente, gustul fiind simțul corespunzător limbii. <i>Se oferă altui elev să guste din lămâie și să identifice gustul acesteia. (acru)</i> Urechea. Producem un zgomot și întrebăm cu ce organ au auzit acest sunet. Urechea este un alt organ de simț cu ajutorul căruia auzim sunete de diferite intensități, zgomote produse în mediul înconjurător,				
--	--	--	--	--	--	--

		auzul fiind simțul urechii care ne ajută să ne orientăm în spațiu. Pielea. Rugăm un elev să pună mâna pe calorifer pentru a ne spune dacă este rece sau cald. (Cu ce organ ai simțit?-Pielea) Pielea este un alt organ de simț care permite recunoașterea însușirilor unor obiecte atinse : rece, fierbinte, cald, ea fiind cea care simte durerea atunci când ne ardem, rănim, înghețăm, cu ajutorul pielii putem pipăi diferite obiecte, pipăitul fiind simțul pielii.				
Realizarea feedback-ului evaluativ	O1 O2 O3	Se oferă fiecarui elev tabletele , se explica scopul jocului, etapele jocului, modul in care trebuie manevrat mausul	Explicatia Conversația Jocul interactiv	Tablete	individual	
Momentul de încheiere		Se fac aprecieri generale și individuale despre comportamentul și participarea la lecție a elevilor.	Conversația			

PROIECT DE ACTIVITATE

Tanasă Ana Maria
Școala Profesională “Sf. Ap.Andrei” Smârdan

Propunător: Tanasă Ana Maria

Data: 08.06.2023

Unitatea școlară: Școala Profesională “Sf. Ap.Andrei” Smârdan

Grupa: Mica Albinuțe (Nivel I)

Tema anuală de studiu:

Tema săptămânii:

Tema activității: “Baloane colorate”

Domeniul experiential: Domeniul om și societate

Categoria de activitate: Activitate practică

Tipul de activitate: Lipire

Scopul activității:

- Consolidarea deprinderii tehnice de a realiza o lucrare prin tehnica lipirii;

Obiective operaționale:

O1- să denumească materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție (șablon, floricele hârtie, lipici);

O2- să realizeze lucrarea utilizand tehnica lipirii;

O3- să aplice corect lipiciul și elementele ce trebuie lipite;

O4- să recunoască culorile.

Strategii didactice:

1. **Metode și procedee didactice:** conversația, explicația, turul galeriei.

2. **Materiale didactice folosite:** lipici, hârtie colorată, plansă albă, șablon clovn.

3. **Forma de organizare:** frontală, individuală.

4. **Durata:** 15-20 minute.

5. **Loc de desfășurare:** sala de grupă.

Bibliografie:

1. https://www.edu.ro/sites/default/files/Curriculum%20ET_2019_aug.pdf
2. “Piramida Cunoașterii” - repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar

SCENARIUL DIDACTIC

Etapale activității	Ob. Op.	Conținutul științific	Strategia didactică			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		Se creează condițiile necesare bunei desfășurări a activității:				

		- amenajarea spațiului de desfășurare a activității; - pregătirea materialului didactic.				
2.Captarea atenției		“Copii, ia uitați-vă la mine! Prietenul meu de la circ, Arlechino, este supărat deoarece i s-au spart baloanele. Eu i-am zis că sunteți copii isteți, cuminiți și talentați. El știe toate aceste lucruri despre voi și mi-a spus că așteaptă cu nerăbdare un cadou din partea voastră. Oare ce surpriză să-i facem noi lui Arlechino?” (copiii dau curs	Conversația Explicația		Frontal	

		propriilor părerii) “Pentru că lui Arlechino îi plac foarte mult baloanele, ca și nouă, de altfel, m-am gândit să îi facem cât mai multe baloane colorate pe care să lipim floricele. Sunteți de acord? Poate așa îi va trece supărarea!”				
3.Anunțarea temei și a obiectivelor		Se precizează copiilor tema activității „Baloane colorate” și se prezintă succint obiectivele care urmează a fi urmărite și care vor fi prezentate pe înțelesul	Conversația Explicația		Frontal	

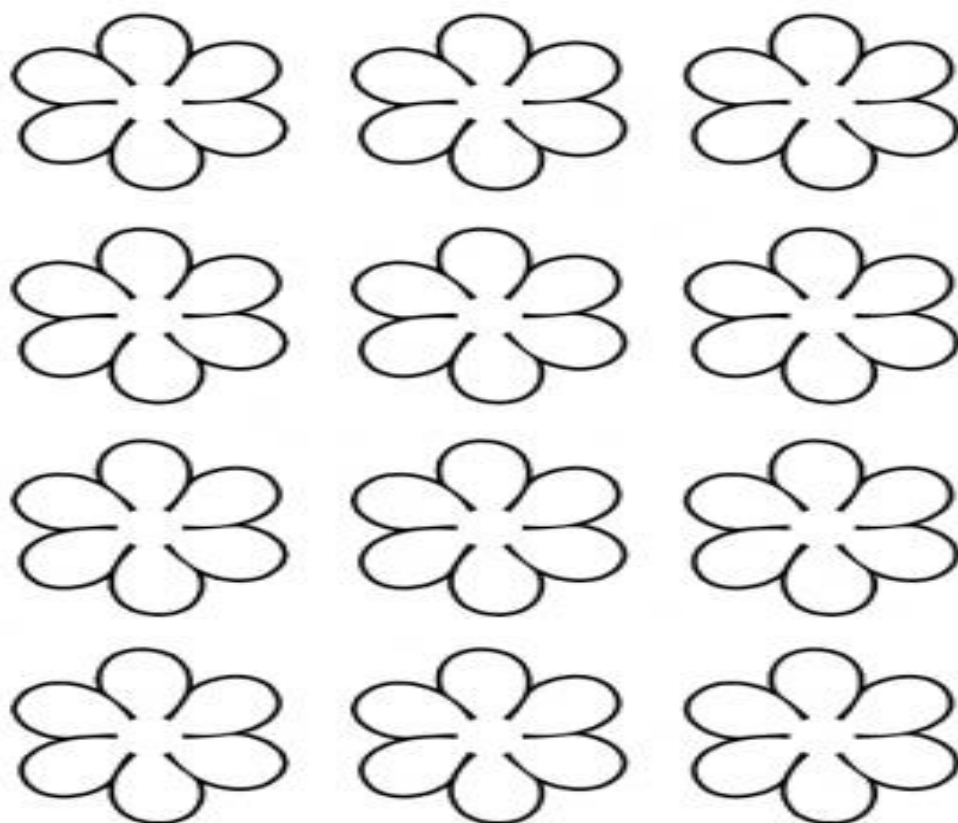
		copiilor: să lipească pe șabloanele primate floricele cu ajutorul lipiciului. “Pentru că atât Arlechino, cât și noi, suntem adevărați iubitori de baloane, propun, ca azi să ornăm baloane colorate cu floricele.”				
4.Dirijarea învățării	O1	Copiii recunosc și denumesc ustensilele de lucru care ne vor ajuta să realizăm baloanele. Educatoarea prezintă planșa model, ce a realizat-o cu ajutorul materialelor	Conversatia Explicatia		Frontal Individual	Aprecieri verbale

	O2	din fața				
	O3	copiilor. Explic și demonstrez copiilor felul în care se realizează activitatea propusă. Se vor folosi cat mai multe culori. Inainte de a trece la lucrul propriu – zis , facem cateva exercitii de incalzire a muschilor mainii. “Mișcăm degetelele Batem, batem palmele Și mișcăm picioarele 1, 2, 3, 4 stăm!” Se trece la efectuarea lucrării sub supravegherea mea , iar celor care au nevoie				

		le acord indicatii.				
5. Obținerea performanței	O4	După finalizarea lucrărilor, se realizează „Turul galeriei”. Se așează lucrările copiilor pe planșă în dreptul clovnului pentru a putea fi analizate. Copiii vor preciza culorile pe care le-au folosit pentru ornarea baloanelor.	Conversația Observația Turul galeriei		Frontal Individual	Analiza produselor Aprecieri verbale
6. Evaluarea performanței		Se fac aprecieri asupra modului de lucru: dacă copiii au lipit în mod corespunzător materialele puse la dispoziție, dacă	Conversația Explicația		Frontal	Analiza produselor Aprecieri verbale

		s-au încadrat în spațiu.				
Încheierea activității		Se fac aprecieri individuale și colective cu privire la prestația copiilor în cadrul activității.	Conversația	Baloane	Frontal Individual	Aprecieri verbale

ANEXE

Copilărie fără violență

Prof. înv.primar Lungu Lucica Elena
Liceul Tehnologic „Nicanor Moroșan,, Pârteștii de Jos

Violența a devenit una dintre marile probleme ale lumii contemporane, care se manifestă chiar și în școală. Încă de la o vârstă fragedă copiii prezintă în comportamentele lor trăsături ale violenței. Părinții cred că aceste lucruri sunt trecătoare și vor dispărea, dar ele se accentuează cu vârsta, dacă nu sunt corectate. Comportamentul violent pe care copiii și adolescenții îl manifestă are rolul de a atrage atenția.

Majoritatea tinerilor vor să fie lideri sau “vedete” chiar și pentru o zi. A califica un fapt ca violent înseamnă, în esență, a emite o judecată de valoare asupra acelui fapt [...] Ceea ce este resimțit ca violență de un elev de la o anumită școală poate trece neobservat în ochii elevilor de la altă școală.

Cele mai frecvente forme de violență între elevi:

- Loviri – agresiune fizică;
- Injurii, jigniri;
- Agresiune non verbală;
- Atitudini ironice, sarcastice;
- Refuzul îndeplinirii sarcinilor;
- Ignorarea mesajelor transmise;
- Indisciplina;
- Absenteismul, fuga de la ore;
- Crizele de furie;
- Vorbirea vulgară,
- Violența față de animale;
- Bătăi;
- Amenințări.

MĂSURI DE PREVENIRE:

- * Respectarea prevederilor regulamentului școlar;
- * Asistență acordată de consilierii școlari atât elevilor cât și părinților;
- * Implicarea și responsabilizarea părinților;
- * Participarea și implicarea elevilor în acțiuni sau proiecte care vizează reducerea cazurilor de violență;
- * Realizarea periodică a unor evaluări psihologice ale elevilor;
- * Inițierea și derularea unor programe de formare a cadrelor didactice privind managementul clasei, rezolvarea de conflicte, dezvoltarea abilităților de comunicare;
- * Prezentarea unor studii de caz referitoare la violența școlară și la modalitățile de soluționare;
- * Organizarea unor întâlniri și discuții cu reprezentanți ai societății civile sau ai comunității; implicarea bisericii;
- * Elaborarea și difuzarea de materiale informative în vederea conștientizării efectelor negative ale violenței;
- * Introducerea în curriculumul la decizia școlii (CDS) a unor teme privind: strategii de rezolvare a conflictelor, promovarea toleranței și cooperării.

INTERVENȚII LA NIVEL INDIVIDUAL:

- ✓ identificarea timpurie a elevilor cu potențial violent;
- ✓ implicarea activă a elevilor cu potențial violent și valorificarea intereselor, aptitudinilor și capacităților elevilor care au comis acte de violență;
- ✓ evitarea centrării exclusiv pe sancțiuni.

INTERVENȚII LA NIVELUL ȘCOLII:

- “Violența” - temă pe agenda întâlnirilor formale ale școlii;

- o cunoaștere mai bună a surselor posibile de violență;
- transformarea regulamentului școlar din instrument formal, în mijloc real de prevenție și intervenție la nivelul școlii;
- programe de informare a elevilor privind modalitățile adecvate de gestionare a unor situații concrete de violență (auto-control, negocierea conflictelor, comunicare, mijloace de auto-apărare).

INTERVENȚII LA NIVEL CURRICULAR:

- dezbaterea și încurajarea exprimării opiniei elevilor;
- valorificarea temelor relevante pentru problematica violenței (drepturile și îndatoririle individului, libertate și normă/regulă de comportament, decizie și consecințele deciziilor, abilități sociale etc.)
- programe și activități extra-curriculare (săptămâna anti-violență; concursuri/expoziții tematice, invitarea unor specialiști care să prezinte într-un mod interactiv teme legate de violența școlară la care să participe, pe lângă elevi, și cadre didactice și părinți).

SCOP – formarea unei atitudini de comportare civilizată în școală și în afara ei;

OBIECTIVE:

- utilizarea limbajului specific unei comportări civilizate în diverse situații;
- să cunoască, să aprecieze importanța respectării regulilor și normelor de comportare civilizată;
- să cunoască consecințele nerespectării regulilor de comportare;

GRUPA ȚINTĂ

- elevii claselor pregătitoare -IV

PARTENERI

Poliția locală reprezentată de agent principal, Nichitoi Florin

COLABORATORI:

Prof. Buliga Nicoleta- responsabil Comisia împotriva violenței și discriminării în școală;

Prof. înv.primar Bosancu Constantin

Durata

Octombrie 2021 – iunie 2022

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

	Denumirea activității	Detaliiere	Răspunde Perioada
1	Să ne cunoaștem	- prezentarea proiectului și a obiectivelor - întocmirea documentației	Prof.în.v.primar Lungu Lucica Octombrie 2023
2	Reguli de comportare	-dezbatere, studii de caz privind reguli de comportare civilizată	Prof.în.v.primar Lungu Lucica Noiembrie 2023
3	Stop violenței în școală	-prezentare ppt, realizare de postere	Prof.în.v.primar Lungu Lucica Decembrie 2023
4	Ne comportăm civilizat	-prelegere explicativă referitoare la comportarea civilizată;	Agent politie Nichitoi Florin Februarie 2024
5	Copilărie fără violență	- realizare de poster;	Prof.în.v.primar Lungu Lucica Mai 2024

ÎNSUȘIREA BUNELOR MANIERE - OPȚIONAL

Prof. în învățământul preșcolar

CIOBANU FELICIA-COCA

Grădinița cu P.P. „Norocel”, Negrești, jud. Vaslui

Însușirea bunelor maniere se referă la învățarea regulilor privitoare la buna purtare în familie, în grădiniță și în societate: politețea, amabilitatea, respectul, buna cuviință.

Există reguli pe care oricare dintre noi trebuie să le învețe și să le respecte. Cei care n-au învățat din copilărie să se comporte, vor suporta consecințele acestei carențe, poate toată viața. De aceea, copiii, de mici trebuie să știe că e necesar să se comporte civilizat, astfel vor fi respinși și se vor afla permanent în conflict, trebuie să înțeleagă că, atât în familie cât și în grădiniță trebuie să aibă un comportament adecvat. Zestrea bună de educație pe care o primesc în primii șapte ani de viață la care se adaugă ceea ce învață în tot restul vieții este un lucru bun, care le va ușura viața, ferindu-i de mari neplăceri.

Acest opțional poate fi de interes și pentru părinți, oferindu-le o direcție de acțiune în sensul rezolvării eventualelor probleme ridicate de proprii copii. Atât pentru copii cât și pentru părinți „comportamentul în societate” va fi un ghid și va funcționa ca o cheie ce vor deschide ușor porțile bunăvoinței celor ce-i înconjoară.

OBIECTIVE CADRU

- Cunoașterea sensului și semnificației unor concepte și norme din sfera valorilor umane-codul bunelor maniere.
- Formarea la preșcolari a atitudini și a conduitei civice, prin inițierea unui comportament conștient, responsabil de înțelegere, toleranță și respect.
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter și formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ

- Să cunoască normele de conduită civilizată, pentru a-și forma deprinderi și obișnuințe adecvate.
- Să-și raporteze comportamentul propriu la cerințele grupului în care trăiește (familie, grădiniță).
- Să evalueze unele comportamente și atitudini, în situații concrete prin raportarea la anumite norme prestabilite.
- Să manifeste prietenie, toleranță armonie și să trăiască stări afective pozitive în relațiile cu cei din jur.
- Să cunoască consecințele respectării bunelor maniere în societate și avantajele purtării manierate.

EXEMPLE DE COMPORTAMENT

- să ia parte la discuții în mici grupuri informale;
- să ia parte la activitățile de joc, de învățare în grup;
- să știe să se prezinte;
- să interacționeze în mod egal cu toți copiii din comunitate;
- să respecte normele de conviețuire socială;
- să învețe să aștepte într-o situație dată;
- să reacționeze pozitiv la o promisiune făcută;
- să dobândească treptat, autonomie în activitatea zilnică;
- să manifeste curaj, încredere, sinceritate în raport cu sine și cu ceilalți.

SEMESTRUL I

TEMA	OBIECTIVE OPERAȚIONALE	MIJLOC DE REALIZARE
„Bunele maniere!-citire de imagini	-să manifeste interes pentru activitate.	Lectura educatoarei
„Cine sunt eu?”	-să știe să se prezinte.	Joc exercițiu
„În vizită la bunici”	-să cunoască membrii familiei, drepturile și îndatoririle.	Convorbire

„Ce știm despre noi?”	-să conștientizeze necesitatea politeții în relațiile cu familia.	Evaluare
„Un copil politicos.”	-să recepteze mesajul etic al cântecului.	Cântec
„Cuvântul fermecat.”	-să folosească formele de politețe: „mulțumesc”, „te rog”, „iartă-mă”.	Poveste
„Cuvinte frumoase.”	-să folosească corect formulele de adresare.	Joc de rol
„Bunele maniere la grădiniță.”	-să-și însușească regulile de comportare civilizată la grădiniță.	Convorbire
„Fetița cu chibrituri.”	-să manifeste compasiune față de persoanele aflate în dificultate.	Lectura educatoarei
„D-l Goe” după I.L.Caragiale	-să manifeste dezacordul față de atitudinile negative din comportamentul propriu și al celorlalți.	Povestire

SEMESTRUL II

„Școala”	-să manifeste respect față de colegii mai mari.	Vizită la școală
„Cuvântul fermecat”	-să folosească formule de politețe învățate.	Joc didactic
„Așa da, așa nu!”	-să formeze spirit de echipă.	Joc didactic
„Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.”	-să înțeleagă conținutul proverbului.	Discuții
„Ne jucăm în curtea grădiniței.”	-să respecte regulile jocului.	Joc în aer liber
„Cum vorbim la telefon?”	-să-și expună liber opinia.	Joc de rol
„Politețea pe stradă.”	-să folosească corect salutul la fiecare moment al zilei.	joc
„Cum ne comportăm la masă?”	-să cunoască și să aplice principalele reguli de servire a mesei.	Probă practică
„O faptă generoasă.”	-să asculte cu atenție textul citit.	Lectura educatoarei
„Ce e rău și ce e bine?”	-să sesizeze atitudinile unor copii în diverse situații.	Fișe de lucru
„E ziua mea!”	-să știe cum să-și primească oaspeții.	Joc de rol
„Recunoaște greșeala din imagine!”	-să recunoască comportamentele negative și pozitive.	Joc didactic
„Prietenii buni.” de M.Filip	-să tragă învățămintele din poveste.	Povestirea educatoarei
„Suntem cetățeni români!”	-să-și cunoască țara de origine.	Convorbire
„Mănuțe negre.”	-să recepteze mesajul cântecului.	Cântec
„Cu cine vreau să semăn?”	-să argumenteze ideea susținută.	Discuții
„Învățăm din proverbe și zicători”	-să analizeze câteva proverbe românești, insistând asupra mesajului.	Șezătoare
„Hai să facem o serbare!”	-să satirizeze prin versuri și cântec aspectele negative din comportamentul copiilor.	Scenă
„Alfabetul bunei maniere.”	-să manifeste comportamente pozitive în relațiile de grup.	Joc didactic

BIBLIOGRAFIE:

- „Aplicarea noului curriculum”-Ed. Diana
- Liliana Chivulescu, Ramona Oana Bauer, Gheorghe Rădoi, Ioana Rădoi, „Consiliere și orientare educațională”, Ed. Coresi, București, 2005
- Ileana Hanganu, Cireșica Raclaru, „Educație pentru societate” – îndrumător pentru educatoare Ed. Aramis Print, București, 2005

PROGRAMA PENTRU ACTIVITATEA OPȚIONALĂ

„SUNT COPIL POLITICOS”

Anul școlar 2011-2012

Grupa mare

Educatoare, CANTEMIR MICHAELA

Modalități de evaluare:

Evaluarea se va realiza prin: jocuri didactice, joc de rol, povestirea, dramatizarea, lucrări practice

“ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ CRĂCIUN!”
PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Grădinița cu P.P. ”Norocel” Negrești, jud. Vaslui
Prof. Ciobanu Felicia Coca

DATA:

PROPUNĂTOR:

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

GRUPA: MIJLOCIE

DOMENIUL EXPERIENȚIAL : ȘTIINȚE (ACTIVITATE MATEMATICĂ) – DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV (ACTIVITATE ARTISTICO-PLASTICĂ)

TEMA ANUALĂ : „CUM ESTE/A FOST ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?”

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: ”*BUCURIILE IERNII*”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „*MOȘ CRĂCIUN CEL DRAG ȘI BUN!*”

TEMA ACTIVITĂȚII INTEGRATE : „*ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ CRĂCIUN*”

Activitate matematică – ”Bradul împodobit!” – joc didactic

Activitate artistico-plastică ”Globuri pentru brad”pictură

MIJLOC DE REALIZARE: JOC DIDACTIC/ PICTURĂ

TIPUL ACTIVITĂȚII : VERIFICARE/ CONSOLIDARE DE PRICEPERI ȘI DEPRINDERI

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului înconjurător

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerație;
- 2.4. Efectuează operații despre seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor;
- 2.5. Rezolvă situații- problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date.

DEZVOLTARE- CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (perseverență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi
- 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- 2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți
- 3.1. Manifestă creativitate în activități diverse

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

Obiective cognitive

O1 –să recunoască cifrele în limitele 1-4

O2_ să numere crescător și descrescător în limitele 1-4

O3-să denumească vecinii cifrelor date;

O4- să formeze mulțimi de elemente de același fel;

O5- să așeze cifra corespunzătoare numărului de elemente;

O5- să precizeze locul obiectelor într-un șir dat, utilizând numeralul ordinal;

O6- să utilizeze limbajul matematic;

O8 - să denumească materialele primite;

O9- să picteze globulețul pentru brad, cu bețișoare de urechi, fără a depăși conturul;

O10- să aprecieze atât propria lucrare cât și a celorlalți.

Obiective afective

- OA1: să ia parte la activitățile de învățare în grup, sugerând ce este de făcut mai departe într-o acțiune;
- OA2: să respecte regulile și sarcinile date;

Obiective psihomotorii:

- OPM1: să realizeze o compoziție plastică cu subiect dat, prin desen, (pictură după tehnica dată)
- OPM2: să mânuiască materialele puse la dispoziție;

STRATEGII DIDACTICE :

- a) Metode și procedee: observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea
- b) Mijloace de învățământ: cuburi, pahare, fișe de lucru, macheta-labirint, creioane, coșulețe, jetoane cu brazi/globuri, cu cifre, flanelograf, fișă cu schița unui brad, acuarele Tempera, bețe de urechi, șervețele, recompense.
- c) Forme de organizare : colectiv, individual, pe grupe

RESURSE: Spațiale :sala de grup

Temporare: 40-45 minute

EVALUARE : orală, evaluare pe produs, evaluare pe proces.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie 2019;
- Cucos C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1996;
- Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., Metode interactive de grup-Ghid metodic, Editura Arves, 2002;
- Revista Învățământul Preșcolar , Nr. ¾, Număr tematic – proiectare integrată, București, 2009.

ETAPELE ACTIVITĂȚII	OB. OP.	UNITĂȚI DE CONȚINUT/SARCINI DE ÎNVĂȚARE	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.CAPTAREA ȘI ORIENTAREA ATENȚIEI		Captarea atenției sosirea unui colet împreună cu unul dintre spiridușii Moșului. Spiridușul le spune copiilor că Moș Crăciun o să vină și la grupa mijlocie și de aceea îi roagă să-l ajute să numere globulețele și brăduții din cutie și să picteze globuri pentru brad.	Conversația Expunerea Surpriza	Spiriduș siluetă Cutie cu globuri de carton, fișe de lucru, acuarele	Colectiv	Observarea sistematică
2.ENUNȚAREA TEMELOR ȘI A OBIECTIVELOR		Astăzi, vom încerca să-l ajutăm pe Spiriduș să rămână la noi până la sosirea lui Moș Crăciun. El are de trecut niște obstacole , trebuie să-l ajutăm să numere globurile și brazii să picteze cu ajutorul bețișoarelor, globulețe pentru brad. Așadar, vom juca jocul didactic”Bradul împodobit!”, după care vom continua partea a doua a activității să pictăm Globulețe pentru brad.	Conversația Explicația		Colectiv	Orala
3.ACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR		Copiii sunt întrebați până la cât au învățat să numere.	Conversația	Jetoane cu cifrele de la 1 la 4	Colectiv	Orala

ÎNSUȘITE ANTERIOR		Sunt puși să recunoască cifrele de pe imaginile prezentate.				
4.PREZENTAREA OPTIMĂ A CONȚINUTURILOR		ACTIVITATE MATEMATICĂ Se intuiesc materialele și se explică regulile jocului Se explică regulile jocului: În sala de grupă se află o machetă sub formă de brad. -Spiridușul dorește să rămână la noi, în grupă, dar pentru a putea rămâne trebuie să treacă câteva obstacole. Obstacolele sunt așezate pe brad sub formă de globuri. Pentru ca Spiridușul să treacă peste obstacol, voi, trebuie să rezolvați sarcinile aflate pe spatele globului. Pentru fiecare răspuns corect, Spiridușul face un pas, înaintând spre brad, iar fiecare răspuns incorrect îl reține pe loc.	Conversația		Colectiv	Orala
			Explicația			
5.DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII	O1	Se începe jocul de probă , apoi se va desfășoară jocul propriu-zis.	Explicația	Macheta-Bradul împodobit	Colectiv	Orala
	O2	Educatoarea va numi câte un copil din grupă să răspundă, pentru fiecare sarcină.				
	O3	▪ să numere crescător în limitele 1-4. ▪ să numere descrescător, în limitele 1-4. ▪ să denumească vecinii cifrei date (cifra 2, cifra 3)	Conversația	Siluetă-Spiriduș		

	04	▪ să formeze o mulțime cu 3 elemente (elementele fiind reprezentate prin brazi sau globuri- la alegere). ▪ să așeze cifra corespunzătoare numărului de elemente. ▪ să așeze tot atâtea brazi câți indică cifra (cifra 2). ▪ să precizeze locul numerelor în șirul natural, utilizând numeralul ordinal (al câtelea brad lipsește?) ▪ să ordoneze globurile de la cel mic la cel mare	Exercițiul	Plicul cu sarcini Care conține globuri și braduți	Individual	
	05	▪ să ordoneze brazi de la cel mare la cel mic	Jocul didactic	Jetoane cu brazi/ globuri Plicul cu sarcini	Individuală	
	06	În complicarea jocului, copiii vor rezolva probleme cu material intuitiv.	Exercițiul	Jetoane cu cifre		
		În brad se găsesc 4 globuri, Spiridușul sparge un glob. Câte globuri mai rămân în brad?	Explicația	Jetoane cu globuri		
		Copiii dau răspunsul.		Fisă de lucru		
		Copiii vor merge la măsuțe și vor rezolva sarcinile fișei de lucru:	Problematizarea		Colectiv	
		-Formează mulțimea globurilor de același fel. -Numără fiecare mulțime, apoi unește-o cu cifra corespunzătoare. Tranziția-„Moș Crăciun!”				

6.OBTINEREA PERFORMANȚEI	O8	Copiii se așează la măsuțele organizate în formă de careu deschis. Se trece la intuirea materialului de lucru așezat pe măsuță în dreptul fiecărui copil câte un globuleț din carton.	Conversația Explicația	Acuarelele Betisoare de urechi Lucrarea model	Individual Colectiv	
	O9	Voi anunța copiii că astăzi la activitatea plastică (pictură) vom picta Globuri pentru brad, cu bețe de urechi. Se prezintă copiilor lucrarea model. Apoi se explică și se demonstrează modul de lucru(grupa nivel I).	Demonstrația Exercițiul			
	O10	Vom lua bățul de urechi, îl vom băga în culoarea roșie și vom picta (cu puncte) căciula moșului. Pentru pictarea globulețelor puteți folosi si alte culori. Dacă este necesar vom folosi șervețelele umede pentru a curăța palmele de pictură. Se fac câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mâinii (închidem și deschidem pumnii, morișca, batem palmele, cântăm la pian etc.), după care le voi ura spor la treaba copiilor, iar ei încep lucrul. În acest timp voi supraveghea copiii și le voi oferi ajutor și indicații individuale acolo unde este nevoie, încurajându-i și apreciindu-le activitatea. În acest timp eu îi voi supraveghea și le voi oferi indicații suplimentare și chiar ajutor, dacă este necesar.		Brăduțul din machetă		

7.FEEDBACK		În final, copiii de grupa mare, vor face inter/auto evaluarea lucrărilor. Globurile pictate le vor așeza în bradul din macheta prezentată la începutul activității		Globuletele pictate	individual	
8.EVALUAREA		Copiii sunt întrebați ce au făcut la activitatea de astăzi. Se fac aprecieri verbale asupra modului cum copiii au răspuns și au participat la activitate.				
9. RETENȚIA		Spiridușul mulțumește copiilor pentru că l-au ajutat să rămână în clasă până la sosirea lui Moș Crăciun.	conversația			
10. TRANSFERUL		Adresez întrebări copiilor referitoare la subiectul activității. Cum v-ați simțit astăzi? Ce va plăcut mai mult la activitatea de astăzi? Copiii primesc recompense, se fac aprecieri verbale.				

❁ Proiect de activitate integrată
❁ „Omul de zăpadă”

Istrate Mirela Carmen

DATA: 14.12.2022

GRUPA: Mare „Spiridușii”

EDUCATOARE: Istrate Mirela Carmen

TEMA DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ : „Iarna și jocurile de iarnă”

TEMA ACTIVITĂȚII : „Omul de zăpadă”

TIPUL DE ACTIVITATE: Mixt

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată : ADP+ALA1 +ADE (DLC+DOS)+ALA2

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI

1. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

- ❁ **ÎD-** Întâlnirea de dimineață: **Tema zilei:** „Omul de zăpadă”, salutul, prezanța, calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, noutatea zilei, mesajul zilei.
- ❁ **Rutine:** „Suntem harnici!”- exersarea unor deprinderi de ordine.
„Apa, prietena mea!”- exersarea unor deprinderi igienico-sanitare.
„Gustarea!”- exersarea unor deprinderi de autoservire.

❁ **Tranziții:**

- ❁ Recitativ ritmic: „Bagheta Zânei se-nvârtește și la sectoare vă poștește!”
- ❁ Cântec „Săniuța fuge”/ „Bat din palme”/ „Iarna a sosit în zori”/
- ❁ Joc cu text și cânt: „Bat din palme”
- ❁ Recitativ ritmic: „Ușurel ne ridicăm și în cerc ne așezăm,/ Unul lângă altul stăm,/ Și să spunem cu glas tare ce am făcut noi azi oare?!”

2. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 1)- centre de interes

- ❁ **Știință:** „Alege ce se potrivește”- fișă
- ❁ **Joc de masă:** Puzzle „Omul de zăpadă”, „Din jumătate întreg” (jocurile copiilor iarna)
- ❁ **Construcții:** „La derdeluș”, „Patinuarul”

3. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

- ❁ **DLC-** educarea limbarei „Omul de zăpadă”- povestea educatoarei
- ❁ **DOS-** activitate practică „Omul de zăpadă”- decupare, lipire, îmbinare.

4. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA 2)

- ❁ **Joc de mișcare:** „Cursa oamenilor de zăpadă”
- ❁ **Joc liniștitor:** „Fulgul plimbăreț”

DOMENII DE DEZVOLTARE:

A. **DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE**

1. **Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.**

- 1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- 1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

2. **Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării.**

- 2.1 Utilizarea simțurilor (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;

3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală.

- 3.1 Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase;
- 3.2 Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale;
- 3.4 Utilizează reguli de securitate fizică personală;

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.

- 1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi

2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activitate).

- 2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII.

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.

- 1.2 Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, sentimentelor etc.

2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare.

- 2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;

- 1.3 Construieste noi experiențe, pornind de la experiențe trecute;
- 1.5 Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;

3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

- 3.2 Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului;

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Participarea la activități și exersarea deprinderii de a cânta cursiv, respectând linia melodică;
- Dezvoltarea limbajului prin îmbogățirea și activizarea vocabularului, exersarea capacității de reproducere a unui text literar;
- Exersarea tehnicilor de lucru necesare prelucrării diverselor materiale, în scopul realizării unor lucrări cerute;
- Exersarea și asumarea unor responsabilități specifice vârstei,
- Educarea gustului estetic;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA1)

Știință: „Alege ce se potrivește”

- Să respecte cerințele cerute de fișa de lucru;
- Să aleagă cu atenție vestimentația corespunzătoare anotimpului iarna;
- Să taie cu o linie vestimentația care este adecvată altui anotimp;

Joc de masă: „Omul de zăpadă”

- să potrivească și să unească piesele puse la dispoziție pentru a forma imaginea dorită;
- să manipuleze materialul primit în vederea realizării temei propuse;
- să coopereze cu colegii în vederea realizării temei.

Construcții: „La derdeluș”, „Patinuarul”

- ✚ să construiască prin alăturare, îmbinare, suprapunere de piese tema propu;
- ✚ să relaționeze cu colegii în vederea realizării temei propuse.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

EDUCAREA LIMBAJULUI- povestea educatoarei „Omul de zăpadă”

- ✚ să asculte cu atenție povestea;
- ✚ să identifice personajele din poveste, pe baza textului audiat;
- ✚ să ordoneze etapele din poveste în ordinea logică a acțiunii, folosind siluetele;
- ✚ să precizeze corect ideile principale din poveste;
- ✚ să redea titlul poveștii;
- ✚ să descrie emoții, sentimente trăite în anumite situații din poveste, utilizând un limbaj adecvat;

ACTIVITATE PRACTICĂ

- ✚ să denumească corect materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție;
- ✚ să decupeze corect cu foarfeca respectând conturul trasat;
- ✚ să lipească părțile componente ale omului de zăpadă realizând tema propusă;
- ✚ să îmbine în mod creativ materialele pentru a realiza tema propusă;
- ✚ să ducă la bun sfârșit lucrarea începută manifestând stabilitate și perseverență;
- ✚ să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și față de lucrarea celorlalți, utilizând un limbaj specific;
- ✚ să execute exerciții de încălzire a mușchilor mâinii, conform indicațiilor educatoarei;
- ✚ să adopte poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA2)

 Joc de mișcare: „Cursa oamenilor de zăpadă”

 Joc liniștitor: „Fulgul plimbăreț”

- ✚ Să respecte regulile jocului;
- ✚ Să execute corect exercițiile de dezvoltare motrică, respectând indicațiile educatoarei;
- ✚ să participe cu interes la joc, păstrând ordinea și disciplina;
- ✚ să manifeste interes în participarea efectivă și afectivă.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: observația, explicația, conversația, exercițiul, demonstrația, povestirea, turul galeriei, jocul.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual.

RESURSE MATERIALE: imagini cu jocuri de iarnă, și cu alte elemente caracteristice anotimpului iarnă, plicuri, siluete, puzzle, hârtie, fulgi de nea, om de zăpadă, bagheta Zânei Iarna, tablă, recompense: diplome, lipici, vată, șervețele, foi, cuburi de plastic.

RESURSE SPAȚIALE: sala de grupă.

RESURSE TEMPORALE: 1zi.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani).(2019)
- Antonovici ,Ș, Mitu, F.(2005). Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar. București: Humanitas Educațional.
- Chiș .O, Glava ,A, Tătaru, L. (2014),Piramida cunoașterii- Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Pitești: Editura Diamant.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii sunt așezați în semicerc pentru a stabili contactul vizual cu toți membrii grupei.

Salutul:

*„Bună dimineța a sosit
Toți copiii au venit
A-nceput o nouă zi
Bună dimineța, spiriduși veseli!”*

În timpul salutului fiecare copil se adresează celorlalți cu respect, folosind un ton prietenos.

Prezența: *„După ce ne-am adunat / Și frumos ne-am salutat/ Colegii ne-am întâlnit / Cine oare n-a venit?”*
“

Se va realiza cu ajutorul fotografiilor copiilor și care vor fi așezate la panoul de prezență la locul corespunzător. Copiii sunt solicitați să îi numească pe cei care lipsesc de la grădiniță.

Calendarul naturii: - se completează prin jocul *“Calendaru-i încântat / Că va fi iar completat/ Cu nori, ploaie, vânt, furtună / Mai bine cu vreme bună ! “*

Noutatea zilei: - se va realiza prin surpriza lăsată într-o cutie la ușa de Zâna Iarna care trebuie să o identificăm și va trebui să deschidem cutia, pentru a realiza o fișă cu umbre cu imagini „Omul de zăpadă”.

Mesajul zilei: *“Jocurile copiilor în anotimpul iarna sunt foarte bune pentru sănătate! “*

Tranziție: *„Bagheta Zânei se-nvârtește și la sectoare vă poștește!”*

Ziua va continua cu **ALA1:**

La centrul „**Știință**” copiii vor alege vestimentația corespunzătoare anotimpului iarna și o vor încercui, iar vestimentația celorlalte anotimpuri o vor tăia cu o linie.

La centru „**Joc de masă**” copiii vor realiza și vor asambla puzzle-uri cu imagini despre „Oameni de zăpadă”.

La centrul „**Construcții**” copiii va trebui să construiască prin alăturare, îmbinare, suprapunere de piese „Derdelușul” și „Patinuarul”.

După îndeplinirea sarcinilor de la centre de interes, educatoarea va trece pe la fiecare centru pentru a observa corectitudinea îndeplinirii sarcinilor, dar și pentru a aprecia sarcinile finale.

Tranziția: *„Rândul iute îl formăm/ La ușa ne așezăm/ Și cuminiți să așteptăm/ La baie ca să intrăm”.*

Rutina: *„ Apa, prietena mea”*

Tranziție către domeniile experiențiale *„Încet noi ne așezăm și cuminiți noi așteptăm”*

ADE –atenția copiilor se îndreaptă înspre următoarele activități **D.L.C.+ D.O.S.**

La activitatea de educarea limbajului captarea atenției copiilor o voi face cu ajutorul Zânei Iarna, care ne-a adus o cutie fermecată, iar în aceea cutie este un mesaj din partea unei persoane care noi o vom descoperi pe parcurs.

Vom constata în prezentarea de către educatoare a unei povești despre un personaj tare îndrăgit de copii cu care se joacă în anotimpul iarna, este vorba despre „**Omul de zăpadă**”. Omul de zăpadă le spune copiilor apariția lui în acest anotimp și îi roagă să fie foarte atenți pentru a îl ajuta mai târziu să realizeze câteva sarcini, după ce educatoarea va spune povestea „Omului de zăpadă”, clar, expresiv, prin modelarea vocii.

Concomitent cu prezentarea poveștii se face apariția personajelor sub formă de siluete. Copiii vor repovesti apoi povestea pe baza siluetelor și a întrebărilor educatoarei.

Trecerea la activitatea practică se va realiza prin tranziția „Iarna ne-a sosit în zori!” „Bat din palmeclap, clap, clap / Din picioare trap, trap, trap / Ne-nvârtim ne răsucim și spre măsuțe noi pornim”

Acum vom intuit materialul de pe măsuțe, voi prezenta lucrarea model, o vom analiza și demonstra modalitatea de lucru. Voi realiza împreună cu copiii câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii. Pe parcursul activității voi urmări poziția corectă la masa de lucru, modul de realizare a lucrării, voi da indicații generale sau individuale când este cazul.

Analiza lucrărilor de la activitatea practică se va face prin metoda Turul galeriei.

Rutină

Copiii vor merge să se spele pe mâini, apoi ne vom juca jocul de mișcare „Cursa oamenilor de zăpadă”, iar la sfârșit vom desfășura jocul liniștitor: „Fulgul plimbăreț”.

Activitatea se încheie prin aprecieri verbale asupra întregii activități și prin oferirea de recompense (diplome).

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.Momentul organizatoric	Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: -Amenajarea sălii de grupă -Amenajarea centrelor de interes -Pregătirea materialelor didactice -Așezarea copiilor în semicerc Se completează calendarul naturii: -În ce anotimp suntem? -Ce zi este astăzi? -Cum este vremea? -Bate vântul? Se va face prezența, așezându-se pozele copiilor la locul potrivit.	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
2.Captarea atenției	Se va realiza prin deschiderea cutiei de la Zâna Iarna unde vom găsi povestea „Omului de zăpadă” și aflând cum a luat el ființă.	Expunerea Cutia Zânei Iarna Observația	Observarea
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Se va anunța tema activității și obiectivele. Omul de zăpadă are pentru voi ,mai multe sarcini ...dacă o să le rezolvați corect o să aflați cum a apărut omul de zăpadă. Va trebui să fiți foarte atenți la poveste pentru ca apoi să o povestiți și voi. Vreți să îl ajutăm și noi pe omul de zăpadă? Zâna Iarna ne-a trimis materialele necesare pentru desfășurarea activităților ce are ca temă „Iarna și jocurile copiilor iarna”.	Conversația Explicația	Observarea comportamentului copiilor

	Haideți să îl înveselim pe omul de zăpadă și să construim un derdeluș și o pârtie. Tranziția : „<i>Bagheta Zânei se-nvârtește și la sectoare vă pofteste!</i>”	Bagheta magică	
4.Reactualizareacu noștințelor	Se realizează prin desfășurarea activităților la centre (ALA1). Copiii se vor așeza la măsuțe, acolo unde își vor găsi semnul . Li se va prezenta modul de lucru la fiecare centru. La centrul Știință copiii trebuie să aleagă cu atenție de pe fișă vestimentația adecvată anotimpului iarna și să le încercuiască, iar apoi sarcina este de a tăia cu o linie obiectele vestimentare aparținând altui anotimp. La centrul Joc de masa preșcolarii vor realiza puzzle-ul, alegând piesele și asamblându-le astfel încât să realizeze o imagine de iarnă. La centrul Construcții copiii trebuie să construiască prin alăturare, îmbinare sau suprapunere piese astfel încât să realizeze un „Derdeluș”, „Patinuar”. Voi interveni cu sfaturi și idei acolo unde va fi nevoie. La sfârșit voi analiza activitatea de la fiecare sector și se vor face aprecieri: i-ați pregătit multe surprize omului de zăpadă în cadrul sectoarelor: ați reușit să găsiți vestimentația adecvată acestui anotimp; ați asamblat cu mare atenție puzzle-ul realizând astfel întregul; ați construit foarte creative un derdeluș și un patinuar.	Demonstrația Exercițiul Fișa Puzzle Cuburi din plastic Conversația	Stimularea verbal Observarea comportamentului copiilor Stimularea verbal Evaluarea curentă Aprecierii verbal asupra produselor din cadrul sectoarelor
5.Dirijarea învățării	Se spune cursiv și expresiv povestea „Omul de zăpadă!” având în vedere succesiunea logică a evenimentelor, ideile principale și cuvintele noi. Concomitent cu prezentarea poveștii se face introducerea personajelor sub formă de siluete. Copiii vor repovesti apoi povestea pe baza siluetelor prezentate de educatoare. Povestesc conținutului poveștii pe baza unui plan de idei: 1.Iarna friguroasă cu mult omăt. 2. Copilul se juca cu zăpadă în grădina din spatele casei el neavând multe jucării.	Exercițiul	Observarea

3. A început să facă bulgări de dimensiuni diferite: mai mari, mai mici.
4. A așezat bulgării de unul peste altul ca un turn.
5. A decorat turnul cu câteva obiecte sărăcicioase de prin curte (cărboni, un morcov înghețat din grădină, o căciulă veche și un ciot de mătură din magazie).
6. Seara copilul a intrat în casă lăsând turnul afară în grădina înghețată.
7. Zâna Iarna care colindă cu cerbii ei albi a zărit turnul, care semăna cu un om și în glumă s-a gândit să îi dea viață pentru o noapte . Așa a apărut primul om de nea din lume.
8. Dar în liniștea nopții au apărut din pădure câteva câprioare care scormoneau prin zăpadă a-și găsi hrană. În anotimpul iarna este greu ca vietățile să găsească hrană.
9. Omul de zăpadă le-a văzut și le-a oferit nasul lui portocaliu spre mâncare.
10. Mai târziu au apărut câteva păsărele, care s-au așezat pe capul omului de zăpadă și ar fi avut nevoie de câteva firicele de lână pentru a-și captușii cuiburile cele reci.
11. Toată noaptea omul de zăpadă a făcut cadouri celor din jurul lui: firele de paie le-a dat unor iepurași, iar cărbunii unor pitici ai pădurii.
12. Spre dimineață Zâna Iarna a apărut din nou și îl văzuse cu totul dezbrăcat, dar a înțeles ca s-a întâmplat și atunci Zâna s-a gândit să-I ofere și ea ceva în dar și anume „dragostea tuturor copiilor” .
13. De atunci „Omul de zăpadă” este un simbol al iernii, cum dă prima zăpadă toții copiii se grăbesc să ridice oameni de zăpadă, prin curți, grădini.

După redarea poveștii, voi adresa întrebări copiilor pentru a fixa conținutul acesteia.

Cum s-a numit povestea?

Ce personaje am întâlnit în poveste?

Cu ce se juca copil din poveste?

Ce a construit copilul din bulgării de zăpadă?

Cu cine s-a întâlnit omul de zăpadă noaptea și i-a dat viață?

Ce s-a întâmplat cu omul de zăpadă în noaptea respectivă?

Cui le-a dat toate obiectele sale?

Zâna Iarna era supărată când l-a văzut dezbrăcat pe omul de zăpadă?

Cum s-a terminat povestea?

Ce v-a plăcut cel mai mult din poveste?

		Povestirea	Aprecieri verbale
6.Obținerea performanței	Cu ajutorul tranziției „<i>Iarna ne-a sosit în zori</i>”, se va face trecerea către activitatea practică. Fiecare copil se va așeza la locul lui la măsute. Dar ce am oare aici? O fotografie cu niște oameni de zăpadă. Cred că așa arătau oamenii de zăpadă a Zânei Iarna. Ce culoare sunt? Ce au pe cap? Priviți, eu m-am gândit să realizăm oameni de zăpadă pentru Zână astfel. Voi prezenta planșa model și se vor purta discuții pe baza acesteia. Intuirea materialului Copiii vor identifica toate materialele și instrumentele de lucru: elemente ale oamenilor de zăpadă (oală, nas, nastuti, fular, mătură), vată, lipici, carton, foarfecă. Explicarea și demonstrarea modului de lucru Voi demonstra modul de lucru pentru realizarea oamenilor de zăpadă. Vom îmbina părțile componente ale omului de zăpadă, apoi le vom lipi pentru a realiza tema propusă. Încălzirea mușchilor mici ai mâinii <i>„Mișcăm degetele/ Batem tere palmele/ Pumnișorii uite-așa / Picioarele tot așa./ Mâna lebedă o fac / Care dă mereu din cap / Lebedele-n jur privesc/ Măinile eu le rotesc”.</i> Executarea lucrării de către copii În timp ce copiii lucrează voi urmări modul de realizare a temei. Coordonez munca întregii grupe, intervin cu indicații și îi ajut acolo unde este cazul. La finalul activității omul de zăpadă le mulțumește copiilor pentru ajutorul dat și îi recompensează pe copii cu câte o diploma	Conversația Planșă model Explicația Demonstrația Oameni de zăpadă Lipici Vată Demonstrația Cartoane Vată Oameni de zăpadă	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale Stimularea verbală Aprecieri verbale individuale și colective Stimularea verbală

7. Evaluarea performanțelor	ALA2 „Cursa oamenilor de zăpadă”- joc distractiv, iar la sfârșit se vor așeza pe scunele și ne vom juca jocul liniștitor „Fulgul plimbăreț”- și vom cânta cântecul ”Săniuța fuge!” Educatorea face aprecieri asupra întregii activități, iar copiii vor fi recompensați cu câte o diplomă.	Explicația Jocul Conversația	Aprecieri individuale și colective
8. Încheierea activității	Aprecirea modului în care s-au implicat și comportat în activitate. Omul de zăpadă le-a pregătit mai multe surprize, care vor fi împărțite copiilor.	Conversația	Aprecieri individuale și colective.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„VESTITORII PRIMĂVERII”
2022

DATA: 05.04. 2022

GRUPA: Mare „Spiridușii”

EDUCATOARE: Istrate Mirela Carmen

TEMA DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?”

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: „Ce ne povestesc păsările călătoare”

TIPUL DE ACTIVITATE: Mixt

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată: ADP+ALA₁+ADE (DLC+DOS) +ALA₂

DOMENII EXPERIENȚIALE: DLC/ DOS

MIJLOC DE REALIZARE : joc didactic/activitate practică

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI

1.ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):

ÎD- Întâlnirea de dimineață: Tema zilei: „Vestitorii primăverii”,salutul,
prezența calendarul naturii, împărtășirea cu ceilalți, noutatea zilei, mesajul

zilei.

RUTINE-, „Suntem harnici !”-exersarea unor deprinderi de ordine.

-„Apa prietena mea!” exersarea unor deprinderi igienico-sanitare.

„Gustarea!”-exersarea unor deprinderi de autoservire.

TRANZIȚII

Recitativ ritmic „*Bagheta Zânei se-nvârtește și la sectoare vă poștește!*”

Cântec „*Cântec de primăvară*”/„*Bat din palme*”/„*Înfloresc grădinile*”

Recitativ ritmic:„*Ușurel ne ridicăm și în cerc ne așezăm ,/ Unul lângă altul stăm,/ Și să spunem cu glas tare ce am făcut noi azi oare?*”

2.ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA1)- centre de interes

Joc de masă:„Din jumătate întreg”

Artă- „Rândunica-barza” desen

Bibliotecă: „Primăvara printre cuvinte”

3.ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

DLC- educarea limbajului „**Traseul rândunelelor-berzelor**” joc didactic

DOS- activitate practică „**Rândunica-barza**” -decupare, lipire, îmbinare.

4. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE(ALA₂)

Joc muzical: „Dacă vesel se trăiește”

Joc distractiv:„Păsărică mută-ți cuibul”

DOMENII DE DEZVOLTARE:

A. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE

1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiară.

1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;

1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

2. Conduita senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării.

2.1 Utilizarea simțurilor (văzul, auzul, simțul tactil, mirosul etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;

3. Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală.

3.1 Exersează, cu sprijin, respectarea unor principii de bază specifice unei alimentații sănătoase;

3.2 Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale;

3.4 Utilizează reguli de securitate fizică personală.

B. DEZVOLTAREA SOCIO- EMOȚIONALĂ

1. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârstă apropiată.

1.1 Manifestarea încrederii în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;

1.2 Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;

2. Comportamente prosoziale, de acceptare și de respectare a diversității.

2.3 Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate.

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.

1.1 Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;

2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activitate).

2.1 Realizează sarcinile cu consecvență;

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII.

1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.

1.2 Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, sentimentelor etc;

2. Mesaje orale în diverse situații de comunicare.

2.2 Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare;

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

1. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat.

1.3 Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute;

1.5 Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;

3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

3.2 Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor referitoare la caracteristicile anotimpului primăvara.

Dezvoltarea spiritului de observație, a rapidității în gândire;

Formarea creativității și expresivității limbajului oral;

Formarea și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA₁)

Joc de masă: „Din jumătăți întregul”

Să respecte cerințele date;

Să îmbine elementele pentru a realiza întregul;

Artă: „Rândunica-barza”

Să respecte culorile corespunzătoare;

Să deseneze liber;

Bibliotecă: „Primăvara printre cuvinte”

Să observe imaginile date ;

Să traseze linii orizontale pentru a despărții cuvintele în silabe;

Să coloreze cercul corespunzător cu numărul silabei aflate..

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

EDUCAREA LIMBAJULUI – „VESTITORII PRIMĂVERII” JOC DIDACTIC

Să-și îmbogățirească vocabularul activ și pasiv;

Să consolideze deprinderile de a despărții cuvintele în silabe și silabele în sunete și să identifice numărul lor;

Să alcătuiască propoziții simple și dezvoltate;

Să numească pluralul cuvântului dat;

Să cunoască fenomene caracteristice primăverii și schimbările survenite în natură;

Să stimuleze creativitatea copiilor în exprimarea orală;

Să respecte regulile jocului;

ACTIVITATE PRACTICĂ

Să denumească corect materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție;

Să decupeze corect cu foarfeca respectând conturul trasat;

Să lipescă rândunica-barza, realizând tema propusă:

Să îmbine în mod creativ materialele pentru a realiza tema;

Să ducă la bun sfârșit lucrarea începută manifestând stabilitate și perseverență;

Să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și față de lucrarea celorlalți, utilizând un limbaj specific;

Să execute exerciții de încălzire a mușchilor mici, conform indicațiilor educatoarei;

Să adopte poziția corectă a corpului față de suportul de lucru pentru o bună coordonare oculo-motorie;

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA₂)

Joc muzical: „**Dacă vesel se trăiește**”

Joc distractiv: „**Păsărică mută-ți cuibul**”

Să respecte regulile jocului;

Să execute corect exercițiile de dezvoltare motrică, respectând indicațiile educatoarei;

Să participe cu interes la joc;

Să manifeste interes în participarea efectivă și activă.

SARCINA DIDACTICĂ: alcătuirea de propoziții simple și dezvoltate ; despărțire în silabe și numărarea lor;

REGULA JOCULUI: copiii vor fi împărțiți în două echipe. Copiii vor rezolva sarcinile în ordine crescătoare de la 1-9. Copilul numit de mine rezolvă sarcina de pe spatele cuibului cu cifra corespunzătoare. Răspunsurile corecte vor primi fețe zâmbitoare.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, ghicirea plauzele , mănuierea materialelor, mișcarea, recompense.

STRATEGII DIDACTICE

METODE ȘI PROCEDEE: observația, explicația, conversația, surpriza, exercițiul, demonstrația, jocul didactic, turul galeriei.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual.

RESURSE MATERIALE: imagini cu păsări de primăvară și alte elemente caracteristice anotimpului primăvara, tablă magnetică, planșă cu peisaj de primăvară, surprize (ecusoane cu rândunele, medalii), cuiburi cu probele jocului, fișe individuale, hârtie colorată, bagheta Zânei Primăvara, creioane colorate, fișe de lucru, foarfecă, lipici.

RESURSE SPAȚIALE: sala de grupă.

RESURSE TEMPORALE: 1 zi.

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani).(2019)
- Antonovici ,Ș, Mitu, F.(2005). Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar. București: Humanitas Educațional.
- Chiș .O, Glava ,A, Tătaru, L. (2014),Piramida cunoașterii- Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Pitești: Editura Diamant.

- “Ghid pentru proiecte tematice”, Viorica Preda, Mioara Pletea, Marcela Calin, Aureliana Cocos, Daniel Oprea, Filoftea Grama.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activitatea debutează cu **Întâlnirea de dimineață**. Copiii sunt așezați în semicerc pentru a stabili contactul vizual cu toți membrii grupei.

Salutul: Pornind de la educatoare este continuat de toți copiii grupei:

*„Bună dimineța a sosit
Toți copiii au venit
A-nceput o nouă zi
Bună dimineța, spiriduși veseli!”*

Prezența: *„După ce ne-am adunat / Și frumos ne-am salutat/ Colegii ne-am întâlnit / Cine oare n-a venit?”* Se va realiza cu ajutorul fotografiilor copiilor și care vor fi așezate la panoul de prezență la locul corespunzător. Copiii sunt solicitați să îi numească pe cei care lipsesc de la grădiniță.

Calendarul naturii: - se completează prin jocul “*Calendaru-i încântat / Că va fi iar completat/ Cu nori, ploaie, vânt, furtună / Mai bine cu vreme bună !*”

Împărtășirea cu ceilalți – activitatea de grup

Copiii vor primi ecusoane reprezentând păsări de primăvară apoi se va trece la **Activitatea de grup** care se va desfășura printr-un joc intitulat „Spune ceva despre primăvară!”. Folosind „Microfonul fermecat” copiii vor spune câte o însușire a primăverii (ex.:În anotimpul primăvara vremea se încălzește și ne îmbrăcăm mai subțire).

Noutatea zilei:- o aduce în prim plan pe Zâna Primăvara, care a trimis copiilor prin intermediul poștaşului o cutie surpriză:

“Astăzi când am venit la grădiniță, am găsit în fața ușii această cutie. Cred că a adus-o poștaşul. De la cine să fie oare? Pe cutie nu e nici o adresă, doar o ghicitoare:

”Zăpada s-a topit,

Rândunica a sosit,

Pomul a înflorit,

Ce anotimp a venit?”

Știți cumva despre cine este vorba? (primăvara). Să deschidem cutia și să vedem ce ne-a trimis Zâna Primăvară. În cutie se află o scrisoare și multe materiale și surprize pentru voi copii.

“ Dragi copii,

După cum ați ghicit, eu sunt Zâna Primăvara și am aflat despre voi multe lucruri minunate. De aceea v-am trimis o cutie fermecată prin intermediul poștaşului, care să vă ajute la activitățile de astăzi și în primul rând să aflați lucruri noi despre mine. În cutie veți găsi surprize minunate care cu siguranță o să vă placă.

Cu drag, Zâna Primăvara!

Ziua continuă cu realizarea centrelor de interes unde copiii se vor așeza pe scaunul unde își vor găsi simbolul, iar ei vor asculta cu atenție cerințele pentru a ști să realizeze corect toate sarcinile. Ei vor avea de realizat

centrele: „Joc de masă”, „Artă” și „Bibliotecă”. În această perioadă educatoarea va trece pe la fiecare centru pentru a observa corectitudinea îndeplinirii sarcinilor și a da sprijin celor care întâmpină dificultăți. Cu ajutorul tranziției copiii se vor îndrepta către activitățile experiențiale unde vom începe cu jocul didactic. Voi împărți copiii în două echipe „rândunele” respectiv „berze”, apoi voi explica cum trebuie să se desfășoare jocul, voi face o demonstrație a jocului pentru a fi mai înțeles de către copii.

Pe tot parcursul jocului educatoarea trebuie să urmărească respectarea regulilor, îndeplinirea sarcilor și sprijinirea copiilor care nu reușesc să îndeplinească corect sarcinile.

Spre activitatea practică se va face tot cu ajutorul tranziției și vom întui materialele puse la dispoziție. Se va explica și demonstra modalitatea de lucru, apoi se vor face câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. Pe parcursul activității practice voi urmări poziția corectă la masa de lucru, modul de realizare a lucrărilor și voi da indicații generale sau individuale atunci când este cazul.

Analiza lucrărilor se va face prin metoda „Turul galeriei”. Se va merge la baie pentru a se igieniza pe mâini pe tranziție, apoi ne vom juca la finalul zilei câteva jocuri distractive.

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.Momentul organizatoric	Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității: -Amenajarea sălii de grupă -Amenajarea centrelor de interes -Pregătirea materialelor didactice -Așezarea copiilor în semicerc Se completează calendarul naturii: -În ce anotimp suntem? -Ce zi este astăzi? -Cum este vremea? -Bate vântul? Se va face prezența, așezându-se pozele copiilor la locul potrivit.	Conversația	Observarea comportamentului copiilor
2.Captarea atenției	Se va realiza cu ajutorul “Cutiei cu surprize” care vine însoțită și de o scrisoare pe care poștașul le-a lăsat dimineață la grădiniță pentru grupa mare. Scrisoarea este de la Zâna Primăverii.	Expunerea Cutia Zânei Primăverii Observația	Observarea
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Se va anunța tema activității și obiectivele. „Vestitorii primăverii ”are pentru voi ,mai multe sarcini, iar pentru aceasta trebuie să răspundeți la ghicitori pentru a ști care sunt acei vestitori ai primăverii. „Coadă ca o furculiță, Roșioară sub bărbuță, Toamna plec de-aici din țară, Primăvara mă-ntorc iară. Și mă cheamă.....(RÂNDUNICA)...	Conversația Explicația	Observarea comportamentului copiilor

	„Șade ziua pe razor. Sprijinită-ntr-un picior. Lângă baltă locuiește Și cu broaște se hrănește..... (BARZA.) Zâna Primăvara ne-a trimis materialele necesare pentru desfășurarea activităților ce vor urma. Tranziția :„<i>Bagheta Zânei se-nvârtește și la sectoare vă poftește!</i>”		
4.Reactualizarea cunoștințelor	Se realizează prin desfășurarea activităților la centre (ALA1). Copiii se vor așeza la măsuțe, acolo unde își vor găsi semnul . Li se va prezenta modul de lucru la fiecare centru. La centrul „Joc de masă” copiii vor îmbina piesele imaginilor pentru a realiza întregul. La centrul „Artă” copiii vor colora rândunica/barza cu culorile corespunzătoare. La centrul „Bibliotecă” în cadrul temei „Primăvara printe cuvinte” copiii trebuie să observe mai întâi toate imaginile de pe fișă, apoi să despartă cuvintele în silabe. Să coloreze cercul cu numărul corespunzător silabelor cuvântului. Voi interveni cu sfaturi și idei acolo unde va fi nevoie. La sfârșit voi analiza activitatea de la fiecare sector și se voi face aprecieri verbale.	Demonstrația Exercițiul Fișa Imagini cu păsări nde primăvară Imagine de primăvară	Stimularea verbal Observarea comportamentului copiilor Stimularea verbal Evaluarea curentă

		Conversația	Aprecierea verbal asupra produselor din cadrul sectoarelor
5. Dirijarea învățării	Explicarea și demonstrarea jocului Prescolarii vor fi împărțiți în două echipe (rândunele și berze). Pentru a se asigura o înțelegere clară a jocului, se va utiliza atât metoda explicației cât și cea a demonstrației. Cu ajutorul explicației se vor sublinia clar regulile jocului și sarcina didactică pe care o au copiii de îndeplinit. Educatorea explică felul în care se va desfășura jocul: copiii de la ambele echipe vor veni pe rând la cuiburile care sunt numerotate de la 1-9, și vor rezolva sarcinile care sunt scrise pe spate. În timp ce explică regulile, educatoarea va și demonstra modul de aplicare a acestora. Fixarea regililor jocului: Educatorea solicită doi copii să vină în față pentru a realiza un joc de probă, în vederea unei mai bune înțelegeri din partea tuturor copiilor a sarcinilor pe care le vor avea de îndeplinit. Desfasurarea propriu-zisă a jocului: Câte un copil de la fiecare echipă, va veni pe rând la cuib în ordine crescătoare de la 1-9 și vor rezolva sarcinile: 1. Găsește răspunsul corect la ghicitoare. 2. Denumeste imaginea de pe jeton și alcătuiește o propoziție (primăvară/soare). 3. Reprezintă grafic propoziția colegului. 4. Denumeste cuvântul din imagine și găsește pluralul lui. 5. Denumeste imaginea și desparte cuvântul în silabe și spune câte sunt.	Explicația Individual Frontal Problematizarea Demonstrația Exercițiul	Observarea Implicarea copiilor în activitate Aprecieri verbale individuale și collective

	6.. Denumeste imaginea și desparte cuvântul în silabe și trasează tot atâtea linii câte sunete sunt. 7. Denumeste imaginea și spune cu ce sunet începe cuvântul. 8.Denumeste imaginea și spune cu ce sunet începe cuvântul și găsește alte cuvinte care încep cu același sunet. 9.Construiește împreună cu echipa ta cuibul (rândunelei / berzei). Jocul continuă până la terminarea traseului. Rezolvarea tuturor cerințelor referitoare la imaginea de pe un jeton este recompensată cu aplauze.	Învățarea prin cooperare	Aplauze
--	--	--------------------------	---------

6.Obținerea performanței	Cu ajutorul tranziției „<i>Cântec de primăvară</i>”, se va face trecerea către activitatea practică. Fiecare copil se va așeza la locul lui la măsuțe. Ca să o facem fericită pe Zâna Primăvară și să îi demonstrăm ce multe lucruri știm despre ea, m-am gândit că ar fi bine să confecționăm și noi, cuiburile rândunelor/berzelor și să le așezăm pe păsări în cuib. Fiecare copil va decupa și lipi pe cuibul realizat rândunica/barza. Voi demonstra copiilor cum să realizeze cuibul(din hârtie albastră și paie) și cum să decupeze rândunica explicând faptul că în mâna dreaptă se ține foarfeca, iar în mâna stângă se ține foaia pentru a decupa, apoi vom lipi elementele pentru a realiza tema. Intuirea materialului	Conversația Model Explicația Demonstrația Hârtie de culoare albastră Paie	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale Stimularea verbală

	Copiii vor identifica toate materialele și instrumentele de lucru:(hârtie de culoare albastră, lipici, foarfecă, paie, suport pentru cuib) Explicarea și demonstrarea modului de lucru Voi demonstra modul de lucru pentru realizarea cuibului rândunicii/berzei. Voi decupa mai întâi rândunica/barza după ce am colorat-o la centrul Artă. Voi lipi foaia de culoare albastră reprezentând cerul, apoi voi tăia cu ajutorul foarfeci paiele mai mărunț după care le voi lipi pe suportul nostru pentru a construi cuibul, urmând să lipesc pasărea în cuibul ei. Încălzirea mușchilor mici ai mâinii <i>„Mișcăm degețele/ Batem tere palmele/ Pumnișorii uite-așa / Picioarele tot așa./ Mâna lebdă o fac / Care dă mereu din cap / Lebedele-n jur privesc/ Mâinile eu le rotesc”.</i> Executarea lucrării de către copii În timp ce copiii lucrează voi urmări modul de realizare a temei. Coordonez munca întregii grupe, intervin cu indicații și îi ajut acolo unde este cazul. La finalul activității Zâna Primăvara le mulțumește copiilor pentru ajutorul dat și îi recompensează pe copii cu câte o medalie.	Foarfecă Lipici Explicația Demonstrația	Aprecieri verbale individuale și colective Stimularea verbală
--	---	---	---

7. Evaluarea performanțelor	ALA2 La final vom destine atmosfera prin: Jocul muzical: „Dacă vesel se trăiește” Joc distractiv: „Păsărică mută-ți cuibul” Educatorea face aprecieri asupra întregii activități, iar copiii vor fi recompensați cu câte o recompensă5.	Explicația Jocul Conversația	Aprecieri individuale și colective
8. Încheierea activității	Aprecirea copiilor și modul în care s-au implicat și comportat în activitate. Zâna Primăvară le-a pregătit mai multe surprize, care vor fi împărțite copiilor.	Conversația	Aprecieri individuale și colective.

**PRACTICI EUROPENE PENTRU ELEVII CU DIZABILITĂȚI SEVERE ȘI MULTIPLE,
PRIN PROIECTUL ERASMUS +**

Prof. Narcisa Soare
Școala Profesională Specială „Sf. Nicolae”, București

1. Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția

Disciplina: Formarea abilităților de comunicare

Denumirea activității: Zilele săptămânii

Durata activității: 20 minute

Locul desfășurării: Sala de clasă

Resurse: calculator, tabla smart, limbajul Makaton, pictograme cu zilele săptămânii, dispozitiv low –tech Recordable PEGS, pictograme activități de joc într-o săptămână

Mod de desfășurare: se lucrează unu la unu

Obiective operaționale:

- să comunice zilele săptămânii, utilizând limbajul Makaton;
- să ordoneze cronologic zilele săptămânii pe baza utilizării jetoanelor și a dispozitivelor low tech Recordable PEGS;
- să realizeze un calendar cu activități de joacă într-o săptămână pe baza pictogramelor.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentul 1: pregătirea resurselor necesare desfășurării activității.

Momentul 2: așezarea copiilor în semicerc și prezentarea sarcinilor de lucru.

Momentul 3: profesorul solicită elevilor să ia parte la un cântec – aceștia vor exersa zilele săptămânii utilizând limbajul Makaton; cu ajutorul dispozitivelor low tech Recordable Pegs și a pictogramelor “ zilele săptămânii” elevii sunt stimulați să verbalizeze zilele și să așeze pictogramele cu zilele săptămânii în ordine cronologică; elevii vor realiza împreună cu profesorul un calendar cu activități de joacă pentru o săptămână utilizand pictograme.

Momentul 4: felicitarea elevilor pentru rezultatele obținute.

Momentul 5: recompensarea elevilor pentru efortul depus.

2. Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția

Disciplina: Educație civică

Denumirea activității: Familia mea

Durata activității: 20 minute

Locul desfășurării: Sala de clasă

Resurse: Talking Photo Album

Mod de desfășurare: se lucrează unu la unu, cu un singur copil pe ședință

Obiective operaționale:

- să-și recunoască propriul apartament cu ajutorul imaginilor din *albumul talking photo album*;

- să-și identifice datele personale (nume, prenume, vârstă) cu ajutorul imaginilor din *albumul talking photo album*;
- să numească membrii familiei (mama , tata, frați, bunici) cu ajutorul imaginilor din *albumul talking photo album*;
- să descrie persoanele apropiate cu sprijin verbal și imagistic.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentul 1: organizarea materialului didactic și comunicarea temei.

Momentul 2: familiarizarea copilului cu “albumul vorbareț”.

Momentul 3+4: profesorul prezintă albumul copilului; elevul este încurajat să verbalizeze ceea ce vede în imagini (să-și recunoască apartamentul, să se identifice, să numească membrii familiei, să descrie persoanele apropiate); după fiecare obiectiv îndeplinit, profesorul încurajează elevul să utilizeze butoanele de înregistrare și redare din album pentru a se autoevalua (din punct de vedere al conținutului și pronunției)

Momentul 5: Elevul este felicitat și recompensat cu activitatea lui preferată.

3. Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția

Disciplina: Kinetoterapie

Denumirea activității: Terapie cu apă (Hidroterapie)

Durata activității: 20 minute

Locul desfășurării: Sala de hidroterapie

Resurse: Bazin de hidroterapie, kinetoterapeut, terapeut, dispozitiv de ridicare a copilului din scaunul cu roțile (“hoist”)

Mod de desfășurare: se lucrează unu la unu, cu un singur copil pe ședință

Obiective operaționale:

- se urmărește relaxarea musculară, a întregului corp;
- se vor executa exerciții în apă care să ajute la creșterea mobilității articulațiilor;
- se urmărește cu ajutorul hidroterapiei îmbunătățirea stării fizice și psihice.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentul 1: pregătirea dispozitivului “hoist” de ridicare a copilului din scaunul cu roțile.

Momentul 2: ridicarea propriu-zisă a copilului din scaunul cu roțile și punerea lui în bazinul cu apă caldă.

Momentul 3: efectuarea exercițiilor de fizioterapie/ relaxare cu ajutorul terapeutului; activitatea se desfășoară pe fond muzical; pe tot parcursul activității copilul este încurajat să execute diferite mișcări ale corpului.

Momentul 4: felicitarea elevului pentru realizarea exercițiilor.

4. Proiect educațional terapeutic inspirat după job-shadowing în Scoția

Disciplina: Educație senzorială, motorie și psihomotorie

Denumirea activității: Micul meu experiment

Durata activității: 20 minute

Locul desfășurării: Sala de bucătărie

Resurse: frigider, apă, forme, sare, coloranți alimentari, pipetă, lingură de plastic, pictograme cu etapele de lucru.

Mod de desfășurare: se lucrează frontal și individual, max 4-5 elevi

Obiective operaționale:

- să identifice materialelor de lucru;
- să recunoască și să denumească culorile;
- să sesizeze caracteristici simple și de punere în corespondență : gheață- rece; apa-ud.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Momentul 1: pregătirea materialelor de lucru necesare lecției.

Momentul 2: explicarea etapelor de lucru și afișarea acestora cu ajutorul pictogramelor.

Momentul 3: profesorul expune elevilor materialele de lucru și apoi aceștia le identifică; se trece la lucrul propriu-zis; elevii toarnă în forme apa și coloranții alimentari cu ajutorul pipetelor; aceștia sunt solicitați să identifice culorile; elevii așează formele în congelator; după o oră sunt scoase formele înghețate din congelator; elevii sunt solicitați să pipăie gheața și să spună ce simt (gheața este rece); pentru diversificarea activității elevilor li se arată cum se pot forma fulgii de gheață cu ajutorul răzătoarei; în continuare profesorul încurajează elevii să pună sare peste gheață pentru a observa fenomenul de topire și pentru a realiza corespondența apa – ud la atingerea apei.

Momentul 4: felicitarea elevilor pentru munca depusă

Momentul 5: recompensarea elevilor cu jucăriile/ jocurile preferate.

PROIECT DE TEHNOLOGIE DIDACTICĂ

Prof. PLEȘA Sorin
Liceul Tehnologic “Avram Iancu” Sibiu

DISCIPLINA/MODULUL: M3_Circuite electrice;

CLASA: a IX-a, IP

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Liceul Tehnologic “Avram Iancu” Sibiu

DATA:

TEMA: *Elemente de circuit. Rezistoare;;*

TIPUL LECȚIEI: Comunicare și însușire de noi cunoștințe;

SCOPUL LECȚIEI: Cunoașterea de către elevi a metodelor de calcul a rezistenței electrice totale;

PROFESOR: PLEȘA Sorin

COMPETENȚE SPECIFICE:

CS1: Specifică rolul rezistorului în circuitul de curent continuu;

CS2: Simbolizează și clasifică tipurile de rezistoare;

CS3: Aplică legea lui Ohm la rezolvarea problemelor.

CS4: Calculează rezistența echivalentă la legarea în serie și paralel;

METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.

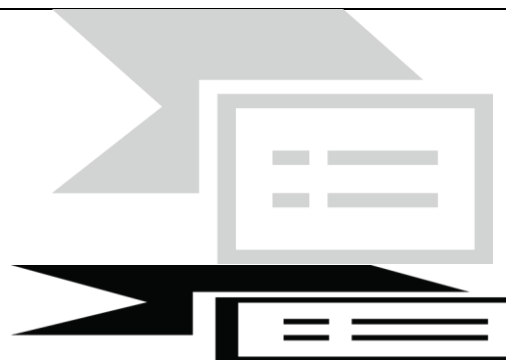
BIBLIOGRAFIE:

1. Ciocîrlea-Vasilescu A, Neagu I.: Tehnici de măsurare în domeniu, Editura CD Press, București, 2004;
2. Cosma D, Mareș F.: Electrotehnică și măsurări electrice, Editura CD Press, București, 2010;
3. Iliescu C., ș.a., Măsurări electrice și electronice, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983;
4. Isac E.: Măsurări electrice și electronice, EDP, București, 1995;
5. Mareș F, Cosma D.: Măsurări electrice, Editura CD Press, București, 2010;
6. Tanăsescu M, Gheorghiu T.: Măsurări Tehnice, Editura Aramis Print, București, 2005;
7. Stănescu D, Rus A.: Instrumente și tehnici de laborator, Editura LVS Crepuscul, Ploiești, 2005.
8. Șora C.: Bazele electrotehnicii Editura Didactică și Pedagogică, București, 1982;

Etapale lecției	Timp	Competențe specifice	Activitatea de instruire		Metode și procedee didactice	Mijloace de învățământ
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor		
Moment organizatoric	2		- salut, stabilirea ordinei și disciplinei în clasă, pregătirea mijloacelor de învățământ, verificarea prezenței elevilor.	- se pregătesc pentru lecție,	conversația	
Recapitularea cunoștințelor din lecția anterioară	2		Lecția anterioară: Circuitul electric - adresează următoarele întrebări: 1.Ce este circuitul electric? 2. Enumerați elementele care pot forma cel mai simplu circuit electric.? 3. Care este rolul firelor conductoare? Dar al generatorului electric? 4. Dați exemple de receptoare electrice?	- sunt atenți și răspund întrebărilor adresate,	conversația	
Pregătirea elevilor pentru receptarea noilor cunoștințe;	2		- anunță și scrie pe tablă titlul lecției: <u>Rezistoare</u> - informează elevii asupra modului de desfășurare a lecției.	- notează în caiete - adresează întrebări în cazul unor neclarități	explicația, conversația,	
Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe	10	CS1	Rezistoarele sunt elemente de circuit care au proprietatea de limitare a curentului electric. Acestea sunt caracterizate de o mărime numită “rezistență electrică”, care reprezintă tocmai proprietatea de a se opune trecerii curentului electric, absorbind energia electrică pe care o transformă în caldură. În practică, în locul denumirii de rezistor se folosește denumirea de rezistență. Unitatea de măsură pentru rezistență în Sistemul Internațional este 1 ohm (Ω). Rezistența unui circuit este de 1Ω când o tensiune de 1V, produce în circuit un curent de 1A.	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete noile informații, - intervin cu întrebări în cazul unor neclarități.	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.

			Rezistoarele sunt utilizate în montaje electronice, în construcția aparatelor electronice de uz general (aparate radio, televizoare, etc.), a calculatoarelor, a aparatelor de măsurare, în telefonie, etc., în circuite electrice la pornirea și franarea motoarelor electrice – acolo unde este necesară limitarea curentului electric – sau ca elemente de încălzire.			
	10	CS2	- distribuie elevilor FIȘA DE DOCUMENTARE_Elemente pasive de circuit - Rezistoare;	- identifică (cu sprijinul profesorului) tipurile de rezistoare și stabilesc domeniile de utilizare ale acestora; - notează în caiete noile informații,	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.
	20	CS3 CS4	Fizicianul german Georg Ohm (1789-1854), a elaborat legea care-i poartă numele și a descoperit în ce mod rezistența unui conductor depinde de lungimea și secțiunea acestuia și de materialul din care este realizat. Legea lui Ohm a fost publicată în 1927. Legea lui Ohm se aplică pentru conductori electrici la capetele cărora se aplică tensiuni electrice. Legea lui Ohm spune că într-un circuit intensitatea curentului electric (I) este direct proporțională cu tensiunea (U) aplicată și invers proporțională cu rezistența (R) din circuit. Formula matematică a legii lui Ohm este: $I = \frac{U}{R}$ unde:	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete noile informații, - intervin cu întrebări în cazul unor neclarități.	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.

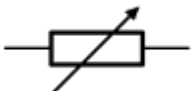
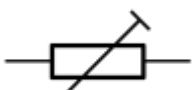
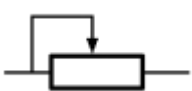
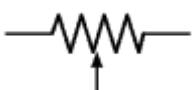
Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe			I - intensitatea curentului, măsurată în amperi (A); U - este tensiunea aplicată, măsurată în volți (V); R - este rezistența circuitului, măsurată în ohmi (Ω). Cu alte cuvinte, în cazul unui rezistor a cărui rezistență este constantă, dacă tensiunea crește, intensitatea curentului va crește proportional cu tensiunea și invers. Un astfel de rezistor care respectă fidel legea lui Ohm se numește rezistor ohmic. $R = \frac{U}{I}$			
Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe			Asocierea (legarea) rezistoarelor 1. Legarea in serie 2. Legarea în paralel	-studiază sarcinile de lucru din fișa primită, - intervin cu întrebări în cazul unor neclarități, -rezolvă la tablă sarcinile cerute în fișa de lucru,	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.

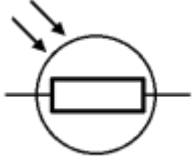

- distribuie elevilor **FIȘA DE DE LUCRU_Asocierea rezistoarelor**

Evaluare	2		- remarcă elevii cu rezultatele cele mai bune la rezolvarea sarcinilor de lucru - recompensează elevii care au fost activi	- sunt atenți și răspund întrebărilor adresate, - notează în caiete	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, rezistoare fixe, potențiometre, fotorezistențe, multimetre.
Consolidarea cunoștințelor și asigurarea feed-back-ului	2		Se face prin conversație asupra conținutului predat: 1. Ce sunt rezistoarele? 2. Care este rolul rezistorului într-un circuit electric.? 3. Dați exemple de domenii de utilizare ale rezistoarelor. 4. Cum pot fi asociate rezistoarele? 5. Enunțați legea lui Ohm.	- participă la discuții - răspund la întrebări folosind caietele și materialul didactic existent	conversația	

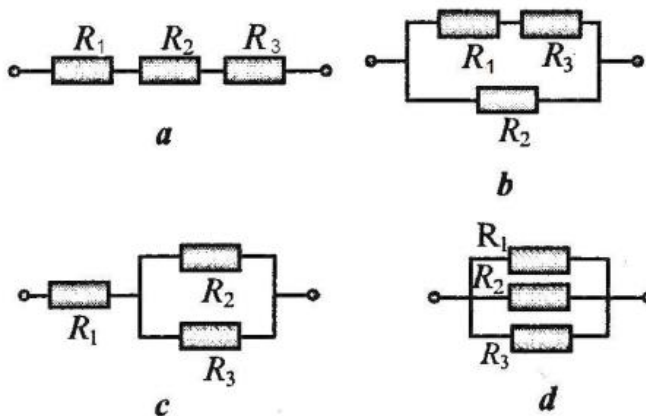
FIȘĂ DE DOCUMENTARE
ELEMENTE PASIVE DE CIRCUIT - REZISTOARE

Denumire	Simbol	Imagine	Observații
Rezistență (de valoare fixă)			simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEC. (IEC =Comisia Electrotehnică Internațională)
			simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEEE. (IEEE=Institutul inginerilor din domeniul electric si electronic)
Reostat			valoarea rezistenței electrice a unui reostat poate fi modificată de către utilizator; reostatele sunt folosite cu precădere la lucrul cu curenți de intensități mari; simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEC.
			simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEEE.
Rezistență semireglabilă (semireglabil, trimmer)	 sau 		este un reostat destinat lucrului cu curenți de intensități foarte mici; denumirea de “semireglabilă” provine de la faptul că nu este concepută pentru aplicații în care este necesară modificarea frecventă a valorii rezistenței electrice.
Potențiometru			este un atenuator rezistiv reglabil, folosit pentru modificarea intensității semnalelor electrice de mică putere simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEC.
			simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEEE.
Termistor			este o rezistență a cărei valoare se este foarte sensibilă la modificările termice. Din acest motiv, termistorul este frecvent folosit ca senzor termic; simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEC.

Varistor			este o rezistență a cărei valoare se reduce foarte mult atunci când tensiunea aplicată la borne crește peste o anumită valoare. Din acest motiv, varistorul este frecvent folosit în circuitele de protecție la supratensiune.
Fotorezistență			este o rezistență a cărei valoare este foarte sensibilă la modificările intensității luminoase. Din acest motiv, fotorezistența este frecvent folosită ca senzor pentru măsurarea intensității luminoase; simbolul indicat este reprezentat conform standardului IEC.

FIȘĂ DE LUCRU_Asocierea rezistoarelor

1. Trei rezistoare $R_1 = 8 \, \Omega$, $R_2 = 12 \, \Omega$, $R_3 = 4 \, \Omega$ se conectează ca în figura de mai jos. Calculați rezistența echivalentă în fiecare caz (a, b, c, d).

2. Printr-un conductor trece un curent electric de

0,2 A, având la capete o tensiune de 9 V.

Determinați rezistența conductorului.

3. Să se calculeze rezistența unui bec electric conectat la priza de 220V știind că intensitatea curentului ce circulă prin bec este de 0,5A.

PROIECT DE TEHNOLOGIE DIDACTICĂ

Prof. Pleșa Sorin
Liceul Tehnologic “Avram Iancu” Sibiu

DISCIPLINA/MODULUL: M1_Măsurări Tehnice;

CLASA: a X-a C

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Liceul Tehnologic “Avram Iancu” Sibiu

DATA:

TEMA: Măsurarea forțelor;

TIPUL LECȚIEI: Comunicare și însușire de noi cunoștințe;

SCOPUL LECȚIEI: Cunoașterea de către elevi a mijloacelor de măsurare a forțelor;

PROFESOR: PLEȘA Sorin

COMPETENȚE SPECIFICE:

CS1: Definește noțiunea de forță și precizează unitățile de măsură;

CS2: Prezintă relația de definiție a forței, ca mărime fizică;

CS3: Enumeră elementele constructive ale dinamometrelor și explică principiile de funcționare ;

CS4: Identifică mijloacele/aparatele specifice măsurării forțelor.

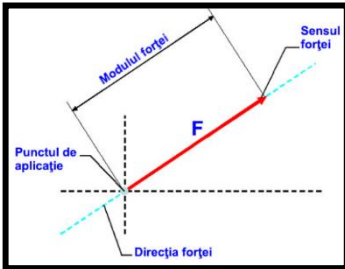
METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic.

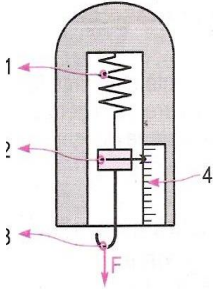
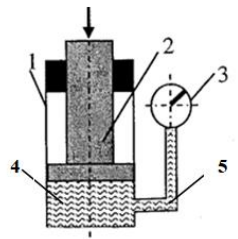
BIBLIOGRAFIE:

1. Ciocîrlea-Vasilescu A, Neagu I: Tehnici de măsurare în domeniu, Editura CD Press, București, 2004;
2. Cosma D, Mareș F,: Electrotehnică și măsurări electrice, Editura CD Press, București, 2010;
3. Isac E: Măsurări electrice și electronice, EDP, București, 1995;
4. Mareș F, Cosma D,: Măsurări electrice, Editura CD Press, București, 2010;
5. Tanăsescu M, Gheorghiu T,: Măsurări Tehnice, Editura Aramis Print, București, 2005;
6. Stănescu D, Rus A,: Instrumente și tehnici de laborator, Editura LVS Crepuscul, Ploiești, 2005.

Etapale lecției	Timp	Competențe specifice	Activitatea de instruire		Metode și procedee didactice	Mijloace de învățământ
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor		
Moment organizatoric	1		- salut, stabilirea ordinei și disciplinei în clasă, pregătirea mijloacelor de învățământ, verificarea prezenței elevilor.	- se pregătesc pentru lecție,	conversația	
Recapitularea cunoștințelor din lecția anterioară	2		Lecția anterioară: <u>Măsurarea și controlul suprafețelor</u> - adresează următoarele întrebări: 1. Cum definim suprafața? 2. Care este unitatea de măsură pentru suprafață în S.I.? 3. Enumerați metodele utilizate pentru determinarea suprafețelor 4. Ce este planimetrul polar? 5. Prezentați principiul de funcționare al planimetrului polar.	- sunt atenți și răspund întrebărilor adresate,	conversația	
Pregătirea elevilor pentru receptarea noilor cunoștințe;	2		- anunță și scrie pe tablă titlul lecției: <u>Măsurarea forțelor</u> - informează elevii asupra modului de desfășurare a lecției.	- notează în caiete - adresează întrebări în cazul unor neclarități	explicația, conversația,	
Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe	10	CS1	Forța reprezintă acțiunea exercitată de un corp asupra altui corp. Forța este o mărime vectorială, ce măsoară acțiunea unui sau mai multor sisteme fizice asupra unui corp, prin schimbarea stării de mișcare a acestuia față de un sistem de referință dat.	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete noile informații, - intervin cu întrebări în cazul unor neclarități.	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic

Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe			Forța este mărime vectorială, se notează cu F, caracterizată de: – punct de aplicație – punctul în care acționează forța, – valoare numerică (modul) – exprimată în newtoni, – direcție – dreapta pe care acționează forța (sau orice dreaptă paralelă cu ea), – sens – în care acționează forța. $[F]_{SI}=N(Newton)$ Newton-ul este forța care imprimă masei de 1 kg o accelerație de 1m/s² <table><tr><th colspan="2">Unitate de măsură în SI</th><th colspan="3">Alte unități de măsură</th></tr><tr><th>Denumire</th><th>Simbol</th><th>Denumire</th><th>Simbol</th><th>Relație de echivalență</th></tr><tr><td></td><td></td><td>dină</td><td>dyn</td><td>10⁻⁵N</td></tr><tr><td>newton</td><td>N</td><td>kilogramforță</td><td>kgf</td><td>9.80665 N</td></tr></table>	Unitate de măsură în SI		Alte unități de măsură			Denumire	Simbol	Denumire	Simbol	Relație de echivalență			dină	dyn	10 ⁻⁵ N	newton	N	kilogramforță	kgf	9.80665 N	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete informațiile primite	explicația, conversația euristică, observarea,	manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic
	Unitate de măsură în SI		Alte unități de măsură																							
Denumire	Simbol	Denumire	Simbol	Relație de echivalență																						
		dină	dyn	10 ⁻⁵ N																						
newton	N	kilogramforță	kgf	9.80665 N																						
	5	CS2	Matematic, forța poate fi exprimată prin relația: F=m*a, unde:	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete noile informații,	explicația, conversația euristică,	manual, fișe de lucru,																				

Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe			m=masa corpului, exprimată în kg, a= accelerația, exprimată în m/s², $[F]_{SI} = [m]_{SI} * [a]_{SI} = kg * m / s^2 = N$ O alta forta este Greutatea corpului (forța de atracție gravitațională), exprimata matematic prin relatia: $G=m*g, \text{ unde:}$ g=accelerația gravitațională (9,806 m/s²). ! Forța de atracție gravitațională este exercitată de către pământ asupra fiecărui corp fizic, ! Accelerația gravitațională variază pe glob, funcție de latitudine și altitudine.	- intervin cu întrebări în cazul unor neclarități.	observarea, demonstrația	dinamometru cu element elastic
	15	CS3	Mijloacele/aparatele utilizate pentru măsurarea forțelor se numesc DINAMOMETRE 1. <u>Dinamometru cu element elastic:</u> - rezintă dinamometrul cu element elastic, explică rolul și utilizarea lui. Acestea funcționează pe principiul măsurării deformației unui element elastic(arc) sub acțiunea unei forțe. Elemente constructive: 1-element elastic; 2-dispozitiv de indicare; 3-dispozitiv de prindere; 4-scară gradată	- sunt atenți la explicațiile primite, - notează în caiete noile informații, - intervin cu întrebări în cazul unor neclarități.	explicația, conversația	manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic

			 Sub acțiunea forței F se deformează elementul elastic 1 care determină deplasarea dispozitivului de indicare 2. Valoarea forței este citită direct în newtoni pe scara gradată 4. 2. <u>Dinamometru hidraulic.</u> Este folosit pentru măsurarea forțelor mari, de ordinul a mii de tone forță. Elemente constructive: 1 - cilindru 2 - piston 3 - manometru 4 - rezervor de ulei 5 - conductă de Funcționează pe principiul măsurării presiunii transmise printr-un lichid de la un piston de suprafață cunoscută A asupra căruia acționează forța de măsurat F. Forța F se calculează cu relația: $F=p \cdot A$, unde: F= forța de măsurat în N, p= presiunea lichidului în Pa, indicată de manometrul 3, A=aria secțiunii transversale a pistonului 2 în m².	- identifică (cu sprijinul profesorului) părțile componente ale dinamometrului cu element elastic.	euristică, observarea, demonstrația	
--	--	--	---	---	--	--

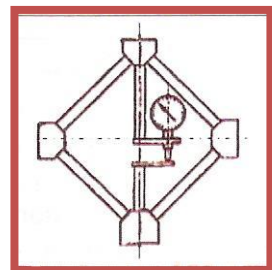
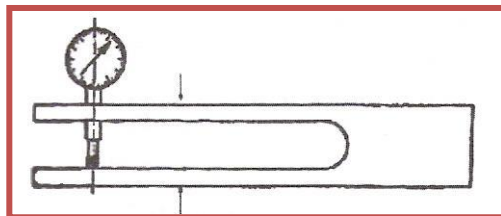
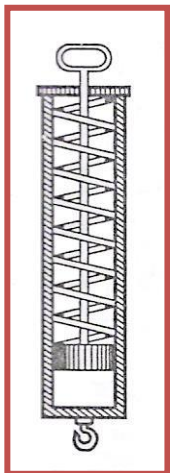
Comunicarea – însușirea noilor cunoștințe	10	CS4	- distribuie fișele de lucru dând indicații asupra modului de completare a acestora	-studiază sarcinile de lucru din fișa primită, -pun întrebări în cazul unor neclarități	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic
Evaluare	2		- remarcă elevii cu rezultatele cele mai bune la rezolvarea sarcinilor de lucru - recompenseaza elevii care au fost activi	- sunt atenți și răspund întrebărilor adresate, - notează în caiete	explicația, conversația euristică, observarea, demonstrația	manual, fișe de lucru, dinamometru cu element elastic
Consolidarea cunoștințelor și asigurarea feed-back-ului	3		Se face prin conversație asupra conținutului predat: 1. Ce este <i>forța</i> ? 2. Care este unitatea de măsură pentru forță în S.I.? 2. Denumiți aparatul utilizat pentru măsurarea forței. 3. Prezentați principiul de funcționare al dinamometrului hidraulic.	- participă la discuții - răspund la întrebări folosind caietele și materialul didactic existent	conversația	

FIȘĂ de lucru

1. Folosind relația de definire a forței, completați tabelul:

Forța N	Greutatea N	Masa Kg	Accelerația m/s^2	Accelerația gravitațională m/s^2
200			12	10
	150		3	
510		17		

2. Identificați dinamometrele:

a).....

b).....

c).....

CAPITOLUL III

PROIECTE DE INTERVENȚIE PERSONALIZATE

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Prof. Consilier - Nicolae Flory-Violeta
Cjrae Târgu-Jiu , Jud Gorj

1. INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele elevului:

Data nașteri

Domiciliul:

ȘC.Gimnazială Nr. 3 ,Rovinari

Clasa a-8 A

An școlar 2021/2022

Psihodiagnostic: deficiențe/afectări , intelect limitat.

Informații despre starea de sănătate a elevului : Stare bună de sănătate.

Informații despre mediul social: Locuiește împreună cu parintii. Familia prezintă condiții modeste de locuit.

2. ECHIPA DE INTERVENȚIE:

Profesor de sprijin : NICOLAE FLORY-VIOLETA

Diriginte-

Data elaborării P.I.P.: 10/10/2022

Data de desfășurare a programului: pe perioada anului școlar 2021/2022

3. EVALUARE ÎNȚIALĂ

Instrumente folosite în evaluare: probe curriculare, discuții cu membrii familie, convorbire individuală și în grup, observația spontană și dirijată.

Diagnostic :

- psihologic :memorie de scurtă durată, stări de discordanță afectiv- relațională,vulnerabilitate
- psihopedagogic : prezintă nevoia de integrare, de modele socio- umane și de sprijin permanent din partea celorlalți.
- pedagogic : adaptare întârziată/grea la cerințele programei pentru nivelul clasei în care se află.

Sector de referință: întârziere în dezvoltarea vocabularului, structuri perceptiv motrice complet formate

 Comportament cognitiv:

- limbaj și comunicare: vocabular sărac dezvoltat, tulburări semantice, accentuate dificultăți de analiză și sinteză fonematică.
 - matematica : dificultăți de însușire a conceptului de număr par/impar,necunoscută ,etc.
 - autonomie personală și socială satisfăcătoare
 - aria de autoservire : schema corporală este realizată satisfăcător, deprinderi de igiena personală și de păstrare a sănătății bune.
 - aria de socializare : conduite și atitudini dominate de stări de afectivitate contradictorii, posibilități bune pentru dezvoltarea atitudinilor de relaționare
- **Psihomotricitatea** : Dezvoltată conf. vârstei.

4. STAREA ACTUALĂ A ELEVULUI

5. Capacități-competențe-abilități-lacune-nevoi :

- capacitati relativ bune de învățare comportamentală prin imitație
- posibilități relativ bune de comunicare orală, gestuală,expresivă
- identifică cu dificultate situațiile sociale
- toleranța scăzută la frustrare, nevoie de identificare, instabilitate emoțională,nevoie de valorizare și recunoaștere socială

Intervenții anterioare : a beneficiat de cadru didactic de sprijin și în anul anterior

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

Motiv de referință:

- stimularea elevului în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvoltarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul școlar ,afectiv si motivational, a deprinderilor de munca individuala;
- diminuarea curențelor cognitive printr-un antrenament continuu și gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de funcționalitate psihică generală, pentru a putea dobândi o experiență cognitivă superioară.

Scopul programului de intervenție:

- Implicarea familiei- mamei pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului,a noțiunilor matematice,a abilități de relaționare socială;
- efectuarea unei game variate de exerciții prin intermediul unor acțiuni simple, accesibile și în ritm propriu atât la grupă cât și individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogățirea și corectarea limbajului, dezvoltarea înțelegerii și aplicarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup.

7. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- a. Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- b. Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- c. Dezvoltarea expresivității și creativității;
- d. Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului;
- e. Operarea cu noțiuni matematice de bază

Pe termen scurt:

- f. Formarea abilităților de comunicare;
- g. Formarea abilităților de participare la activități;
- h. Dezvoltarea capacității de prescriere;
- i. Participarea la activități de grup;
- j. Participarea la activități specifice matematicii și limbii române

8. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- a. Reducerea și eliminarea lacunelor din cunoștințele elevului
- b. Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- c. Formarea capacității de a comunica folosind propozițiile;
- d. Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- e. Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme;
- f. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic;

DOMENIUL DE INTERVENȚIE - LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Obiective pe termen scurt	Obiective operaționale	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral	- să înțeleagă semnificația globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziții ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă, sau părți de vorbire - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat	-exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exerciții de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învățat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere in corespondenta a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzatoare; -exerciții de despartire a cuvintelor in silabe;	- înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învățătorului; - distinge și delimitează cuvintele în propoziții de două cuvinte, rostite clar de învățător; - distinge, după auz, silabele și sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunță, corect, cuvântul integral și pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învățătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citește în ritm propriu silabe, cuvinte și propoziții alcătuite din 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenția învățătorului; - citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citește corect enunțuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte care conțin	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Fișe de lucru Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru
Dezvoltarea capacității de exprimare orală	- să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date - să integreze cuvintele noi în enunțuri	- exerciții de trasare a elementelor grafice; - exerciții de adoptare a poziției corecte si comode pentru scris; - exerciții de scriere a unor elemente grafice		

Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte, părți de vorbire și enunțuri în textul tipărit și în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc - să desprindă semnificația globală a unui text citit - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil și îngrijit propoziții scurte	pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor și scriere în duct continuu; - exerciții de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și propozițiilor; - exerciții de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciții de scriere corectă pe liniatura tip 2 a cuvintelor; - exerciții de apreciere corectă a spațiului dintre cuvinte; - dictări de litere, silabe și cuvinte;	aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie și scrie după dictare litere, silabe și cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construiește în scris cuvinte formate din 2-3 silabe, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice și de punctuație, corectate la intervenția învățătorului; -copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omisiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de așezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuație;	
--	---	---	--	--

--	--	--	--	--

DOMENIUL DE INTERVENȚIE - MATEMATICA/CUNOAȘTEREA MEDIULUI

Obiective pe termen lung	Obiective de referință	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
1. Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 1000; - să compare numere; - să completeze un șir de numere; - să scrie vecinii numerelor;	- exerciții de numărare cu obiecte de la 0 la 30; - exerciții de citire și de scriere a numerelor naturale de la 0 la 100; - compararea și ordonarea numerelor de la 0 la 100; - exerciții compunere și descompunere cu numere naturale de la 0 la 100; - exerciții de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cercuri, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene	- asociază mulțimi (alcătuite din obiecte identice, ușor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulțimii); - identifică cifra zecilor și cifra unităților în scrierea unui număr de două cifre; - numără corect, crescător și descrescător, din 1 în 1, în centrul 0-30; - copiază, transcrie și scrie după dictare cifrele, cu greșeli privind corectitudinea elementelor grafice, încadrarea în spațiul de scriere, înclinarea; - efectuează adunări și scăderi în centrul 0-100, fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exercițiu; - efectuează corect 50-60% din exercițiile cu o singură operație cuprinsă într-o listă dată;	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative
2. Dezvoltarea capacităților de	- să exploreze modalități variate de compunere și descompunere a numerelor, în			

explorare/investigare și rezolvare de probleme 3. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic	concentrul 0 – 100 cu obiecte de sprijin; - să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 fără trecere peste ordin cu obiecte de sprijin; - să rezolve probleme care presupun o singură	simple: puncte, cercuri, linii etc.. -ex. de descompunere a numerelor în sume și diferențe ; -ex. de adunare și scădere cu numere de la 0 la 100 ; -ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de analiză a părților componente ale unei probleme ; -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date -ex. de numărare cu pas dat „înainte” și „înapoi” cu și fără sprijin de obiecte sau desene ; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ; -compunerea și descompunerea numerelor în z și u .	- descompune numere naturale mai mici decât 100 în sume sau diferențe, utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice și enunț sintetic, care presupun o singură operație, cu numere mai mici decât 100, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - execută, parțial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare; -recunoaște figurile și corpurile geometrice studiate.	Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru
--	---	---	---	--

4. Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate	operație dintre cele învățate.	-realizarea unor construcții cu ajutorul formelor. -identificarea formelor și corpurilor geometrice în mediul apropiat.		
5. Recunoașterea unor figuri și corpuri geometrice în mediul apropiat și în prezentări ale acestora	-să identifice figurile și corpuri geometrice. -să deseneze figuri și corpuri geometrice.			

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncționale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare școlară și socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activități plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activități extracurriculare;
- dezvoltarea motricității generale și a finei motricități;
- dezvoltarea abilităților de numerație și calcul matematic;
- dezvoltarea abilităților de cunoaștere a literelor și citire a cuvintelor și propozițiilor, a gramaticii.
- formarea deprinderilor de scriere corectă și respectare a spațiului de scris;

- îmbogățirea, precizarea și activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale și sociale;
- dezvoltarea capacității de orientare și adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup;

9. EVALUARE FINALĂ

Criterii de evaluare :

➤ **Minimale :**

- ✓ dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv/ scris și citit
- ✓ îmbogățirea și activizarea vocabularului

➤ **Maximale:**

- ✓ dezvoltarea capacității de a citi scrie corect gramatical
- ✓ folosirea corectă a noțiunilor matematice și de calcul

➤ **Instrumente de evaluare:** teste criteriale, fișe , feed-back verbal, convorbirea individuală și de grup, observația spontană și dirijată.etc

I. CONCLUZII :

- evaluarea rezultatelor obținute după aplicarea acestui program au evidențiat o reducere parțială a disonanței afectiv relaționale, atingerea unor obiective și o relativă dezvoltare cognitivă.

II. RECOMANDARI :

- folosirea testului situațional, subiectul să fie pus în situații de viață cotidiană reală, în cadrul tuturor activităților, să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivației intrinseci privind activitatea de învățare-terapie, să i se dea sarcini gospodărești în grupă și familie.
- stimulare cognitivă permanentă.
- susținere emoțională adecvată

Test de evaluare la disciplina Psihologie

Prof. Consilier - Nicolae Flory-Violeta
Cjrae Târgu-Jiu , Jud Gorj

Nume și prenume _____
Clasa _____

Timp de lucru-50 min.

Se acordă 1 punct din oficiu

1. Definiți următoarele noțiuni: a) individ; b) personalitate; **(1 punct)**

2. Enumerați: **(1 punct)**

a) trei factori care contribuie la formarea și dezvoltarea personalității.

b) enumerați două modele de personalitate.

3. Citiți cu atenție următoarele enunțuri și pentru fiecare dintre acestea, notați litera A, dacă apreciați că enunțul este adevărat, sau F, dacă apreciați că enunțul este fals.

a) Temperamentul reprezintă latura dinamico-relațională a personalității care se manifestă cel mai pregnant în conduită _____

b) Din punct de vedere psihologic se poate afirma că există oameni lipsiți de personalitate _____

c) O persoană cu temperament introvertit se simte bine într-un grup și este în general, vorbăreată și prietenoasă, iar perioadele lungi de singurătate pot să o deprime _____

d) Deși presupune o “zestre ereditară”, personalitatea nu este înăscută _____ **(1 punct)**

4. Completați spațiile libere cu informațiile corespunzătoare astfel încât să obțineți o informație corectă:

a) Personalitatea se structurează pe baza unor trăsături care persistă în timp și care îi conferă _____.

b) Temperamentul este _____, deoarece însușirile temperamentale se manifestă de la vârste foarte fragede.

c) _____ reprezintă un sistem bio-psiho-socio-cultural.

d) În limbaj _____, termenul personalitate se aplică tuturor persoanelor, deoarece orice om este și are o personalitate. **(2 puncte)**

5. Realizați corespondența între termenii din coloana **A** și enunțurile din coloana **B**.

A

1. sangvinic
2. creativitatea
3. melancolic
4. introversiunea

B

- a. este o latură a personalității
- b. temperament căruia și corespunde bila neagră
- c. reprezintă orientarea spre lumea interioară
- d. temperament căruia și corespunde sângele.

Răspuns: 1____; 2____; 3____; 4____. (1 punct)

6. Elaborați un text de aproximativ 15 rânduri în care să utilizați în sens psihologic următorii termeni: personalitate, temperament, tipologia lui Hans Eysenck./2 puncte

În elaborarea textului:

- definiți personalitatea;**
- definiți temperamentul și enumerați caracteristicile acestuia;**

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

Profesor învățământ primar Pârlog Florica
Școala Gimnazială „Mihai Veliciu”, Șepreș

1. INFORMAȚII DE BAZĂ:

Numele elevului: G.T.

Data nașterii:

Clasa: a III-a

Domiciliul:

Unitatea de învățământ:

Diagnostic: Tipul de deficiență: *Deficiență mentală, nivel mediu.*

Informații despre starea de sănătate a elevului: Stare precară de sănătate.

Informații despre mediul social: Locuiește împreună cu mama. Familia nu are niciun venit și prezintă condiții precare de locuit.

2. ECHIPA DE INTERVENȚIE:

Profesor itinerant:

Numele cadrului didactic:

Data/perioada aplicării P.I.P.: septembrie 2021 – iunie 2022

Data revizuirii P.I.P.: februarie 2022

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observații curente;
- aplicații practice;
- fișe de lucru utilizate la diferite activități;
- proba de evaluare;
- convorbire individuală și în grup;
- observația spontană și dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea și folosirea potențialului psihic de învățare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziție, prin observarea zilnică și prin concentrarea tuturor informațiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivității și creativității;
- Dezvoltarea motricității mâinilor, dar și a altor părți ale corpului;
- Dezvoltarea capacităților de calcul matematic;

Pe termen scurt:

- Formarea abilităților de comunicare;
- Formarea abilităților de participare la lecții;
- Dezvoltarea capacităților de scriere;
- Participarea la activități de grup;
- Participarea la activități specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de numărare și efectuare a calculului matematic, oral și în scris;

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea și eliminarea lacunelor din cunoștințele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Formarea capacităților de cunoaștere a literelor și citire a cuvintelor și propozițiilor;
 - Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice și a literelor, precum și scrierea lizibilă a cuvintelor;

- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme;
- Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic;

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENȚIE:

ÎNVĂȚĂTOR:

- Antrenează elevul în activitățile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii și recreative, cu respectarea particularităților de vârstă și individuale;
- În cadrul lecțiilor se lucrează diferențiat, după programă școlară adaptată cerințelor lui educaționale.

MIJLOACE: probe de evaluare, fișe de lucru, planșe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele și manualele școlare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenție: *Comunicare în limba română*

Elevanu pronunță corect cuvintele și are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt în propoziții incomplete. Nu reușește să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viața personală, pierde firul logic al acestora. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul, mângălește foaia.

Obiective pe termen scurt	Obiective operaționale	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului oral	- să înțeleagă semnificația globală a mesajului oral - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziții ascultate - să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt și sunetele dintr-o silabă - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunț dat - să formuleze clar și corect enunțuri verbale potrivite unor situații date - să integreze cuvintele noi în enunțuri	- exercitii de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exercitii de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exercitii de distingere a sunetului initial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce contin sunetul învățat si despartirea lor in silabe; -jocuri de punere în corespondența a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare;	- înțelege semnificația globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învățătorului; - distinge și delimitează cuvintele în propoziții de două cuvinte, rostite clar de învățător; - distinge, după auz, silabele și sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunță, corect, cuvântul integral și pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învățătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citește în ritm propriu silabe, cuvinte și propoziții alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări,	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru
Dezvoltarea capacității de exprimare orală				

Dezvoltarea capacității de receptare a mesajului scris (citirea / lectura)	- să identifice litere, grupuri de litere, silabe, cuvinte și enunțuri în textul tipărit și în textul de mână - să sesizeze legătura dintre enunțuri și imaginile care le însoțesc - să desprindă semnificația globală a unui text citit	- exerciții de despartire a cuvintelor în silabe; - exerciții de trasare a elementelor grafice; - exerciții de adoptare a poziției corecte și comode pentru scris; - exerciții de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor și scriere în duct continuu; - exerciții de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și propozițiilor; - exerciții de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciții de încadrare corectă în pagina a textului (data, alineat); - exerciții de apreciere corectă a spațiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte și propoziții;	corectate la intervenția învățătorului; - citește cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citește fluent și corect enunțuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlnește cuvinte care conțin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie și scrie după dictare litere, silabe și cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construiește în scris propoziții formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice și de punctuație, corectate la intervenția învățătorului; - copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omosiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de așezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuație;	
Dezvoltarea capacității de exprimare scrisă	- să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut - să scrie corect litere, silabe, cuvinte - să scrie corect, lizibil și îngrijit propoziții scurte			

Domeniul de intervenție: *Matematică și explorarea mediului*

Eleva formează mulțimi, recunoaște culorile, numără crescător până la 100, dar are probleme în ceea ce privește numărul descrescător. Nu poate efectua adunări și scăderi cu trecere peste ordin. Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul, mângălește foaia.

Obiective pe termen lung	Obiective de referință	Activități de învățare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode și instrumente de evaluare
1. Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice matematicii	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 100; - să compare două numere cu diferență de o unitate; - să completeze un șir de numere; - să scrie vecinii numerelor;	- exerciții de numărare cu obiecte de la 0 la 100; - exerciții de citire și de scriere a numerelor naturale de la 0 la 100; - compararea și ordonarea numerelor de la 0 la 100; - exerciții de compunere și descompunere cu numere naturale de la 0 la 100 - exerciții de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cercuri, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cercuri, linii etc.. -ex. de descompunere a numerelor în sume și diferențe ; -ex. de adunare și scădere cu numere de la 0 la 100 ; -ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă ; -ex. – joc pentru verbalizarea etapelor de calcul -ex. de analiză a părților componente	- asociază mulțimi (alcătuite din obiecte identice, ușor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulțimii); - identifică cifra zecilor și cifra unităților în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător și descrescător, din 1 în 1, în centrul 0-100; - copiază, transcrie și scrie după dictare cifrele, cu greșeli privind corectitudinea elementelor grafice, încadrarea în spațiul de scriere, înclinarea; -efectuează adunări și scăderi în centrul 0-100, fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exercițiu; - efectuează corect 50-60% din exercițiile cu o singură operație cuprinsă într-o listă dată; - descompune numere naturale mai mici decât 10 în sume sau diferențe, utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice și enunț sintetic, care presupun o singură operație, cu numere mai mici decât 10, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - execută, parțial corect, în ritm propriu,	Evaluarea orală și scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise, fișe de lucru
2. Dezvoltarea capacităților de explorare/investigare și rezolvare de probleme	- să exploreze modalități variate de compunere și descompunere a numerelor, în centrul 0 – 100 cu obiecte de sprijin;	- să exploreze modalități variate de compunere și descompunere a numerelor, în centrul 0 – 100 cu obiecte de sprijin;		
3. Formarea și dezvoltarea capacității de a comunica utilizând limbajul matematic	- să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 fără trecere peste ordin cu	- să efectueze operații de adunare și de scădere cu numere naturale de la 0 la 100 fără trecere peste ordin cu		

4. Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate	obiecte de sprijin; - să rezolve probleme care presupun o singură operație dintre cele învățate.	ale unei probleme ; -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date -ex. de numărare cu pas dat „înainte” și „înapoi” cu și fără sprijin de obiecte sau desene ; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ; -compunerea și descompunerea numerelor în z și u .	comanda dată, după lămuriri suplimentare;	
--	--	---	---	--

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncționale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare școlară și socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activități plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activități extracurriculare;
- dezvoltarea motricității generale și a finei motricități;
- dezvoltarea abilităților de numerație și calcul matematic;
- dezvoltarea abilităților de cunoaștere a literelor și citire a cuvintelor și propozițiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă și respectare a spațiului de scris;
- îmbogățirea, precizarea și activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale și sociale;
- dezvoltarea capacității de orientare și adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaționare în grup;

CAPITOLUL IV

TESTE DE EVALUARE/FIȘE DE LUCRU

TEST DE EVALUARE

Prof. Jurj Mariana Diana

Liceul Tehnologic Nr.1 Popești, Bihor

Pentru rezolvarea corectă a tuturor cerințelor se acordă 90 de puncte.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul efectiv de lucru este de 30 de minute.

1. Cine a scris *Povestea lui Harap-Alb*? (4p)
2. Când s-a născut Ion Creangă? (5p)
 - a) 1850
 - b) 1837
 - c) 1829
 - d) 1839
3. Unde a apărut basmul „Povestea lui Harap-Alb”? (5p)
 - a) „Vatra Românească”
 - b) „Sburătorul”
 - c) „Convorbiri literare”
 - d) „Curierul românesc”
4. Când apare opera? (5p)
 - a) 1883
 - b) 1875
 - c) 1889
 - d) 1877
5. Ce este ca figură de stil numele personajului Harap-Alb? (5p)
 - a) Metaforă;
 - b) Comparație;
 - c) Oximoron;
 - d) Metonimie;
6. Ce înseamnă *harap*? (5 p)
7. Care este tema basmului? (5 p)
8. Enumeră două motive literare din text: (10 p)
9. Cine sunt ajutoarele lui Harap-Alb ? (6 p)
 - a) Gerilă, Flămânzilă, Setilă, Ochilă, Păsări-Lăți –Lungilă;
 - b) Calul;
 - c) Sfânta Duminică;
 - d) Lungilă, Vulpilă, Ursilă, Flămânzilă, Chiorilă;
10. Ce cifră magică apare în text? (5p)
11. Care sunt modalitățile de caracterizare ale personajului? (10p)
12. Emunerați cinci trăsături ale personajului principal. (10 p)
13. Cine îl omoară pe Spân? (5p)
 - a) Crăiasa albinelor;
 - b) Calul;

c) Sfânta Duminică;

d) Împăratul Roș;

14. Formula de încheiere a basmului este:

(5p)

a) „Ș-am încălecat pe-o șa și v-am zis povestea așa.”

b) „Veselia a ținut ani întregi și mai ține și acum, iar „cine se duce acolo, be și mănâncă, iar cine nu, se uită și rabdă”.

c) „Și-am încălecat pe-o căpșună și v-am zis o mare și gogonată minciună.”

d) „Și au trăit fericiți, până la adânci bătrâneți.”

15. Ce specie literară este *Povestea lui Harap-Alb*?

(5p)

a) Miniroman;

b) nuvelă scurtă;

c) basm cult;

d) povestire;

Barem de evaluare și de notare

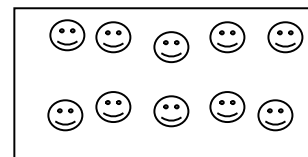
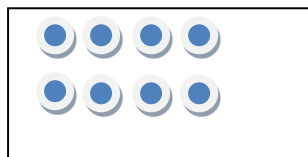
- Se punctează oricare alte formulări/ modalități de rezolvare corectă a cerințelor.
- Nu se acordă punctaje intermediare, altele decât cele precizate explicit prin barem. Nu se acordă fracțiuni de punct.
- Se acordă 10 puncte din oficiu. Nota finală se calculează prin împărțirea punctajului total acordat pentru test la 10.

1. Ion Creangă;	4 puncte
2. a;	5 puncte
3. c;	5 puncte
4. d;	5 puncte
5. c;	5 puncte
6. slugă;	5 puncte
7. lupta dintre bine și rău;	10 puncte
8. câte 5 puncte pentru transcrierea oricăror două motive literare din text (de exemplu: călătoria, superioritatea mezinului, probele, demascarea impostorului, fântana);	$2 \times 5 = 10$ puncte
9. a, b, c- câte 2 puncte pentru fiecare răspuns corect;	$3 \times 2 = 6$ puncte
10. cifra magică 3;	5 puncte
11. câte 5 puncte pentru fiecare răspuns corect (caracterizarea directă și caracterizarea indirectă)
$2 \times 5 = 10$ puncte	
12. câte 2 puncte pentru enumerarea oricăror trăsături ale personajului principal (de exemplu: sensibil, ambițios, milostiv, viteaz, sociabil, loial);	$5 \times 2 = 10$ puncte
13. b;	5 puncte
14. b;	5 puncte
15. c;	5 puncte

Evaluare inițială MEM – clasa I

Înv.Stoica Raluca Magda
Școala Gimnazială „Avram Iancu”, sector 4, București

1. Scrie numărul potrivit în căsuța de jos, după ce ai numărat:

2. Scrie vecinii numerelor:

3. Broasca Oachi a pornit de pe piatra cu numărul 1 spre piatra cu numărul 10 , sărind doar pe numerele impare. Colorează-le.

A horizontal row of ten circles, each containing a number. The numbers are 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, and 1, in order from left to right.

4. Ordonează crescător, apoi descrescător cifrele din norișor:

CRESCĂTOR:

DESCRESCĂTOR

5. Compară numerele și pune în pătrățele semnele indicate: $<$, $>$, $=$

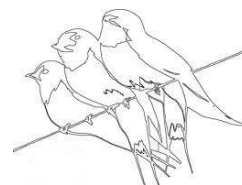
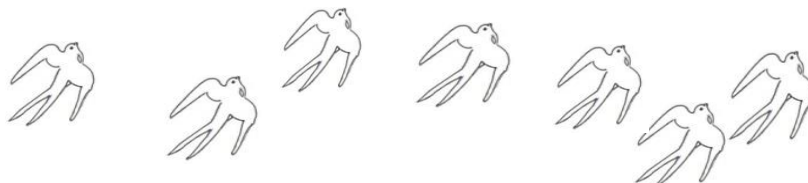
14	7,	7	7,	8	17,	0	10,	19	29
----	----	---	----	---	-----	---	-----	----	----

2, 5, 0, 19, 23, 16

6.Încercuiește numai obiectele de igienă personală:

7. Pe o ramură sunt 3 păsărele. Au mai sosit 7 păsărele. Câte păsărele sunt acum pe ramură?

--	--	--	--	--	--	--	--

Itemi:

- I1. Raportează corect numărul la cantitate;
- I2. Scrie vecinii numerelor date;
- I3. Recunoaște în mod corect numerele impare;
- I4. Ordonează crescător și descrescător numerele date;
- I5. Compară două numere punând semnul de relație corespunzător;
- I6. Identifică în mod corect obiectele de igienă personală;
- I7. Efectuează operația de adunare sugerată de text și desen ;
- I8. Efectuează adunări și scăderi în centrul 0 – 10;
- I9. Desenează un simbol potrivit fiecărui anotimp.

Descriptori de performanță:

Calific. Item	FOARTE BINE	BINE	SUFICIENT
I ₁	Raporteză corect numărul la cantitate la toate situațiile	Raporteză numărul la cantitate la 2 situații	Raporteză numărul la cantitate la 1 situație
I ₂	Scrie corect vecinii tuturor numerelor	Scrie corect vecinii doar la 4 numere	Scrie vecinii a 3 numere sau parțial
I ₃	Colorează toate numerele impare	Colorează doar 4 numere pare	Colorează 3 numere impare sau parțial
I ₄	Ordonează corect crescător și descrescător numerele	Ordonează crescător și descrescător având 2 greșeli	Ordonează crescător și descrescător având 4 greșeli
I ₅	Pune semnul de relație corect între toate perechile de numere	Pune semnul de relație doar la 4 numere	Pune semnul de relație corect doar la 3 numere
I ₆	Inercuiește 4 obiecte de igienă personală	Inercuiește 3 obiecte de igienă personală	Inercuiește 2 obiecte de igienă personală
I ₇	Scrie și efectuează corect operația sugerată de text	Scrie corect operația dar greșește rezultatul	Scrie greșit operația dar pune corect rezultatul
I ₈	Efectuează corect toate exercițiile	Rezolvă exercițiile având 2 greșeli	Rezolvă exercițiile având 4 greșeli
I ₉	Desenează un simbol potrivit fiecărui anotimp în toate situațiile	Desenează un simbol potrivit fiecărui anotimp în 3 situații	Desenează un simbol potrivit fiecărui anotimp în 2 situații

Acordarea calificativelor:

Realizeaza toti itemii corect si complet	FB
Realizeaza corect 6-7itemi si 3 itemi partial	B
Realizeaza corect 4-5 itemi, partial 3 si incorect 2	S
Realizeaza partial 3-4 itemi si incorect 7- 6 itemi	I

CALIFICATIVELE ELEVILOR

Nr. crt.	NUMELE ȘI PRENUMELE	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	I ₆	I ₇	I ₈	I ₉	I ₁₀	Calif.
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												
12.												
13.												
14.												
15.												
16.												
17.												
18.												
19.												
20.												
21.												
22.												
23.												
24.												
25.												
26.												

Realizarea obiectivelor:

Nr elevilor care au realizat ob.		O1	O2	O3	O4	O5	O6	O7	O8	O9	O10
	FB										
	B										

	S										
	I										

Aprecierea cu calificative:

Calificative	Foarte bine	Bine	Suficient	Insuficient
Nr. elevi				

Concluzii:

Greșeli frecvente:

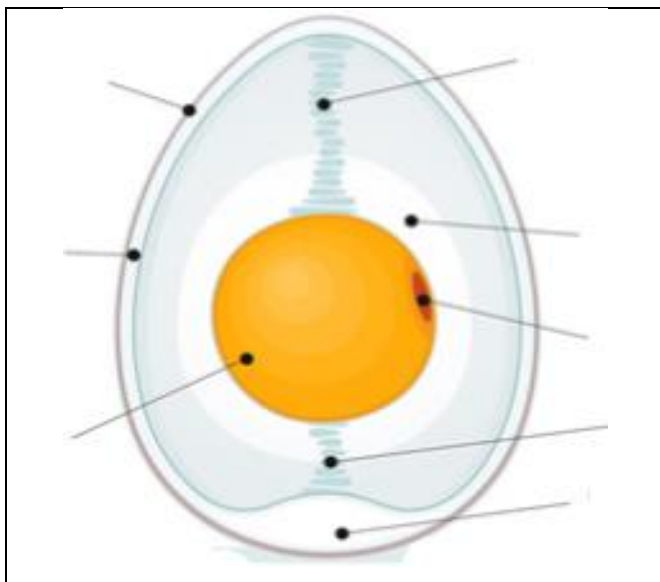
Măsuri ameliorative:

TEMA: Cicluri de viață la reptile și păsări

Prof. CATA – VĂRGATU ANDREEA
Colegiul Național Pedagogic "Carmen Sylva" Timișoara

Exercițiul nr. 1

Numerotați părțile componente ale oului (din exterior spre interior) și denumiți-le.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
- 6 -7. _____
8. _____
9. _____

Exercițiul nr. 2

Completați enunțurile:

Reptilele și păsările sunt animale _____, deoarece au _____ și _____. Ele se înmulțesc prin _____. În ou se dezvoltă _____. Oul este protejat de _____. Majoritatea păsărilor _____ ouăle și hrănesc _____ după ieșirea lor din ouă.

Reptilele depun ouăle _____, dar _____. Spre deosebire de păsări, cele mai multe reptile nu _____.

Ciclul de viață la păsări și la reptile are trei etape: _____, _____ și _____.

Exercițiul nr. 3

Dați 2-4 exemple!

Păsări domestice: _____

Păsări sălbatice din deltă: _____

Păsări sălbatice din păduri: _____

Păsări sălbatice din stepă: _____

Păsări răpitoare: _____

Păsări sălbatice din alte țări: _____

Șerpi veninoși: _____

Serpi neveninoși: _____

Crocodili: _____

Șopârle: _____

Exercițiul nr. 4 - activitate practică individuală ”Prospețimea unui ou”

Etape de lucru:

Pasul 1. Luați un bol cu apă/ apă sărată.

Pasul 2. Puneți oul în apă.

Pasul 3. Observați poziția lui.

Pasul 4. Alegeți una din variantele date.

Poziții ale oului:

- a. Se așază pe fundul paharului, pe o parte
- b. Se așază pe fundul paharului, vertical
- c. În partea de jos, dar nu atinge fundul paharului
- d. Este depărtat de fundul paharului

Formularea concluziilor:

Exercițiul nr. 5 - activitate practică de grup ”Prospețimea/ calitatea unui ou”

Etape de lucru:

Elevul nr. 1

Pasul 1. Se formează echipe de 4 elevi.

Data: _____

Pasul 2. Fiecare va citi informațiile inscripționate pe ou..

Prima cifră/calitatea: _____

Litere/ țara: _____

Pasul 3. Fiecare va consemna informațiile inscripționate pe ou.

Ultimele litere si cifre: _____

Pasul 4. Discuții/întrebări

Formularea concluziilor:

Exercițiul nr.6

a. Citiți micul text:

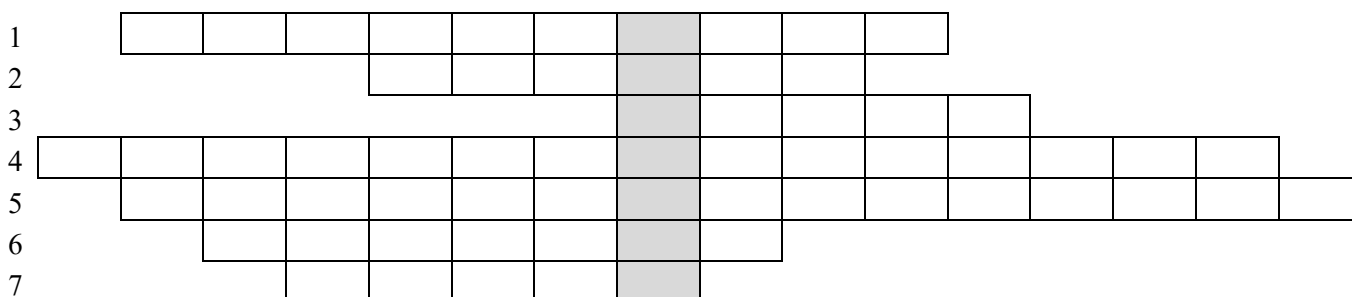
”Un copilăș primea adesea, la micul dejun, un ou fiert sau un ou ochi. Refuza acest aliment totdeauna. Degeaba toți membrii familiei încercau să-l convingă că oul este un aliment necesar.”

- b. Căutați informații pe care să le utilizați într-o discuție cu acest copil pentru a-l convinge că familia sa are dreptate.

Exercițiul nr. 7

Rezolvați rebusul. În zona marcată, veți obține o clasă de animale care se înmulțesc prin ouă.

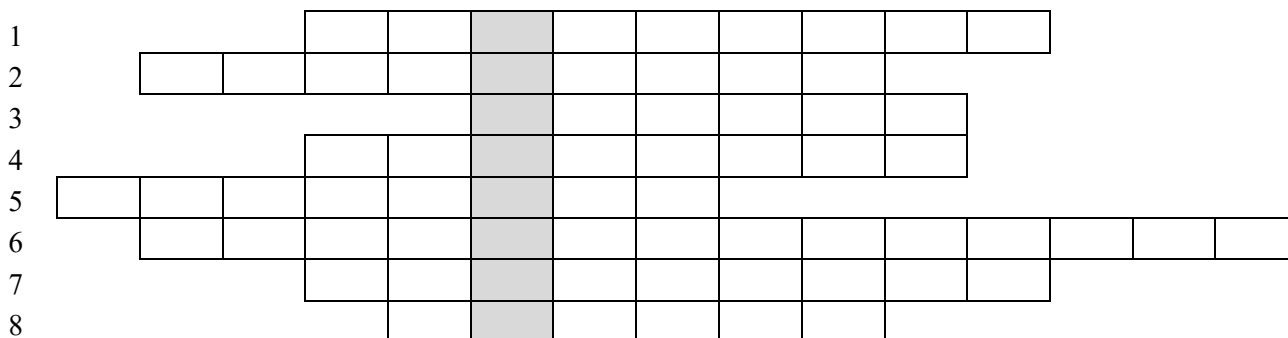
1. Animale cu coloană vertebrală și cu schelet	5. Reptilă ce trăiește pe malul unui fluviului african
2. Șarpe veninos din România	
3. Șarpe uriaș, neveninos	6. Gușterul este _____
4. Cea mai mare trăiește în insulele Galapagos	7. Șerpi veninoși... cu ochelari când sunt nervoși

Exercițiul nr.8

Rezolvați rebusul. În zona marcată, veți obține o altă clasă de animale care se înmulțesc prin ouă.

1) Pasăre cu penaj multicolor...vorbitoare	6) Cântăreață măiastră în noapte
2) Cântăreață măiastră la miezul zilei	7) Pasăre mare din Delta Dunării... cu pungă la gât
3) Pasăre răpitoare folosită la vânătoare	8) Pasăre de apă, mare, albă sau neagră, foarte grațioasă
4) Pasăre care rămâne iarna la noi (diminutiv)	
5) Pasăre mare, răpitoare de zi, simbol pe multe steme	

Știați că.....?

- Gospodinele verifică prospețimea unui ou prin clătinare. Dacă la clătinare, nu se simte mișcarea, oul este proaspăt. Dacă la clătinare, se simte mișcarea conținutului oului, oul este vechi, deci nerecomandat spre prepararea hranei. **Da Nu**
- Dacă la spargerea unui ou, gălbenușul nu se sparge și este foarte bombat, oul este proaspăt. Cu cât gălbenușul e mai turtit și mai întins, cu atât oul e mai vechi. Dacă gălbenușul se împrăștie și se amestecă cu gălbenușul, oul e foarte vechi. **Da Nu**
- Bunicile verificau prospețimea oului verificând mărimea camerei de aer cu ajutorul luminii. Dacă volumul de aer era mic, oul era proaspăt. **Da Nu**

TEST DE EVALUARE FINALĂ

Prof. VULCAN DORINA
LICEUL TEHNOLOGIC ”AVRAM IANCU” SIBIU

Clasa: XI

Specializarea: Tehnician proiectant CAD

SUBIECTUL I

TOTAL:90 PUNCTE

1.1 Să se definească următoarele Layere(straturi)

(15 puncte)

Nr.	Denumire	Culoare	Tip de linie	Grosime linie
1.	Axe	Galben	Acad ISO 10W 100	0,18 mm
2.	Contur	Alb	Continuous	0,35 mm
3.	Cote	Roz	Continuous	0,18 mm
4.	Hașură	Alb	Continuous	0,18 mm
5.	Traseu de secționare	Galben	Continuous	0,35 mm
6.	Muchi ascunse	Alb	DASHED 2	0,35 mm

1.2.Realizați un fișier (folder) pe diskul D cu denumirea : Nume și prenume și salvați desenul realizat cu denumirea: TEST 1 (5 puncte)

1.3.Încadrați desenul într-un format de hartie A3(420;297), trasand chenarul la distanțele:20,5,5,5 față de margini. Trasați locul indicatorului la dimensiunile:185:56. (5 puncte)

1.4.Setați parametrii stilului de cotare:

(15 puncte)

a. **Lines:** Liniile ajutătoare care încadrează liniile de cotă să depășească cu 2 mm, linia de cotă.

b. **Text:** Times New Roman,cu înălțimea de 4 mm

Cota să fie poziționată deasupra liniei de cotă cu 1 mm

c. **Arrows:** Lungimea săgeților să fie de 4 mm

d. **Units:** Unitatea de măsură: mm

Precizia de scriere a cotelor: 0,0

1.5.Scrieți deasupra indicatorului de pe desen, următorul text italic, bolduit, cu caractere TNR, cu dimensiunea nominală a scrierii de 4 mm. (10 puncte)

Condiții tehnice:

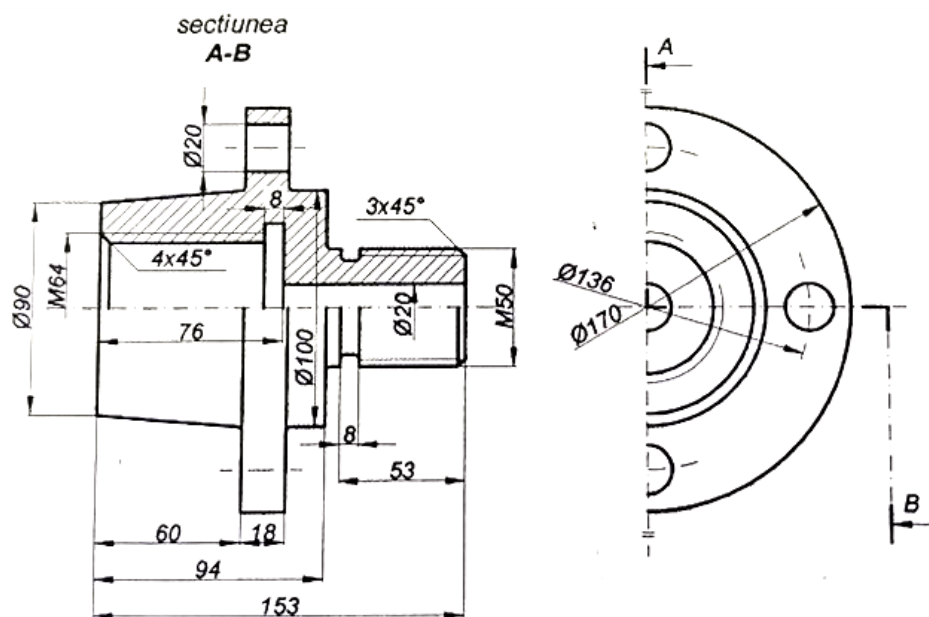
Muchiile ascuțite se teșesc la 1x45

Călit-revenit 60...65 HRC

Acoperire AE/OL/Zn 12,5 SL

1.6.Realizați desenul de mai jos :

(40 puncte)

Se acordă 10 puncte din oficiu.